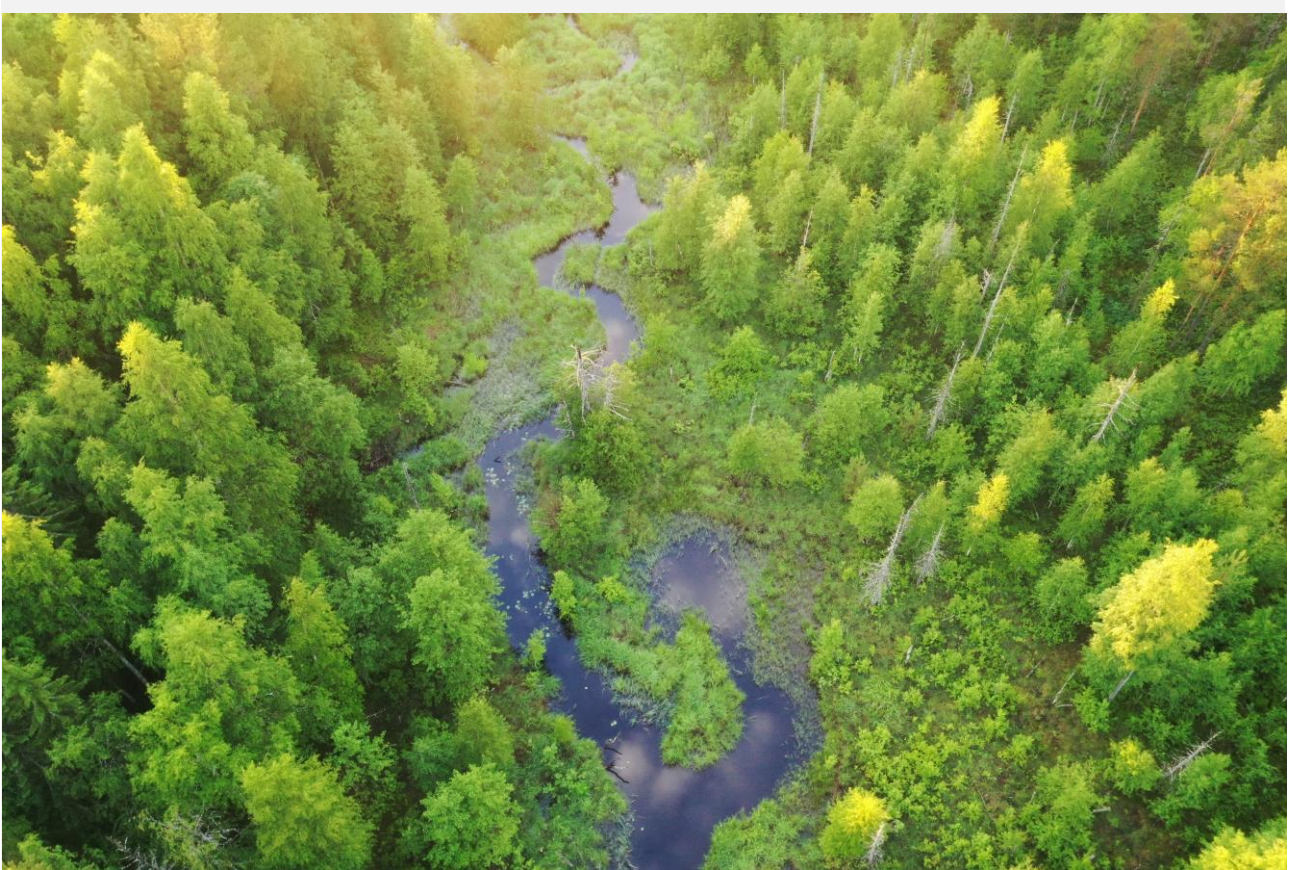

Liite 3a. Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Kajaanin kaupunki

Muutosluettelo

Versio:	Päiväys:	Muutoksen kuvaus	Tarkastettu	Hyväksyjä
1	29.1.2025	Muokattu kaavaselostusta varten	29.1.2025	Aija Lehikoinen
2	11.4.2025	Virheitä korjattu	11.4.2025	Aija Lehikoinen

Projekti: Otanmäki-Humpinsuon OYK
Työnumero: 25017483
Asiakas: Kajaanin kaupunki
Versio: 2
Päiväys: 11.4.2025
Tekijä: Aija Lehikoinen

Sisältö

1.	JOHDANTO.....	8
2.	KASVILLISUUS JA LUONTOTYYPIT	9
2.1	Johdanto	9
2.2	Aineistot ja menetelmät	9
2.2.1	Työstä vastaavat henkilöt.....	9
2.2.2	Lähtötiedot.....	9
2.2.3	Menetelmät.....	9
2.3	Tulokset	10
2.3.1	Selvitysalueen esitiedot ja yleiskuvaus	10
2.3.2	Kasvilajisto.....	12
2.3.3	Luontotyytit	15
2.4	Epävarmuustekijät	115
2.5	Yhteenveto ja johtopäätökset	116
2.5.1	Tehdyt selvitykset.....	116
2.5.2	Tulokset.....	116
2.5.3	Luontoarvojen huomiointi suunnittelussa	116
3.	LINNUT.....	117
3.1	Aineistot ja menetelmät	117
3.1.1	Työstä vastaavat henkilöt.....	117
3.1.2	Tutkimusmenetelmät	117
3.1.3	Sovellettu kartoituslaskenta.....	117
3.1.4	Pistelaskenta	117
3.1.5	Linjalaskenta.....	118
3.2	Linnustollisesti arvokkaiden kohteiden rajaus	121
3.3	Tulokset	122
3.3.1	Luonnonsuojelualueet ja tärkeät lintualueet.....	122
3.3.2	Lajikohtaiset tulokset	122
3.3.3	Linja- ja pistelaskentatulokset	129
3.3.4	Linnustollisesti arvokkaat kohteet	129
3.4	Epävarmuustekijät	134
3.5	Yhteenveto ja johtopäätökset	134
4.	LIITO-ORAVA.....	135
4.1	Johdanto	135
4.2	Aineistot ja menetelmät	135
4.2.1	Työstä vastaavat henkilöt.....	135

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

4.2.2	Lähtötiedot.....	136
4.2.3	Liito-oravan kartoitus	136
4.3	Tulokset	137
4.4	Epävarmuustekijät	138
4.5	Yhteenveto ja johtopäätökset	138
5.	VIITASAMMAKKO	138
5.1	Aineistot ja menetelmät	138
5.1.1	Työstä vastaavat henkilöt.....	138
5.1.2	Lähtötiedot.....	138
5.1.3	Menetelmät.....	139
5.2	Tulokset	141
5.3	Epävarmuustekijät ja pohdintaa	148
5.4	Yhteenveto ja johtopäätökset	148
5.4.1	Viitasammakot ja niiden elinympäristöt selvitysalueella.....	148
5.4.2	Luontoarvojen huomiointi suunnittelussa	148
6.	LEPAKOT	148
6.1	Johdanto	148
6.2	Aineistot ja menetelmät	149
6.2.1	Työstä vastaavat henkilöt.....	149
6.2.2	Tutkimusmenetelmät	149
6.2.3	Kohteiden arvottaminen	151
6.3	Tulokset	152
6.3.1	Aktiividetektoritarkkailu	152
6.3.2	Passiividetektoritarkkailu	153
6.3.3	Lepakkoalueet	155
6.4	Epävarmuustekijät	160
6.5	Yhteenveto ja johtopäätökset	161
7.	SUDENKORENNOT.....	162
7.1	Johdanto	162
7.1.1	Lummelampikorento.....	162
7.1.2	Täplälampikorento.....	162
7.1.3	Sirolampikorento	163
7.1.4	Kirjojokikorento.....	163
7.2	Aineistot ja menetelmät	164
7.2.1	Työstä vastaavat henkilöt.....	164
7.2.2	Tutkimusmenetelmät	164
7.3	Tulokset	166
7.4	Epävarmuustekijät	170
7.5	Yhteenveto ja johtopäätökset	171
8.	SAUKKO.....	171
8.1	Johdanto	171
8.2	Saukkoselvitys talvella	172
8.2.1	Aineistot ja menetelmät	172
8.2.2	Tulokset	174
8.2.3	Epävarmuustekijät.....	177
8.2.4	Yhteenveto ja johtopäätökset.....	177

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

8.3	Saukkoselvitys kesällä	178
8.3.1	Aineistot ja menetelmät	178
8.3.2	Tulokset	180
8.3.3	Epävarmuustekijät	182
8.3.4	Yhteenveto ja johtopäätökset	182
9.	PIENVEDET	183
9.1	Johdanto	183
9.1.1	Pienvesien lainsuoja vesilaissa	183
9.1.2	Keskeisiä käsitteitä	185
9.2	Aineistot ja menetelmät	185
9.2.1	Työstä vastaavat henkilöt	185
9.2.2	Tutkimusmenetelmät	185
9.3	Tulokset	186
9.3.1	Purot	186
9.3.2	Järvet, lammet ja kosteikot	192
9.4	Epävarmuustekijät	197
9.5	Yhteenveto ja johtopäätökset	197
10.	SÄHKÖKOEKALASTUKSET	198
10.1	Johdanto	198
10.2	Aineistot ja menetelmät	198
10.2.1	Työstä vastaavat henkilöt	198
10.2.2	Tutkimusmenetelmät	198
10.3	Tulokset	199
10.3.1	Rytijoki	199
10.3.2	Ryynäsjoki	201
10.3.3	Vuottojoki	202
10.4	Epävarmuustekijät	203
10.5	Yhteenveto ja johtopäätökset	203
11.	EKOLOGISET YHTEYDET	204
11.1	Aineistot ja menetelmät	204
11.2	Tulokset	204
11.2.1	Maakunnallinen ekologinen yhteys	206
11.2.2	Valtakunnallinen ekologinen yhteys	207
11.2.3	Pohjois-Pohjanmaan maakunnan ekologinen verkosto	207
12.	LÄHTEET	208

Kartta- ja ilmakuvat:

Maanmittauslaitos (MML)

Karttojen paikkatieto:

Sweco Finland Oy,

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Geologian tutkimuskeskus

Valokuvat:

Sweco Finland Oy, 2024

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

YHTEYSTIEDOT

Luontoselvityskonsultti
Sweco Finland Oy

Yhteyshenkilö:

Luontoasiantuntija (FM) Aija Lehikoinen

Ilmalantori 4

00240 HELSINKI

Puh. 040 537 6268

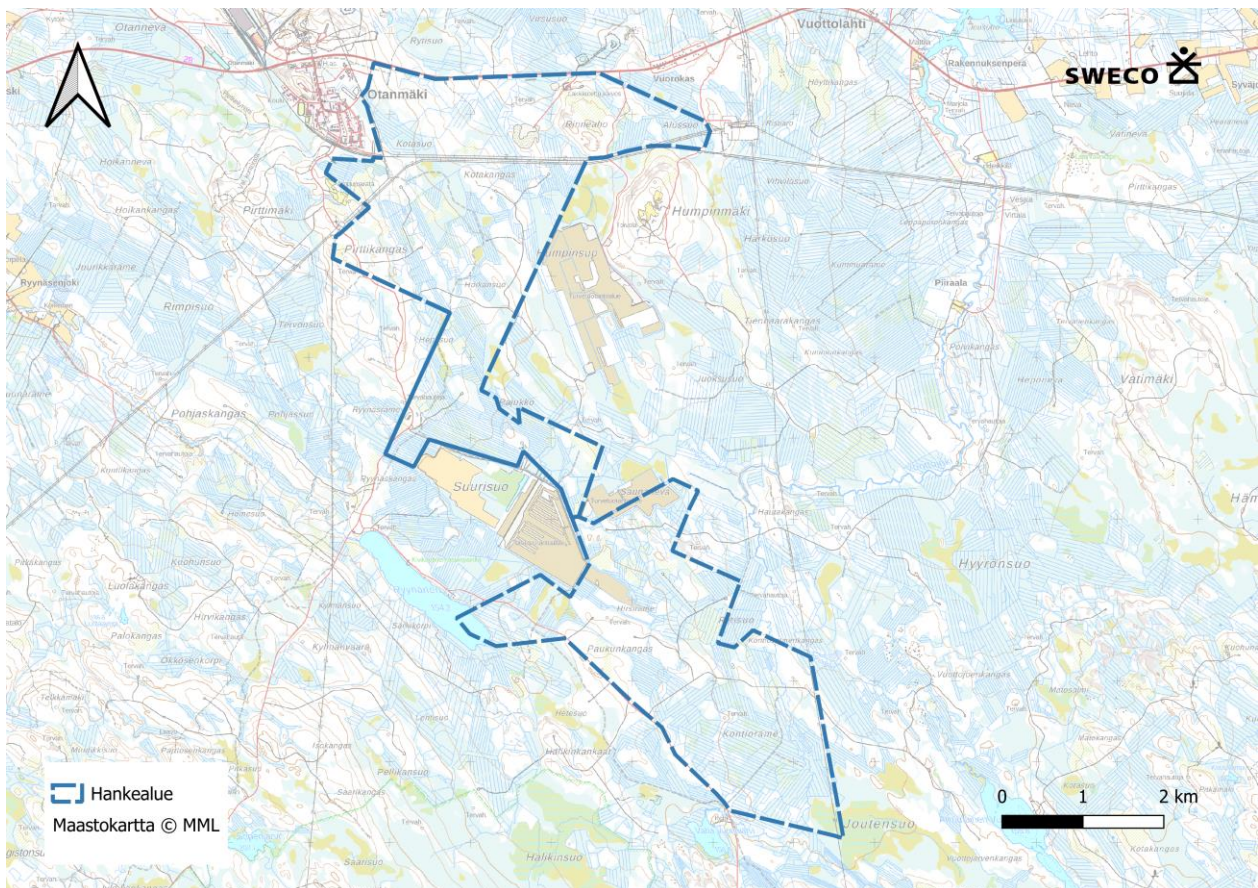
aija.lehikoinen@sweco.fi

1. JOHDANTO

Kajaanin kaupunki valmistelelee Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavaa, johon tässä dokumentissa esitetyt luontoselvitykset liittyvät. Lisäksi alueelle valmistellaan Otanmäki-Alussuon asemakaavaa. Alueella tehtyjen luontoselvitysten tavoitteena oli kartoittaa selvitysalueen luontoarvot. Luontoselvitysten selvitysalue on osittain erilainen kuin osayleiskaavan suunnittelualue ja kattaa suunnittelualueen lisäksi myös Suursuon ja Joutensuon välillä olevan alueen. Selvitysalue on esitetty seuraavassa kuvassa (Kuva 1). Koska selvitysalue on osittain erilainen kuin kaavan suunnittelualue, selvityksiä täydennetään tarvittaessa myöhemmin.

Tässä liitteessä esiteltyjen selvitysten lisäksi selvitysalueella on tehty vuonna 2024 kanalitusselvitys, pöllöselvitys, päiväpetolintujen kesätarkkailu, lumijälkilaskenta ja riistaselvitys, joiden tulokset esitetään vain viranomaiskäyttöön tarkoitetuissa liitteissä 3g-3m. Lisäksi laadittu metsäpeuraselvitys on liitteenä 3l ja suurpetoselvitys liitteenä 3n.

Kajaanin Otanmäellä sijaitsevan selvitysalueen pinta-ala on 1908 hehtaaria. Selvitysalueen luontotyytit ovat pääosin ihmistoiminnan muokkaamia. Suurin osa alueen metsistä on kivennäismailla tai ojitetuilla turvemilla kasvavaa eri ikäistä talousmetsää. Alueen pohjoisosaan sijoittuu junarata, voimajohtolinja ja kiviainesten ottoalue, ja sen keskivaiheilla on turvetuotantoalueita. Selvitysalueella on kuitenkin myös luonnontilaisen kaltaisia puroja, ojittamattomia suoalueita ja metsäkuviaita.

Kuva 1 Selvitysalueen rajaus

2. KASVILLISUUS JA LUONTOTYYPIT

2.1 Johdanto

Otanmäki-Humpinsuon osayleiskaavan alueella tehtiin kesällä 2024 kasvillisuus- ja luontotyyppiselvitys, jonka pohjalta tässä raportissa kuvataan alueen kasvillisuuden yleispiirteet ja rajataan luontoarvojensa puolesta huomioitavat kohteet. Lisäksi määritellään alueen rajoitukset ja annetaan suositukset alueen mahdolliselle hyödyntämiselle maankäytön hankkeissa.

Tässä raportissa esitetään yleiskuvaus selvitysalueen kasvillisuudesta ja luontotyypeistä sekä kasvillisuudeltaan ja luontotyypiltään huomionarvoiset kohteet karttarajauksina ja tekstikuvauksina.

2.2 Aineistot ja menetelmät

2.2.1 Työstä vastaavat henkilöt

Kasvillisuus- ja luontotyyppiselvityksen tekijät olivat ekologi (FM) Sini Burdillat, biologi (FT) Minna Kosonen, diplomibiologi Meelis Linnamägi, biologi (FT) Pirjo Majuri ja biologi (FM) Heli Vainio. Lopputarkastuksen teki biologi (FT) Hanna Valolahti. Kaikki mainitut henkilöt ovat Sweco Finland Oy:stä.

2.2.2 Lähtötiedot

Selvityksen lähtötietoina käytettiin Metsävaratietoja (Metsäkeskus 2024a) sekä Laji.fi:stä 8.3.2024 tilattuja uhanalaisten ja silmälläpidettävien lajien, rauhoitettujen lajien sekä luontodirektiivin liitteiden IV ja II lajien tunnettujen esiintymispaikkojen tietoja (Suomen lajitietokeskus 2024a). Lähtötietoina käytettiin lisäksi mm. peruskarttoja, ilmakuvia, Luonnonvarakeskuksen ja Geologian tutkimuskeskuksen avoimia kartta-aineistoja, sekä metsälakikohteiden, luonnonsuojelu- ja luonnonsuojeluohjelma-alueiden ja Natura-alueiden rajauksia (Luonnonvarakeskus 2024, GTK 2024, Metsäkeskus 2024b, Suomen ympäristökeskus 2024).

2.2.3 Menetelmät

Maastotöiden ja esitietojen perusteella pyrittiin tunnistamaan selvitysalueen luontoarvot. Erityisesti kiinnitettiin huomiota seuraaviin seikkoihin:

- luonnonsuojelulain 64 §:n ja 65 §:n mukaiset luontotyypit
- vesilain 2. luvun 11 §:n vesiluontotyypit sekä 3. luvun 2 § tarkoittamat purot
- uhanalaisten ja silmälläpidettävien luontotyyppien luonnontilaiset tai niiden kaltaiset kohteet
- uhanalaisten ja silmälläpidettävien kasvilajien, rauhoitettujen ja luontodirektiivin liitteiden II ja IV lajien sekä Suomen kansainvälisten vastuulajien esiintymät
- ekologiset yhteydet ja yhteystarpeet
- Natura- ja luonnonsuojelualueet yms. luonnon arvoalueet

Metsävaratietojen (Metsäkeskus 2024a) pohjalta koko selvitysalueelle tehtiin esikuvointi ja kaikki kuvat käytiin tarkastamassa maastossa. Maastotyöt suoritettiin 16.–26.7.2024 ja 12.–16.8.2024. Kunkin kuvion luontotyyppi tai kasvupaikkatyyppi määritettiin, ekologinen tila ja olennaiset piirteet kuvattiin, ja kuviorajauksia tarkennettiin kartalle tarpeen mukaan.

Arvokkaiden kohteiden rajauspäätökset tehtiin asiantuntija-arviona. Luontoselvityksen kohteet luokiteltiin eri arvoluokkiin soveltaen oppaan Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi (Mäkelä & Salo, 2023 (luku 7, taulukko 7.1)) ohjeistusta:

- luokka 1: Lainsäädännöllä turvatut kohteet
- luokka 2: Erityisen tärkeät kohteet
- luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet
- luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

2.3 Tulokset

2.3.1 Selvitysalueen esitiedot ja yleiskuvaus

Selvitysalue sijoittuu metsäkasvillisuusvyöhykkeiden jaossa keskiboreaaliseen vyöhykkeelle ja siellä osin Pohjanmaan (3a) ja osin Pohjois-Karjala-Kainuun (3b) alueelle. Suokasvillisuusvyöhykkeiden aluejaksossa selvitysalue kuuluu Pohjanmaan aapasoiden vyöhykkeelle ja alajaossa Suomenselän ja Pohjois-Karjalan aapasoiden vyöhykkeelle.

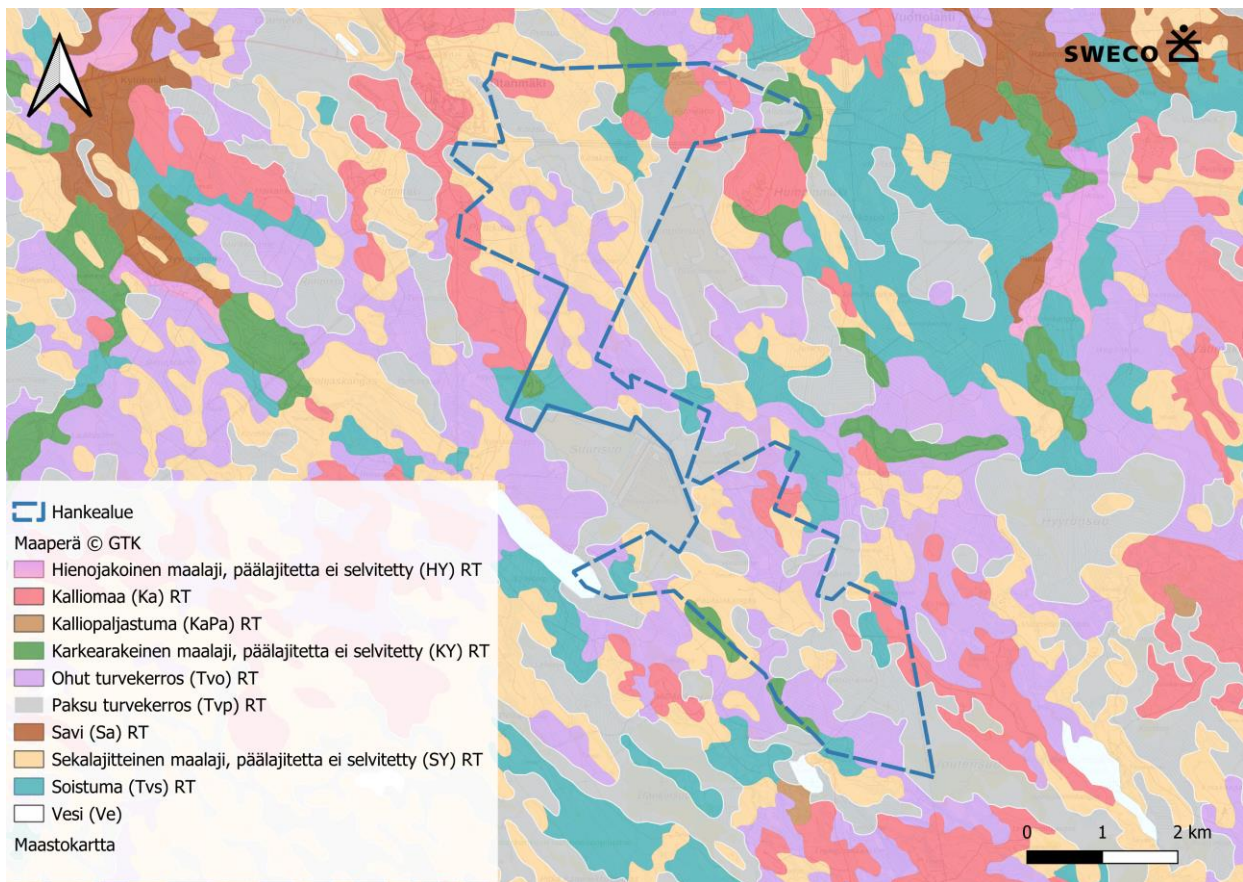
Kartta- ja ilmakuvatarkastelun (Kuva 2 ja Kuva 3) perusteella selvitysalue on suurelta osin suoperäinen, mutta valtaosa alueen soista on ojitettu. Saunanevan ja Suurisuon turvetuotantoalueet ulottuvat osin selvitysalueelle sen keskivaiheilla, ja selvitysalueen itäpuolella oleva Humpinsuon turvetuotantoalue rajautuu selvitysalueen itäreunaan.

Kuva 2. Selvitysalueen ilmakuva.

Selvitysalueen metsät koostuvat pääosin tuoreesta kankaasta ja turvekankaista. Lehtomaista kangasta esiintyy paikoitellen. Myös joitain lehtolaikkuja esiintyy painottuen alueen pohjoisosaan. Selvitysalueen puusto on pääosin nuorta tai varttunutta kasvatusmetsää sekä eri ikäisiä taimikoita. Hakkuualueita on useissa paikoissa selvitysalueella. Selvästi vanhempaa puustoa (arviolta 120-vuotiasta) tavattiin vain yhdellä kuviolla selvitysalueen eteläosassa.

Valtaosa metsistä on ojitetuille soille muodostuneita turvekankaita (mustikkaturvekankaita, varputurvekankaita, puolukkaturvekankaita ja ruohoturvekankaita). Geologian tutkimuskeskuksen avoimen paikkatietorajapinnan (GTK 2024) mukaan selvitysalueen maaperä (Kuva 3) on pääosin eri paksuista turvekerrosta ja soistumaa, mutta myös sekalajitteista maalajia sekä paikoitellen kalliomaata ja karkearakeista maalajia.

Kuva 3. Selvitysalueen maaperäkartta.

Alueelta selvitetiin Metsäkeskuksen paikkatietojen (Metsäkeskus 2024b) avulla myös Metsälain (1093/1996) 10 §:n perusteella rajatut erityisen tärkeät elinympäristöt. Selvitysalueelle sijoittuu kaksi Metsäkeskuksen rajaamaa metsälain 10 §:n mukaista elinympäristökuviota, yksi suoelinympäristö selvitysalueen luoteisosassa ja yksi karukokankaita vähätuottoisempi kalliokuviokuva selvitysalueen keskiosassa. Tässä selvityksessä metsälakikohteet arvioitiin muiden kohteiden tavoin luontotyyppinsä perusteella (Mäkelä & Salo 2023). Metsälaki suojaa kohteita metsätalouteen liittyvän käytön ja käsittelyn osalta, mutta ei muuhun maankäyttöön liittyviltä toimenpiteiltä.

Ryynänen-järven kaakkoispää ulottuu pieneltä osin selvitysalueen länsiosaan. Pienvesikohteista alueelta löytyi puroja. Pienvesikohteiden yhteydessä huomioidaan luontotyyppin uhanalaisuuden lisäksi vesilaki. Vesilain 3. luvun 2 §:n mukaan sellainen hanke on luvanvarainen, joka vaarantaa puron uoman luonnontilaisuuden säilymistä. Selvitysalueella on useassa kohdassa ihmistoiminnan myötä syntyneitä lampia ja vesikuoppia, joista osa on luonnontilaistunut niin pitkälle, että ne on arvioitu huomionarvoisiksi luontokohteiksi ja käsitelty kohdassa 2.3.3.

2.3.2 Kasvilajisto

2.3.2.1 Huomionarvoiset lajit

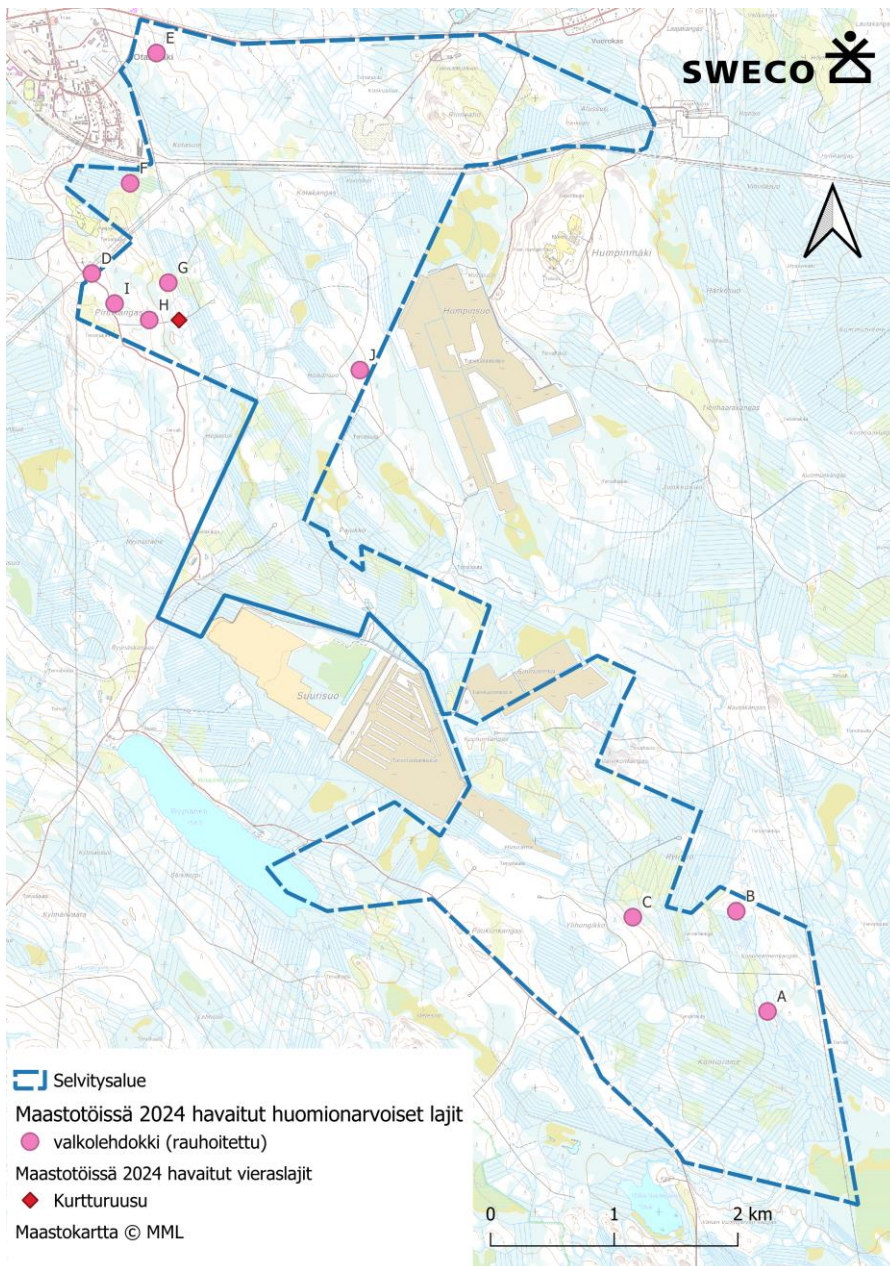
Luontoselvityksen maastokartoituksissa selvitysalueella havaittiin kymmenen valkolehdokkiesiintymää (*Platanthera bifolia*) (Kuva 4). Esiintymillä havaitut kukkavanojen määrät on esitetty seuraavassa taulukossa (Taulukko 1). Valkolehdokki on koko maassa rauhoitettu kasvilaji (luonnonsuojeluasetuksen (1066/2023) liite

3). Rauhoitettua kasvia, sen osaa tai siemeniä ei saa luonnonsuojelulain (9/2023) 74 §:n mukaan poimia, kerätä, leikata irti, ottaa juurineen eikä hävittää. Luonnonsuojelulain 82 §:n mukaan poiketen siitä, mitä 74 §:ssä säädetään, aluetta saa käyttää maa- ja metsätalouteen tai rakennustoimintaan ja rakennuksia sekä laitteita tarkoituksensa mukaisesti. Tällöin on kuitenkin vältettävä vahingoittamista tai häiritsemistä rauhoitettuja eläimiä ja kasveja, jos se on mahdollista ilman merkittäviä lisäkustannuksia. Luonnonsuojelulain 82 §:n yleispoikkeus ei koske teollisen mittakaavan toimintaa (Mäkelä & Salo, 2023). Luonnonsuojelulain 83 §:n 1. momentin mukaan Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi myöntää luvan poiketa 74 §:ssä säädetystä, jos siitä ei ole haittaa eliölajin suotuisan suojelutason säilymiselle tai sen saavuttamiselle.

Taulukko 1. Selvitysalueella havaittujen valkolehdokkiesiintymien kukkavanojen määrät. Esiintymien sijainnit selvitysalueella on havainnollistettu seuraavalla kartalla 4.

Esiintymä	Havaittu kukkavanojen määrä
A	1
B	44
C	1
D	1
E	1
F	3
G	4
H	1
I	1
J	1

Alueella ei havaittu muita valtakunnallisesti tai alueellisesti uhanalaisia tai silmälläpidettäviä kasvilajeja, lakisääteisesti suojeltavia kasvilajeja (luontodirektiivin liitteiden II ja IV b lajeja tai rauhoitettuja tai erityisesti suojeltuja kasvilajeja) eikä Suomen vastuulajeja.

Kuva 4. Selvitysalueella havaitut huomionarvoisten kasvilajien ja vieraskasvilajien esiintymät.

Laji.fi-aineiston (Suomen Lajitietokeskus 2024a) mukaan selvitysalueelta ei ole aiempia havaintoja huomionarvoisista kasvilajeista. Selvitysalueen kaakkoispuolelta Joutensuolta, noin 300 metrin päästä selvitysalueen rajasta, on kuitenkin ilmoitettu vuonna 1997 usean hehtaarin havainto suovalkusta (*Hammarbya paludosa*), joka on silmälläpidettävä ja rauhoitettu laji. Lajista on useita havaintoja myös muilta vuosilta ja muista osista Joutensuota, joten on mahdollista, että sitä esiintyy myös selvitysalueen puolella olevalla Joutensuon osalla. Koska suovalkku on rauhoitettu laji, sitä koskevat samat määräykset, jotka on edellä kerrottu valkolehdokin yhteydessä.

Laji.fi-aineiston (Suomen Lajitietokeskus 2024a) mukaan selvitysalueen lähialueilla sen pohjois-, luoteis- ja kaakkoispuolella on myös usean muun huomionarvoisen kasvilajin kasvupaikkoja: kaitakämmekkä (VU),

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

ahokissankäpäälä (NT), hoikkaorölli (NT), ketonoidanlukko (NT), ruskopiirtoheinä (NT), suopunakämmekkä (NT), velttosara (NT) ja soikkokaksikko (rauhoitettu).

2.3.2.2 Haitalliset vieraslajit

Selvitysalueella havaittiin maastokartoituksessa haitallisen vieraslajin kurturuusun yksi kasvusto metsäautotien varrella (Kuva 4). Kasvusto ei ole vielä kovin iso, ja se tulee hävittää ennen kuin se leviää laajemmalle alueelle (Vieraslajiportaali 2024).

Kurturuusu on 0,5 – 1,5 metrin korkuiseksi kasvava hyvin piikikäs pensas, joka muodostaa tiheitä kasvustoja. Se kukkii kesäkuusta syyskuuhun ja kookkaiden kukkien väri vaihtelee aniliininpunaisesta vaaleanpunaiseen ja valkoiseen. Lehtien yläpinta on uurteinen ja ryppyinen. (Vieraslajiportaali 2024).

Kurturuusu on kotoisin Itä-Aasiasta, jossa se kasvaa Tyynenmeren hiekkaisilla ja soraisilla rannoilla. Myös Suomessa se on leviittänyt rannoille, joilla se muodostaa laajoja läpituunkemattomia tiheikköjä syrjäyttäen alkuperäisen rantalajiston. Kurturuusu köyhdyttää luontoa merkittävästi ja heikentää rantojen virkistysarvoa. Kurturuusu leviää myös teiden varsilla. Se lisääntyy sekä siemenistä että kasvullisesti juurakon paloista. Linnut leviävät lajin siemeniä pitkienkin matkojen päähän. (Vieraslajiportaali 2024).

Kurturuusu on säädetty kansallisesti haitalliseksi vieraslajiksi Suomessa. Sitä ei saa päästää ympäristöön tai tuoda Suomeen EU:n ulkopuolelta tai toisesta EU-maasta, saattaa markkinoille, välittää, myydä tai muuten luovuttaa. (Vieraslajiportaali 2024).

Haitallisten vieraslajien lähistöllä tehtävien rakennustöiden ja maansiirtojen yhteydessä tulee estää näiden lajien leviäminen uusille alueille. Kurturuusun osalta tulee noudattaa sille laadittuja lajikohtaisia ohjeita ja hallintasuunnitelmaa, jotka löytyvät vieraslajit.fi-sivustolta (Vieraslajiportaali 2024). Kurturuusun kasvupaikalta poistettu maa-ainesta tulee toimittaa Kainuun jätehuollon kuntayhtymän vastaanottopisteeseen, noudattaen kuntayhtymän vieraslajijätteestä antamia ohjeita (Ekokymppi 2024). Kurturuusun poistamisesta tulee antaa sen toteuttavalle urakoitsijalle ohjeet, jotka sisältävät kasvuston tarkan sijainnin sekä ohjeistuksen maa-ainesten käsittelystä ja toimittamisesta vastaanottopisteeseen.

2.3.3 Luontotyypit

Selvitysalueelta rajattiin yhteensä 84 arvokasta luontotyyppikuviota, jotka luokiteltiin Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi -oppaan (Mäkelä & Salo 2023) mukaisesti arvoluokkiin 1–4. Noin puolet arvokkaiksi rajatuista kuvioista edustaa erilaisia suoluontotyyppisiä. Selvitysalueen kaakkoiskulma sijaitsee Joutensuolla, joka oli mukana soidensuojelun täydennysehdotuksessa ja jonka suojeleminen on toteutettu luonnonsuojelulla. Suojelualueella olevat luontotyyppikuviot on luokiteltu ohjeistuksen mukaisesti arvoluokkaan 1 (Mäkelä & Salo 2023).

Vesilain 3. luvun 2 §:n tarkoituksena vesistöinä luontoselvityksessä rajattiin kuviot 800, 801, 802 ja 803, jotka luokiteltiin arvoluokkaan 1. Metsäkeskuksen rajaamia metsälakikohteita ovat kalliometsä kuviolla 96 ja suokohde, joka kattaa kuviot 183 ja 184. Koska oppaan mukainen luokittelu ei huomioi metsälakikohteita lakisääteisesti suojeltuina, ne on tässä selvityksessä luokiteltu luontotyyppinsä mukaisesti. Luontoselvityksen perusteella selvitysalueella ei ole luonnonsuojelulain (9/2023) 64 §:n eikä 65 §:n mukaisia luontotyyppikohteita.

Kaikki selvityksessä rajatut huomionarvoiset kohteet on esitetty seuraavassa taulukossa (Taulukko 2) sekä kartalla (Kuva 5) ja tarkemmin luontotyyppikokonaisuuksien kartoilla (Kuva 6, Kuva 7, Kuva 8, Kuva 9, Kuva 10 ja Kuva 11).

Taulukko 2 Selvityksessä rajatut arvokkaat luontotyyppikohteet. Arvoluokitus oppaan Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi (Mäkelä & Salo, 2023) luontokohteiden luokitteluohteista soveltaen: luokka 1: Lainsäädännöllä turvatut kohteet; luokka 2: Erityisen tärkeitä kohteet; luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet; luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet. Lyhenteet: CR=äärimmäisen uhanalainen, EN=erittäin uhanalainen, VU=uhanalainen, vaarantunut, NT=silmälläpidettävä, LC=säilyvä, DD=puutteellisesti tunnetut, NA=ei sovellettavissa, LSL = luonnonsuojelulaki 46 §, VL=vesilaki 3. luku 2 §, ML=metsälaki 10 §.

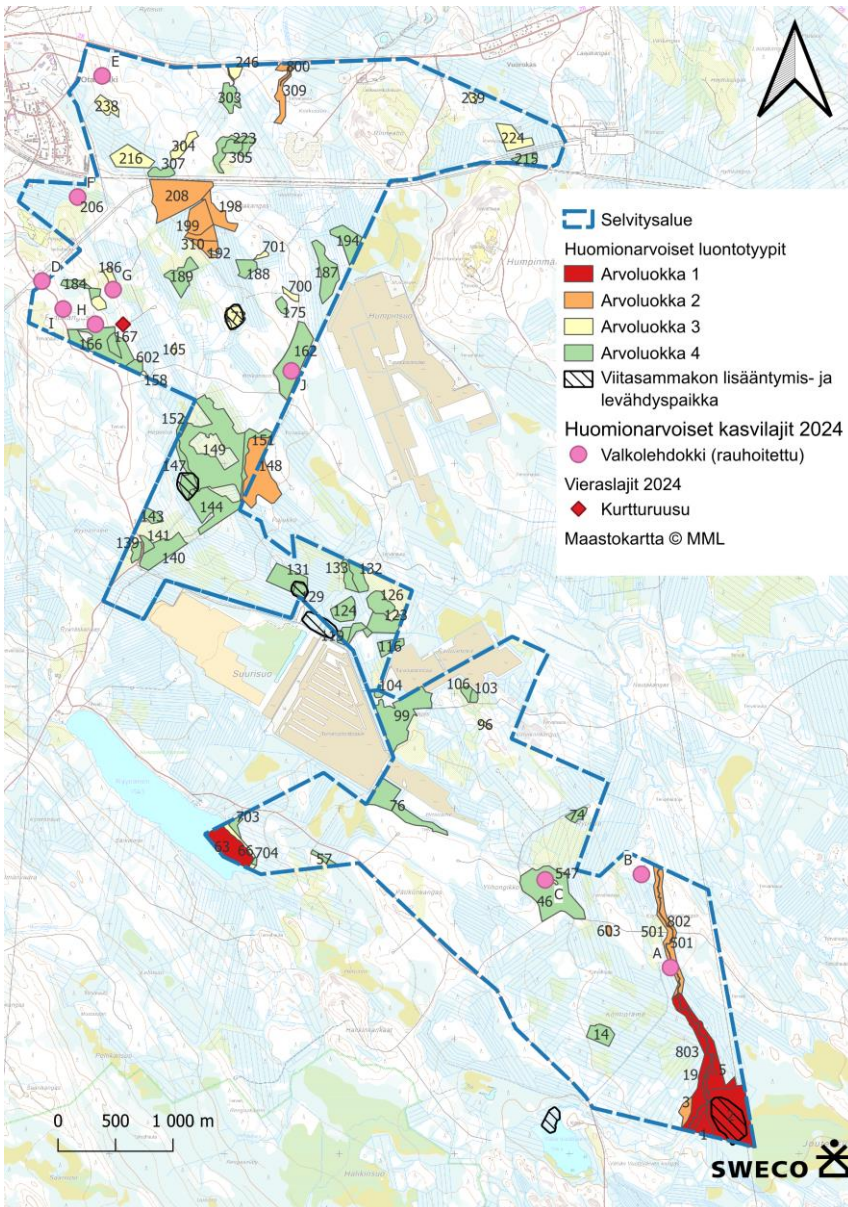
Kuvio nro	Kuvaus	Pinta-ala (ha)	Uhanalaisuus Etelä-Suomi/ Koko Suomi	Laki	Arvoluokka (Mäkelä & Salo 2023)	Luonnontilaisuus
1	Tuoreet kankaat (suojelualue)	1,9	VU/VU	LSL	1	luonnontilaisen kaltainen
2	Lyhytkorsineva (suojelualue)	16,0	VU/NT	LSL	1	Luonnontilainen
3	Vanhat havupuuvaltaiset tuoreet kankaat	1,50	VU/NT		2	Luonnontilainen
5	Turvekangas (suojelualue)	3,4		LSL	1	luonnontilainen
14	Varttuneen kuivahkon kankaan tapainen metsätalousmetsä	3,02	EN/VU		4	luonnontilaisen kaltainen
19	Rytijoen varsi (suojelualue)	9		LSL	1	luonnontilaisen kaltainen
46	Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas	19,5	VU/NT		4	luonnontilaisen kaltainen
57	Isovarpuräme	1,56	NA		4	ei luonnontilainen
63	Matalat runsashumuksiset järvet	7,05	NT/NT	VL	1	luonnontilainen
66	Tuoreet keskiravinteiset lehdot	1,46	VU/VU		3	luonnontilaisen kaltainen
74	Lyhytkorsiräme	1,3	NA		4	ei luonnontilainen
76	Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas	8,0	VU/NT		4	luonnontilainen
96	Kalliometsä	0,21	NT/NT	ML	3	luonnontilaisen kaltainen
99	Varttuneet havupuuvaltaiset tuoreet kankaat	12,27	VU/NT		4	luonnontilaisen kaltainen
103	Varttuneet kuivahkot kankaat ja isovarpuräme	1,63	EN/VU, VU/NT		4	luonnontilaisen kaltainen

104	Kuivat keskiravinteiset lehdot	0,41	NT/NT		4	luonnontilaisen kaltainen
106	Varttunut kuivahko mäntyvaltainen kangas, arvokas viereisen kuvion kannalta	0,83	NA		4	ei luonnontilainen
116	Lyhytkorsiräme	2,16	VU/NT		4	luonnontilaisen kaltainen
119	Lyhytkorsiräme	1,3	VU/NT		4	luonnontilaisen kaltainen
120	Varttuneet havupuuvaltaiset tuoreet kankaat	0,36	VU/NT		4	luonnontilaisen kaltainen
121	Kuivahko kangas – varputurvekangas	1,12	EN/EN		4	luonnontilaisen kaltainen
123	Varttuneet havupuuvaltaiset tuoreet kankaat	3,95	VU/NT		4	luonnontilaisen kaltainen
124	Lyhytkorsiräme	3,29	VU/NT		4	luonnontilaisen kaltainen
126	Nuoret kuivahkot kankaat	3,34	EN/EN		4	luonnontilaisen kaltainen
129	Lammet	1,13			4	luonnontilaisen kaltainen
131	Varttuneet havupuuvaltaiset tuoreet kankaat	4,81	VU/NT		4	luonnontilaisen kaltainen
132	Nuoret kuivahkot kankaat	2,53	EN/EN		4	luonnontilaisen kaltainen
133	Varttuneet havupuuvaltaiset tuoreet kankaat	1,97	VU/NT		4	luonnontilaisen kaltainen
139	Lammet	1,21			4	luonnontilaisen kaltainen
140	Varttuneet kuivat kankaat	5,81	VU/VU		4	luonnontilaisen kaltainen
141	Lammet	0,98			4	luonnontilaisen kaltainen
143	Nuoret kuivahkot kankaat	1,46	EN/EN		4	luonnontilaisen kaltainen
144	Varttuneet havupuuvaltaiset tuoreet kankaat	9,4	VU/NT		4	luonnontilaisen kaltainen
147	Rimpinevaräme	3,36	EN/LC		4	luonnontilaisen kaltainen, potentiaalinen ekol. yhteys
148	Isovarpurämeet, minerotrofiset,	12,30	VU/NT, VU/NT, EN/LC		2	luonnontilainen

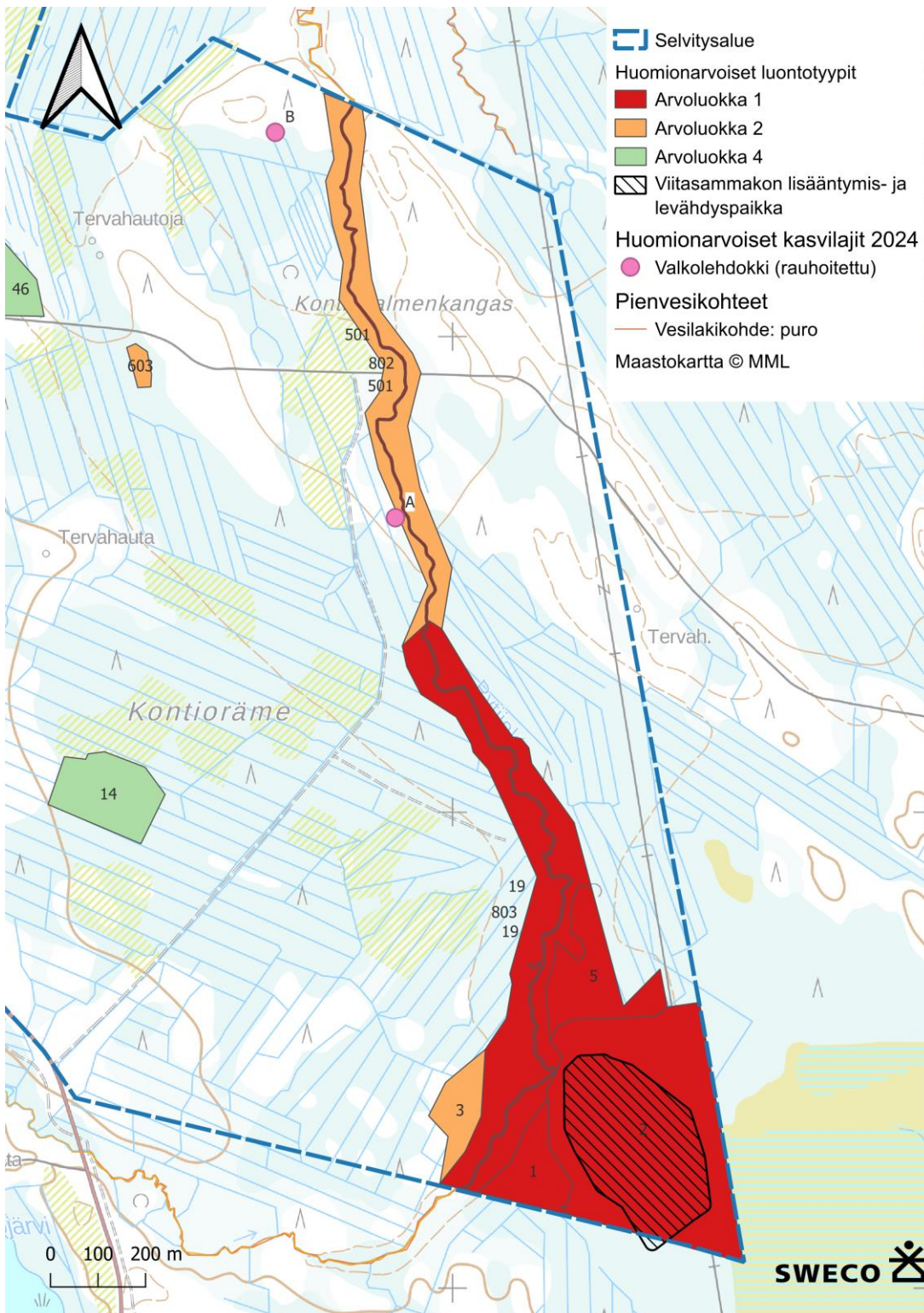
	lyhytkorsinevat, rimpinevarämeet					
149	Kuivat keskiravinteiset lehdot	23,7	NT/NT		4	luonnontilaisen kaltainen
151	Isovarpurämeet	2,76	NA		4	ei luonnontilainen
152	Suokokonaisuus: rimpinevaräme, isovarpuräme	0,93	EN/LC, VU/NT		4	luonnontilaisen kaltainen
158	Sararäme	0,28	EN/VU		3	luonnontilaisen kaltainen
162	Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas	10,24	NA		4	ei luonnontilainen
165	Lyhytkorsiräme – isovarpuräme	0,31	VU/NT		3	luonnontilaisen kaltainen
166	Varttuneen havupuuvaltaisten tuoreiden kankaiden kaltainen talousmetsä	8,64	NA		4	luonnontilaisen kaltainen
167	Isovarpurämeet, sararämeet	1,45	VU/NT, EN/VU		4	luonnontilaisen kaltainen
173	Turvekankaat, sararämeet ja rimpinevarämeet	2,10	- , EN/VU, EN/LC		3	luonnontilaisen kaltainen
175	Isovarpurämeet, sararämeet ja rahkarämeet	1,06	NA		4	ei luonnontilainen
176	Isovarpurämeet, sararämeet ja saranevat	2,91	VU/NT, EN/VU, VU/NT		3	luonnontilainen
183	Isovarpurämeet suomuuntuma	0,71	NA	ML	4	ei luonnontilainen
184	Isovarpurämeet, rahkarämeet	1,27	NA	ML	4	ei luonnontilainen
186	Kangasräme ja isovarpuräme	0,87	EN/VU, VU/NT		3	luonnontilaisen kaltainen
187	Rimpinevaräme ja rahkaräme	5,98	EN/LC, LC/LC		4	luonnontilaisen kaltainen
188	Keidasrämeen kaltainen suo, sararämeet ja isovarpurämeet	2,08	- , EN/VU, VU/NT		4	ei luonnontilainen
189	Rimpinevaräme ja lyhytkorsiräme	0,53	EN/LC, VU/NT		4	luonnontilaisen kaltainen

192	Sararäme	2,07	EN/VU		2	luonnontilaisen kaltainen, osa luontotyyppiäsiintymien merkittävää kokonaisuutta
194	Keidasräme	4,08	NT/LC		4	luonnontilaisen kaltainen
198	Isovarpuräme	3,30	NA		2	ei luonnontilainen, osa luontotyyppiäsiintymien merkittävää kokonaisuutta
199	Sararäme	4,72	EN/VU		2	luonnontilaisen kaltainen, osa luontotyyppiäsiintymien merkittävää kokonaisuutta
206	Varttunut lehtipuuvaltainen lehtomainen kangas	0,30	VU/VU		3	luonnontilaisen kaltainen
208	Rimpinevaräme ja lyhytkorsiräme	12,71	EN/LC, VU/NT		2	luonnontilaisen kaltainen
215	Lyhytkorsiräme	1,40	VU/NT		4	luonnontilaisen kaltainen
216	Rimpinevaräme ja lyhytkorsiräme	4,95	EN/LC, VU/NT		3	luonnontilaisen kaltainen paikallisesti arvokas luontokohde
223	Lyhytkorsiräme	1,65	VU/NT		4	luonnontilaisen kaltainen
224	Lyhytkorsiräme-rahkaräme	4,07	VU/NT		3	luonnontilainen
238	Kangasräme	1,96	EN/VU		3	luonnontilaisen kaltainen
239	Sararäme	0,51	EN/VU		3	luonnontilaisen kaltainen
246	Tuore keskiravinteinen lehto ja lehtipuuvaltainen tuore kangas	1,21	VU/VU		3	luonnontilaisen kaltainen
248	Keinotekoinen lampi	0,92	NA		4	luonnontilaisen kaltainen
303	Mosaiikki varttunutta havupuultaista lehtomaista kangasta ja tuoretta keskiravinteista lehtoa	2,75	NA		4	ei luonnontilainen
304	Tuore keskiravinteinen lehto	2,09	VU/VU		3	luonnontilaisen kaltainen
305	Isovarpuräme	3,87	NA		4	ei luonnontilainen
307	Rimpinevaräme muuttuma	1,64	NA		4	ei luonnontilainen
309	Lehtokorpi	3,38	EN/VU		2	luonnontilaisen kaltainen

310	Lyhytkorsiräme	1,89	VU/NT		2	luonnontilaisen kaltainen, osa luontotyyppiäsiintymien merkittävää kokonaisuutta
501	Joen varsi	7,2			2	luonnontilainen
547	Keskiboreaallinen rinnensoo	0,1	VU		3	luonnontilainen
602	Varttuneet havupuuvaltaiset lehtomaiset kankaat	1,10	NT/NT		4	luonnontilaisen kaltainen
603	Nevaräme	0,32	EN/LC		3	luonnontilainen
700	Varttuneet havupuuvaltaiset tuoreet kankaat, metsäkortekorpi	0,74	VU/NT, EN/EN		3	Luonnontilainen
701	Nuoret tuoreet kankaat	0,44	VU/VU		3	luonnontilainen
703	Kangaskorvet ja turvekangasmuuntumat	0,93	CR/EN, -		4	ei luonnontilainen
704	Koivuluhdat	0,20	D/D		4	Luonnontilainen
800	Havumetsävyöhykkeen latvapuro	0,08	VU/NT	VL	1	
801	Havumetsävyöhykkeen latvapuro	0,06	VU/NT	VL	1	
802	Havumetsävyöhykkeen puro	0,58	EN/VU	VL	1	
803	Havumetsävyöhykkeen puro (suojelualue)	0,75	EN/VU	LSL, VL	1	

Kuva 5. Selvityksessä rajatut arvokohteet selvitysalueella.

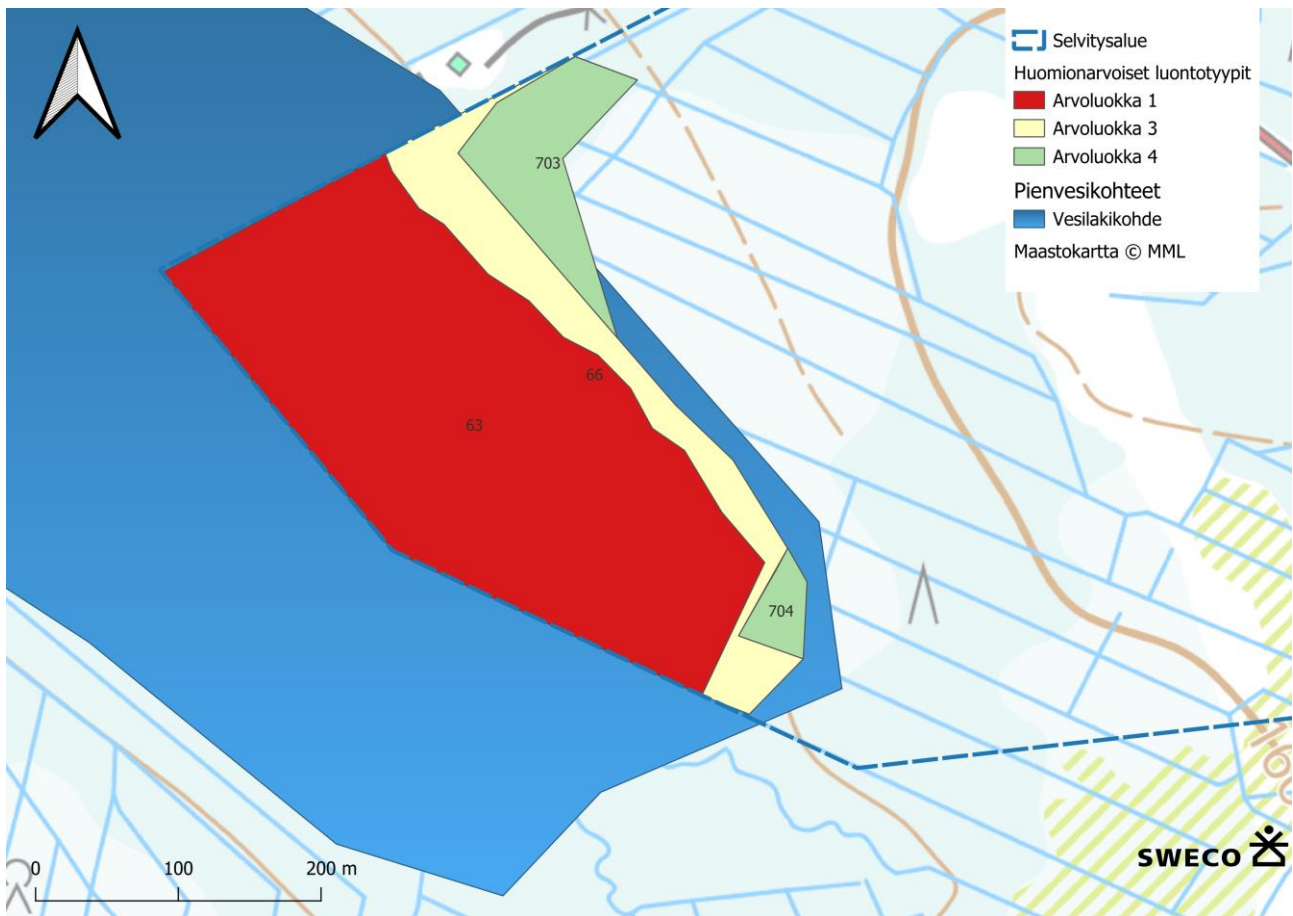
Kuva 6. Selvitysalueen kaakkoispäässä on luonnonsuojelualue (punainen alue). Joutensuolla on myös viitasammakon lisääntymis- ja levähdyspaikka, jota koskee luonnonsuojelulain 78 §:n mukainen hävittämis- ja heikentämiskiello. Rytijoen varsi on tärkeä ekologinen yhteys.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

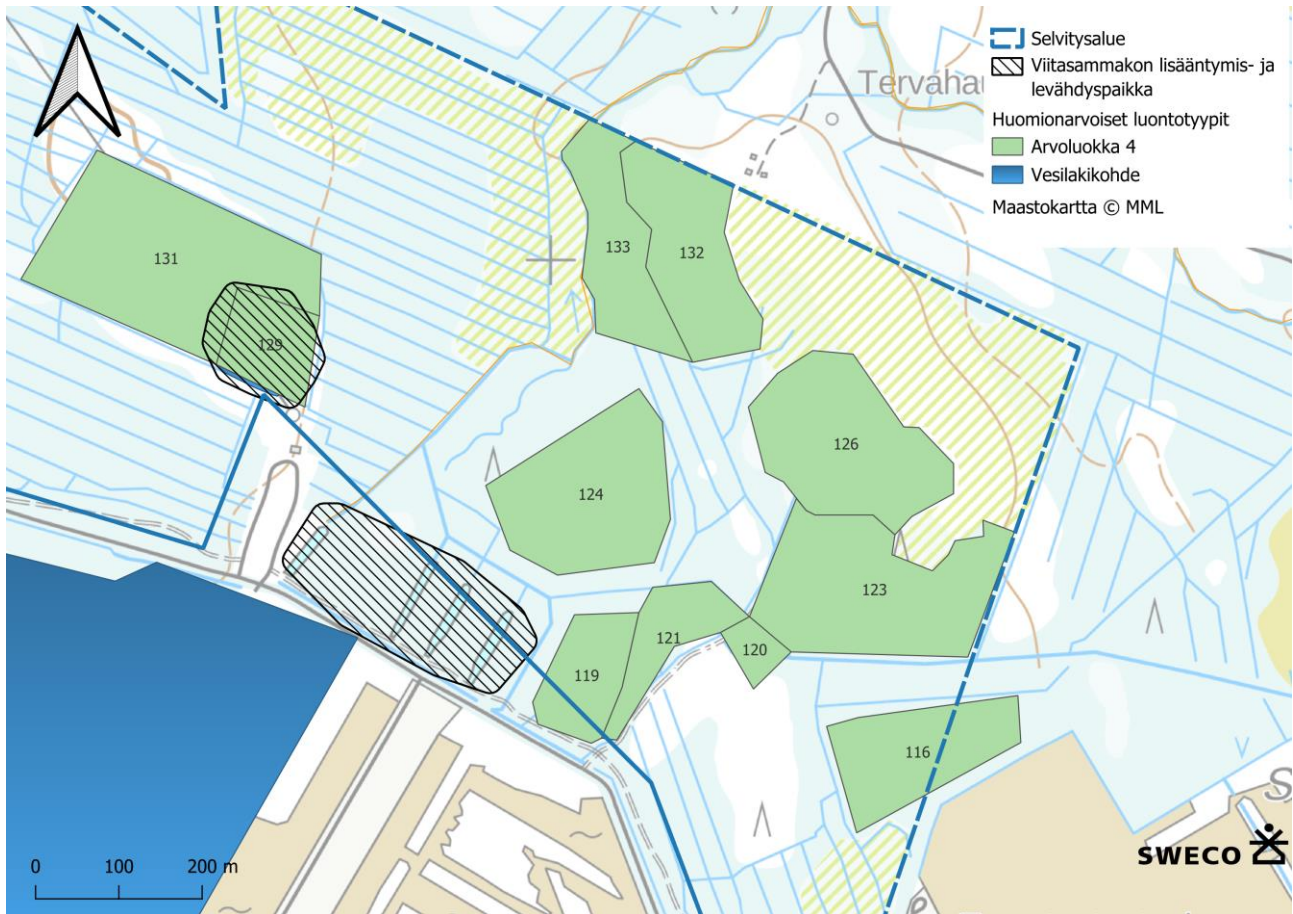
Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

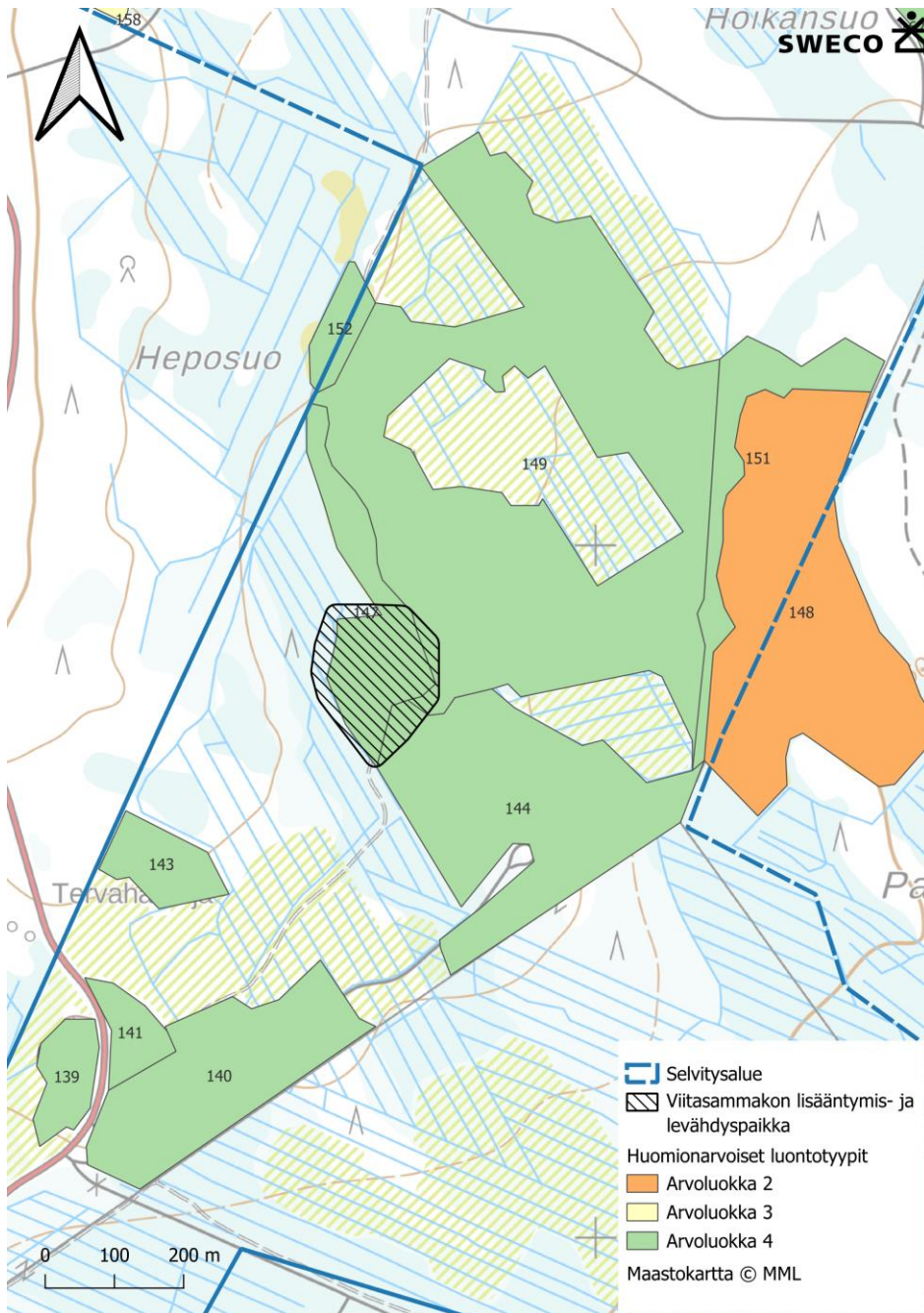
Versio: 2

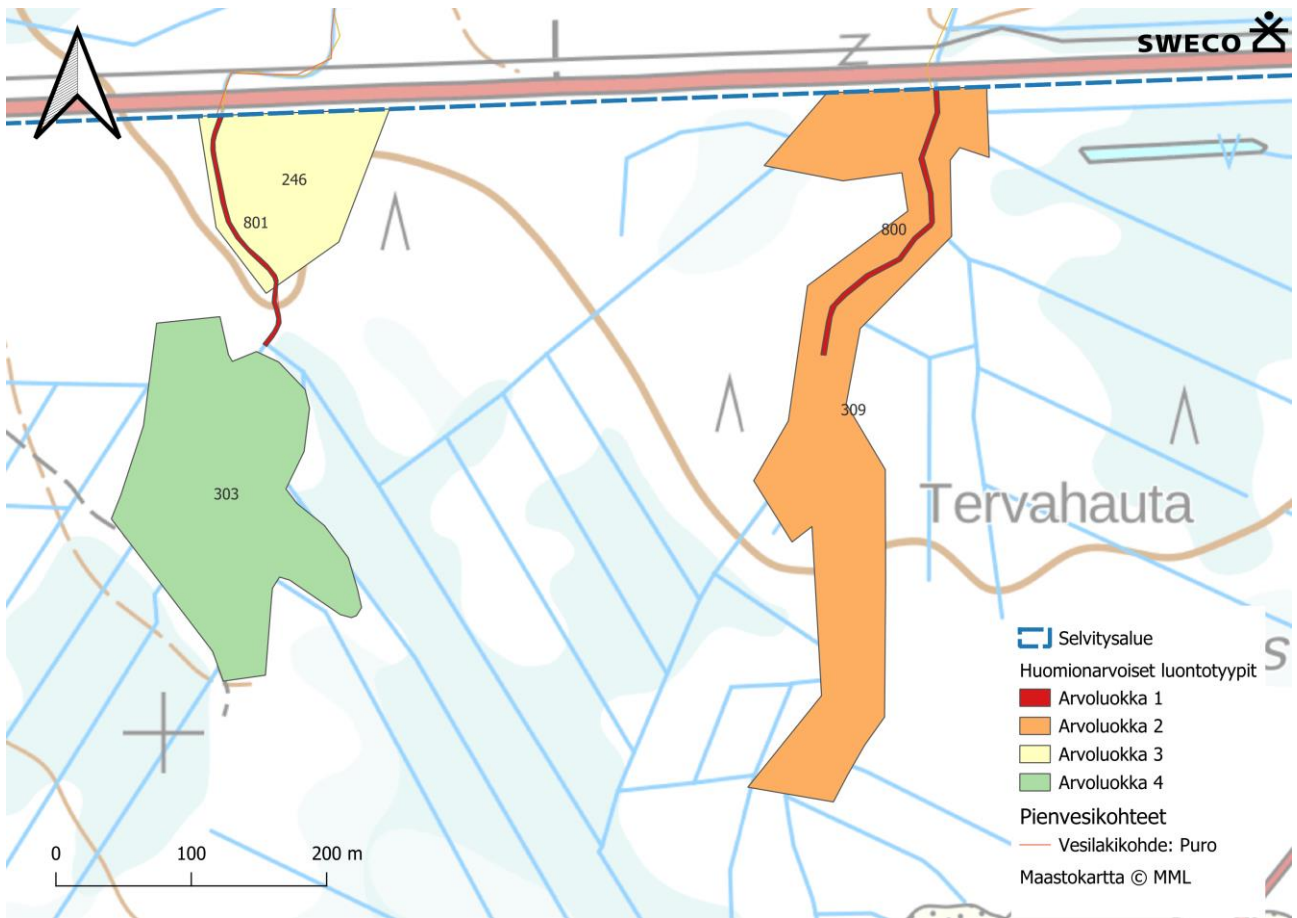
Kuva 7. Ryynänen-järvi muodostaa arvokkaan kokonaisuuden yhdessä rantojensa lehto- ja luhtaluontotyyppien kanssa.

Kuva 8. Suurisuon koillispuolella selvitysalueella on useita huomionarvoisia suo- ja metsäluontotyyppikuviota sekä keinotekoisia lampia. Lammissa on myös viitasammakon lisääntymis- ja levähdyspaikkoja, joita koskee luonnonsuojelulain 78 §:n mukainen hävittämis- ja heikentämiskielto.

Kuva 9 Heposuon kaakkois- ja eteläpuolella selvitysalueella on useita huomionarvoisia suo- ja metsäluontotyyppikuvioita sekä lampia. Suolla sijaitsee myös viitasammakon lisääntymis- ja levähdyspaikka, jota koskee luonnonsuojelun 78 §:n mukainen hävittämis- ja heikentämiskielto.

Kuva 11. Selvitysalueen pohjoislaidalla sijaitsee arvokkaita puro-, lehto- ja lehtokorpikohteita.

Seuraavilla sivuilla on luontotyyppikohteiden kuvaukset ja huomiointisuositukset. Suurin osa alueen soista edustaa suoyhdistelmätyyppejä, joissa kuivemmillä pinnoilla on rämettäitä ja märemmillä kohdilla nevakasvillisuutta. Suoyhdistelmät on arvoluokitettu niiden pääasiallisimmaksi katsotun luontotyypin mukaan ja arrotettu uusimman viranomaisoppaan mukaisesti paitsi uhanalaisuuden, myös edustavuuden ja merkittävyyden perusteella. Kohdekuvauksissa ensimmäiseksi on kirjattu suotyyppi, joka katsotaan pääasialliseksi.

Kuvio 1: Tuoreet kankaat: Mustikkakangas, reunassa mustikkaturvekangasta

Uhanalaisuus: Koko maa / Etelä-Suomi: **VU/VU**

Luonnonsuojelualue: Luonnonsuojelulla toteutettu soidensuojelun täydennysehdotuksen kohde

Pinta-alaltaan kuvio on 1,9 ha. Varttunut mäntyvaltainen metsikkö, jossa lahoppuuta kohtalaisesti. Keskellä aluetta on kivennäismaalaikku, jossa pääpuulajina mänty, mutta kuviolla esiintyi myös nuorempaa kuusta ja koivua. Alueen pohjoisreunassa kasvaa suopursua. Pohjoisreunalla koivu on valtapuuna (Kuva 12). Kivennäismaa-alueella on mustikkaa, juolukkaa ja puolukkaa, kivennäismaa-alueiden reunassa myös metsäkortetta. Kivennäismaa-alueella on myös kantoja merkinä metsätaloudesta. Muita alueen märempien alueiden kasvilajeja ovat siniheinä, suoputki, pullosara, paatsama, kataja, järvikorte ja raita. Alue luokitellaan arvoluokkaan 1, koska se on luonnonsuojelulla toteutettu soidensuojelun täydennysehdotuksen kohde. Tämä luonnonsuojelualue ei ole vielä päivittynyt maastokarttoihin. Alue kuuluu potentiaaliseen ekologiseen käytävään.

Kuva 12. Kuvio1. Alueen pohjoisosaa oli koivuvaltaista mustikkaturvekangasta, jossa myös lahoppuuta.

Luontoarvaluokitus luokka 1: Lainsäädännöllä turvatut kohteet.

Suositus: Kohde on luonnonsuojelualueella. Se tulee jättää kaiken muuttavan maankäytön ulkopuolelle ja sen luonnontilan parantamiseksi suositellaan ennallistamistoimenpiteitä kuten ojien tukkimista.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 2: Minetrofinen lyhytkorsineva

Uhanalaisuus: Koko maa / Etelä-Suomi: **VU/NT**

Luonnonsuojelualue: Luonnonsuojelulla toteutettu soidensuojelun täydennysehdotuksen kohde

Kuvio 2 on hyvin luonnontilaisena säilynyt ojittamaton suo. Kuvion itäreunassa kulkee leveä sähkölinja, jonka alta on kaadettu puut, osa kuviosta kuuluu voimajohdon reunavyöhykkeen alueeseen, jossa puusto on pidettävä matalampana sähköturvallisuuden takia. Alueella oli rimpää ja kuivempia mäntäitä (Kuva 13). Kasveja mm. yksittäisiä punakämmeköitä, rahkasara, leväkkö, valkopiirtoheinä, tupasvilla, vesisherne sekä raate rimmissä. Mäntäillä kasvoi kituliaita mäntyjä, variksenmarjaa, juolukkaa, vaivaiskoivua ja lakkaa. Myös karpaloo ja kihokkeja kasvoi alueella. Pinta-alaltaan kuvio on noin 16 ha, suo jatkuu itään ojittamattomana. Alue luokitellaan arvoluokkaan 1, koska se on luonnonsuojelulla toteutettu soidensuojelun täydennysehdotuksen kohde. Tämä luonnonsuojelualue ei ole vielä päivittynyt maastokarttoihin. Kohde kuuluu potentiaaliseen ekologiseen käytävään.

Kuva 13. Kuvio 2 on rimpi- ja mätäspintojen muodostama ojittamaton suo.

Luontoarvaluokitus luokka 1: Lainsäädännöllä turvatut kohteet.

Suositus: Kohde on luonnonsuojelualueella. Se tulee jättää luonnontilaan. Kohteella sijaitsee myös luontodirektiivin liitteen IV lajin viitasammakon lisääntymis- ja levähdyspaikka, jota koskee luonnonsuojelulain 78 §:n mukainen hävittämis- ja heikentämiskielto.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 3: Vanhat havupuuvaltaiset tuoreet kankaat: Mustikkatyyppi

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **VU/NT**

Kuvio 3 on luonnontilaisen kaltainen varttunut metsä. Pinta-alaltaan kuvio on 1,5 ha. Kuvio luokiteltiin arvoluokkaan 2, koska luontotyyppi kuuluu sekä valtakunnallisesti että Etelä-Suomen alueella uhanalaisuusluokkaan erittäin uhanalaiset, lisäksi kohde kuuluu potentiaaliseen ekologiseen käytävään. Kuviolla esiintyy myös isoja haapoja ja pääpuulajina kuusta. Alueella on paljon eri ikäistä lahoppua. Alueen reuna on varttunutta kangasmetsää ja keskempänä kuviota on vanhempaa, uudistuskypsää metsää. Kenttäkerroksessa kasvaa mustikkaa ja puolukkaa. Ikäarvio vanhimille männyille on n. 120 vuotta. Kuviolle on syntynyt myös luontaisia aukkoja puiden kaatuessa maahan (Kuva 14).

Kuva 14. Kuvio 3 on vanhan metsän merkit täyttävä havupuuvaltaisen tuoreen kankaan kuvio. Kuvassa luontaisesti muodostunut avoimempi kohta.

Luontoarvaluokitus luokka 2: Erityisen tärkeät kohteet

Suositus: Kohde tulisi jättää maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 5: Turvekankaat: Kataja-siniheinäturvekangas-tyyppi

Uhanalaisuus: NA

Luonnonsuojelualue: Luonnonsuojelulla toteutettu soidensuojelun täydennysehdotuksen kohde

Alue luokitellaan arvoluokkaan 1, koska on luonnonsuojelulla toteutettu soidensuojelun täydennysehdotuksen kohde. Tämä luonnonsuojelualue ei ole vielä päivittynyt maastokarttoihin. Alue on ojitettu mutta ennallistamiskelpoinen. Kuvio on sekapuustoinen ja lähempänä jokea lehtipuuvaltainen. Kenttäkerroksessa kasvoi katajaa ja siniheinää (Kuva 15). Pinta-alaltaan kuvio on 3,4 ha.

Kuva 15 Kuvio 5. Turvekangasta, joka kuuluu luonnonsuojelualueeseen.

Luontoarvaluokitus luokka 1: Lainsäädännöllä turvatut kohteet.

Suositus: Kohde on luonnonsuojelualueella. Se tulee jättää kaiken muuttavan maankäytön ulkopuolelle ja sen luonnontilan parantamiseksi suositellaan ennallistamistoimenpiteitä kuten ojien tukkimista.

Kuvio 14: Varttuneen kuivahkon kankaan tapainen metsätalousmetsä

Uhanalaisuus: NA

Kuvio 14 on pieni, 3,02 ha kokoinen alue. Sen eteläpuoli varttuneen kuivahkon kankaan tapaista metsätalousmetsää (Kuva 16), jossa kasvaa varttuneita lähes järeitä mäntyjä, kuusia ja koivuja. Haapoja, leppiä, pihlajia ja pajuja kasvaa myös kuviolla, mutta nämä ovat selvästi nuorempia. Alikasvustona kasvaa katajaa. Kenttäkerroksessa on puolukkaa, sekä pieni ala metsäkortetta ja metsäimarretta. Mustikkaa näkyy hiukan siellä täällä. Kohteella on myös heinää, sekä jäkäläkasvustoja. Pohjoiseen mentäessä kuvion kasvusto vaihtuu kuvion puolivälin jälkeen ensin nuoriin koivuihin, jotka kasvavat rahkasammalmättäillä, ja sitten varputurvekankaaksi. Koko alueella on hiukan eri ikäistä ja eri lahoamisasteissa olevaa lahopuuta. Lahopuuta esiintyy sekä maapuuna, sekä pystyyn kuolleena. Alue on luonnontilaisen kaltainen, varsinkin kuvion eteläpuolelta. Varttuneet kuivahkot kankaat luokitellaan alueellisesti erittäin uhanalaisiksi (EN), kohde on kuitenkin metsätalousalueella eikä täysin luonnontilaisena kehittynyt. Lisäksi pienen kokonsa vuoksi alue arvioidaan arvoluokkaan 4.

Kuva 16. Varttunutta kuivahkoa kangasta kuviolla 14

Luontoarvoluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 19: Rytijoen varsi, havumetsävyöhykkeen pienet ja keskisuuret joet

Uhanalaisuus: NA

Luonnonsuojelualue: Luonnonsuojelulla toteutettu soidensuojelun täydennysehdotuksen kohde

Rytijoen rantojen kasvillisuus ja metsät toimivat puskurivyöhykkeenä joelle. Rannan alueella on monimuotoista luontoa ja yhtä tyypillistä jokivarren luontotyyppiä ei voi määrittää, joen tulvimisen vuoksi monissa paikoin esiintyy luhtaisia luontotyyppisiä. Pinta-alaltaan alue on noin 9 ha. Jokeen laskee useita oja läheisiltä metsäalueilta, mikä on heikentänyt veden ja paikoin myös jokea reunustavien luontotyyppien laatua. Alue luokitellaan arvoluokkaan 1, koska se on luonnonsuojelulla toteutettu soidensuojelun täydennysehdotuksen kohde. Alue on uusi luonnonsuojelualue, joka ei ole vielä päivittynyt maastokarttoihin. Joenvarren rantaluonnon diversiteetti on laaja ja turvaa siten monimuotoisuutta (Kuva 17 ja Kuva 18). Lisäksi kuvio kuuluu potentiaaliseen ekologiseen käytävään.

Kuva 17 Kuvio 19 eteläosa. Rytijoen rantaa. Majavan pato ja sen aiheuttama tulviminen on saanut aikaan pystyyn kuollutta lahopuuta.

Kuva 18. Kuvio 19 Rytijoen rantaa, luhtainen alue.

Luontoarvoluokitus luokka 1: Lainsäädännöllä turvatut kohteet.

Suositus: Kohde on luonnonsuojelualueella. Se tulee jättää kaiken muuttavan maankäytön ulkopuolelle ja sen luonnontilan parantamiseksi suositellaan ennallistamistoimenpiteitä kuten ojien tukkimista.

Kuvio 46: Varttuneet havupuuvaltaiset tuoreet kankaat

Uhanalaisuus: Koko maa / Etelä-Suomi: **VU/NT**

Pinta-alaltaan kuvio on 19,1 ha. Kuvion pohjoisosassa on kosteampaa turvepohjaista maata, jossa oli lehtoalue sekä pieni suokuvio (547). Lehtoalueella kasvoi katajaa, lillukkaa, huopaohdaketta, kioloa, metsäkurjenpolvea, metsäimarretta, alvejuurta sekä suokeltoa (Kuva 19). Kuvio luokiteltiin arvoluokkaan 4, koska luontotyyppi kuuluu valtakunnallisesti uhanalaisuusluokkaan silmälläpidettävä ja Etelä-Suomessa luokkaan vaarantunut. Alueella kasvaa rauhoitettu valkolehdokki. Suhteellisen laaja-alaisella kuviolla on useita monimuotoisuutta lisääviä piirteitä, kuten useampi iso haapa. Aluetta on käytetty talousmetsänä, mutta se oli luonnontilaisen kaltainen.

Kuva 19. Kuviolla 46:n pohjoisosassa on pienialainen lehto.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 57: Isovarpuräme

Uhanalaisuus: NA

Kuvio 57 on varsinainen isovarpuräme (Kuva 20). Se on ojittamaton, mutta kapea, ja viereistä kuviota on ojitettu, mikä vaikuttaa myös tämän kuvion vesitalouteen. Kuviolla on moottorikelkkaura. Puusto on varttunutta mäntyä. Lajistoon kuuluvat muun muassa vaivaiskoivu, suokukka, lakka ja karpalo. Kuvion luonnontilaisuus on heikentynyt viereisen alueen ojituksen ja moottorikelkkauran takia. Kuvio luokitellaan arvoluokkaan 4 muuna monimuotoisuutta tukevana kohteena.

Kuva 20. Isovarpuräme kuviolla 57. Etualalla avoimempaa moottorikelkkauraa.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 63: Matalat runsashumuksiset järvet

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: NT/NT

Vesilakikohde

Kuvio 63 on pieni (7,05 ha) alue keskikokoisesta Rynnänen-järvestä, jonka ekologinen tila on vuonna 2022 luokiteltu hyväksi. Matalan järven rannoilla kasvaa hieman vesikasvillisuutta, mutta rannat eivät ole ainakaan kuvion kohdalla voimakkaasti ruovikoituneet (Kuva 21). Ekologista tilaa koskevien tietojen perusteella järven hydromorfologia ei ole muuttunut, vaan se on erinomainen. Samojen lähtötietojen perusteella vesikasvillisuus ja pohjaeläimistö ovat tilaltaan hyviä, joten kohteen luonnontilan voidaan arvioida olevan vähintään hyvä. Matalat runsashumuksiset järvet on luokiteltu alueellisesti ja valtakunnallisesti silmälläpidettäviksi. Rynnäsjärvi on vesilain mukainen kohde, minkä vuoksi kohde luokitellaan arvoluokkaan 1.

Kuva 21 Kuvion 63 matalaa runsashumuksista järveä.

Luontoarvaluokitus luokka 1: Lainsäädännöllä turvatut kohteet.

Suositus: Vesilaki suojelee kohteen lampea ja luonnontilaisuutta. Vesilain 2 luvun 3 §:n mukaan hanke on luvanvarainen, mikäli hankkeesta arvioidaan aiheutuvan kohdetta heikentäviä muutoksia. Kohde tulee jättää maankäytön muutosten ulkopuolelle ja varmistaa että rakentaminen ei muuta alueen vesitaloutta negatiivisesti.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 66: Tuoreet keskiravinteiset lehdot

Uhanalaisuus: Koko maa / Etelä-Suomi: **VU/VU**

Kuvio 66 on pitkänomainen pienehkö (1,46 ha) metsäkuvio Ryynänen-järven rannassa (Kuva 22). Puusto on sekapuustoista koivua, mäntyä, kuusta, pajuja, harmaaleppää ja tervaleppää kasvavaa ja kerroksellista rantapuustoa. Aluskasvillisuus on pääosin metsäkurjenpolvi-metsäimarre-tyyppiä, kohteen eteläpäädyssä viereistä metsäluhtaa lähestyessä kasvillisuus muistuttaa enemmän metsäkurjenpolvi-käenkaali-oravanmarja-tyyppiä, sillä varpuja on vähemmän ja esimerkiksi suurikokoisia orvokkeja reilusti enemmän. Kasvillisuus koostuu pitkälti kangasmetsien ruohoista ja varvuista, alueella esiintyvään lajistoon kuuluvat mustikka, puolukka, nuokkotalvikki, kevätpiippo, oravanmarja, metsätähti, riidenlieko ja seinäsammal. Seassa myös kultapiiskua ja korpipaatsamaa ja hakkuuaukean reunaa lähestyessä myös vadelmaa. Järven rannassa on mm. siniheinää, viitakastikkaa, järvikortetta ja jouhisaraa. Lahopuuta kuviolla on jonkin verran, mutta järeä lahopuu lähes puuttuu. Kasvillisuus vastaa melko hyvin luontotyyppin kuvausta, mutta viereinen avohakkuu ojituksineen aiheuttaa reunavaikutusta kuvion pidemmälle reunalle. Tuoreet keskiravinteiset lehdot on luokiteltu alueellisesti ja valtakunnallisesti vaarantuneiksi, mutta kohteen pienuuden vuoksi se luokitellaan arvoluokkaan 3.

Kuva 22 Kuvion 66 tuoretta keskiravinteista lehtoa.

Luontoarvaluokitus luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet.

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 74: Lyhytkorsiräme

Uhanalaisuus: NA

Kuvio 74 on 1,30 ha kokoinen lyhytkorsiräme (Kuva 23). Puusto on harvaa mäntyä ja koivua. Kohteella kasvaa tupasvillaa ja tupasluikkaa, hiukan suokukkia. Pohjakerroksessa on muun muassa kalvakkarahkasammalta. Räme on hyvin kärsinyt siitä mitä se on joskus ollut, kun kuviota tarkastelee alueelta otetuista historiallisista ortokuvista, mutta kaikki suon piirteet ovat silti vielä havaittavissa. Keskellä kohdetta oli havaittavissa rimmen jäänteet. Lyhytkorsirämeet on luokiteltu alueellisesti vaarantuneiksi (VU) ja valtakunnallisesti luontotyyppin uhanalaisuus on määritelty luokkaan NT, mutta kohteen kärsineen kunnan vuoksi kohde luokitellaan arvoluokkaa 4, luonnon monimuotoisuuden säilymisen vuoksi. Kohteella on potentiaalia kehittyä luonnontilaiseksi ja lyhytkorsirämeen ominaispiirteiden palaaminen on pidemmällä aikavälillä mahdollista, mikäli kohde ennallistetaan.

Kuva 23. Lyhytkorsiräme kuviolla 74.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 76: Varttuneet havupuuvaltaiset tuoreet kankaat

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **VU/NT**

Kuvio 76 on 8 hehtaarin laajuinen sekapuustoinen tuore kangas, jonka puusto oli iältään noin 70 vuotta. Koska länsiosa oli ojitettua aluetta, kuvio luokiteltiin arvoluokkaan 4, sillä ojitus oli muuttanut alueen vesitaloutta hieman. Alueella oli kuitenkin paljon eri-ikäistä lahoppua ja joitakin järeitä puita lisäämässä kohteen monimuotoisuutta (Kuva 24). Kuviolla kasvoi mustikkaa, metsäalvejuurta, metsäkortetta, metsäkurjenpolvea, metsäimarretta, riidenliekoa ja talvikkeja. Kuviolla lauloi myös hömötiaisia.

Kuva 24 Kuvio 76 on sekapuustoinen metsä, jossa on paljon lahoppua.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 96: Kalliometsä

Uhanalaisuus: Koko maa / Etelä-Suomi: **NT/NT**

Metsälakikohde

Kuvio 96 on metsälain erityisen tärkeäksi elinympäristöksi rajattu kalliometsä (Kuva 25). Sen keskellä olevassa kosteassa painanteessa on pienellä alalla suokasvillisuutta. Kalliolla kasvaa 5 – 10 -metristä mäntyä ja hiukan pientä koivua sekä katajaa. Aluskasvillisuudessa poronjäkälät vallitsevat, painanteessa kasvaa juolukkaa, pallosaraa ja rahkasammalta. Kuvio on luonnontilaisen kaltainen ja luokiteltu arvoluokkaan 3 paikallisesti arvokkaana luontokohteena.

Kuva 25. Kalliometsä kuviolla 96

Luontoarvaluokitus luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet.

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 99: Varttuneet kuivahkot kankaat

Uhanalaisuus: Koko maa / Etelä-Suomi: **VU/NT**

Kuvio 99 on suuri, 12,27 ha kokoinen, pääasiassa variksenmarja-puolukkatyyppin kuivahkoa kangasta ja osittain mosaiikkimaisesti puolukka- ja varputurvekangasta (Kuva 26). Viereinen kuvio etelään ja itään päin on avohakkuualue. Talouskäytössä olevan kuvion valtapuuna on 70-vuotias mänty, mutta myös koivua ja kuusta kasvaa seassa tasaisesti. Kosteammissa kohdissa ja erityisesti kohteen reunoilla löytyy suopursua ja pajukkoa. Aluskasvillisuuden valtalajeina ovat puolukka, mustikka, variksenmarja, metsien sammalet ja kanerva. Hiekkaharjanteet ovat jäkäläpeitteisiä. Turvekankaat eivät kuulu huomionarvoisiin kohteisiin. Varttuneet kuivahkot kankaat on luokiteltu alueellisesti erittäin uhanalaiseksi ja valtakunnallisesti vaarantuneiksi luontotyypeiksi, minkä vuoksi kasvillisuudeltaan mosaiikkimainen kuvio luokitellaan kokonaisuudessaan arvoluokkaan 4.

Kuva 26. Kuvion 99 varttunut kuivahko kangas.

Luontoarvoluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 103: Varttuneet kuivahkot kankaat ja isovarpurämeet

Uhanalaisuus: Koko maa / Etelä-Suomi: **EN/VU, VU/NT**

Kuvio 103 on pienialainen (1,63 ha) varttunut mäntymetsä, jossa esiintyy myös pientä koivua ja paikoin nuoria ja varttuneita kuusia. Pääosin puusto on noin 50-vuotiasta. Kuvion eteläinen puolisko on kuivahkoa kangasta (Kuva 27), joka vaihtuu pienten kallioiden ja rahkasammalpeitteisten kallioisoistumien kautta isovarpurämeeksi. Kuivahkon kankaan lajisto on melko tyypillistä puolukka-, variksenmarja-, juolukka- ja kanervavaltaista. Isovarpurämeen kasvillisuus epätyypillistä, sillä seassa metsävarpuja eikä juuri rahkasammalia. Vieressä ojituksia. Kuvio on kivikkoinen ja kumpuileva. Latvuskorkeus vaihtelee, mutta puusto paikoin tasaikäistä. Lahopuuna vain hieman hyvin vanhaa maalahopuuta. Jonkin verran vanhakoja metsäkoneen uria. Varttuneet kuivahkot kankaat on luokiteltu alueellisesti erittäin uhanalaiseksi ja valtakunnallisesti vaarantuneiksi. Isovarpurämeet on luokiteltu alueellisesti vaarantuneiksi ja valtakunnallisesti silmälläpidettäviksi. Uhanalaisuusluokkien ja heikentyneen luonnontilaisuuden vuoksi kohde luokitellaan arvoluokkaan 4.

Kuva 27 Kuvion 103 varttunutta kuivahkoa kangasta.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet.

Suositus: Kohde suositellaan jätettäväksi maankäytönmuutosten ulkopuolelle.

Kuvio 104: Kuivat keskiravinteiset lehdot

Uhanalaisuus: Koko maa / Etelä-Suomi: **NT/NT**

Kuvio 104 on pieni, 0,41 ha kokoinen, pääasiassa kuivaa keskiravinteista lehtoa (Kuva 28). Talouskäytössä olevan kohteen puusto on melko tasaikäistä ja noin 30-40-vuotias. Valtapuuna on mänty, mutta myös koivua, kuusta, haapaa ja pihlajaa kasvaa seassa tasaisesti. Aluskasvillisuuden valtalajeina ovat puolukka, mustikka, sananjalka, metsien sammaleet ja metsäkorte. Kohdetta ympäröivät alueet ovat voimakkaasti ojitettua. Kuivat keskiravinteiset lehdot on luokiteltu valtakunnallisesti ja alueellisesti silmälläpidettäväksi, minkä vuoksi kuvio luokitellaan kokonaisuudessaan arvoluokkaan 4.

Kuva 28. Kuvion 104 kuiva keskiravinteinen lehto.

Luontoarvoluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 106: Varttunut kuivahko mäntyvaltainen kangas

Uhanalaisuus: NA

Kuvio 106 on pieni, 0,83 ha kokoinen kolmion muotoinen, tavanomainen metsätalousvaikutteinen varttunut kuivahko mäntyvaltainen kangas (Kuva 29). Kohteen kahdella puolella (pohjoinen ja lounas) on avohakkuu alue (kuvio 100). Kohteessa on muutamia kantoja ja hyvin paljon tuulenkaatamia runkoja. Kenttäkerroksessa kasvaa puolukkaa, kanervaa ja variksenmarjaa, sekä paikoitellen jäkälää. Alueella on tehty jonkun verran harvennuksia. Suurin osa alueella säilyneistä kaatuneista puista ovat kuitenkin tuulenkaatoja. Tuulenkaatoja havaittiin alueella noin 30 runkoa. Alueella ei kuitenkaan ole eri lajien lahopuita, eikä eri ikäisiä lahopuita, jotka muodostaisivat selkeän lahoppuujatkumon. Kohteen viereinen kuvio 103 varttunutta kuivahkoa kangasta (EN/VU) ja kohde on tärkeä kuvion 103 monimuotoisuuden säilymisen kannalta. Tuulenkaatoina syntynyt lahopuu suositellaan jättämään ainakin osittain kohteelle. Vaikka kohde itsessään ei ole luonnontilainen eikä sillä esiinny merkittäviä luontoarvoja, se muodostaa laajemman kokonaisuuden kuvion 103 kanssa tukien viereisen metsäalueen monimuotoisuutta. Tämän vuoksi kohde on luokiteltu arvoluokkaan 4.

Kuva 29. Varttunut kuivahko kangas kuviolla 106.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 116: Lyhytkorsirämeet

Uhanalaisuus: Koko maa / Etelä-Suomi: **VU/NT**

Kuvio 116 on lyhytkorsiräme, jonka pinta-ala on 2,16 ha (Kuva 30). Puusto on harvaa mäntyä. Kohteella kasvaa tupasvillaa, tupasluikkaa, karpaloa, vaiveroa ja harvana vaivaiskoivua. Pohjakerroksessa on havaittavissa muun muassa kalvakkarahkasammalta. Ympäristön talousmetsien ojittaminen on aiheuttanut suon kuivumista ja kohteen pienen koon vuoksi lähiympäristön toimien reunavaikutukset kattavat käytännössä koko suon. Kohteen luonnontilaisuus ja edustavuus ovat huonot, mutta suon piirteet ovat silti vielä havaittavissa. Lyhytkorsirämeet on luokiteltu alueellisesti vaarantuneiksi ja valtakunnallisesti silmälläpidettäväksi. Kohteen vesitalouden muutoksen seurauksena heikentyneen luonnontilan vuoksi kohde luokitellaan arvoluokkaan 4.

Kuva 30. Kuvion 116 lyhytkorsiräme.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 119: Lyhytkorsirämeet

Uhanalaisuus: Koko maa / Etelä-Suomi: **VU/NT**

Kuvio 119 on pieni lyhytkorsiräme, jonka pinta-ala on 1,3 ha (Kuva 31). Puusto on harvaa mäntyä. Kohteella kasvaa tupasvillaa, tupasluikkaa, karpaloa ja harvina vaivaiskoivua. Pohjakerroksessa on havaittavissa muun muassa kalvakkarahkasammalta. Ympäristön talousmetsien ojittaminen on aiheuttanut suon kuivumista ja kohteen pienen koon vuoksi lähiympäristön toimien reunavaikutukset kattavat käytännössä koko suon. Kohteen luonnontilaisuus ja edustavuus ovat huonot, mutta suon piirteet ovat silti vielä havaittavissa. Lyhytkorsirämeet on luokiteltu alueellisesti vaarantuneiksi ja valtakunnallisesti silmälläpidettäväksi. Kohteen vesitalouden muutoksen seurauksena heikentyneen luonnontilan vuoksi kohde luokitellaan arvoluokkaan 4.

Kuva 31. Kuvion 119 lyhytkorsiräme.

Luontoarvoluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 120: Varttuneet havupuuvaltaiset tuoreet kankaat

Uhanalaisuus: Koko maa / Etelä-Suomi: **VU/NT**

Kuvio 120 on 0,36 ha, varttunutta havupuuvaltaista tuoretta kangasta, jonka luonnontila on heikentynyt sekä ojitusten, että viereisten kuvioiden maankäytöstä (Kuva 32). Viereinen kuvio lounaaseen päin on avohakkuualue. Puut ovat lähinnä 70-vuotisia mäntyjä ja kuusia, mutta muutamia lehtipuita (kuten koivuja, haapoja ja pihlajia) kasvaa alikasvustona. Kenttäkerroksessa on suurelta osin mustikkaa sekä metsäimarretta ja metsäkortetta. Pohjakerroksessa kasvaa karhunsammalta. Varttuneet havupuuvaltaiset tuoreet kankaat on luokiteltu alueellisesti vaarantuneeksi ja valtakunnallisesti silmälläpidettäväksi luontotyyppiä, mutta kohde on kuitenkin metsätalousalueella ja pienen koon vuoksi alue arvioidaan arvoluokkaan 4.

Kuva 32. Kuvion 120 varttunut havupuuvaltainen tuore kangas.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 121: Varttuneet kuivahkot kankaat ja puolukkaturvekankaat

Uhanalaisuus: Koko maa / Etelä-Suomi: **EN/EN**

Kuvio 121 on pieni, 1,12 ha kokoinen, pääasiassa puolukkatyyppin kuivahkoa kangasta ja osittain puolukka- ja varputurvekangasta (Kuva 33). Talouskäytössä olevan kuvion valtapuuna on 60-vuotias mänty, mutta myös koivua ja kuusta kasvaa seassa. Kohteen reunoilla löytyy suopursua ja pajukkoa. Aluskasvillisuuden valtalajeina ovat puolukka, mustikka, variksenmarja ja metsien sammalet. Turvekankaat eivät kuulu huomionarvoisiin kohteisiin. Varttuneet kuivahkot kankaat on luokiteltu alueellisesti erittäin uhanalaiseksi ja valtakunnallisesti vaarantuneiksi luontotyypeiksi, minkä vuoksi kasvillisuudeltaan mosaiikkimainen ja pieni kuvio luokitellaan kokonaisuudessaan arvoluokkaan 4.

Kuva 33. Kuvion 121 varttunut kuivahko kangas.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 123: Varttuneet havupuuvaltaiset tuoreet kankaat

Uhanalaisuus: Koko maa / Etelä-Suomi: **VU/NT**

Kuvio 123 on 3,95 ha, varttunutta havupuuvaltaista tuoretta kangasta, jonka luonnontila on heikentynyt sekä ojitusten, että viereisten kuvioiden maankäytöstä (Kuva 34). Viereiset kuviot pohjoiseen päin on taimikko sekä avohakkuualue. Puut ovat lähinnä 80-vuotisia mäntyjä ja kuusia, mutta muutamia lehtipuita (kuten koivuja ja haapoja) kasvaa alikasvustona. Kenttäkerroksessa on mustikkaa, puolukkaa ja suopursua. Pohjakerroksessa karhunsammalta ja rahkasammalta. Varttuneet havupuuvaltaiset tuoreet kankaat on luokiteltu alueellisesti vaarantuneeksi ja valtakunnallisesti silmälläpidettäväksi luontotyyppiä, mutta kohde on kuitenkin metsätalousalueella ja sen vuoksi alue arvioidaan arvoluokkaan 4.

Kuva 34. Kuvion 123 varttunut havupuuvaltainen tuore kangas.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 124: Lyhytkorsirämeet

Uhanalaisuus: Koko maa / Etelä-Suomi: **VU/NT**

Kuvio 124 on lyhytkorsiräme, jonka pinta-ala on 3,29 ha (Kuva 35). Puusto on varsin runsaasta mäntyä. Kohteella kasvaa tupasvillaa, variksenmarjaa, karpaloa, vaiveroa sekä vaivaiskoivua. Ympäristön talousmetsien ojittaminen on aiheuttanut suon voimakasta kuivumista, joten lähiympäristön toimien reunavaikutukset kattavat käytännössä koko suon. Kohteen luonnontilaisuus ja edustavuus ovat huonot, mutta suon piirteet ovat silti vielä havaittavissa. Lyhytkorsirämeet on luokiteltu alueellisesti vaarantuneiksi ja valtakunnallisesti silmälläpidettäväksi. Kohteen vesitalouden muutoksen seurauksena heikentyneen luonnontilan vuoksi kohde luokitellaan arvoluokkaan 4.

Kuva 35. Kuvion 124 lyhytkorsiräme.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 126: Nuoret kuivahkot kankaat

Uhanalaisuus: Koko maa / Etelä-Suomi: **EN/EN**

Kuvio 126 on 3,34 ha kokoinen, nuori kuivahko kangas (Kuva 36). Viereinen kuvio pohjoiseen ja itään päin on avohakkuualue. Kohde on hyvin nuorta männikköä, jonka alikasvustona kasvaa hiukan koivuja ja katajia. Kenttäkerroksessa kasvaa puolukkaa, kanervaa, juolukkaa ja variksenmarjaa. Nuoret kuivahkot kankaat on luokiteltu alueellisesti ja valtakunnallisesti erittäin uhanalaiseksi luontotyyppiä, mutta kohde on kuitenkin metsätalousalueella ja sen vuoksi alue arvioidaan arvoluokkaan 4.

Kuva 36. Kuvion 126 nuori kuivahko kangas.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 129: Lammet

Uhanalaisuus: NA

Kuvio 129 (1,13 ha) (Kuva 37), kuvio 139 (1,21 ha) ja kuvio 141 (0,98 ha) luokiteltiin arvoluokkaan 4, sillä ne ovat ihmisen kaivamia pieniä lampia, jotka ovat soistumassa ja kasvamassa umpeen. Kasvillisuudessa esiintyy saroja, kortteita, pajuja, rahkasammalia sekä kuviolla 129 myös lumpeita. Rannassa on näkyvissä vyöhykkeisyyttä ja avoveden määrä vaihtelee kohteiden välillä. Lammilla on paikallisesti alueen monimuotoisuutta lisäävä vaikutus.

Kuva 37. Kuvion 129 lampi.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohteella sijaitsee luontodirektiivin liitteen IV lajin viitasammakon lisääntymis- ja levähdyspaikka, jota koskee luonnonsuojelulain 78 §:n mukainen hävittämis- ja heikentämiskielto, minkä vuoksi kohde tulee maankäytön suunnittelussa huomioida lainsäädännöllä turvattuna arvoluokan 1-kohteena.

Kuvio 131: Varttuneet havupuuvaltaiset tuoreet kankaat

Uhanalaisuus: Koko maa / Etelä-Suomi: **VU/NT**

Kuvio 131 on 4,81 ha, varttunutta havupuuvaltaista tuoretta kangasta, jonka luonnontila on heikentynyt sekä ojitusten, että viereisten kuvioiden maankäytöstä (Kuva 38). Sen ympärillä oleva kuvio on tiheästi ojitettua turvekangasta. Puut ovat lähinnä 70-vuotisia mäntyjä, mutta kuusia ja muutamia lehtipuita (kuten koivuja ja haapoja) kasvaa alikasvustona. Kenttäkerroksessa on suurelta osin mustikkaa. Varttuneet havupuuvaltaiset tuoreet kankaat on luokiteltu alueellisesti vaarantuneeksi ja valtakunnallisesti silmälläpidettäväksi luontotyyppiksi, mutta kohde on kuitenkin metsätalousalueella ja sen vuoksi alue arvioidaan arvoluokkaan 4.

Kuva 38. Kuvion 131 varttunut havupuuvaltainen tuore kangas.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 132: Nuoret kuivahkot kankaat

Uhanalaisuus: Koko maa / Etelä-Suomi: **EN/EN**

Kuvio 132 on 2,53 ha kokoinen, nuori kuivahko kangas (Kuva 39). Viereinen kuvio itään päin on avohakkuualue. Kohde on hyvin nuorta männikköä, jonka alikasvustona kasvaa hiukan koivuja ja katajia. Kenttäkerroksessa kasvaa puolukkaa, mustikkaa, juolukkaa ja variksenmarjaa. Pohjakerroksessa kasvaa metsäkerrossammalta ja seinäsammalta sekä muita metsän sammalia ja jäkäliä. Nuoret kuivahkot kankaat on luokiteltu alueellisesti ja valtakunnallisesti erittäin uhanalaiseksi luontotyyppiä, mutta kohde on kuitenkin metsätalousalueella ja sen vuoksi alue arvioidaan arvoluokkaan 4.

Kuva 39. Kuvion 132 nuori kuivahko kangas.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 133: Varttuneet havupuuvaltaiset tuoreet kankaat

Uhanalaisuus: Koko maa / Etelä-Suomi: **VU/NT**

Kuvio 133 on 1,97 ha, varttunutta havupuuvaltaista tuoretta kangasta, jonka luonnontila on heikentynyt sekä ojitusten, että viereisten kivioiden maankäytöstä (Kuva 40). Viereinen kuvio lounaaseen päin on avohakkuualue. Puut ovat lähinnä 70-vuotisia mäntyjä ja kuusia, mutta muutamia lehtipuita (kuten koivuja, haapoja ja pihlajia) kasvaa alikasvustona. Kenttäkerroksessa on mustikkaa ja puolukkaa sekä juolukkaa. Pohjakerroksessa karhunsammalta ja metsäkortetta. Kuviolla on eri lahoamisasteissa olevaa lahoppua, maassa sekä pystyyn kuolleena. Varttuneet havupuuvaltaiset tuoreet kankaat on luokiteltu alueellisesti vaarantuneeksi ja valtakunnallisesti silmälläpidettäväksi luontotyyppiä, mutta kohde on kuitenkin metsätalousalueella ja pienen koon vuoksi alue arvioidaan arvoluokkaan 4.

Kuva 40. Kuvion 133 varttunut havupuuvaltainen tuore kangas.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 139: Lammet

Uhanalaisuus: NA

Kuvio 129 (1,13 ha), kuvio 139 (1,21 ha) (Kuva 41) ja kuvio 141 (0,98 ha) luokiteltiin arvoluokkaan 4, sillä ne ovat ihmisen kaivamia pieniä lampia, jotka ovat soistumassa ja kasvamassa umpeen. Kasvillisuudessa esiintyy saroja, kortteita, pajuja, rahkasammalia sekä kuviolla 129 myös lumpeita. Rannassa on näkyvissä vyöhykkeisyyttä ja avoveden määrä vaihtelee kohteiden välillä. Lammilla on paikallisesti alueen monimuotoisuutta lisäävä vaikutus.

Kuva 41. Kuvion 139 lampi.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 140: Varttuneet kuivat kankaat

Uhanalaisuus: Koko maa / Etelä-Suomi: **VU/VU**

Kuvio 140 on 5,81 ha kokoinen vaihteleva kangasmetsä, jossa joitakin järeitä noin 80-vuotiaita puita, pieniä ojitettuja turvekankaita sekä hiekkaharjanteita (Kuva 42). Pääosin kuvio on varttunut kuiva kangas, jossa kasvaa puolukkaa, mustikkaa, variksenmarjaa, kanervaa ja juolukkaa, hiekkaharjanteet ovat sammalpeitteisiä. Tuoreita kantoja on havaittavissa. Kuvio on osittain reunoilta ojitettu. Turvekankaat eivät kuulu huomionarvoisiin kohteisiin. Varttuneet kuivat kankaat on luokiteltu valtakunnallisesti ja alueellisesti vaarantuneeksi, minkä vuoksi kasvillisuudeltaan mosaiikkimainen ja metsätalousalueella oleva kuvio luokitellaan kokonaisuudessaan arvoluokkaan 4.

Kuva 42. Kuvion 140 varttunut kuiva kangas.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 141: Lammet

Uhanalaisuus: NA

Kuvio 129 (1,13 ha), kuvio 139 (1,21 ha) ja kuvio 141 (0,98 ha) (Kuva 43) luokiteltiin arvoluokkaan 4, sillä ne ovat ihmisen kaivamia pieniä lampia, jotka ovat soistumassa ja kasvamassa umpeen. Kasvillisuudessa esiintyy saroja, kortteita, pajuja, rahkasammalia sekä kuviolla 129 myös lumpeita. Rannassa on näkyvissä vyöhykkeisyyttä ja avoveden määrä vaihtelee kohteiden välillä. Lammilla on paikallisesti alueen monimuotoisuutta lisäävä vaikutus.

Kuva 43. Kuvion 141 lammi.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 143: Nuoret kuivahkot kankaat

Uhanalaisuus: Koko maa / Etelä-Suomi: **EN/EN**

Kuvio 143 on 1,46 ha kokoinen, nuori kuivahko kangas (Kuva 44). Viereinen kuvio etelään ja itään päin on avohakkuualue. Kohde on nuorta männikköä, jonka alikasvustona kasvaa varsin runsaasti koivuja, kuusia ja pihlajia. Kenttäkerroksessa kasvaa puolukkaa, mustikkaa, juolukkaa ja suopursua. Pohjakerroksessa kasvaa karhunsammalta. Nuoret kuivahkot kankaat on luokiteltu alueellisesti ja valtakunnallisesti erittäin uhanalaiseksi luontotyyppiä, mutta kohde on kuitenkin metsätalousalueella ja sen vuoksi alue arvioidaan arvoluokkaan 4.

Kuva 44. Kuvion 143 nuori kuivahko kangas.

Luontoarvoluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 144: Varttuneet havupuuvaltaiset tuoreet kankaat

Uhanalaisuus: Koko maa / Etelä-Suomi: **VU/NT**

Kuvio 144 on 9,4 ha, varttunutta havupuuvaltaista tuoretta kangasta, jonka luonnontila on heikentynyt sekä ojitusten, että viereisten kuvioiden maankäytöstä (Kuva 45). Viereinen kuvio pohjoiseen päin on avohakkuualue. Puut ovat lähinnä 70-vuotisia mäntyjä ja kuusia, mutta muutamia lehtipuita (kuten koivuja, haapoja, katajia ja pihlajia) kasvaa alikasvustona. Kenttäkerroksessa on mustikkaa, variksenmarjaa ja hajanaisesti suopursua. Pohjakerroksessa kasvaa karhunsammalta ja seinäsammalta sekä muita metsän sammalia ja jäkäliä. Alueen poikki kulkee metsätie kääntöpaikkoineen. Varttuneet havupuuvaltaiset tuoreet kankaat on luokiteltu alueellisesti vaarantuneeksi ja valtakunnallisesti silmälläpidettäväksi luontotyyppiä, mutta kohde on kuitenkin metsätalousalueella ja sen vuoksi alue arvioidaan arvoluokkaan 4. Kuvio kuuluu potentiaaliseen ekologiseen käytävään.

Kuva 45. Kuvion 144 varttunut havupuuvaltainen tuore kangas.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 147: Rimpinevarämeet

Uhanalaisuus: Koko maa / Etelä-Suomi: **EN/LC**

Kuvio 147 on pienikokoinen suokokonaisuus, jonka pinta-ala on 3,36 hehtaaria (Kuva 46). Sen puustoiset reunat ovat kärsineet ympäröivän metsätalouden vaikutuksista, ja keskiosassa on avointa, luonnontilaisempaa suota. Suon reunoilla kasvaa pääasiassa vaivaiskoivua sekä isovarpurämettä. Puustoisilla reunoilla on havaittavissa männyn taimettumista. Nevapinnoilla ja rimpien reunoissa esiintyy valkopiirtoheinää, äimäsaraa, tähtisaraa ja luhtasaraa, kun taas rimmissä voi nähdä rimpivihvilää, vesihernettä, luhtavillaa ja raatetta. Rimpien kuivuus ja hyvä kantavuus, yhdessä suursarojen ja siniheinän kanssa, viittaavat kuitenkin suon heikentyneeseen vesitalouteen. Rimpinevarämeet on luokiteltu alueellisesti erittäin uhanalaiseksi ja valtakunnallisesti säilyväksi. Alueellisen uhanalaisuusluokan vuoksi ja koska alueen puusto ja kasvillisuus ovat verrattain luonnontilaisia suon avoimella osalla, joka kattaa suurimman osan kohteesta, luokitellaan kohde arvoluokkaan 4. Kuvio kuuluu myös potentiaaliseen ekologiseen käytävään.

Kuva 46. Kuvion 147 rimpinevaräme.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle. Kohteen eteläosassa sijaitsee luontodirektiivin liitteen IV lajin viitasammakon lisääntymis- ja levähdyspaikka, jota koskee luonnonsuojelulain 78 §:n mukainen hävittämis- ja heikentämiskielto, minkä vuoksi alue tulee maankäytön suunnittelussa huomioida lainsäädännöllä turvattuna arvoluokan 1-kohteena.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 148: Isovarpurämeet, minerotrofiset lyhytkorsinevat, rimpinevarämeet

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **VU/NT, VU/NT, EN/LC**

Kuvio 148 on keskikokoinen (12,30 ha) suokokonaisuus, jonka puustoiset reunat ovat kärsineet ympäröivästä metsätaloustoiminnasta ja keskellä on avointa luonnontilaisempaa suota (Kuva 47). Suon reunat ovat pääasiassa vaivaiskoivuvaltaista isovarpurämettä, mutta paikoin mäntyjen suuren koon ja tiheyden vuoksi reuna-alueet alkavat muistuttaa ei-luonnontilaista varputurvekangasta. Puustoisilla reunoilla on myös havaittavissa männyn taimettumista. Suon keskiosaa kohti edetessä on ensin pitkänomaisina avoimina laikkuina melko edustavaa mesotrofista lyhytkorsinevaa, jonka valtalajeina ovat mm. kalvakkarahkasammal, tupasluikka, äimäsara, tähtisara ja kihokit ja muina lajeina hieman vaivaiskoivua ja jouhisaraa. Avoimen osan jälkeen tulee harvapuustoinen alue, jonka kasvillisuus on kanerva- ja jäkälävaltaista melko edustavaa kanervarahkarämettä – edustavuutta vähentävät kuivumisesta kertovat mättäitä alempana kasvavat jäkälät. Aivan suon keskellä läheisen voimajohdon suunnalla on mesotrofista rimpinevarämettä. Siellä valtalajeina mättäillä ovat kanerva, variksenmarja, jäkälät, suursarat ja siniheinä. Nevapinnalla ja rimprien reunoilla esiintyy valkopiirtoheinä, äimäsara, tähtisara ja suokukka, kun taas rimmissä on vaihdellen järviruokoa, rimpivihvilää, vesihernettä, luhtavillaa ja raatetta. Mesotrofiaa ilmentäviä lajeja esiintyy sekä rimmissä että nevapinnoilla. Rimprien kuivuus ja hyvä kantavuus sekä suursarat ja siniheinä viittaavat kuitenkin suon heikentyneeseen vesitalouteen. Isovarpurämeet on luokiteltu alueellisesti vaarantuneiksi ja valtakunnallisesti silmälläpidettäviksi. Minerotrofiset lyhytkorsinevat on luokiteltu alueellisesti vaarantuneiksi ja valtakunnallisesti silmälläpidettäviksi, kun taas rimpinevarämeet on luokiteltu alueellisesti erittäin uhanalaiseksi ja valtakunnallisesti säilyviksi. Uhanalaisuusluokkien vuoksi ja koska alueen puusto ja kasvillisuus ovat verrattain luonnontilaisia suon avoimella osalla (joka kattaa suurimman osan kohteesta), luokitellaan kohde arvoluokkaan 2.

Kuva 47 Kuvion 148 rimpinevarämettä.

Luontoarvaluokitus luokka 2: Erityisen tärkeät kohteet

Suositus: Kohde tulisi jättää maankäytön muutosten ulkopuolelle ja myös huolehtia, ettei lähialueella tehtävä maankäyttö vaikuta kohteen vesitalouteen.

Kuvio 149: Kuivat keskiravinteiset lehdot, puolukka- ja varputurvekankaat

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **NT/NT**

Kuvio 149 on suuri, 23,7 ha kokoinen, mosaiikkimaisesti kuivaa keskiravinteista lehtoa ja osittain puolukka- ja varputurvekangasta (Kuva 48). Viereiset kuviot pohjoiseen ja etelään päin ovat avohakkuualueita. Talouskäytössä olevan kohteen puusto on melko tasaikäistä ja noin 60-vuotias. Valtapuuna on mänty, mutta myös koivua, kuusta ja harmaaleppää kasvaa seassa tasaisesti. Pensaskerroksessa esiintyy tuomea ja pajua. Aluskasvillisuuden valtalajeina ovat puolukka, lillukka, mustikka, maitohorsma, sananjalka, ahomansikka, metsäkorte ja heinämäisiä kasveja. Kohdetta ympäröivät alueet ja sen reuna-alueet ovat voimakkaasti ojitettua. Turvekankaat eivät kuulu huomionarvoisiin kohteisiin. Kuivat keskiravinteiset lehdot on luokiteltu valtakunnallisesti ja alueellisesti silmälläpidettäväksi, minkä vuoksi kuvio luokitellaan kokonaisuudessaan arvoluokkaan 4. Kuvio kuuluu potentiaaliseen ekologiseen käytävään.

Kuva 48. Kuvion 149 kuiva keskiravinteinen lehto.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 151: Isovarpurämeet

Uhanalaisuus: NA

Kuvio 151 on pieni (2,76 ha) ja kapea ojittamaton suokuvio, joka on heikentynyt viereisten ojitusten ja metsätalouskäytön vuoksi (Kuva 49). Toisella puolella kohdetta on ojittamaton ja vähemmän kuivunut suo. Kohteen valtapuuna on mänty, mutta seassa on myös lähes yhtä suuria koivuja ja jopa kuusia. Osa puista on jopa ns. runkopuun kokoisia. Aluskasvillisuutena on suopursu- ja tupasvillavaltaista isovarpurämettä, mutta kasvillisuudessa on epätyypillisen paljon pajuja. Paikoin seassa kasvaa jopa metsien ruohoja metsäalvejuurta. Soiden rahkasammalia on yhä jäljellä, mutta seassa on myös kangasmetsien sammalia kuten kynsisammalia. Kohteessa ei ole jälkiä metsätaloudesta, mutta aivan sen rajoilla on suuria ojituksia ja metsäkoneiden uria. Kaikkiaan suo vaikuttaa kuivuneen lähiympäristön toimien vuoksi ja kasvillisuus sekä puusto ovat epätyypillisiä, vaikka kasvillisuustyyppi on yhä pääosin nähtävissä. Isovarpurämeet on luokiteltu alueellisesti vaarantuneiksi ja valtakunnallisesti silmälläpidettäviksi. Kuitenkin puustoinen kapea suo suojaa selkeästi sen toisella puolella olevaa ojittamatonta avosuota kuivumisen pahimmilta vaikutuksilta, minkä vuoksi tämä voimakkaasti heikentynyt kohde päätettiin luokitella arvoluokkaan 4.

Kuva 49 Kuvion 151 isovarpurämettä.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet.

Suositus: Kohde suositellaan jätettäväksi maankäytönmuutosten ulkopuolelle.

Kuvio 152: Suokokonaisuus: rimpinevaräme, isovarpuräme

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **EN/LC, VU/NT**

Kuvio 152 on pienikokoinen suokokonaisuus, jonka pinta-ala on 0,93 hehtaaria (Kuva 50). Sen puustoiset reunat ovat kärsineet ympäröivän metsätalouden vaikutuksista, ja keskiosassa on avointa, luonnontilaisempaa suota. Suon reunoilla kasvaa pääasiassa vaivaiskoivua sekä isovarpurämettä. Puustoisilla reunoilla on havaittavissa männyn taimettumista. Nevapinnoilla ja rimpien reunoissa esiintyy valkopiirtoheinää, äimäsaraa, tähtisaraa ja mutasaraa, kun taas rimmissä voi nähdä rimpivihvilää, vesihernettä, luhtavillaa ja raatetta. Rimpien kuivuus ja hyvä kantavuus, yhdessä suursarojen ja siniheinän kanssa, viittaavat kuitenkin suon heikentyneeseen vesitalouteen. Rimpinevarämeet on luokiteltu alueellisesti erittäin uhanalaiseksi ja valtakunnallisesti säilyväksi. Alueellisen uhanalaisuusluokan vuoksi ja koska alueen puusto ja kasvillisuus ovat verrattain luonnontilaisia suon avoimella osalla, joka kattaa suurimman osan kohteesta, luokitellaan kohde arvoluokkaan 4. Kuvio kuuluu myös potentiaaliseen ekologiseen käytävään.

Kuva 50. Kuvion 152 rimpinevaräme.

Luontoarvoluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 158: Sararäme

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **EN/VU**

Kuvio 158 on pieni, 0,24 ha kokoinen sararäme (Kuva 51). Puusto mäntyä harvakseltaan. Jouhisaraa kasvaa kohteella runsaasti, sekä jonkun verran vaivaiskoivua. Kohteella kasvaa myös yllättävän runsaasti maariankämmeköitä. Sararämeet ovat alueellisesti erittäin uhanalaisia (EN), valtakunnallisesti luontotyyppi on arvioitu luokkaan VU. Kohteen ympärillä on ojitusta, mikä luultavasti on vaikuttanut kohteen vesitalouteen. Kohde on kuitenkin hyvässä kunnossa ja arvioidaan siksi arvoluokkaan 3.

Kuva 51. Sararäme kuviolla 158.

Luontoarvaluokitus luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet.

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 162: Varttunut havupuuvaltainen tuore kangas

Uhanalaisuus: NA

Kuvio 162 on puolukka-mustikkatyyppin varttunutta kasvatusmetsää. Kuvion eteläpäässä valtapuu on mänty, muualla mänty ja kuusi (Kuva 52). Sekapuuna esiintyy runsaasti koivua ja haapaa sekä hiukan raitaa. Puustossa on eri-ikäisyyttä, latvuserroksellisuutta ja monilajisuutta suurimmalla osalla kuviosta. Kenttäkerros on luontotyyppille edustava, valtalajeina mustikka ja puolukka, lisäksi tavattiin yövilkkää ja ruohokanukkaa. Kuvion luonnontilaisuus on heikentynyt sen poikki kulkevien vanhojen ajourien takia. Kuvio luokitellaan arvoluokkaan 4 muuna monimuotoisuutta tukevana kohteena.

Kuva 52. Varttunut tuore kangas kuviolla 162

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 165: Lyhytkorsiräme – isovarpuräme

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **VU/NT**

Kuviolla 165 on lyhytkorsirämettä ja isovarpurämettä. Sen pinta-ala on 0,31 ha (Kuva 53). Kuviolla kasvaa mäntyä harvakseltaan, puuston kasvu on suon laiteilla runsastunut. Kohteella kasvaa runsaasti vaivaiskoivua. Lisäksi kohteella kasvaa tupasvillaa, suokukkaa ja tupasluikkaa. Kohde on alkanut hiukan kuivua ja alueella kasvaa kanervaa ja juolukkaa. Isovarpurämeet ovat alueellisesti uhanalaisia (VU). Kohteen ympärillä on metsätalousmetsää ja yhdellä reunalla oja. Kohteen luonnontila on jonkin verran muuntunut, joten kohde arvioidaan siksi arvoluokkaan 3.

Kuva 53. Lyhytkorsirämettä ja isovarpurämettä kuviolla 165.

Luontoarvoluokitus luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet.

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 166: Varttuneen havupuuvaltaisten tuoreiden kankaiden kaltainen talousmetsä

Uhanalaisuus: NA

Kuvio 166 on keskikokoinen (8,64 ha) talouskäytössä oleva metsäkuvio, jossa on noin 50-vuotiasta sekapuustoa. Latvuksen peittävyys vaihtelee paljon ja puuston ikä hieman, mutta puustossa on silti selkeästi vain pari ikäluokkaa. Ei järeää puustoa, vaikka puusto pääosin varttunutta. Valtapuina ovat kuusi, mänty ja hieskoivu, mutta seassa kasvaa myös muutamia haapoja. Pensaskerroksessa on vaihdellen koivuja, pihlajaa ja haapaa. Tuoreen kankaan lajisto on melko tyypillistä puolukka-mustikkatyypin kangasta, mutta valtaosaa aluetta leimaa lievä soistuneisuus (pallosaraa, rämerahkasammalta laikkuina) huolimatta alla olevasta kivennäismaasta (Kuva 54). Paikoin alla on turvemaata, jolloin paikalla kasvaa lisäksi pajukkoa ja karhunsammalia. Avoimemmilla alueilla, jotka ovat ainakin osittain vanhoja metsäkoneiden uria, on varpujen ohella runsaasti pallosaraa ja rahka- ja karhunsammalia. Lahopuuna kuviolla on vaatimattomasti erikokoista ja -lajista maalahopuuta, mutta järeä lahopuu lähes puuttuu. Kuviolla on jonkin verran sittemmin luonnontilaistuneita oja ja hyvin paljon eri ikäisiä metsäkoneen uria. Ennen ojituksia alueella on saattanut olla laajoja korpilaikkuja. Kuvion lähiympäristössä on useita suokuvioita, ja kuvion reunoilla onkin paljon pajukkoa ja rämeisiin vaihettuvaa aluskasvillisuutta. Varttuneet tuoreet kankaat on luokiteltu alueellisesti vaarantuneiksi ja valtakunnallisesti silmälläpidettäviksi, minkä vuoksi kohde luokitellaan arvoluokkaan 4 vaikkakin se on nykyisellään metsätalouskäytön vuoksi luonnontilansa puolesta muuttunutta. Kohteen puuston vaihtelevan tilajakauman ja sekapuuston vuoksi kohteessa voisi olla ennallistamispotentiaalia.

Kuva 54 Kuvion 166 varttuneen havupuuvaltaisten tuoreiden kankaiden kaltaista talousmetsää

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Luontoarvoluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 167: Isovarpurämeet, sararämeet

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **VU/NT, EN/VU**

Kuvio 167 on pieni (1,45 ha) ojittamaton suokuvio, jonka reunoilla suopursu-juolukka-vaivaiskoivuvaltaista isovarpurämettä. Keskeimmällä on kasvillisuustyyppinä hyvin pienialainen mäntyvaltainen oligotrofinen sararäme, jossa valtalajeina nevapinnalla jouhisara ja karpalo ja mättäillä kanerva, variksenmarja ja vaivaiskoivu. Epätyypillistä sararämettä on laajemmalla alueella, ja epätyypillisuus ilmenee vaivaiskoivun runsautena (Kuva 55). Paikoin nevapintaa vähän ja kasvillisuus kanervarahkarämemäistä. Alueen keskiosissa on muutama mutainen juova, joiden perusteella kohde on saattanut olla aiemmin paljon nevamaisempi ja vähäpuustoisempi. On mahdollista, että kohteella on ollut aiemmin jopa rimpiä, mutta lähiympäristön ojitukset ja metsätalous ovat kuivattaneet kuviota. Kuivumisesta kertovat reunojen männyntaimet ja siniheinäkasvustot. Alueen kapean muodon vuoksi taimettunut ja kasvillisuudeltaan rehevä ala kattaa melko suuren osan suosta. Isovarpurämeet luokitellaan alueellisesti vaarantuneiksi ja valtakunnallisesti silmälläpidettäviksi. Sararämeet luokitellaan alueellisesti erittäin uhanalaiseksi ja valtakunnallisesti vaarantuneiksi. Kohteen heikentyneen kunnan vuoksi kohde luokitellaan arvoluokkaan 4.

Kuva 55 Kuvion 167 isovarpurämettä ja sararämettä epätyypillisen runsaan vaivaiskoivun kanssa.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 173: Turvekankaat, sararämeet, rimpinevarämeet

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: -, EN/VU, EN/LC

Kuvio 173 on pieni (2,10 ha) ojittamaton suo, jossa on useita lampimaisia rimpitä (Kuva 56). Kuvion reunoilla kasvaa kapealti siniheinä-kataja-pajualtaista siniheinä-katajaturvekangasta, joka on kuivunut ympäröivien ojitusten vuoksi erityisesti kuvion länsireunalla. Puustoisella alueella hieman pienikokoista maalahopuuta ja yksi suuri paatsama ja paatsaman taimia. Reunoilta keskeemmälle edetessä suolla on hieman edustavampaa mesotrofista sararämettä, jossa ominaislajeina erikorkuisia saroja ja muita lajeja, kuten valkopiirtoheinä, luhtavilla, tähtisara, äimäsara ja hieman vaivaiskoivua, siniheinää sekä jousisaraa. Suon keskellä on melko edustavaa mesotrofista rimpinevarämettä, jossa epätyypillisenä piirteenä on suursarojen esiintyminen mätäs- ja nevapinnalla. Mätät ovat kanervarahkavaltaisia, ja niillä on muutamia pienikokoisia mäntykeloja ja epätyypillisesti siniheinää ja suursaroja. Nevapinnalla melko samoja lajeja kuin suon reunojen sararämeellä. Erikokoisissa kirkasvetisissä lammissa ja mutaisissa rimmissä kasvaa mm. lumme, raate, vesiheine, järviruoko, luhtavilla ja rimpivihvilä. Taimettumista ei ole havaittavissa suon keskiosissa, mutta suursarojen ja siniheinän runsaus saattaa viitata suon lievään kuivumiseen ojitusten vuoksi. Alueen poikki menevät vanhat moottorikelkkaurat, joiden kohdalta kasvillisuus on alkanut jo palautua. Rimpinevarämeet on luokiteltu alueellisesti erittäin uhanalaiseksi ja valtakunnallisesti säilyviksi, ja sararämeet ovat alueellisesti erittäin uhanalaisia ja valtakunnallisesti vaarantuneita. Uhanalaisuusluokkien ja epätyypillisen kasvillisuuden vuoksi luokitellaan arvoluokkaan 3.

Kuva 56 Kuvion 173 rimpinevarämettä.

Luontoarvaluokitus luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet.

Suositus: Kohteella sijaitsee luontodirektiivin liitteen IV lajin viitasammakon lisääntymis- ja levähdyspaikka, jota koskee luonnonsuojelulain 78 §:n mukainen hävittämis- ja heikentämiskielto, minkä vuoksi kohde tulee maankäytön suunnittelussa huomioida lainsäädännöllä turvattuna arvoluokan 1-kohteena.

Kuvio 175: Isovarpurämeet, sararämeet, rahkarämeet

Uhanalaisuus: NA

Kuvio 175 on pieni (1,06 ha) ojittamaton suokuvio, jonka reunoilla leveästi suopursu-juolukka-vaivaiskoivuvaltaista isovarpurämettä. Keskeimmällä kasvillisuustyyppinä on mäntyvaltainen oligotrofinen sararäme (Kuva 57), jossa valtalajeina nevapinnalla jouhisara ja karpalo ja mättäillä ruskorahkasammal, kanerva, ja variksenmarja. Edustavaa sararämeen nevapintaa on vain vähän, ja männyn taimettumista on havaittavissa läpi alan. Paikoin kasvillisuus kanervarahkarämettä, joskin lisänä epätyypillisesti jouhisaraa. Ympäristön metsätaloustoimet ovat aiheuttaneet suon kuivumista, ja kohteen pienen koon vuoksi lähiympäristön toimien reunavaikutukset kattavat käytännössä koko suon. Kohteen luonnontilaisuus ja edustavuus ovat huonot. Sararämeet luokitellaan alueellisesti erittäin uhanalaiseksi ja valtakunnallisesti vaarantuneiksi, kun taas isovarpurämeet luokitellaan alueellisesti vaarantuneiksi ja valtakunnallisesti silmälläpidettäviksi. Kohteen heikentyneen kunnan vuoksi kohde luokitellaan arvoluokkaan 4.

Kuva 57 Kuvion 175 sararämettä.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 176: Isovarpurämeet, sararämeet ja saranevat

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **VU/NT, EN/VU, VU/NT**

Kuvio 176 on pieni (2,91 ha) ojittamaton suokuvio, jossa kasvaa reunoilla hieman isovarpurämettä ja keskellä pääosin mesotrofista sararämettä (Kuva 58). Valtapuuna on mänty. Valtalajeina reuna-alueilla on suopursu ja tupasvilla. Keskellä nevapinnan kasvillisuus vaihtuu sararämeestä saranevaan. Valtalajeina ovat suursarat, tupasvilla, kalvakkarahkasammal ja suokukka, kun taas mäntäillä kasvaa kanervaa, jäkäliä ja vaivaiskoivua. Mesotrofiaa ilmentävinä lajeina nevapinnalla lisäksi villapääluikkaa, järviruokoa ja siniheinää. Kuitenkin myös nevapinnalla hieman vaivaiskoivua, mikä on epätyypillistä kasvillisuustypille. Kohteessa on muutamia lievästi kuivahtaneita ruoppia, joissa mutapohjalla esiintyviä lajeja ovat pitkälehtikihokki, mutasara, raate, valkopiirtoheinä ja siniheinä. Mesotrofiaa ilmentäviä lajeja ei kuitenkaan esiinny märimmissä ruopissa, mikä saattaa johtua lähiympäristön hakkuista ja metsätaloudesta. Kaikkiaan kohteessa on jäljellä muutamia mesotrofiaa ilmentäviä lajeja, vaikka havaittavissa onkin alueen reunojen taimettumista ja kosteimpien paikkojen kuivumista. Kohteessa on lisäksi pari palanutta kapeaa pötkelöä. Isovarpurämeet on luokiteltu alueellisesti vaarantuneiksi ja valtakunnallisesti silmälläpidettäviksi. Sararämeet on luokiteltu erittäin uhanalaisiksi ja valtakunnallisesti vaarantuneiksi, kun taas saranevat ovat alueellisesti vaarantuneita ja valtakunnallisesti silmälläpidettäviä. Avointen osien heikentyneen luonnontilan vuoksi kohde luokitellaan arvoluokkaan 3.

Kuva 58 Kuvion 176 keskellä on sararämettä ja saranevaa.

Luontoarvaluokitus luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet.

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 183: Isovarpurämeet ja suomuuntuma

Uhanalaisuus: NA

Kuvio 183 on pieni (0,71 ha) ojittamaton suokuvio, joka on voimakkaasti kuivunut suon reunaan ulottuvan hakkuun ja mahdollisesti myös metsätalouden vuoksi ja luokitellaan siksi pääosin suomuuntumaksi (Kuva 59). Suon reunoilta on erotettavissa juolukka-, suopursu- ja vaivaiskoivuvaltaista isovarpurämettä. Kuitenkin tätä edustavaa kasvillisuutta on vain kapealti, ja suovarpujen seassa on käytännössä kaikkialla rahkasammalien sijaan voimakkaasta kuivumisesta kertovia karhunsammalia. Seassa on myös hieman mm. hillaa ja kuusta, minkä perusteella alue on saattanut olla paikoin aiemmin jopa korpimaista. Keskenmällä suota on suursara- ja karhunsammalvaltaista kasvillisuutta. Paikoin alla on myös rahkasammalia (mm. rämerahkasammalta), mutta kasvillisuus ei vastaa mitään luonnontilaista tai luonnontilaisen kaltaista suotyyppiä. Puusto reunoilla tiheähköä, mutta selkein ero luonnontilaiseen suohon aiheutu karhunsammalvaltaisuudesta. Isovarpurämeet on luokiteltu alueellisesti vaarantuneeksi ja valtakunnallisesti silmälläpidettäviksi, ja kohteen kunto on pääosin huono, minkä vuoksi kohde luokitellaan arvoluokkaan 4. Kohde on kuvioitu Metsäkeskuksen erityisen tärkeäksi elinympäristöksi.

Kuva 59 Kuvion 183 suomuuntumaa.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 184: Isovarpurämeet, rahkarämeet

Uhanalaisuus: NA

Kuvio 184 on pieni (1,27 ha) ojittamaton suokuvio, jossa kasvaa reunoilla suopursuvaltaista ja keskellä vaiverovaltaista isovarpurämettä (Kuva 60). Keskellä on paikoin myös variksenmarjarahkarämettä, jossa valtalajeina variksenmarja, kanerva, pallosara ja suokukka. Puusto on keskellä väljempää, ja seassa 5–10 yksittäistä palanutta järeää pötkelöä ja juurakkoa. Pitkänomaisen kuvion reunat ovat mahdollisesti lähiympäristön metsätalouden vuoksi hieman kuivuneet kapealti, sillä reunoilla puusto on hyvin tiheää ja männyntaimia on runsaasti. Kohdetta vallitsevat isovarpurämeet on luokiteltu alueellisesti vaarantuneiksi ja valtakunnallisesti silmälläpidettäviksi, ja kohteen kunto on pääosin kohtalainen, minä perusteella se luokitellaan arvoluokkaan 4. Kohde on kuvioitu Metsäkeskuksen erityisen tärkeäksi elinympäristöksi.

Kuva 60 Kuvion 184 isovarpurämettä.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 186: Kangasräme ja isovarpuräme

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **EN/VU, VU/NT**

Kuvio 186 on 0,87 hehtaarin ojittamaton suoalue, jolla esiintyy kangasrämettä ja reunoilla isovarpurämettä (Kuva 61). Ympäröivien alueiden laajoista ojituksista huolimatta kuvion vesitaloudessa vaikuttaa olevan vähäisiä merkkejä muuttumisesta, esimerkiksi puuston määrä on samaa luokkaa kuin 1950-luvun ilmakuvasa. Myös muu ihmistoiminnan vaikutus on vähäistä. Lajistoa ovat muun muassa suopursu, tupasvilla, isokarpalo, puolukka, mustikka, juolukka, vaivaiskoivu, jouhisara, rahkasara, suokukka ja pyöreälehtikihokki. Kuvio on luonnontilaisen kaltainen ja luokiteltu arvoluokkaan 3 uhanalaisen luontotyypin muuna esiintymänä.

Kuva 61. Kangasrämettä kuviolla 186

Luontoarvaluokitus luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 187: Rimpinevaräme ja rahkaräme

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **EN/LC, LC/LC**

Kuvio 187 on ojittamaton suokuvio, jonka keskiosat ovat mesotrofista rimpinevarämettä ja länsireunalla on kuvio kanervarahkarämettä (Kuva 62). Kuvion pohjoispää ja osin reunat ovat kehittymässä kohti katajasiiniheinätyypin turvekangasta. Kuvion ympärillä olevat alueet itä-, pohjois- ja länsipuolella on ojitettu metsätalouuskäyttöön, ja kuvion kaakkoispuolella noin 70 metrin päässä on turvetuotantoalue, mikä kuivattaa merkittävästi kuviota ja lisää taimettumista reunoilta käsin. Kuvion lajistoa ovat luhtavilla, raate, vesisherne, pullosara, valkopiirtoheinä, iso- ja pikkukarpalo, jouhisara, järviruoko, siniheinä, kanerva, vaivaiskoivu, variksenmarja, tupasluikka ja villapääluikka. Kuvio on keskiosiltaan luonnontilaisen kaltainen, reunaosien luonnontilaisuus on häiriintynyt ympäröivien alueiden ojitusten takia. Kuvion keskiosat ovat luonnontilaisen kaltaisia, pohjoisosassa ja reunoilla luonnontilaisuus on heikentynyt. Kuvio luokitellaan arvoluokkaan 4 muuna monimuotoisuutta tukevana kohteena.

Kuva 62. Rimpinevarämettä ja rahkarämettä kuviolla 187

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 188: Keidasrämeen kaltainen suo, sararämeet ja isovarpurämeet

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: -, EN/VU, VU/NT

Kuvio 188 on pieni (2,08 ha) ojittamaton suo, joka on ojitettujen turvekankaiden ympäröimä. Kuvion reunoilla kasvaa vaivaiskoivuvaltaista ja hieman taimettunutta isovarpurämettä, joka vaihtuu kuvion reunoille kapealta matkalta kataja-siniheinäturvekankaaksi. Seuraavaksi reunojen myötäisesti suolla on kapeat vyöhykkeet mesotrofista sararämettä, jonka ominaislajeina ovat suursarat, villapääluikka, siniheinä, järviruoko ja harvana vaivaiskoivu. Rahkasammalien ohella esiintyy metsien sammalia, ja alueen vesitalouden luonnontilaisuus on selkeästi kärsinyt. Havaittavissa on jopa muutama kuivahtanut rimpä, jonka kasvillisuus ei enää juuri eroa nevapinnasta. Lisäksi kohteen keskiosat ovat keidasrämeen kaltaista suota (Kuva 63), jossa on tyypillisen lyhytkortisen nevapinnan keskellä pitkänomaisia mättäitä (kermejä) joissa on valtalajeina epätyypillisesti suursaroja, kuten jouhi- ja pullosaraa. Keidasrämeen kaltaisen suon kasvillisuus on muuten tyypillisen niukkaa, ja valtalajeina nevapinnalla ovat mutasara, kihokit, suokukka ja valkopiirtoheinä, kun taas mättäillä on suursaroja, kanervaa, vaivaiskoivua ja vähän jäkäliä. Kaikkiaan kohteen vesitalous ja luonnontilaisuus on kärsinyt ympäröivien alueiden ojitusten ja niiden aiheuttamien hydrologisten muutosten vuoksi, vaikka suo onkin ojittamaton. Keidasrämeet on luokiteltu alueellisesti silmälläpidettäviksi. Isovarpurämeet on luokiteltu alueellisesti vaarantuneiksi ja valtakunnallisesti silmälläpidettäviksi. Sararämeet on luokiteltu alueellisesti erittäin uhanalaiseksi ja valtakunnallisesti vaarantuneiksi. Kohteen selkeästi heikentyneen luonnontilaisuuden vuoksi kohde luokitellaan arvoluokkaan 4.

Kuva 63 Kuvion 188 keidasrämeen kaltaista suota.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 189: Rimpinevaräme ja lyhytkorsiräme

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **EN/LC, VU/NT**

Kuvion koillisosa edustaa mesotrofista lyhytkorsirämettä, mutta on osin kehittymässä kataja-siniheinätyypin turvekankaaksi itä- ja eteläpuolella olevien viereisten kuvioiden ojitusten vaikutuksesta (Kuva 64). Tämä osa kuviosta on puustottunut ympäröivien ojitusten myötä ja sillä kasvaa noin 50-vuotiasta mäntyä. Pajua esiintyy runsaasti, samoin katajaa. Kenttäkerroksen valtalaji on siniheinä ja muuta lajistoa muun muassa villapääluikka, tupasvilla, äimäsara, järviruoko, vaivaiskoivu ja isokarpalo.

Kuvion länsi- ja eteläosassa on rimpinevarämettä ja muuta rämekasvillisuutta, jota ei ole maastossa tarkemmin määritetty. Tämän osan rimpisyys on jossain määrin vähentynyt 1960-lukuun verrattuna ympäröivien alueiden ojitusten myötä, mutta puustoisuus ei kuitenkaan ole muuttunut merkittävästi.

Kuvio arvioidaan luonnontilaisen kaltaiseksi lukuun ottamatta koilliskulmaa, jonka luonnontilaisuus on heikentynyt ympäröivien kuvioiden ojitusten takia. Kuvio luokitellaan arvoluokkaan 4 alueellisesti uhanalaisena luontotyyppinä.

Kuva 64. Rämekasvillisuutta kuvion 189 koillisosassa

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 192: Sararämeet

Uhanalaisuus: NA

Kuvio 192 on osa rämetyyppien muodostamaa arvokasta suokokonaisuutta, jonka muodostavat kuviot 199, 310, 192, 208 ja 198. Kuviot on luokiteltu luontotyyppiesiintymien merkittävänä kokonaisuutena arvoluokkaan 2. Kuvioita itsessään ei ole ojitettu, mutta niiden välissä on parissa kohdassa ojat. Kokonaisuus on muilta osin luonnontilaisen kaltainen, mutta kuvion 198 luonnontila on heikentynyt.

Kuvio 192 on 2,07 hehtaarin ojitamaton mesotrofinen sararäme (Kuva 65). Ympäröivien kuvioiden (etenkin itäpuolella olevan) ojitukset ovat jossain määrin vaikuttaneet vesitalouteen ja sitä kautta esimerkiksi heinittämiseen. Kuvion läpi kulkee moottorikelkkaura. Lajistoa ovat siniheinä, valkopiirtoheinä, vaivaiskoivu, luhtavilla, suokukka, raate, pullosara, villapääluikka ja jouhisara. Kuvio on luonnontilaisen kaltainen uhanalaisen luontotyyppin muu esiintymä. Se on kuitenkin luokiteltu arvoluokkaan 2, koska se on osa luontotyyppiesiintymien muodostamaa merkittävää kokonaisuutta.

Kuva 65. Sararäme kuviolla 192

Luontoarvoluokitus luokka 2: Erityisen tärkeät kohteet

Suositus: Kohde tulisi jättää maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 194: Keidasräme

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **NT/LC**

Kuvio 194 on 4,08 hehtaarin ojittamaton keidasräme (Kuva 66). Koillis-, luoteis- ja lounaispuolella olevat kiviöt on ojitettu metsätaloukseen. Kuvion eteläpäästä noin 150 metrin päässä on turvetuotantoalue ja kuvio rajautuu kaakossa alueeseen, joka on alustavasti ojitettu mahdollisesti turvetuotantoa varten. Lajistoa ovat vaivaiskoivu, tupasluikka, suokukka, pyöreälehtikihokki, isokarpalo, vaivero ja variksenmarja. Kuvio on luonnontilaisen kaltainen ja luokiteltu arvoluokkaan 4 muuna monimuotoisuutta tukevana kohteena.

Kuva 66. Keidasräme kuviolla 194

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 198: Isovarpuräme

Uhanalaisuus: NA

Kuvio 198 on osa rämetyyppien muodostamaa arvokasta suokokonaisuutta, jonka muodostavat kuviot 199, 310, 192, 208 ja 198. Kuviot on luokiteltu luontotyyppiäsiintymien merkittävänä kokonaisuutena arvoluokkaan 2. Kuvioita itsessään ei ole ojitettu, mutta niiden välissä on parissa kohdassa ojat. Kokonaisuus on muilta osin luonnontilaisen kaltainen, mutta kuvion 198 luonnontila on heikentynyt.

Kuvio 198 on 3,30 hehtaarin varsinainen isovarpuräme (Kuva 67). Vesitaloutteen ovat vaikuttaneet kuvion länsireunalla ja pohjoisosassa olevat ojat sekä eteläpuolella olevan kuvion ojitukset. Sen myötä kuvio on puustottunut selvästi aiemmasta. Kuviolla kasvaa eri kokoista mäntyä, keskikokoista koivua, alikasvoksena kuusta ja pensaskerrossa pajua. Lajistoa ovat suopursu, juolukka, puolukka ja mustikka. Kuvio on valtakunnallisesti silmälläpidettävän ja alueellisesti uhanalaisen luontotyyppin esiintymä, jonka luonnontila on puustottumisen ja metsätalouskäytön myötä heikentynyt. Se on kuitenkin luokiteltu arvoluokkaan 2, koska se on osa luontotyyppiäsiintymien muodostamaa merkittävää kokonaisuutta.

Kuva 67. Isovarpuräme kuviolla 198

Luontoarvaluokitus luokka 2: Eriyisen tärkeät kohteet

Suositus: Kohde tulisi jättää maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 199: Sararämeet

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **EN/VU**

Kuvio 199 on osa rämetyyppien muodostamaa arvokasta suokokonaisuutta, jonka muodostavat kuviot 199, 310, 192, 208 ja 198. Kuviot on luokiteltu luontotyyppiesiintymien merkittävänä kokonaisuutena arvoluokkaan 2. Kuvioita itsessään ei ole ojitettu, mutta niiden välissä on parissa kohdassa ojat. Kokonaisuus on muilta osin luonnontilaisen kaltainen, mutta kuvion 198 luonnontila on heikentynyt.

Kuvio 199 on 4,72 hehtaarin ojittamaton mesotrofinen sararäme (Kuva 68). Kuvio on ollut aiemmin rimpisempi, mutta ympäröivien kuvioiden ojat ovat kuivattaneet rimpä ja lisänneet hieman taimettumista reunoilla. Kuvion läpi kulkee moottorikelkkaura. Lajistoa ovat siniheinä, valkopiirtoheinä, kataja, vaivaiskoivu, luhtavilla, suokukka, raate, pullosara, villapääluikka ja jouhisara. Kuvio on luonnontilaisen kaltainen uhanalaisen luontotyyppin muu esiintymä. Se on kuitenkin luokiteltu arvoluokkaan 2, koska se on osa luontotyyppiesiintymien muodostamaa merkittävää kokonaisuutta.

Kuva 68. Sararäme kuviolla 199

Luontoarvoluokitus luokka 2: Erityisen tärkeät kohteet

Suositus: Kohde tulisi jättää maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 206: Varttunut lehtipuuvaltainen lehtomainen kangas

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **VU/VU**

Kuvio 206 on 0,30 hehtaarin metsäkurjenpolvi-käenkaali-oravanmarjatyyppin lehtipuuvaltainen puustosaareke, joka on jätetty hakkuuaukolle (Kuva 69). Kuvion pienialaisuuden vuoksi reunavaikutus on merkittävä, mutta muiden arvojen perusteella kuvio on luonnontilaisen kaltainen. Kuviolla on runsaasti haapaa, lisäksi kuusta ja koivua, mukaan lukien joitain kolohaapoja ja järeitä puita. Eri ikäistä, -lajista ja -paksuista lahoppuuta on runsaasti, painottuen kuitenkin tuoreempiin tuulenkaatoihin ympäröivän alueen hakkuun takia. Kenttäkerroksen valtalaji on metsäimarre, myös muun muassa mustikkaa ja metsäkortetta esiintyy. Kuvio on luonnontilaisen kaltainen ja luokiteltu arvoluokkaan 3 uhanalaisen luontotyypin muuna esiintymänä.

Kuva 69. Lehtipuuvaltainen lehtomainen kangas kuviolla 206

Luontoarvaluokitus luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet.

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 208: Rimpinevaräme ja lyhytkorsiräme

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **EN/LC, VU/NT**

Kuvio 208 on osa rämetyyppien muodostamaa arvokasta suokokonaisuutta, jonka muodostavat kuviot 199, 310, 192, 208 ja 198. Kuvio on luokiteltu luontotyyppiesiintymien merkittävänä kokonaisuutena arvoluokkaan 2. Kuvioita itsessään ei ole ojitettu, mutta niiden välissä on parissa kohdassa ojat. Kokonaisuus on muilta osin luonnontilaisen kaltainen, mutta kuvion 198 luonnontila on heikentynyt.

Kuvio 208 on 12,71 hehtaarin suoalue, jolla on mesotrofista rimpinevarämettä ja lyhytkorsirämettä (Kuva 70). Kuvio on ojitamaton ja säilynyt osin luonnontilaisena ja osin luonnontilaisen kaltaisena. Sen vesitalouteen vaikuttavat pohjoisreunalla oleva junarata ja eteläpuolella olevan metsäkuvion ojitukset, jotka ovat lisänneet taimettumista etenkin suoalueen eteläreunalla. Kuvion läpi kulkee moottorikelkkaura. Siniheinä esiintyy runsaana kuviolla ja muuta lajistoa ovat muun muassa järviruoko, jouhisara, pullosara, kataja, rimpivesiherne, maariankämmekkä, tähtisara, valkopiirtoheinä ja mähkä. Kuvio on luonnontilaisen kaltainen, valtakunnallisesti silmälläpidettävän ja alueellisesti uhanalaisen luontotyypin esiintymä. Se on kuitenkin luokiteltu arvoluokkaan 2, koska se on osa luontotyyppiesiintymien muodostamaa merkittävää kokonaisuutta.

Kuva 70. Mesotrofista rimpinevarämettä kuviolla 208

Luontoarvaluokitus luokka 2: Eriyisen tärkeät kohteet

Suositus: Kohde tulisi jättää maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 215: Lyhytkorsiräme

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **VU/NT**

Puusto on niukkaa, ainoastaan kitukasvuisia mäntyjä. Kohde selkeästi kuivahtanut reunoilta ja puuston kasvu suon laiteilla selkeästi kiihtynyttä. Kuvio on lohkottu voimalinjan rakentamisen yhteydessä isommasta suokokonaisuudesta, joka on alkujaan ollut yhteydessä kuvioon 224. Kohde 215 sijaitsee voimajohtolinjan ja junaradan välissä. Näistä molemmat ovat kuivattaneet suota, sekä lisänneet puustottumista kohteella. Lyhytkorsirämeet on luokiteltu alueellisesti vaarantuneiksi ja valtakunnallisesti luontotyyppin uhanalaisuus on määritelty luokkaan NT, mutta kohteen kärsineen kunnon vuoksi kohde luokitellaan kuuluvaksi arvoluokkaan 4. Kohteella on merkitystä luonnon monimuotoisuuden säilymisen vuoksi.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 216: Rimpinevaräme ja lyhytkorsiräme

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **EN/LC, VU/NT**

Kuvio 216 on 4,95 hehtaarin suoalue, jolla on mesotrofista rimpinevarämettä ja lyhytkorsirämettä (Kuva 71). Kuvio on ojittamaton ja säilynyt luonnontilaisen kaltaisena. Sen reunat ovat kuivahtaneet ja osin taimettumassa ympäröivän suoalueen ojitusten myötä. Kuitenkin suuri osa rimmistä on säilynyt edelleen ja suo on maisemallisesti ja lajistollisesti edustava. Kenttäkerroksessa esiintyy runsaana siniheinä, ja myös muun muassa järviruokoa, järvikortetta ja raatetta tavataan. Kuvio on luonnontilaisen kaltainen ja luokiteltu arvoluokkaan 3 paikallisesti arvokkaana luontokohteena.

Kuva 71. Mesotrofista rimpinevarämettä kuviolla 216

Luontoarvaluokitus luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet.

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 223: Lyhytkorsiräme

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **VU/NT**

Kuvio 223 on 1,65 hehtaarin mesotrofinen lyhytkorsiräme. Kuvio on ojittamaton samoin kuin sitä ympäröivä isovarpuräme (Kuva 72). Vähäistä taimettumista on havaittavissa kauempana ympäristössä olevien ojitusten vaikutuksesta. Kuvion lajistoa ovat muun muassa siniheinä, vaivaiskoivu, villapääluikka, kanerva, suokukka, pyöreälehtikihokki ja ketunlieko. Kuvio on luonnontilaisen kaltainen ja luokiteltu arvoluokkaan 4, koska se edustaa silmälläpidettävää ja alueellisesti uhanalaista luontotyyppiä.

Kuva 72. Lyhytkorsiräme kuviolla 223

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 224: Lyhytkorsiräme – rahkaräme

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **VU/NT**

Lyhytkorsiräme on kohtuullisen hyvässä kunnossa. Sen pinta-ala on 4,07 ha. Keskellä selkeästi kosteampaa, mutta ei kuitenkaan rimpää. Kohde on ollut yhteydessä kuvioon 215, mutta ovat eriytyneet, kun niiden väliin on rakennettu voimajohto. Tämä on kuivattanut suota reunalta. Lyhytkorsirämeet on luokiteltu alueellisesti vaarantuneiksi ja valtakunnallisesti luontotyyppi on uhanalaisuudeltaan määritelty luokkaan NT. Koska kohteen luonnontilaisuus on säilynyt suhteellisen edustavana, luokitellaan se arvoluokkaan 3.

Luontoarvoluokitus luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet.

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 238: Kangasräme

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **EN/VU**

Kuvio 238 on noin kahden hehtaarin kangasräme, jonka luonnontila on heikentynyt viereisen kuvion ojituksen aiheuttaman kuivumisen takia (Kuva 73). Puusto on hieskoivua, mäntyä ja kuusta. Pensaskerroksessa on muun muassa pajuja. Kenttäkerros on varpuvaltainen (mustikka, puolukka, suopursu), ja myös herttakaksikkoja ja maariankämmeekkää havaittiin. Kangasräme on luokiteltu vaarantuneeksi ja alueellisesti erittäin uhanalaiseksi luontotyyppiä. Kuvio on luonnontilaisen kaltainen ja luokiteltu arvoluokkaan 3 uhanalaisen luontotyypin muuna esiintymänä.

Kuva 73. Kangasrämettä kuviolla 238

Luontoarvoluokitus luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet.

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 239: Sararäme

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **EN/VU**

Kuvio 239 on pieni, 0,51 ha kokoinen hyvin märkä sararäme (Kuva 74). Kohteella kasvaa mäntyä harvakseltaan. Kohteella kasvaa runsaasti lyhyttä saraa sekä tupasvillaa ja jonkun verran vaivaiskoivua. Ruohoja, kuten suokukkaa, on hyvin harvassa. Sararämeet ovat alueellisesti erittäin uhanalaisia (EN), valtakunnallisesti luontotyyppi on määritetty uhanalaisuudeltaan luokkaan VU. Kohteen läpi menee kartan mukaan oja, jota tosin ei paikalla havaitse. Ojitus onkin luultavimmin hyvin vanhaa ja nykyisellään siinä määrin umpeenkasvanutta, että ojauomalla ei ole enää selkeästi havaittavissa merkitystä alueen vesitaloudelle. Kohde on kuitenkin hyvässä kunnossa ja arvioidaan siksi arvoluokkaan 3.

Kuva 74. Sararäme kohteella 239.

Luontoarvoluokitus luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet.

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 246: Tuore keskiravinteinen lehto ja lehtipuuvaltainen tuore kangas

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **VU/VU**

Kuvio 246 on 1,21 hehtaarin varttunut lehtipuuvaltainen kuvio, jonka keski- ja länsiosa on metsäkurjenpolvi-käenkaali-oravanmarjatyyppin lehtoa ja itälaidalla on lehtipuuvaltaista puolukka-mustikkatyyppin kangasmetsää (Kuva 75). Puuston jakaumassa on vaihtelua. Kuvion läpi kulkee metsäkoneura. Valtapuuna kuviolla on koivu, sekapuuna kasvaa myös mäntyä ja kuusta. Pensaskerroksessa esiintyy mustaherukkaa ja näsiää. Kenttäkerroksessa on edustavaa lehtolajistoa, runsaana metsäkorte, käenkaali, metsäalvejuuri ja metsäimarre, muina lajeina karhunputki, mesiangervo, lillukka, korpikastikka, nuokkuhelmikkä, kultapiisku ja korpiorvokki. Kuvio on luonnontilaisen kaltainen ja luokiteltu arvoluokkaan 3 uhanalaisen luontotyyppin muuna esiintymänä.

Kuva 75. Tuore keskiravinteinen lehto kuviolla 246

Luontoarvaluokitus luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet.

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 248: Keinotekoinen lampi

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: NA

Kuviolla 248 on kaivettu lampi, jonka ympärillä jyrkillä kaivuuvalleilla sekapuustoinen varttunut kasvatusmetsä (Kuva 76). Lampi on kehittynyt luonnontilaisen kaltaiseksi ja luokitellaan arvoluokkaan 4 monimuotoisuutta tukevana kohteena. Se tukee uusympäristönä alueen suoluontotyyppien ja pienvesien ekologista verkostoa ja on potentiaalinen elinympäristö huomionarvoisille sudenkorentolajeille.

Kuva 76 Kaivettu lampi kuviolla 248

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet.

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 303: Mosaiikki varttunutta havupuuvaltaista lehtomaista kangasta ja tuoretta keskiravinteista lehtoa

Uhanalaisuus: NA

Kuvio 303 on 2,75 hehtaarin mosaiikki metsäkurjenpolvi-käenkaali-mustikkatyypin lehtomaista kangasta ja metsäkurjenpolvi-käenkaali-oravanmarjatyyppin tuoretta lehtoa (Kuva 77). Kuvio on puustoltaan varttunutta kasvatusmetsää, lajeina kuusi ja mänty. Pensaskerroksessa esiintyy myös näsiää. Metsätalouden jäljet ovat selkeät: kuviota on ojitettu ja metsäkoneuria on näkyvissä. Kuvion luonnontila on heikentynyt, mutta se luokiteltu arvoluokkaan 4 monimuotoisuutta tukevana kohteena lehtolaikkujen perusteella.

Kuva 77. Tuore keskiravinteinen lehto kuviolla 303

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 304: Tuore keskiravinteinen lehto

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **VU/VU**

Kuvio 304 on 2,09 hehtaarin metsäkurjenpolvi-käenkaali-oravanmarja-tyypin (GOMaT) tuore keskiravinteinen lehto (Kuva 78). Kuviota hoidetaan kasvatusmetsänä, mutta lehtolajisto on edustava. Puusto on varttunutta, lajeina koivu, kuusi, mänty, ja alikasvoksena myös harmaaleppää ja pihlajaa. Pensaskerroksessa esiintyy taikinanmarjaa ja myös näsiää useassa kohdassa. Kuvio on arvioitu luonnontilaisen kaltaiseksi ja luokiteltu arvoluokkaan 3 uhanalaisen luontotyypin muuna esiintymänä.

Kuva 78. Tuore keskiravinteinen lehto kuviolla 304

Luontoarvaluokitus luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet.

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 305: Isovarpuräme

Uhanalaisuus: NA

Kuvio 305 on 3,87 hehtaarin isovarpuräme, jota on ilmeisesti ainakin osin hoidettu talousmetsänä (Kuva 79). Kuvio on puustottunut ympäröivien alueiden ojitusten myötä. Kuvion luonnontilaisuus on heikentynyt, mutta se luokiteltiin arvoluokkaan 4, koska se tukee ekologisia yhteyksiä viereisen suokuvion 223 yhteytenä etelän suuntaan.

Kuva 79. Isovarpuräme kuviolla 305

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 307: Rimpinevarämemuuttuma

Uhanalaisuus: NA

Kuvio 307 on 1,64 hehtaarin mesotrofisen rimpinevarämeen muuttuma, jonka oja erottaa luoteispuolella olevasta Kotasuosta (Kuva 80). Junarata, sähkölinja ja ajourat vaikuttavat suoalueen vesitalouteen ja luonnontilaisuuteen niin paljon, että kuvio ei ole luonnontilaisen kaltainen. Kuvion lajistoa ovat muun muassa siniheinä, järviruoko, isokarpalo ja kataja. Kuvion luonnontilaisuus on heikentynyt, mutta se luokiteltiin arvoluokkaan 4 ekologisia yhteyksiä tukevana kohteena, koska se muodostaa yhteyden Kotasuolta junaradan eteläpuolella jatkuvien suokuvioiden suuntaan.

Kuva 80. Rimpinevarämemuuttuma kuviolla 307

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 309: Lehtokorpi

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **EN/VU**

Kuvio 309 on runsaslajinen, sekapuustoinen lehtokorpi puron varressa (Kuva 81). Kuvion pinta-ala on 3,38 hehtaaria. Puuston muodostavat koivu, kuusi, harmaaleppä ja mänty. Näsiää esiintyy monessa kohdassa. Kenttäkerroksen lajistoa ovat muun muassa hiirenporras, isoalvejuuri, mesiangervo, karhunputki, sudenmarja, korpiorvokki, metsäkorte, kielo, metsäkurjenpolvi ja korpi-imarre. Kuvio on luonnontilaisen kaltainen ja luokiteltiin arvoluokkaan 2, koska se on uhanalaisen luontotyyppin merkittävä esiintymä ja muodostaa arvokkaan kokonaisuuden kuvion keskellä virtaavan Pienipuron kanssa. Puroa on perattu aikoinaan ja kaivuumassoja on paikoin puron varrella.

Kuva 81. Lehtokorpea kuviolla 309

Luontoarvaluokitus luokka 2: Erityisen tärkeät kohteet

Suositus: Kohde tulisi jättää maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 310: Lyhytkorsiräme

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **VU/NT**

Kuvio 310 on 1,89 hehtaarin puustoinen ojittamaton suokuvio, jonka kasvillisuus edustaa mesotrofista lyhytkorsirämettä (Kuva 82). Puusto on pääosin mäntyä, seassa myös koivua. Kuvio luokiteltiin arvoluokkaan 4, koska luontotyyppi on uhanalaisuusarvioinnin mukaan silmälläpidettävä ja alueellisesti vaarantunut. Valtalaji on siniheinä ja muuta lajistoa vaivaiskoivu, kanerva, suopursu, variksenmarja, suokukka ja rahkasara. Kuvio on luonnontilaisen kaltainen valtakunnallisesti silmälläpidettävän ja alueellisesti uhanalaisen luontotyypin esiintymä. Se on kuitenkin luokiteltu arvoluokkaan 2, koska se on osa luontotyyppi esiintymien muodostamaa merkittävää kokonaisuutta.

Kuva 82. Lyhytkorsiräme kuviolla 310

Luontoarvaluokitus luokka 2: Eriyisen tärkeät kohteet

Suositus: Kohde tulisi jättää maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 501: Rytijoen varsi

Uhanalaisuus: NA

Rytijoen pohjoisosan rantojen kasvillisuus ja metsät toimivat puskurivyöhykkeenä joelle. Rannan alueella on monimuotoista luontoa ja yhtä tyypillistä jokivarren luontotyyppiä ei voi määrittää (Kuva 83 ja Kuva 84). Joen pohjoisosassa on mm. lehtomaisia joen varren alueita. Pinta-alaltaan alue on 7,2 ha. Jokeen laskee useita ojaia läheisiltä metsäalueilta, mikä on heikentänyt veden ja paikoin myös jokea reunustavien luontotyyppien laatua. Alue kuuluu arvoluokkaan 2, koska rantaluonnon diversiteetti on laaja ja se on ekologisen verkoston kannalta erittäin tärkeä ja on myös luontotyyppi- ja lajiesiintymien muodostama merkittävä kokonaisuus. Lisäksi aivan alueen reunassa kuvion 30 kohdalla on havaittu rauhoitettu valkolehdokki (*Platanthera bifolia*, LC elinvoimainen).

Kuva 83 Kuvio 501 Rytijoen rantaa, sekapuustoinen metsä.

Kuva 84. Kuvio 501 Rytijoen rantaa, kuvion pohjoisosan lehtomaista aluetta.

Luontoarvaluokitus luokka 2: Erityisen tärkeät kohteet

Suositus: Kohde tulisi jättää maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 547: Kes kiboreaalinen rinnen suo

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **VU/-**

Kuvio 547 Pinta-alaltaan kuvio on 0,1 ha. Kuvio luokiteltiin arvoluokkaan 3, koska luontotyyppi on Etelä-Suomessa vaarantunut. Pohjois-Suomessa tätä luontotyyppiä ei esiinny. Kohde on pienialainen ojittamaton suo, joka on pysynyt muuttumattomana vuosikaudet. Suo oli kaltevalla rinteellä ja oli hyvin siniheinäinen (Kuva 85). Kes kiboreaalisten rinnensoiden runsain esiintymisalue on Kainuun vaaroilla.

Kuva 85 Kuvio 547 on pieni suo, jossa kasvoi siniheinää ja karhunputkea.

Luontoarvaluokitus luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet.

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 602: Varttuneet havupuuvaltaiset kankaat

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **NT/NT**

Kuvio 602 on pieni (1,10 ha) varttunut melko luonnontilainen puustoinen kuvio talouskäytössä olevien metsäkuviodien keskellä turve- ja mineraalimaan reunavyöhykkeellä. Varjoisan metsikön valtapuuna on kuusi, joista yksittäiset puut ovat jopa järeitä. Lisäksi yleisesti kasvaa koivua, haapaa ja harmaaleppää (Kuva 86). Pensaskerroksessa hieman koivua ja pihlajaa. Maanpinta on kumpuileva ja latvus paikoin aukkoinen. Aluskasvillisuus on metsäimarre-mustikkatyyppiä, ja metsävarpujen ohella kohteessa on runsaasti ruohoja läpi alan, kuten lillukka, kultapiisku, kielo, metsäimarre, riidenlieko, keltalieko ja oravanmarja. Kasvillisuus pääosin edustavaa. Alueen reunoilla on vanhoja metsäkoneiden uria, mutta itse metsikössä on vain muutamia vanhoja kantoja merkkeinä metsätaloudesta. Lahopuuta on runsaasti maa- ja pystypuina, ja sitä on muodostunut sekä lehti- että havupuista. Koska varttuneet lehtomaiset kankaat luokitellaan alueellisesti ja valtakunnallisesti silmälläpidettäväksi, luokitellaan kohde arvoluokkaan 4. Kohteella on alueen monesta muusta metsiköstä poiketen poikkeuksellisen hyvin eri-ikäistä ja -lajista lahopuuta, jonka vuoksi kohteen säilyttämistä suositellaan.

Kuva 86 Kuvion 602 varttunutta havupuuvaltaista lehtomaista kangasta.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 603: Nevaräme

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **EN/LC**

Kuvio 603 on pieni, 0,32 ha kokoinen nevaräme (Kuva 87). Erittäin kostea suo, jossa raate esiintyy runsaana rahkasaran kanssa. Mättäillä ja niiden reunoissa kasvaa lakkaa, suokukkaa ja karpaloa. Nevaräme on pysynyt tällä alueella samankokoisena ympäristön metsätalousvaikutteista riippumatta vertailtaessa alueen historiallisiin ortokuviin. Nevarämeet luokitellaan alueellisesti erittäin uhanalaisiksi ja valtakunnallisesti luontotyyppi kuuluu luokkaan LC. Kohde on luontotyyppin tilan osalta erittäin hyvässä kunnossa, minkä vuoksi kohde on luokiteltu arvoluokkaan 3.

Kuva 87. Rimpineva kuviolla 603.

Luontoarvaluokitus luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet.

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuvio 700: Varttuneet havupuuvaltaiset tuoreet kankaat, metsäkortekorpi

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **VU/NT, EN/EN**

Kuvio 700 on pieni (0,74 ha) melko luonnontilainen puustoinen kuvio ojitettujen turvekankaiden keskellä (Kuva 88). Kohteen puuston ikä vaihtelee varttuneesta nuoreen. Varjoisan metsikön valtapuuna on kuusi, ja seassa kasvaa myös koivua ja muutama haapa. Latvus on paikoin aukkoinen ja puut jakautuvat alueelle epätasaisesti. Paikoin pensaskeroksessa kasvaa koivua ja pihlajaa. Valtalajeina ovat mustikka, puolukka, metsäkorte, metsäälvejuuri ja metsien sammaleet, kuten seinäsammal, kerrossammal ja kynsisammalet. Rahkasammalia esiintyy hyvin pieninä laikkuina ja osa puista kasvaa ikään kuin mättäillä, minkä perusteella kohde on saattanut joskus olla korpimaisempi. Lajisto on melko edustavaa tuoreeksi kankaaksi, joskin varpujen peittävyys on paikoin alhainen. Paikoin kuviolla on vanhan metsäkortekorven piirteitä, vaikka kasvillisuus ja rakennepiirteet eivät olekaan hyvin edustavia. Pieni ala on lähes ojitamaton, sillä sen poikki kulkee vain yksi oja, mutta lähiympäristön ojitukset ja metsätalous (mm. viereisen vanhan metsäkonetien rakentaminen) ovat saattaneet kuivattaa kohdetta läpi alan. Alueella ei ole metsäkonetietä lukuun ottamatta metsäkoneiden uria, mutta rajatun kohteen ulkopuolella niitä on runsaasti. Lahopuuna on lehti- ja havupuuta sekä maa- että pystypuina. Varttuneet havupuuvaltaiset tuoreet kankaat luokitellaan alueellisesti vaarantuneeksi ja valtakunnallisesti silmälläpidettäväksi, kun taas metsäkortekorvet ovat alueellisesti ja valtakunnallisesti erittäin uhanalaisia. Kohde luokitellaan arvoluokkaan 3.

Kuva 88 Kuvion 700 varttunutta metsäkortekorpea ja havupuuvaltaista tuoretta kangasta.

Luontoarvaluokitus luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet.

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 701: Nuoret tuoreet kankaat

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **VU/VU**

Kuvio 701 on pieni (0,44 ha) luonnontilainen metsäkuvio taimikon ja turvekankaiden välissä (Kuva 89). Kuviolla vallitsee sekapuusto; valtapuina ovat hieskoivu, haapa, kuusi ja harmaaleppä. Nuori puusto on paikoin pensasmaisen tiheää ja paikoin puusto on harvaa järeähköistä puista koostuvaa. Kohteen puusto on selkeästi eri ikäistä. Seassa hieman myös katajaa. Aluskasvillisuutena on puolukka-mustikkatyppi, jossa on ominaislajeina nimikkolajien lisäksi seinäsammal, juolukka, riidenlieko, lillukka, kultapiisku, metsäkorte – hieman myös pallosaraa. Kohde on paikoin hieman korpimainen, mutta lajisto ei vastaa korpea. On mahdollista, että ympäristön ojitukset ovat muuttaneet kohdetta enemmän kangasmetsän suuntaan. Kohteessa on huomattavan paljon erikokoista ja -laatuista lahoppuuta, sillä niin maa- ja pystylahoppuuta, sammaloituneita juurakoita ja pötkelöitä on runsaasti. Kohteessa ei ole metsäkoneiden uria tai vastaavia jälkiä, mutta kuvion ulkoreunoilla on metsäkoneiden melko tuoreita uria. Kaikkiaan kohteessa on paljon luonnontilaisen metsän rakennepiirteitä. Nuoret tuoreet kankaat luokitellaan alueellisesti ja valtakunnallisesti vaarantuneiksi, mutta kohteen pienen vuoksi kohde luokitellaan arvoluokkaan 3.

Kuva 89 Kuvion 701 nuorta tuoretta kangasta.

Luontoarvaluokitus luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet.

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 703: Kangaskorvet, turvekangasmuuntumat

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **CR/EN**, -

Kuvio 703 on pieni (0,93 ha) metsäkuvio, jonka valtapuina ovat kuusi ja mänty. Puusto on eri ikäistä ja latvuspeittävyys vaihtelee, mutta puusto kuitenkin hyväkasvuista ja suurta (Kuva 90). Ylispuuston alla on hieman nuorta koivua, pihlajaa ja katajaa. Kohteen itäpääty on ulkoreunoiltaan ojitettu, ja siten siellä puut ovat suuria ja kasvillisuus on selkeästi kuivunut ja muuttunut kangasmetsäisemmäksi; kasvillisuus on tuoreen kankaan ja turvekankaan välimuotoista kasvillisuutta (mustikka, puolukka, suopursu, pallosara, seinäsammal, mänty). Sen sijaan kohteen länsipääty on kosteampaa ja hieman luonnontilaisempaa kangaskorpea, jossa kasvaa mustikkaa, puolukkaa, pallosaraa, metsäkortetta, kynsisammalia, metsäalvejuurta ja maitohorsmaa. Kasvillisuus ei kuitenkaan vastaa luontotyyppin kuvausta täysin, vaan suokasvillisuutta on yhä tavanomaista vähemmän. Lahopuuta on kohteella runsaasti erityisesti sen länsipäässä lähempänä rantaa. Kohteella on sekä pystyyn kuolleita suuria kuusia että myös eri ikäistä järeää maalahopuuta. Ainakin kohteen itäosa on ollut metsätalouskäytössä kannoista päätellen, mutta tuoreita metsäkoneiden uria tai muita kulumisen jälkiä ei kuitenkaan ole. Kohteen lähiympäristön ojitukset ovat kuitenkin muuttaneet kasvillisuutta. Kangaskorvet on luokiteltu alueellisesti äärimmäisen uhanalaiseksi ja valtakunnallisesti erittäin uhanalaiseksi, mutta kohteen heikentyneen luonnontilan vuoksi kohde luokitellaan arvoluokkaan 4. Kohteella on potentiaalia kehittyä luonnontilaisemmaksi.

Kuva 90 Kuvion 703 kangaskorpea.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Kuvio 704: Koivuluhdat

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: **DD/DD**

Kuvio 704 on hyvin pieni (0,20 ha) koivuvaltainen metsäluhta (Kuva 91), johon ei ole kohdistunut metsätaloustoimia lähialueiden maankäytöstä huolimatta. Kohteen puusto koostuu pienikokoisesta koivusta ja hieman myös harmaalepystä, ja lisäksi mätäsmäisillä korkeammilla kohdilla kasvaa myös hieman mäntyä ja kuusta. Valtaosa kenttäkerroksesta on sammalten (rahka- ja lehväsamalten) peitossa, ja kasvillisuuden lomassa on runsaasti vettä. Kasvillisuuden valtalajeina ovat mm. järvikorte, kurjenjalka, suo-ohdake, mesiangervo, oka- ja hapsarahkasammal, luhtavuohennokka, suohorsma, korpi-imarre, metsäalvejuuri ja lajitasolle määrittämättä jääneet isokokoiset orvokit ja kastikat. Seassa kasvaa paikoin erilaisia pajuja. Kasvillisuus vastaa melko hyvin luontotyyppin kuvausta eikä havaittavissa ole merkittävää kuivumista tai vastaavaa luontotyyppin tilaa muuttavaa vaikutusta. Lahopuuna on lähinnä vanhempaa sammalten peittämää erikokoista maalahopuuta ja tuoretta pienikokoista lahopuuta. Koivuluhdat on luokiteltu valtakunnallisesti ja alueellisesti puutteellisesti tunnetuiksi, mutta alueen luonnontilaisuuden vuoksi kohde luokitellaan arvoluokkaan 4.

Kuva 91 Kuvion 704 koivuluhtaa.

Luontoarvaluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Suositus: Kohde suositellaan jätettävän maankäytön muutosten ulkopuolelle.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Purokuviot 800–803

Vesilain 3 luvun 2 §:n mukaan puron luonnontilan vaarantavat toimenpiteet edellyttävät poikkeuslupan hakemista aluehallintovirastolta. Purokuviot on kuvattu tarkemmin selvitysalueella tehdyssä pienvesiselvityksessä (luku 9).

Purokuvioiden luontoarvoluokitus luokka 1: Lainsäädännöllä turvatut kohteet

Purokuvioiden suositus: Kuvio 803 on luonnonsuojelualueella ja se tulee jättää luonnontilaan. Myös muut purokuviot tulisi jättää luonnontilaan, ja mikäli katsotaan välttämättömäksi heikentää niiden luonnontilaa, tähän tulee hakea poikkeuslupaa aluehallintovirastolta.

Kuvio 800: Havumetsävyöhykkeen latvapuro

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: VU/NT

Puro on vesilain mukainen kohde ja on lisäksi tärkeä osa alueen luontotyyppien ekologista verkostoa. Puro kuuluu siksi arvoluokkaan 1. Vesilain mukaan puron luonnontilan vaarantuminen on kiellettyä. Uomassa oli myös jonkin verran leveysvaihtelua ja pienialaista mutkittelua. Vaikka purojaksot ovat selvästi muuttuneet ihmistoiminnan seurauksena (mm. uoman perkaus, valuma-alueen ojitukset), niin uomaan on palautunut ja on palautumassa selvästi luonnontilaisen kaltaisen puron ominaispiirteitä (luku 9).

Kuvio 801: Havumetsävyöhykkeen latvapuro

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: VU/NT

Pienpuro on vesilain mukainen kohde ja on tärkeä osa alueen luontotyyppien ekologista verkostoa. Pienpuro kuuluu siksi arvoluokkaan 1. Vesilain mukaan puron luonnontilan vaarantuminen on kiellettyä. Uomassa oli myös jonkin verran leveysvaihtelua ja pienialaista mutkittelua. Vaikka purojaksot ovat selvästi muuttuneet ihmistoiminnan seurauksena (mm. uoman perkaus, valuma-alueen ojitukset), niin uomaan on palautunut ja on palautumassa selvästi luonnontilaisen kaltaisen puron ominaispiirteitä (luku 9).

Kuviot 802–803: Havumetsävyöhykkeen puro

Uhanalaisuus: Etelä-Suomi / Koko maa: EN/VU

Rytijoki on vesilain mukainen kohde ja on tärkeä osa alueen luontotyyppien ekologista verkostoa. Kuviolla 83 Rytijoki on osa Joutensuon suojelualueetta. Rytijoki on saukkoselvityksen (luku 8) mukaan myös tärkeä osa EU:n luontodirektiivin liitteen IV a lajin, saukon elinympäristöä. Vesilain mukaan puron luonnontilan vaarantuminen on kiellettyä. Näiden seikkojen vuoksi Rytijoki kuuluu arvoluokkaan 1. Rytijoessa vaihtelevat lyhyet koskijaksot, pitkät suvantojaksot ja majavan padottamat tulvivat kosteikkoaltaat. Inventoinnin perusteella lähes koko uomaa voidaan pitää luonnontilaisena tai luonnontilaisen kaltaisena purona. Osalla jaksoista havaittiin jälkiä vanhoista uoman perkauksista ja paikoin metsänhakkuut sekä ojitukset ulottuvat melko lähelle uomaa. Enimmäkseen hakkuiden ja uoman väliin on kuitenkin jätetty reilun levyinen suojavyöhyke. Peratut uomanosuudet olisivat monella jaksolla ennallistettavissa (luku 9).

2.4 Epävarmuustekijät

Kasvillisuus- ja luontotyyppiselvitys tehtiin oikea-aikaisesti parhaaksi arvioituna ajankohtana, mikä vähentää luontotyyppiselvitykseen liittyviä epävarmuuksia.

2.5 Yhteenveto ja johtopäätökset

2.5.1 Tehdyt selvitykset

Kasvillisuus- ja luontotyyppiselvitys suoritettiin heinä-elokuussa 2024. Selvitetyin alueen koko oli 1908 ha. Arvokkaiden kohteiden rajausehdotukset tehtiin asiantuntija-arviona. Luontoselvityksen kohteet luokiteltiin eri arvoluokkiin (1–4) soveltaen oppaan Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi ohjeistusta (Mäkelä & Salo 2023).

2.5.2 Tulokset

Selvitysalue on enimmäkseen suoperäistä. Jäljellä olevat ojittamattomat suot edustavat pääosin räme-neva suoyhdistelmätyyppejä. Suurin osa alueen soista on ojitettu metsätaloustalouteen. Keskiosassa Suurusuolla ja Saunanevalla on myös turvetuotantoalueita. Selvitysalueen kivennäismaat ovat suurelta osin talousmetsäkäytössä olevia tuoreita ja kuivahkoja kankaita. Pienemmässä määrin esiintyy myös kalliometsiä, lehtomaisia kankaita ja lehtokuvioita. Selvitysalueen puusto on pääosin nuorta tai varttunutta kasvatusmetsää tai taimikkoo. Vanhempaa puustoa (yli 100-vuotiaista) havaittiin vain kuviolla 3 selvitysalueen eteläosassa. Selvitysalueen metsät ovat suojeltuja alueita lukuun ottamatta käsiteltyjä kasvatusmetsiä, joissa harjoitetaan metsätaloutta.

Luontoselvityksen maastotöissä selvitysalueella havaittiin koko maassa rauhoitettua valkolehdokkia kymmenellä eri alueella. Alueella ei havaittu muita valtakunnallisesti tai alueellisesti uhanalaisia tai silmälläpidettäviä kasvilajeja, lakisääteisesti suojeltavia kasvilajeja (luontodirektiivin liitteiden II ja IV b lajeja tai rauhoitettuja tai erityisesti suojeltuja kasvilajeja) eikä Suomen vastuulajeja. Maastonselvityksessä havaittiin yksi haitallisen vieraslaji kurturuusun esiintymä. Suomen lajitietokeskuksen (2024a) tietokannassa ei ole selvitysalueelta havaintoja huomionarvoisista kasvilajeista, mutta tietokannassa on havaintoja suovalkusta (silmälläpidettävä ja rauhoitettu) Joutensuolta niin läheltä selvitysalueen kaakkoisrajaa, että lajia saattaa esiintyä myös selvitysalueen puolella.

Luontoselvityksen perusteella arvokkaita luontotyyppikohteita rajattiin yhteensä 84 kpl. Suuri osa arvokohteista on soita, joiden lisäksi rajattiin kangasmetsä- ja lehtokohteita, kaikki luonnontilaiseksi tai luonnontilaisen kaltaiseksi katsotut pienvedet sekä alueen metsälakikohteet. Selvitysalueella ei ole luonnonsuojelulain (9/2023) 64 §:n eikä 65 §:n mukaisia luontotyyppikohteita.

2.5.3 Luontoarvojen huomiointi suunnittelussa

Luontoselvityksessä rajatut huomionarvoiset kohteet on esitetty kohdekuvauksien lisäksi yleiskuvassa (Kuva 5) ja tarkemmin luontotyyppikokonaisuuksien kartoilla (Kuva 6, Kuva 7, Kuva 8, Kuva 9, Kuva 10, Kuva 11). Raportin kohdekuvauksissa on annettu suositus kohteiden huomioimisesta suunnittelussa. Luontoselvityksessä tunnistetut luontokohteet on luokiteltu eri arvoluokkiin (luokat 1–4) soveltaen oppaan *Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. Opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle* (Mäkelä & Salo, 2023) ohjeistusta. Tämän luontoselvitysraportin kohdekohtaisessa huomiointisuosituksessa on pyritty soveltamaan kyseisen oppaan ohjeistusta siten, että arvoluokka 1 vaatii lain mukaan huomiointia ja luokka 2 suositellaan erittäin vahvasti huomioitavan myös kohteen edustamien erityisten arvojen takia. Arvoluokat 3 ja 4 suositellaan huomioitavaksi yleistä luonnon monimuotoisuutta ajatellen, sekä hankkeessa tehtävän vaikutusarvion ja hankkeen yleisen hyväksyttävyyden takia. Kaikkiin huomionarvoisiin kohteisiin voidaan ajatella kohdistuvan mahdollisia vaikutuksia myös kohteen ulkopuolelta, mikäli alueen vesitalous, valaistusolot ja / tai tuulisuus muuttuvat. Huomioitavia seikkoja ovat paitsi rakennettavien alueiden sijoittelu myös esimerkiksi järeillä koneilla liikkuminen arvokohteiden alueella ja läheisyydessä.

3. LINNUT

3.1 Aineistot ja menetelmät

3.1.1 Työstä vastaavat henkilöt

Pesimälinnustoselvityksen tekijöinä olivat FM biologi Aija Lehikoinen ja FT biologi Pauliina Teerikorpi. Raportoinnista vastasi FM biologi Aija Lehikoinen. Lopputarkastuksesta vastasi FT biologi Kalle Rainio.

3.1.2 Tutkimusmenetelmät

Selvitysalueen linnustoa selvitettiin maastossa osayleiskaavatasoisesti sovelletun kartoituslaskennan, pistelaskennan, linjalaskennan ja vesilintulaskennan avulla. Pesimälinnustoselvityksen painopisteenä olivat uhanalaiset ja silmälläpidettävät lajit, EU:n lintudirektiivin liitteen I-lajit, erityisesti suojeltavat lajit sekä Suomen vastuulajit. Keväällä 2024 hankkeen puitteissa tehtyjen pöllö- ja kanalintuselvitysten kohdelajeja koskevat tulokset on raportoitu erikseen vain viranomaiskäyttöön tarkoitetuissa liitteissä (liite 3h, liite 3i), eikä niitä esitetä tässä raportissa. Petolintuja koskevat tulokset esitetään erillisessä päiväpetolintuselvityksessä (liite 3j). Kanalintuselvityksen aikana tehdyt muiden lajien kuin kanalintujen pesintään viittaavat havainnot esitetään kuitenkin tässä raportissa.

Selvityksen tausta-aineistona käytettiin Suomen Lajitietokeskuksen (2024b) tietokannasta saatuja havaintoja selvitysalueen ja sen lähistön linnustosta. Tausta-aineistona on käytetty myös tietoja IBA-alueista (BirdLife Suomi 2023a), FINIBA-alueista (BirdLife Suomi 2023b), MAALI-alueista (Koponen ym. 2018) sekä valtion ja yksityismaan suojelualueista (Suomen ympäristökeskus 2024).

3.1.3 Sovellettu kartoituslaskenta

Kartoituslaskenta kohdistettiin alueille, joilla todettiin kartta- ja ilmakuvatarkastelun sekä pöllö- ja kanalintuselvitysten aikaisten maastokäyntien perusteella olevan todennäköisimmin linnustollisesti arvokkaita kohteita. Tällaisia alueita olivat muun muassa luonnontilaiset tai luonnontilaisen kaltaiset suot, vesistöjen rantavyöhykkeet sekä keskimääräistä iäkkäämmät metsät. Selvitys tehtiin kahden käyntikerran sovellettuna kartoituslaskentana (Koskimies & Väisänen 1988), jossa linnuston kannalta arvokkaiksi arvioidut alueet kierrettiin jalkaisin vähintään kaksi kertaa pesimäkauden aikana. Huomionarvoisten lajien havaintopaikat merkittiin kartalle GPS-laitteen avulla. Pesimälinnuston kartoituslaskennat tehtiin aamulla noin klo 3.00-10.00 välisenä aikana. Pariksi tulkittiin laulava koiras, varoiteleva koiras, nähty koiras, varoiteleva naaras, nähty naaras, varoiteleva pari ja nähty pari. Selvitysalueella tehtiin sovellettua kartoituslaskentaa 13 päivänä (Kuva 92).

3.1.4 Pistelaskenta

Pistelaskennat tehtiin 13 pisteessä, jotka sijoitettiin selvitysalueelle erilaisiin elinympäristöihin niin, että ne antavat mahdollisimman kattavan yleiskuvan selvitysalueen linnustosta (Kuva 93). Pistelaskennat tehtiin 30.5.–2.6. aamulla klo 3.00–9.00 välisenä aikana. Jokaisessa pisteessä laskettiin linnut kerran.

Pistelaskennassa viiden minuutin aikana yhdeltä pisteeltä havaitut linnut merkitään ylös pää- ja apusarkaan. Pääsarka on 50 metrin sektori laskijan ympärillä ja apusarka sen ulkopuolinen vyöhyke. Laskentapisteen koordinaatit otettiin ylös GPS-laitteen avulla. Pistelaskennan antama tieto on vertailukelpoista ja suhteellisen helposti toistettavaa.

Pistelaskennassa havaitaan vain osa todellisesta parimäärästä, mutta tiheyslaskentakaavan avulla voidaan arvioida alueen lajiston rakennetta. Tiheyden laskennassa käytetty kaava on $D=3*N/(\pi*(1/K)^2)$, jossa N on kaikkien havaintopisteiden yhteenlaskettu lajin havaintomäärä jaettuna havaintopisteiden määrällä ja K lajikohtainen kuuluvuuskerroin (Järvinen 1978). Kaava perustuu oletukseen, että ainoastaan kolmasosa yksilöistä kyetään havaitsemaan, sekä lajikohtaiseen laajimpaan mahdolliseen havaintopinta-alaan eli kuinka kaukana linnun olinpaikasta lintu on mahdollista havaita. Linjalaskentaperusteisia kuuluvuuskerroimia käytettäessä kyseisessä kaavassa lisääntyy tulosten epävarmuus 10 prosentilla (Väisänen 1978). Kuuluvuuskerroimina käytettiin Linnut-vuosikirjan 2014 artikkelissa (Lehikoinen ym. 2015) esitettyjä koko Suomea koskevia linjalaskennan kuuluvuuskerroimia, koska selvitysalue sijaitsee artikkelissa määriteltyjen Etelä- ja Pohjois-Suomen rajalla.

3.1.5 Linjalaskenta

Selvitysalueella tehtiin kaksi linjalaskentaa, joista molemmat olivat noin 6 kilometriä pitkiä (Kuva 93). Linjoilla pyrittiin kattamaan pinta-alallisesti ja selvitysalueen elinympäristöjen suhteen mahdollisimman laaja alue. Linjalaskenta suoritettiin selvitysalueen pohjoisosassa 29.5. ja eteläosassa 1.6. aamulla klo 3.00–8.00 välisenä aikana.

Linjalaskennassa merkitään laskentalinjan varrelta lintujen yksilömäärät pääsarkaan (sivusuuntaan laskijasta alle 25 metrin päässä havaitut linnut) ja apusarkaan (yli 25 metrin päässä havaitut linnut). Menetelmän avulla saadaan suuntaa antava kuva selvitysalueen lintutiheydestä.

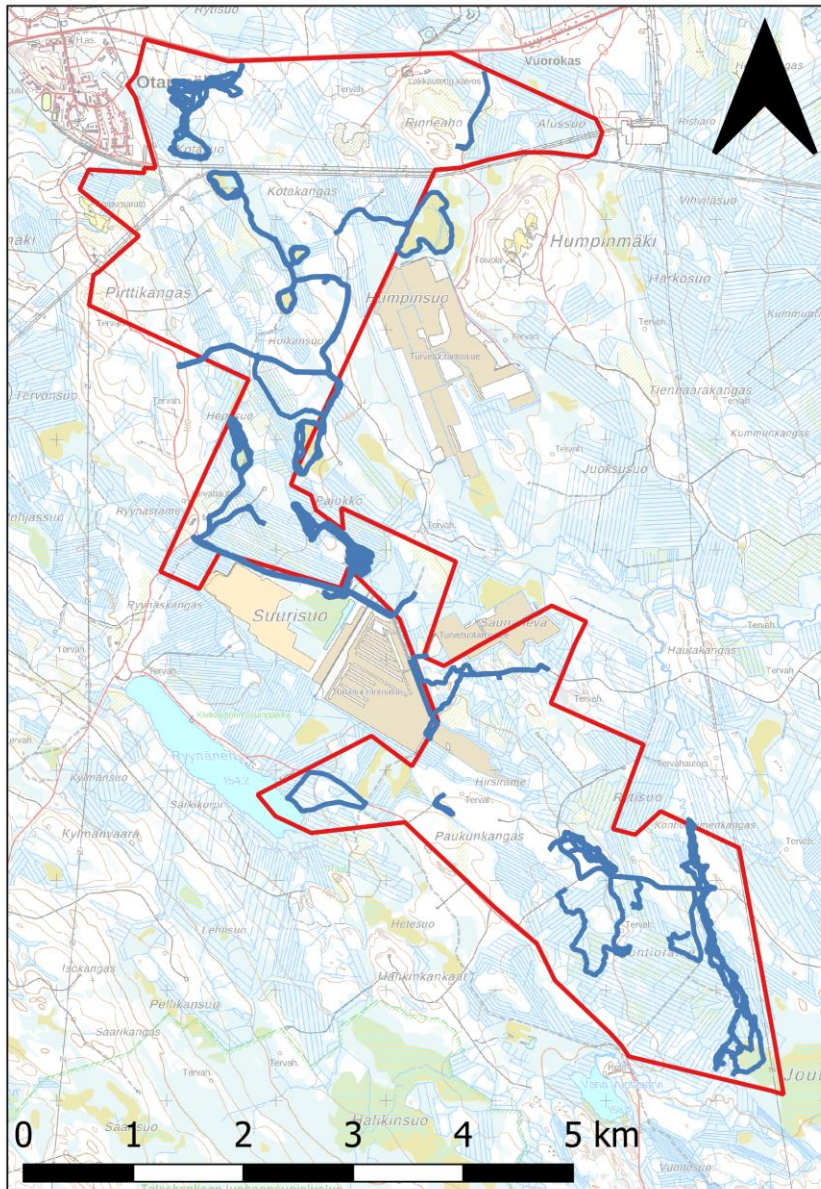
Eri lajien tutkimussarkatiheys (pääsarka + apusarka) laskettiin seuraavalla kaavalla (Järvinen & Väisänen 1983): lajikohtainen kuuluvuuskerroin x tutkimussarkahavainnot / laskentakilometrit. Kuuluvuuskerroimina käytettiin Linnut-vuosikirjan 2014 artikkelissa (Lehikoinen ym. 2015) esitettyjä koko Suomea koskevia kertoimia, koska selvitysalue sijaitsee artikkelissa määriteltyjen Etelä- ja Pohjois-Suomen rajalla. Lajikohtainen tiheys korjattiin y-kertoimella (0,744). Y-kerroin laskettiin Järvisen ja Väisäsen (1983) esittämällä kaavalla: $0,0302 \times 2$ (maalinnuston pääsarkahavainnot jaettuna laskentakilometreille) + 0,684. Kuten pistelaskennassakin, linjalaskennan antama tieto on vertailukelpoista ja suhteellisen helposti toistettavaa. Linjalaskennassa havaitaan vain osa todellisesta parimäärästä (mm. Järvisen ja Väisäsen (1978) mukaan noin 60-80 %), mutta tiheyslaskentakaavojen avulla voidaan kuitenkin arvioida alueen lajiston rakennetta melko hyvin.

Taulukko 3. Pesimälinnustonselvityksen ajankohdat ja selvitysten aikana vallinnut säätila Kajaanin selvitysalueella.

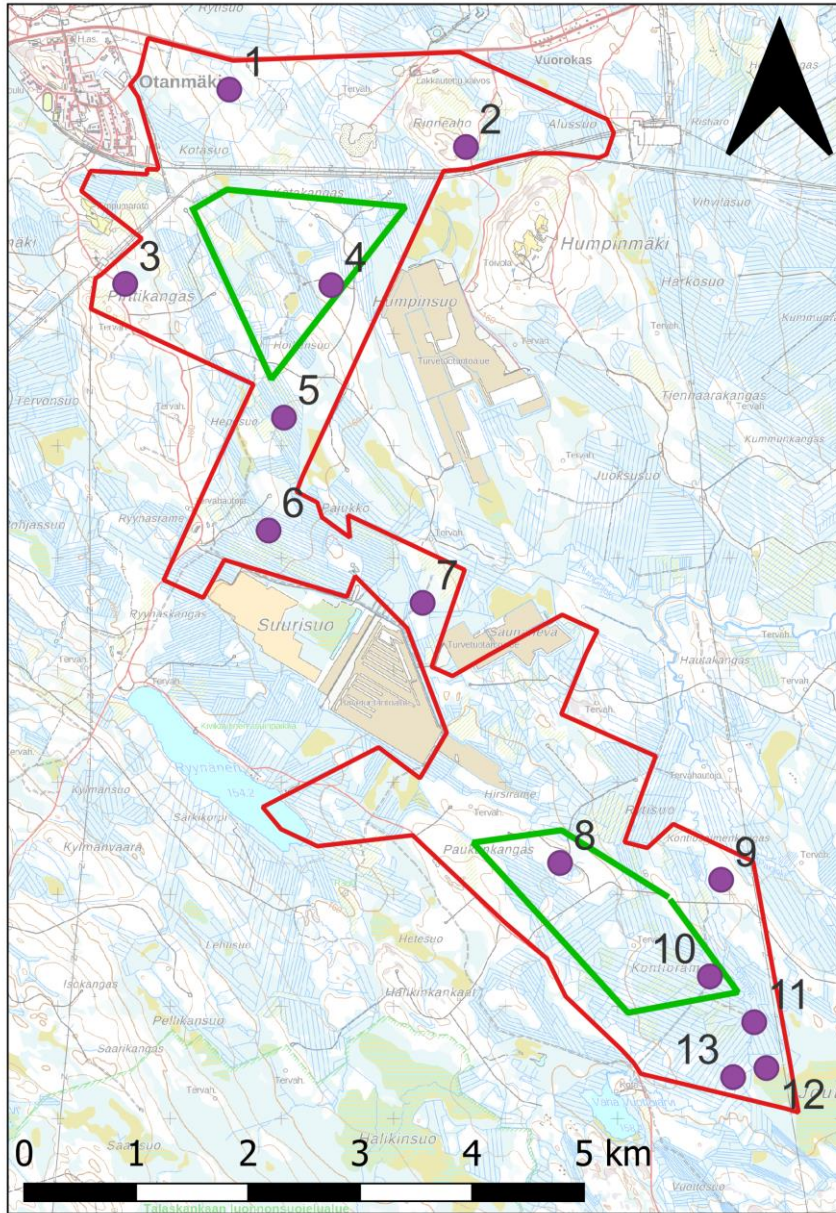
Ajankohta	Lämpötila	Tuuli	Pilvisuus	Auringonnousu
29.5.2024 klo 3.15–8.00	12 → 19 °C	1 → 2 m/s	0/8	3.10
30.5.2024 klo 3.10–7.10	13 → 14 °C	3 m/s	0/8	3.07
31.5.2024 klo 3.30–7.20	11 → 17 °C	1 → 2 m/s	0/8 → 7/8	3.05
1.6.2024 klo 3.15–8.00	13 → 20 °C	0 → 1 m/s	0/8 → 0/8	3.02
2.6.2024 klo 3.15–9.45	11 → 20 °C	1 → 3 m/s	2/8 → 5/8	3.00
16.6.2024 klo 3.30–8.30	4 → 20 °C	0 → 3 m/s	1/8 → 2/8	2.36
18.6.2024 klo 3.15–7.55	14 → 17 °C	0 → 0 m/s	2/8 → 7/8	2.35

Taulukko 4. Pesimälinnustaselvityksen maastoinventointien päivämäärät ja tarkoitukset Kajaanin selvitysalueella.

Ajankohta	Sovellettu kartoituslaskenta	Linjalaskenta	Pistelaskenta
16.4.2024	X		
17.4.2024	X		
18.4.2024	X		
19.4.2024	X		
7.5.2024	X		
8.5.2024	X		
9.5.2024	X		
10.5.2024	X		
29.5.2024		X	
30.5.2024			X
31.5.2024	X		X
1.6.2024	X	X	
2.6.2024	X		X
16.6.2024	X		
18.6.2024	X		

Kuva 92. Alueet, joille pesimälinnustoselvityksen sovelletut kartoituslaskennat kohdistettiin Kajaanin selvitysalueella. Sinisellä kartoittajien reitit. Kartassa ei ole mukana kanalituseelvityksen aikana (16.-19.4. ja 7.-10.5.) kuljettuja reittejä. Maastokartta: Maanmittauslaitos, 2024.

Kuva 93. Kajaanin selvitysalueella lasketut pesimälinnuston laskentalinjat (vihreällä) ja -pisteet (violettit ympyrät ja numerot). Maastokartta: Maanmittauslaitos, 2024.

3.2 Linnustollisesti arvokkaiden kohteiden rajaus

Maastotöiden ja lähtötietojen perusteella arvioitiin mahdollisten arvokkaiden linnustokohteiden sijainti selvitysalueella. Arvokkaiden kohteiden rajauspäätökset tehtiin asiantuntija-arviona. Pesimälintuselivityksen kohteet luokiteltiin eri arvoluokkiin soveltaen oppaan Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi (Mäkelä & Salo 2023, luku 7) ohjeistusta:

- luokka 1: Lainsäädännöllä turvatut kohteet
- luokka 2: Erityisen tärkeät kohteet

- luokka 3: Monimuotoisuutta turvaavat kohteet
- luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Maast selvityksen ja lähtötietojen perusteella asiantuntija-arviona mahdollisesti rajatut linnustollisesti arvokkaat kohteet esitetään kartalla ja niiden rajausperusteet ja huomiointisuositukset kuvataan kappaleessa 3.3.4. Tärkeimpiä arviointiperusteita linnustollisesti arvokkaiden kohteiden rajaustarvetta analysoitaessa olivat huomionarvoisten lintulajien etenkin pesimäaikainen esiintyminen, arvioidun pesimäreviirin sijainti, lajin käyttäytyminen ja ekologia sekä linnuston kannalta arvokkaan luontotyyppin sijoittuminen huomionarvoisten lintulajien havaintopaikkojen ympäristössä. Rajauspäätöksiä tehdessä huomioitiin myös alueella esiintyvien huomionarvoisten lintulajien, parien ja yksilöiden lukumäärä, uhanalaisuus, uhanalaisuuden syyt ja mahdollisuudet vaikuttaa kaavoituksella uhanalaisuuden syihin.

3.3 Tulokset

Tässä osiossa käsitellään selvitysalueen läheisiä luonnonsuojelualueita ja linnustollisesti tärkeitä alueita, Suomen Lajitietokeskuksen (2024b) tietokannasta saatuja tietoja sekä selvitysalueella maastossa havaittuja huomionarvoisia lajeja.

3.3.1 Luonnonsuojelualueet ja tärkeät lintualueet

Huomattavin läheinen luonnonsuojelualue ja tärkeä lintualue on selvitysalueen lounaispuolelle sijoittuva Talaskankaan alue, joka on sekä suojeltu että rajattu tärkeäksi lintualueeksi. Alueelle on rajattu Natura 2000 alue (Talaskankaan alue, SPAFI1200901), valtion suojelualue (Talaskankaan luonnonsuojelualue, ESA080040), luonnonsuojeluohjelma-alueita (Sopenmäki, AMO000010; Talasjärvien alue, SSO080228), IBA-alue (Talaskangas, IBA-alue 60), FINIBA-alue (Talaskangas-Joutensuo, FINIBA-koodi 540129) ja MAALI-alue (Talaskangas, MAALI-aluekoodi 540161). Rajaukset eroavat toisistaan mutta ovat suurelta osin päällekkäisiä. Näistä alueista MAALI-alueen rajausta ulottuu lounaassa lähimmäksi selvitysalueen rajaa, noin 50 metrin päähän. Muut rajaukset ulottuvat lähimmillään noin 900 metrin päähän selvitysalueen lounaisrajasta. Muista edellä mainituista alueista poiketen FINIBA-alue Talaskangas-Joutensuo kattaa myös selvitysalueen kaakkoispuolella olevan Joutensuon ja sen rajausta ulottuu myös selvitysalueen sisälle kattaen myös Joutensuon reunat ja Rytijoen ympäristöä. Maankäytön muutosten vaikutukset Talaskankaan Natura 2000 -alueeseen arvioidaan erillisessä selvityksessä.

Selvitysalueen pohjoisosan länsipuolelle lähimmillään noin 300 metrin päähän jää Otannevan soidensuojelualue (SSO110356). Otanmäen pohjoispuolella, noin 1400 metriä selvitysalueen luoteisrajasta, sijaitsee FINIBA-alue Otanmäen altaat (FINIBA-koodi 820119).

Selvitysalueen läheiset luonnonsuojelualueet ja tärkeät lintualueet esitetään kartalla liitteessä 3b.

3.3.2 Lajikohtaiset tulokset

Lajikohtaisessa tarkastelussa käytetään termeinä sekä reviiriä että pesintää. Molemmat tarkoittavat kuitenkin pesintään viittaavia havaintoja. Huomionarvoisten lajien havainnot esitetään kartoilla kappaleen lopussa (Kuva 94, Kuva 95, Kuva 96). Kartoilla ei esitetä reviiritulkintoja. Tarkemmat lähikarttaotteet havainnoista on liitteissä 3c1-4. Selvitysten aikana havaitut muut kuin huomionarvoiset lintulajit esitetään liitteessä 3f.

Lajiluettelon yhteydessä on mainittu lajien mahdollinen uhanalaisuusluokitus (Hyvärinen ym. 2019) ja hallinnollinen luokka seuraavasti:

- CR = äärimmäisen uhanalainen
- EN = erittäin uhanalainen

- VU = vaarantunut
- NT = silmälläpidettävä
- RT = alueellisesti uhanalainen
- L = lintudirektiivin I-liitteen laji
- E = erityisesti suojeltava laji
- V = Suomen vastuulaji

Lintulajeja havaittiin pesimäkauden maastokäynneillä yhteensä 89, joista 52 huomionarvoisia. Huomionarvoisista lajeista 16 oli sensitiivisiä lajeja (Suomen Lajitietokeskus 2024g), joita koskevat tulokset on esitetty joko päiväpetolintuselvityksessä (12 lajia; liite 3j) tai salassapidettävässä sensitiivisten lajien liitteessä 3g (neljä lajia). Muut kuin huomionarvoiset lajit on esitetty listana liitteessä 3f.

Laulujoutsen (*Cygnus cygnus*) L, V

Laulujoutsen havaittiin selvitysalueella kerran ylilentävänä ja kahdesti etäältä äänihavaintoina, mutta alueen rajojen sisäpuolella olevat vesistöt ovat liian pieniä laulujoutsenen elinympäristöiksi. Suurisuon turvetuotantoalueelle perustetulla kosteikolla havaittiin päiväpetolintutarkkailun yhteydessä pesivä laulujoutsenpari.

Tavi (*Anas crecca*) V

Selvitysalueen kaakkoisosassa, Rytijoen patoumaan syntyneellä kosteikolla, havaittiin kaksi tavikoirasta. Selvitysalueen vieressä Suurisuon kosteikolla havaittiin vähintään 15 koirasta ja yksi naaras. Pesintään selvästi viittaavia havaintoja ei tehty, mutta lajin pesintä alueella on mahdollista, sillä tavi on elinympäristönsä suhteen melko vaatimaton ja voi pesiä jopa metsäojien varsilla.

Haapana (*Anas penelope*) VU, V

Selvitysalueella ei havaittu haapanaa. Suurisuon kosteikolla havaittiin yksi haapanakoiras toukokuun lopulla. Lajin pesintä kosteikolla on mahdollinen.

Telkkä (*Bucephala clangula*) V

Telkkää ei havaittu selvitysalueella, mutta sen viereisellä Suurisuon kosteikolla havaittiin naaras kuuden poikasen kanssa. Telkkä voi pesiä kaukanakin vesistöistä, mikäli se löytää sopivan pesäkolon.

Kuikka (*Gavia arctica*) L

Kuikkapari havaittiin Ryynäsellä kesäkuussa.

Kurki (*Grus grus*) L

Selvitysalueella ja sen läheisyydessä oli vähintään kolme reviiriä, joista yksi Humpinsuon pohjoisosassa, yksi alueen keskiosassa ja yksi Joutensuon ympäristössä.

Kapustarinta (*Pluvialis apricaria*) L

Selvitysalueen kaakkoisrajalla Joutensuolla havaittiin yksi reviiri.

Pikkukuovi (*Numenius phaeopus*) V

Pikkukuovireviiri havaittiin selvitysalueen kaakkoisrajalla Joutensuolla.

Kuovi (*Numenius arquata*) NT, V

Kuovia ei havaittu selvitysalueella, mutta sen läheisyydessä havaittiin kaksi paria, joista toinen Humpinsuon koillispuolella ja toinen Joutensuolla.

Rantasipi (*Actitis hypoleucos*) V

Selvitysalueen eteläosassa Rytijoen lähistöllä tavattiin rantasipipari vastakuoriutuneen poikueen kanssa.

Valkoviklo (*Tringa nebularia*) NT, V

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Selvitysalueelta ja sen lähistöltä (Humpinsuon pohjoisosa, Suurisuon kosteikko) löydettiin yhteensä seitsemän reviiriä. Valkoviklo pesii muun muassa kangasmetsissä ja hakkuuaukoilla, mutta vaatii pesimäympäristönsä myös avosuota.

Liro (*Tringa glareola*) NT, L, V

Selvitysalueella havaittiin 3-4 paria. Lisäksi Humpinsuon pohjoisosassa havaittiin yksi pari ja Suurisuon kosteikolla vähintään kaksi paria ja yksi poikanen.

Taivaanvuohi (*Gallinago gallinago*) NT

Selvitysalueella havaittiin taivaanvuohia noin 18 paikassa. Taivaanvuohi pesii soilla ja kosteikoilla mutta se voi pesiä myös esimerkiksi metsäojien varsilla.

Harmaalokki (*Larus argentatus*) VU

Harmaalokki havaittiin ylilentävänä Suurisuolla. Koska kyseessä oli yksittäinen havainto eikä se viitannut pesintään, havaintoa ei esitetä kartalla.

Naurulokki (*Larus ridibundus*) VU

Kuusi naurulokkia havaittiin lentämässä korkealla Suurisuon yllä petolintutarkkailun aikana. Lisäksi tehtiin yksittäinen äänihavainto. Koska havainnot olivat satunnaisia eikä pesintään viittaavia havaintoja tehty, havaintoja ei esitetä kartalla.

Pikkulokki (*Larus minutus*) L, V

Pikkulokista tehtiin yksi äänihavainto petolintutarkkailun aikana Suurisuolla. Koska kyseessä oli yksittäinen havainto eikä pesintään viittaavia havaintoja tehty, havaintoa ei esitetä kartalla.

Palokärki (*Dryocopus martius*) L

Selvitysalueen pohjoisosassa on vähintään yksi reviiri. Palokärjen ääntelyä kuultiin petolintutarkkailun yhteydessä Humpinsuon itäpuolelta, ja huutoon vastasi toinen palokärki junaradan pohjoispuolelta.

Pohjantikka (*Picoides tridactylus*) L, V

Alueelta löydettiin vähintään kuusi reviiriä.

Tervapääsky (*Apus apus*) EN

Tervapääskyjä havaittiin saalistamassa selvitysalueen yllä useaan otteeseen pesimäkauden aikana. Yksilöitä havaittiin 1-3 kerrallaan ja ne kiertelivät laajoilla alueilla, joten havaintoja ei esitetä kartalla. Pesintään viittaavia havaintoja ei tehty.

Kiuru (*Alauda arvensis*) NT

Selvitysalueelta ei löytynyt kiurureviirejä. Suurisuolla havaittiin vähintään kolme reviiriä ja Humpinsuolla vähintään yksi reviiri.

Haarapääsky (*Hirundo rustica*) VU

Pesintään viittaavia havaintoja ei tehty, mutta petolintutarkkailussa havaittiin kesän aikana toistuvasti muutamia haarapääskyjä ruokailemassa Suurisuon kosteikon ja Humpinsuon yllä.

Räystäspääsky (*Delichon urbica*) EN

Pesintään viittaavia havaintoja ei tehty, mutta petolintutarkkailussa havaittiin kesän aikana toistuvasti muutamia räystäspääskyjä ruokailemassa Suurisuon kosteikon ja Humpinsuon yllä.

Törmäpääsky (*Riparia riparia*) EN

Pesintään viittaavia havaintoja ei tehty, mutta törmäpääskystä tehtiin kaksi äänihavaintoa (29.5. ja 14.6.) petolintutarkkailun aikana Humpinsuolla.

Niittykirvinen (*Anthus pratensis*) RT

Selvitysalueen keskiosasta löytyi yksi reviiri ja lisäksi Suurisuon turvetuotantoalueella oli yksi reviiri.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Västäräkki (*Motacilla alba*) NT

Selvitysalueella tai sen lähistöllä tehtiin 5 västäräkihavaintoa pesimäaikana. Alueella arvioidaan olevan vähintään kolme reviiriä. Yksi havainto koski lintua, joka vei ruokaa pesälle junaradan vieressä alueen pohjoisosassa.

Leppälintu (*Phoenicurus phoenicurus*) V

Selvitysalueelta löytyi kymmenen reviiriä.

Pensastasku (*Saxicola rubetra*) VU

Selvitysalueella havaittiin kolme reviiriä ja lisäksi Suurisuon turvetuotantoalueelta löytyi yksi reviiri.

Pensaskerttu (*Sylvia communis*) NT, RT

Selvitysalueen keskiosasta löytyi yksi reviiri. Lisäksi selvitysalueen pohjoisosan itäpuolella havaittiin kaksi reviiriä.

Ruokokerttunen (*Acrocephalus schoenobaenus*) NT

Selvitysalueella ei havaittu ruokokerttusia. Suurisuon kosteikolla ja turvetuotantoalueen ympäristössä oli vähintään kolme reviiriä.

Hömötiainen (*Poecile montanus*) EN

Selvitysalueella havaittiin noin 13 hömötiäisreviiriä. Hömötiainen vaatii pesimäympäristössään varttunutta metsää ja sopivia lahopuita.

Töyhtötiainen (*Lophophanes cristatus*) VU

Töyhtötiaisia havaittiin yksi selvitysalueen pohjoisosassa, yksi keskiosassa ja kolme eteläosassa. Reviirejä on alueella siis vähintään viisi. Töyhtötiaisen elinympäristövaatimukset ovat samankaltaiset kuin hömötiäisellä.

Närhi (*Garrulus glandarius*) NT

Selvitysalueella ja sen läheisyydessä havaittiin närhiä kolmessa paikassa. Reviirejä on vähintään kaksi.

Harakka (*Pica pica*) NT

Harakka havaittiin selvitysalueen rajalla Humpinsuon pohjoispuolella. Lisäksi vähintään kaksi harakkaa havaittiin Suurisuon eteläpuolella petolintutarkkailun yhteydessä. Suomen Lajitietokeskuksen (2024b) tietokanta-aineistossa harakasta on havainto vuodelta 2022 selvitysalueen pohjoisrajalta.

Punavarpuunen (*Carpodacus erythrinus*) NT

Selvitysalueelta löydettiin neljä reviiriä, kaikki alueen pohjoisosassa.

Viherpeippo (*Carduelis chloris*) EN

Alueella havaittiin viherpeippo kahdessa paikassa heinäkuussa petolintutarkkailun yhteydessä. Selkeästi pesintään viittaavia havaintoja ei tehty.

Järripeippo (*Fringilla montifringilla*) NT

Selvitysalueella havaittiin noin 13 järripeippo, joista suurin osa alueen eteläosassa.

Isokäpylintu (*Loxia pytyopsittacus*) V

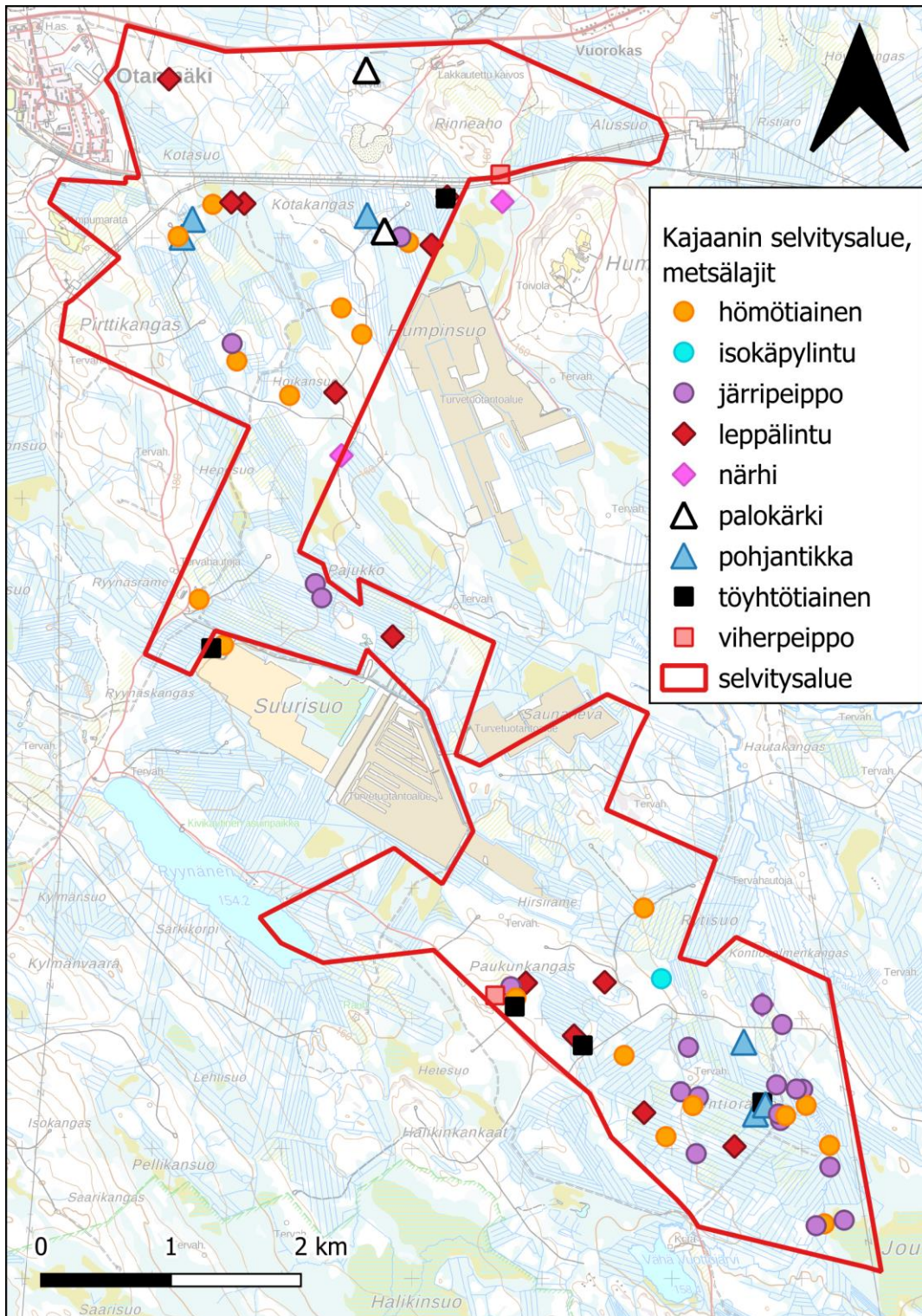
Isokäpylinnusta tehtiin yksi havainto alueen eteläosassa.

Pajusirkku (*Emberiza schoeniclus*) VU

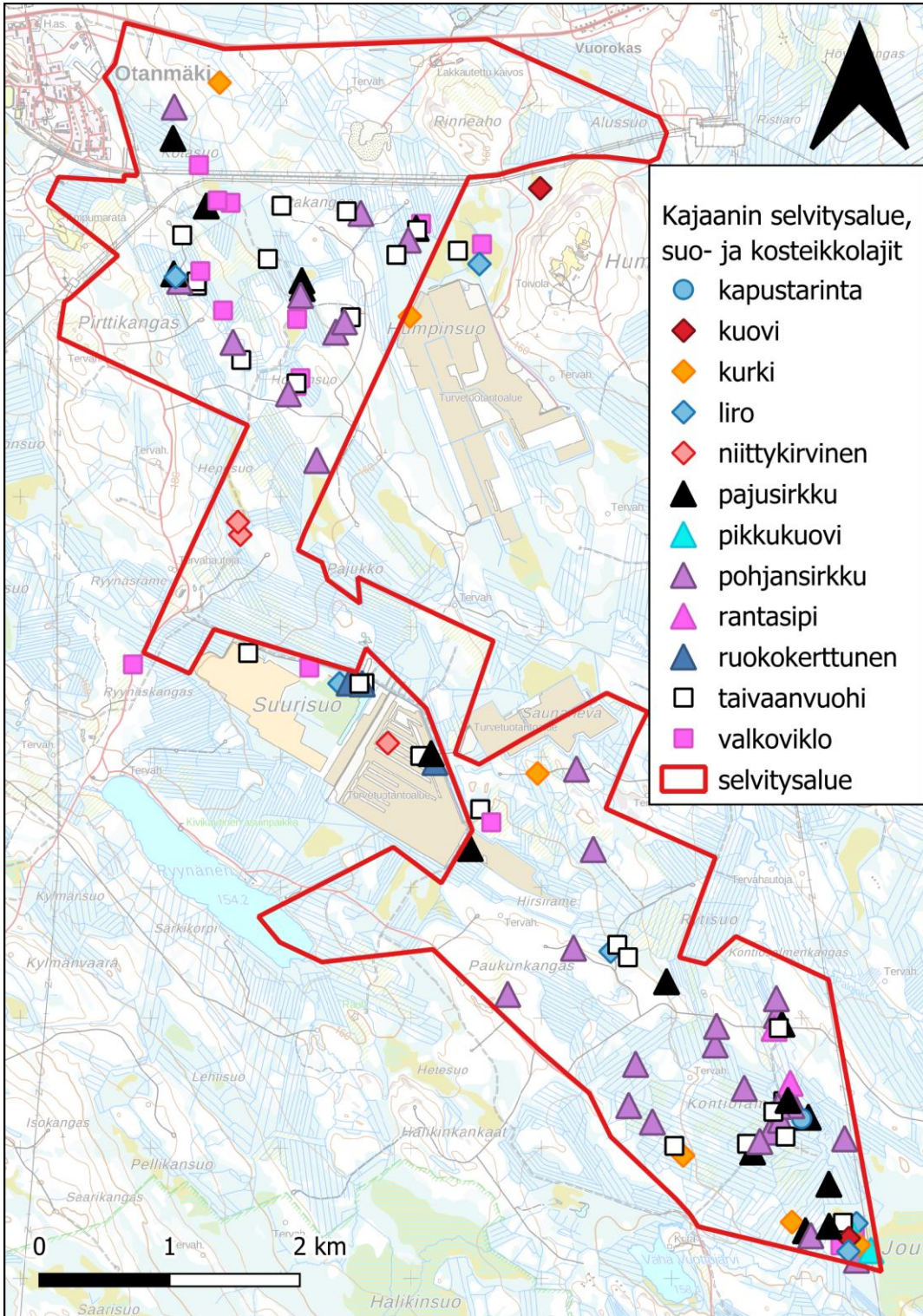
Selvitysalueella oli 12 reviiriä ja lisäksi Suurisuon turvetuotantoalueella yksi reviiri.

Pohjansirkku (*Emberiza rustica*) NT, RT

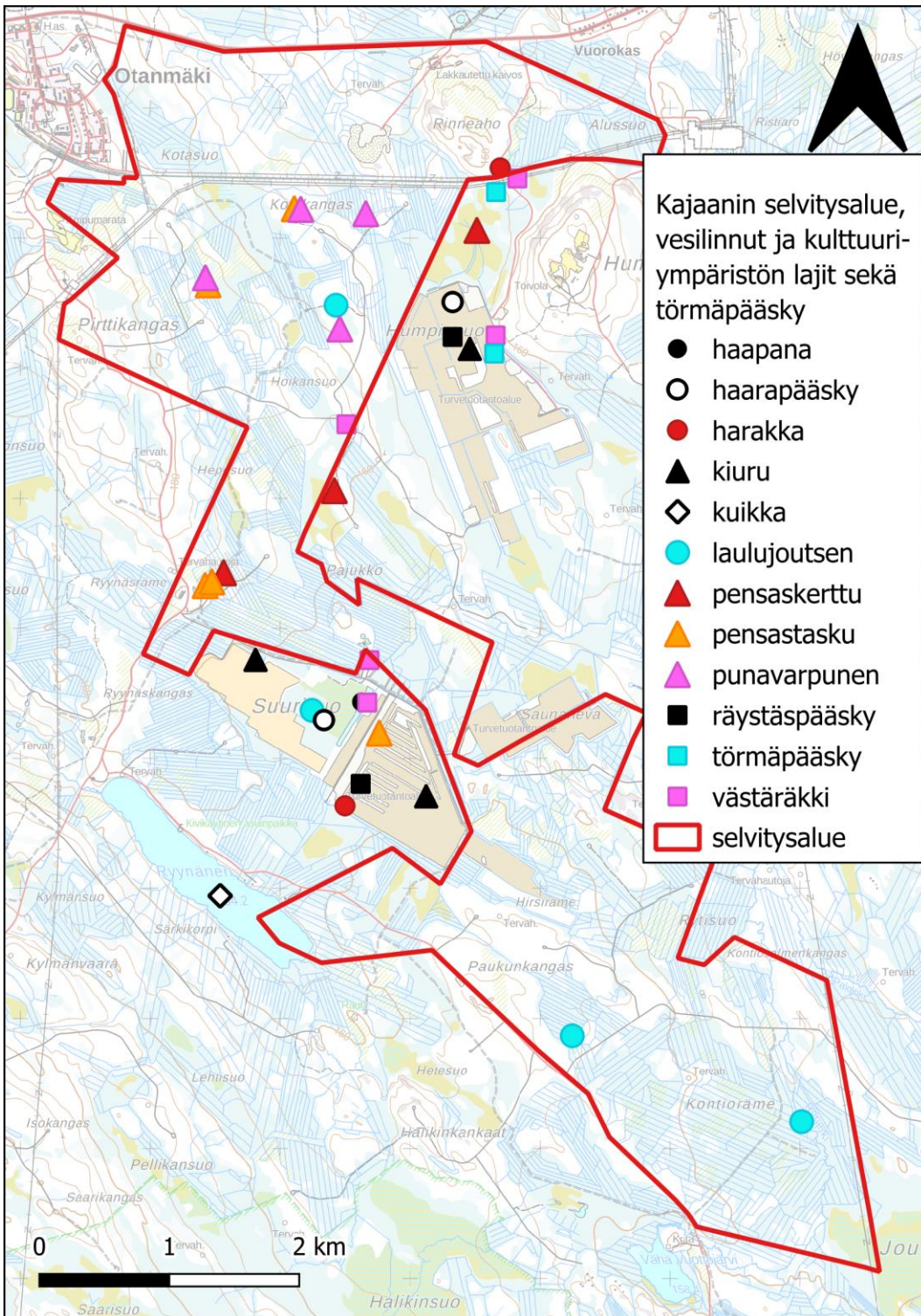
Selvitysalueella tehtiin 31 havaintoa pohjansirkkusta. Havainnot koskevat arviolta noin 24 erillistä reviiriä.

Kuva 94. Metsäisten elinympäristöjen lajien havainnot Kajaanin selvitysalueella. Maastokartta: Maanmittauslaitos, 2024.

Kuva 95. Suo- ja kosteikkolajien havainnot Kajaanin selvitysalueella. Maastokartta: Maanmittauslaitos, 2024.

Kuva 96. Vesilintuja, kulttuuriympäristöjen (taajamat, pellot, hakkuuaukot ym.) lajeja sekä törmäpääskyä koskevat havainnot Kajaanin selvitysalueella. Maastokartta: Maanmittauslaitos, 2024.

3.3.3 Linja- ja pistelaskentatulokset

Selvitysalueella laskettiin lintuja kahdella linjalla, jotka olivat yhteispituudeltaan noin 12 kilometriä. Havaintoja kirjattiin yhteensä 504, joista 57 pää- ja 447 apusaralla (tarkempi erittely liitteessä 3d). Havaintoaineiston avulla laskettiin kullekin alueella havaitulle lajille keskitiheys neliökilometriä kohden. Linjalaskentatulosten perusteella selvitysalueella pesi 133,4 lintuparia neliökilometrillä. Metsämaiden perustiheys on yleensä 100–200 paria ja rehevissä lehdossa se voi kohota jopa 400–600 pariin per neliökilometri (Väisänen ym. 1998), eli tulos kuvaa tyypillistä metsäisen elinympäristön lintutiheyttä. Runsaimmat lajit olivat peippo (30,7 paria / km²), pajulintu (22,7), metsäkirvinen (15,8), vihervarpunen (7,5) ja punarinta (7,2).

Pistelaskentoja tehtiin selvitysalueella 13 pisteellä. Pistelaskennassa havaintoja kirjattiin yhteensä 123, joista 9 pää- ja 114 apusaralla (tarkempi erittely liitteessä 3e). Havaintojen perusteella laskettu pesimälinnuston keskitiheys selvitysalueella oli 132,1 paria neliökilometrillä. Runsaimmat lajit olivat peippo (22,8 paria / km²), harmaasieppo (20,69), pajulintu (18,0), metsäkirvinen (9,6) ja punakylkirastas (7,4).

3.3.4 Linnustollisesti arvokkaat kohteet

Selvitysalueelle rajattiin maastokäyntien ja taustatietojen perusteella yksi linnustollisesti arvokas kohde, joka sijaitsee alueen kaakkoiskulmassa Joutensuolla ja sen reunamilla. Lisäksi Suurisuon kosteikolle, joka sijaitsee selvitysalueen rajojen ulkopuolella, rajattiin linnustollisesti arvokas alue. Rajatut alueet esitetään kartalla (Kuva 101). Sensitiivisten lajien perusteella rajatut alueet esitetään päiväpetolintuselvityksessä (liite 3j) ja sensitiivisten lajien liitteessä 3g, jotka ovat sallassapidettäviä.

Kohde 1: Joutensuo

Luontokohdeluokitus luokka 2: Erityisen tärkeät kohteet

Rajatulla alueella havaittiin maastokäynneillä huomionarvoista ja vaatealiasta suo- ja metsälajistoa. Kohteella havaitut huomionarvoiset lajit on esitetty alla (Taulukko 5). Kohde kuuluu myös FINIBA-alueeseen Talaskangas-Joutensuo. Kohde on rajattu muuten FINIBA-rajauksen mukaisesti, mutta Rytijokea noudattava raja- ulottuu hieman laajemmalle länteen kuin FINIBA-alueen raja- us, koska rajaukseen on sisällytetty Rytijoen rantametsää. Kuvia kohteesta on alempana (Kuva 97, Kuva 98, Kuva 99).

Suositus: Suosituksena on säilyttää alueen maankäyttö sellaisena, ettei se vaikuta suon vesitalouteen heikentävästi. Myös suota ja Rytijokea ympäröivät luonnontilaiset tai luonnontilaisen kaltaiset metsäkaistaleet on suositeltavaa säilyttää metsätalousoikeuden ulkopuolella.

Taulukko 5. Kohteella 1 (Joutensuo) havaitut huomionarvoiset lintulajit ja niiden hallinnolliset luokat.

Laji	Parimäärä kohteella	Uhanalaisuus	Lintudirektiivin I-liite	Vastuulaji	Alueellisesti uhanalainen
Tavi	1			X	
Kurki	1		X		
Valkoviklo	1	NT		X	
Liro	2	NT	X	X	
Pikkukuovi	1			X	
Kuovi	1	NT		X	

Taivaanvuohi	1	NT	
Hömötiainen	1	EN	
Järripeippo	1	NT	
Pajusirkku	2	VU	
Pohjansirkku	2	NT	X
Lisäksi havaittiin kaksi sensitiivistä lajia.			

Kuva 97. Joutensuon pohjoisosaa linnustollisesti arvokkaalla kohteella 1.

Kuva 98. Rytijokeen syntynyt patoallas linnustollisesti arvokkaalla kohteella 1.

Kuva 99. Rytijoen rantametsää linnustollisesti arvokkaalla kohteella 1.

Kohde 2: Suurisuon kosteikko

Luontokohdeluokitus luokka 4: Monimuotoisuutta tukevat kohteet

Kosteikolla havaittiin huomionarvoisia vesilintuja ja kosteikkolajeja. Kohteella havaitut huomionarvoiset lajit on esitetty alla (Taulukko 6). Muut taulukossa esitetyt lajit ovat varmoja tai todennäköisiä kosteikon pesimälajeja, paitsi haarapääskyt ja räystäspääskyt, jotka käyttivät aluetta ruokailuun koko kesän ajan. Kohteesta on kuva alempana (Kuva 100).

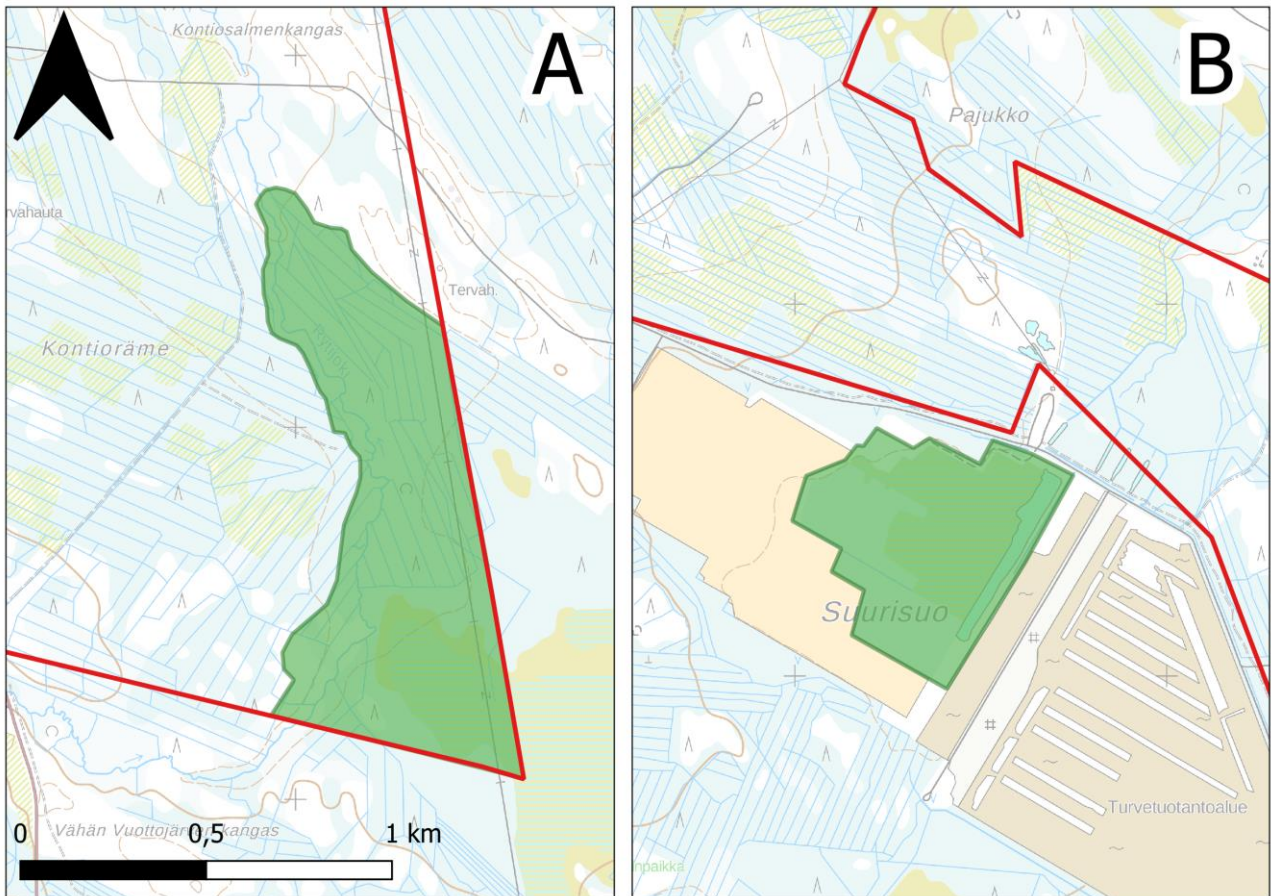
Suositus: Suosituksena on säilyttää kosteikko nykyisen kaltaisena. Tarvittaessa kosteikon reunoille ja keskelle kasvavaa puustoa ja muuta kasvillisuutta voi raivata lintujen pesimäkauden ulkopuolella.

Taulukko 6. Kohteella 2 (Suurisuon kosteikko) havaitut huomionarvoiset lintulajit ja niiden hallinnolliset luokat.

Laji	Parimäärä kohteella	Uhanalaisuus	Lintudirektiivin I-liite	Vastuulaji	Alueellisesti uhanalainen
Laulujoutsen	1		X	X	
Tavi	1			X	
Haapana	1	VU		X	
Telkkä	1			X	
Valkoviklo	1	NT		X	
Liro	2	NT	X	X	
Taivaanvuohi	2-3	NT			
Haarapääsky	ruokaileva	VU			
Räystäspääsky	ruokaileva	EN			
Ruokokerttunen	2	NT			
Lisäksi havaittiin kaksi sensitiivistä lajia.					

Kuva 100. Suurisuon kosteikolle rajattiin linnustollisesti arvokas kohde 2.

Kuva 101. Kajaanin selvitysalueelle ja sen läheisyyteen rajatut linnustollisesti arvokkaat alueet (vihreällä merkityt alueet): A) Kohde 1, Joutensuo ja B) kohde 2, Suurisuo kosteikko. Kohteelle 1 tehty aluerajaus on Rytijoen varressa hieman laajempi kuin FINIBA-alueella noudatettava rajaus. Maastokartta: Maanmittauslaitos, 2024.

3.4 Epävarmuustekijät

Linnustoa kartoitettiin 15 aamun aikana. Alueen elinympäristöihin nähden linnustoselvitystä voidaan pitää varsin kattavana. Suurella todennäköisyydellä valtaosa huomionarvoisten lajien reviireistä on löydetty. Joitakin yksittäisiä huomionarvoisia lajeja on saattanut jäädä löytymättä, mutta kokonaisuuden kannalta se ei ole merkityksellistä. Lisäksi inventoinnit tehtiin hyvissä sääolosuhteissa.

Piste- ja linjalaskennat tehtiin hieman aikaisin suositeltuun laskenta-ajankohtaan (Etelä- ja Keski-Suomessa 1.-15.6.) nähden, mutta tämän ei arvioitu aiheuttaneen tuloksiin merkittävästi epävarmuuksia. Laskenta-ajankohtana suurin osa muuttolinnuista oli jo saapunut reviireilleen, ja tuloksissa on epävarmuutta lähinnä vain myöhäisimpien muuttajien (esim. harmaasiippo) osalta. Muun muassa pohjansirkkujen, joiden laulukausi loppuu moniin muihin lajeihin verrattuna aikaisin, todettiin olleen laskenta-ajankohtana hyvin äänessä.

3.5 Yhteenveto ja johtopäätökset

Selvitysalueen pesimälinnusto selvitettiin varsin kattavasti kartoitus-, linja- ja pistelaskennoin. Selvitysalueella ja sen läheisyydessä havaittiin pesimäaikaan yhteensä 89 lintulajia. Havaittuihin lajeihin lukeutuu 52 huomionarvoista lajia, joista 17 on EU:n lintudirektiivin I-liitteen lajeja, 16 Suomen vastuulajeja, 7

valtakunnallisessa uhanalaisuusluettelossa erittäin uhanalaisia, 12 vaarantuneita ja 14 silmälläpidettäviä sekä 3 alueellisesti uhanalaisia.

Selvitysalueen lajisto on pääosin tavanomaista talousmetsien ja hakkuualueiden linnustoa. Havaintojen ja taustatietojen perusteella Joutensuon alue ja Rytijoen varren metsäkaistale alueen eteläosassa voidaan tulkita linnustollisesti arvokkaiksi. Näillä alueilla havaittiin huomionarvoista ja vaateliasta suo- ja metsälajistoa. Myös selvitysalueen rajojen ulkopuolelle jäävä Suurisuon entiselle turvetuotantoalueelle perustettu kosteikko todettiin linnustollisesti arvokkaaksi. Suurisuon kosteikolla havaittiin useita vesilintu- ja kahlaajalajeja, joista ainakin osa oli pesiviä. Lisäksi sensitiivisen lajiston perusteella rajattiin kohteita, jotka esitetään salassapidettävissä päiväpetolintuselvityksessä (liite 3j) ja sensitiivisten lajien liitteessä 3g.

Osa alueella pesivistä huomionarvoisista lajeista, kuten järripeippo ja pohjansirkku, on tavanomaisia boreaalisen metsävyöhykkeen lajeja, joiden reviirit ovat melko hajallaan pitkin selvitysalueita. Huomionarvoisen metsälajiston havainnot painottuivat hieman enemmän selvitysalueen etelä- kuin pohjoisosaan. Useilla alueella pesivillä lajeilla on vastaavia elinympäristöjä runsaasti selvitysalueen ulkopuolella ja lisäksi selvitysalueen metsät ovat suurimmaksi osaksi tavanomaisessa metsätalousoikeudessa, minkä vuoksi suurinta osaa näistä lajeista ei voida erityisesti huomioida tässä raportissa annettavissa maankäyttösuosituksissa. Yleisenä suosituksena on kuitenkin pyrkiä säilyttämään mahdollisimman paljon iäkkäitä ja yhtenäisiä metsiä, sillä erityisesti vanhojen metsien lajit taantuvat Suomessa voimakkaasti. Erityisesti Joutensuon linnuston kannalta on tärkeää, ettei alueen maankäyttö heikennä suon vesitaloutta. Suurisuon kosteikko olisi linnuston kannalta suositeltavaa säilyttää kosteikkona.

Yleisenä suosituksena linnuston osalta on välttää erityisesti kasvillisuuden raivausta pesimäkaudella (1.3.-31.7.).

4. LIITO-ORAVA

4.1 Johdanto

Liito-orava (*Pteromys volans*) on luontodirektiivin (92/43/ETY) liitteen IV (a) laji. Liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikat on suojeltu luonnonsuojelulain 78 §:n 2 momentin nojalla. Sen mukaan näiden paikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kielletty. Liito-orava on Suomessa uhanalainen (VU) (Hyvärinen ym. 2019).

Liito-orava elää kuusivaltaisissa sekametsissä, joissa on lehtipuustoa (haapa, koivu, leppä) ja sille sopivia pesäpaikkoja (Hanski ym. 2001). Pesäkolokseen liito-orava valitsee usein pienireikäisen, käpytikan vanhan, haavassa sijaitsevan kolon. Se käyttää myös oravien vanhoja risupesiiä, ja joskus se pesii myös pöntöissä tai rakennuksissa (Nieminen & Ahola, 2017). Liito-orava syö kesällä pääasiassa haavan, koivun ja leppien lehtiä. Talvella se syö lehtipuiden norkkoja, sekä lehti- ja havupuiden silmuja. Liito-oravan levinneisyys Suomessa ulottuu etelärannikolta noin linjalle Oulu-Kuusamo (Hanski ym. 2001).

Liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikaksi määritellään Niemisen ja Aholan (2017) mukaan sen ”pesintään, päivän viettoon, levähtämiseen, suojautumiseen tai ravinnon varastointiin käytettävät puut, pöntöt tai rakennusten osat.” Myös kulkuyhteyksien säilyminen näiden alueiden välillä on liito-oravan kannalta tärkeää.

4.2 Aineistot ja menetelmät

4.2.1 Työstä vastaavat henkilöt

Liito-oravaselvityksen tekivät ja raportoivat FM biologi Elina Ruohonen ja FT biologi Pirjo Majuri. Lopputarkastuksesta vastasi FM biologi Atte Lindqvist.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

4.2.2 Lähtötiedot

Lähtötietoina käytettiin Suomen lajitietokeskukselle (Laji.fi) VIRVA-rajauksella tehtyä aineistopyyntöä (Suomen Lajitietokeskus 2024a). Selvitysalueen länsipuolella noin 250 metrin päässä oli yksi aiempi havainto liito-oravasta. Selvitysalueen lähistöllä ei ole muita havaintoja. Runsaamman esiintymisen alue alkaa noin 10 kilometrin päässä selvitysalueesta lounaaseen, etelään ja itään.

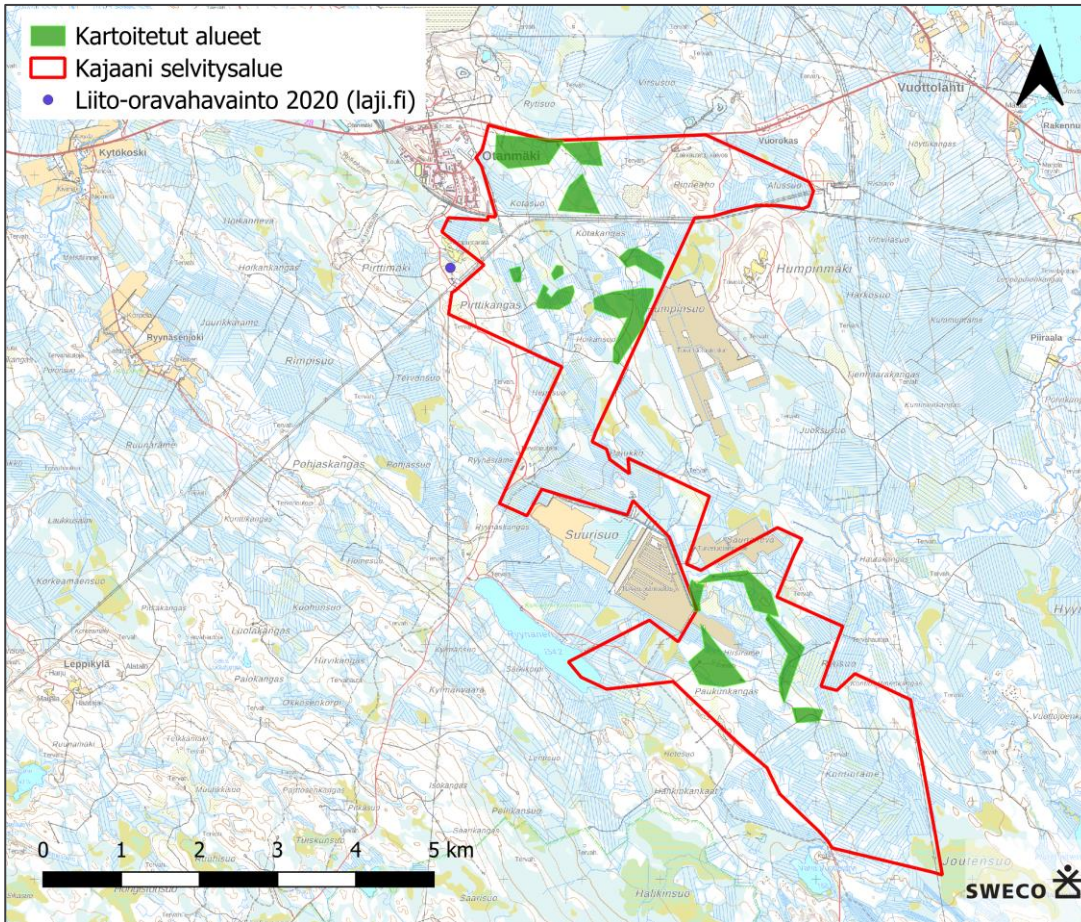
4.2.3 Liito-oravan kartoitus

Paras ajankohta liito-oravan inventointiin on keväällä lumien sulamisen jälkeen (Sierla ym. 2004). Liito-oravaselvityksessä liito-oravan kellanruskeita ulosteita etsitään järeiden kuusten, haapojen ja muiden lehtipuiden tyviltä liito-oravalle soveltuvissa metsissä. Runsaaimmin papanoita löytyy liito-oravan talvella käyttämien kolopuiden alta. Papanat voivat kertoa myös liito-oravan kulkureiteistä, tai ruokailupuiden sijainnista. Lisääntymis- ja levähdyspaikan rajaaminen maastossa edellyttää paitsi papanoiden, myös kolopuiden sijainnin ja metsän rakenteen (ikä, puulajisuhteet) havainnointia (Nieminen & Ahola, 2017).

Kajaanin selvitysalueella liito-oravaselvityksen maastotyöt kohdistettiin kartta- ja paikkatietotarkasteluiden sekä aiemmin tehtyjen lumijälkilaskentojen ja pöllö- ja kanalintuselvitysten yhteydessä tehtyjen havaintojen perusteella liito-oravalle potentiaalisille alueille (Kuva 102). Karttatarkastelussa hyödynnettiin luonnonvarakeskuksen paikkatietoaineistoja (2021). Tarkastelu keskitettiin etenkin puuston ikää ja pituutta, sekä kuusten-, koivujen ja lehtipuiden tilavuutta kuvaaviin paikkatietoihin. Selvitys tehtiin kävellen neljänä päivänä toukokuun puolivälissä 2024. Osana päivistä selvitettiin myös viitasammakoiden esiintymistä. Selvitysten tarkat ajankohdat ja sääolot on esitetty alla taulukossa (Taulukko 7). Lumi oli suurelta osin sulanut ennen selvitysjaksoa, ja loputkin lumet sulivat selvityspäivien aikana.

Taulukko 7. Liito-oravaselvitysten ajankohdat ja selvitysten aikana vallinnut säätila.

Ajankohta	Lämpötila	Tuuli	Pilvisuus
13.5.2024 klo 18–21	+13 → +12 °C	1 m/s	7/8
14.5.2024 klo 16–20	+20 → +18 °C	4 → 2 m/s	5/8
15.5.2024 klo 15–20	+21 → +23 °C	4 m/s	3/8 → 1/8
16.5.2024 klo 10–14	+11 → +17 °C	2 → 3 m/s	5/8 → 1/8

Kuva 102. Alueet, joille liito-oravaselvitys kohdistettiin Kajaanin selvitysalueella ja sen läheisyydessä. Viimeisin liito-oravahavainto on vuodelta 2020 ja merkitty violetilla pisteellä (Suomen lajitietokeskus 2024a).

4.3 Tulokset

Liito-oravaselvityksessä ei löydetty merkkejä liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikoista, tai lajin käyttämistä kulkuyhteyksistä. Selvityksessä ei havaittu liito-oravan jätöksiä.

Selvitysalueella esiintyy pienialaisia liito-oravan elinympäristöpotentiaalia omaavia metsäalueita (järeeä kuusikkoa, haapoja, koivuja, leppiä), mutta jälkiä liito-oravasta ei havaittu näillä kohteilla. Kahdella ennalta potentiaaliseksi arvioidulla kohteella oli selvityksen aikana avohakkuualue. Selvitysalue on suurelta osin huonosti liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikaksi sopivaa ojitettua mäntyvaltaista metsää.

Laji.fi-aineistohaun (Suomen Lajitietokeskus, 2024a) mukaan lähin liito-oravahavainto on tehty selvitysalueen länsipuolella noin 250 metrin päässä selvitysalueen rajasta (Kuva 102). Havainto (vanha virtsajälki) on vuodelta 2020 ja nyt tällä kohdalla on hakkuualue. Hakkuualueelle on jätetty pieni ryhmä ja kaistale harvennettua puustoa, lähinnä lehtipuita. Alueella ei tällä hetkellä ole liito-oravalle potentiaalista elinympäristöä, koska puusto on harvaa ja alueella ei ole suuria suojaisia kuusia eikä kunnolla alikasvoskuusia.

4.4 Epävarmuustekijät

Liito-oravaselvitykseen ei liity merkittäviä epävarmuustekijöitä. Työ suoritettiin liito-oravaselvityksen kannalta otolliseen vuodenaikaan, eivätkä sääolosuhteet haitanneet selvityksen toteuttamista. Potentiaaliset lain tarkoittamat lajin lisääntymis- ja levähdyspaikat pystyttiin kartoittamaan oikea-aikaisesti.

4.5 Yhteenveto ja johtopäätökset

Selvitysalueella sijaitsee pienialaisia liito-oravan elinympäristövaatimusten puolesta potentiaalisia metsälaikkuja. Liito-oravaselvityksessä ei havaittu merkkejä liito-oravan esiintymisestä selvitysalueella, mutta lähistöltä, noin 250 metrin päässä selvitysalueen rajasta, tunnetaan vain yksi aiempi havainto, joka koski virtsajälkeä vuodelta 2020. Lajin esiintymistä potentiaalisilla metsälaikulla ei voida täysin poissulkea, vaikkakin selvitysalue on pääpiirteittäin lajille melko sopimatonta ja lajin pääesiintymisalue ei painotu selvitysalueelle tai sen lähistölle. Lisäksi ainoa aiempi havainto lähialueelta tehtiin paikalta, jossa on tätä nykyä hakkuualue. Näistä syystä lajin esiintymistä selvitysalueella pidetään epätodennäköisenä.

5. VIITASAMMAKKO

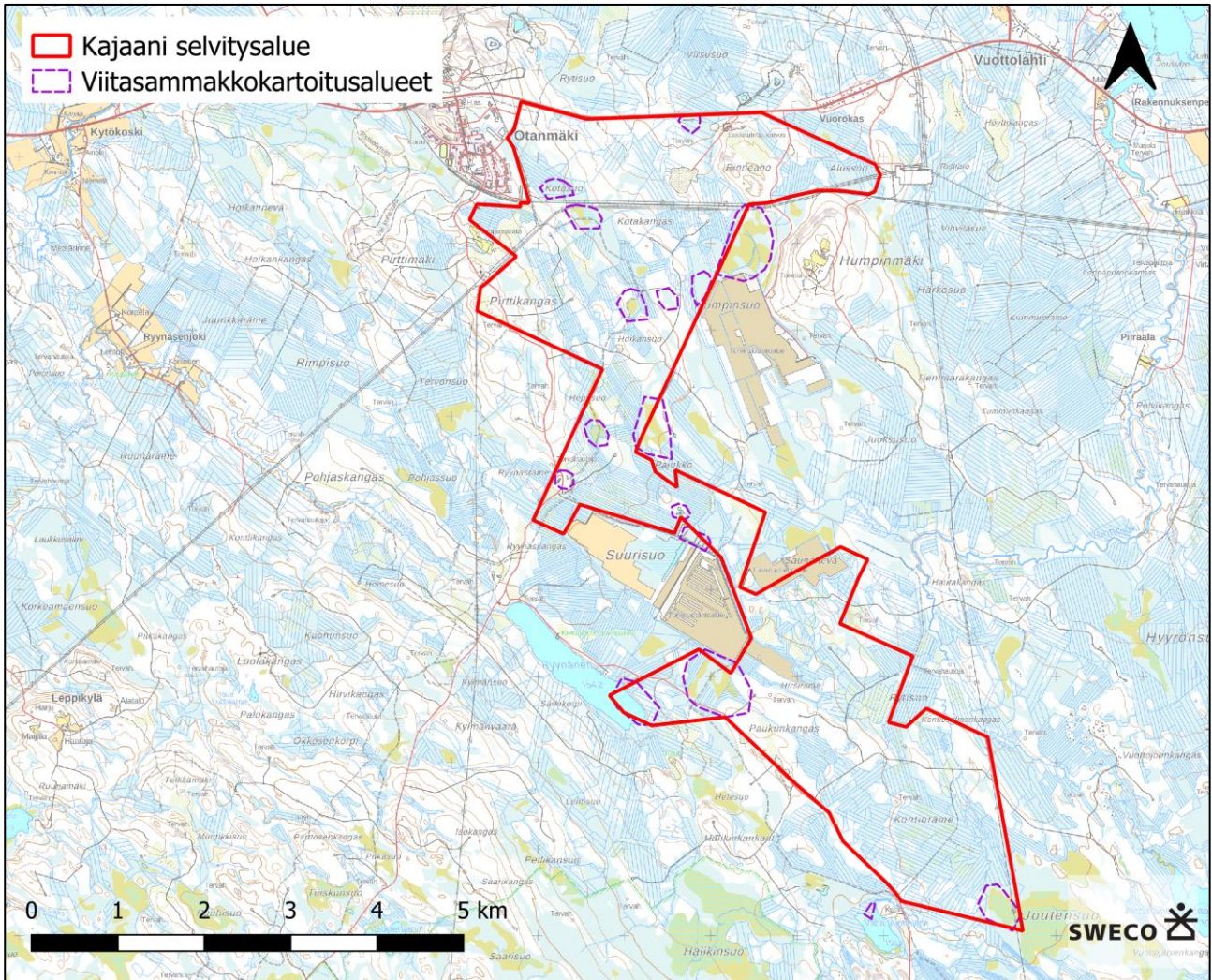
5.1 Aineistot ja menetelmät

5.1.1 Työstä vastaavat henkilöt

Viitasammakkoselvityksen tekivät ja raportoivat biologi FT Pauliina Teerikorpi, biologi FM Elina Ruohonen ja biologi FT Pirjo Majuri. Lopputarkastuksesta vastasi FM Biologi Atte Lindqvist.

5.1.2 Lähtötiedot

Lähtötietoina käytettiin Suomen lajitietokeskukselle (Laji.fi) VIRVA-rajauksella tehtyä aineistopyyntöä (Suomen lajitietokeskus 2024a) sekä Maanmittauslaitoksen kartta-aineistoja (maastokartat ja ortoilmakuvat). Näiden avulla rajattiin potentiaaliset kohteet, joissa viitasammakkoja voisi esiintyä (Kuva 103). Ensimmäisen maastokäynnin jälkeen kohteita rajattiin vielä tarkemmin, jolloin esimerkiksi selvästi metsäiset kohteet, joilla oli hyvin vähän tai ei lainkaan potentiaalia, jätettiin pois.

Kuva 103. Lähtötietojen perusteella valitut viitasammakkokartoitusalueet Kajaanin selvitysalueella.

Selvitysalueelta ei ollut Suomen lajitietokeskuksen mukaan aiempia havaintoja viitasammakoista. Lähimmät tiedossa olevat aiemmat havainnot sijoittuvat noin 1,8 kilometrin päähän selvitysalueesta pohjoiseen lammen rantaan ja suoalueelle.

5.1.3 Menetelmät

Viitasammakko (*Rana arvalis*) on luontodirektiivin (92/43/ETY) liitteen IV (a) laji. Luonnonsuojelulain 49 §:n mukaan luontodirektiivin liitteessä IV (a) tarkoitettuihin eläinlajeihin kuuluvien yksilöiden lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kielletty.

Suomessa viitasammakon levinneisyys painottuu maan etelä- ja keskiosiin, mutta havaintoja on koko maasta tunturialueita lukuun ottamatta (Nieminen & Ahola, 2017). Suomessa viitasammakko vaikuttaa olevan runsaimmillaan luonnontilaisessa elinympäristössä, mm. soilla, ja harvalukuisimmillaan kaupunkiympäristöissä. Lajin levinneisyyden ja runsauden arviointia vaikeuttaa vaikea tunnistettavuus varsinkin kutuajan ulkopuolella. Viitasammakko voidaan varmasti määrittää äänen perusteella: soidinääni on lajityypillistä haukuntau tai pulputusta. Matala ääni hukkuu helposti taustameluun ja kuuluu hyvälläkin säällä vain noin 100 metrin päähän. (Nieminen & Ahola, 2017)

Lajin esiintymispaikoilla lisääntymispaikaksi voidaan tulkita ne vesialueen osat, joissa koirilla on lisääntymisreviirit, joissa pariutumisen ja kutu tapahtuvat ja joissa nuijapäät elävät. Soidintaminen riittää osoittamaan lisääntymispaikan olemassaolon. Levähdyspaikkaan kuuluvat päivälepopaikat esim. kasvillisuuden suojissa ja talvehtimispaikat sekä maa- että vesiympäristössä. Kutualueilla olevia talvehtimispaikkoja lukuun ottamatta levähdyspaikat eivät kuitenkaan ole yksiselitteisesti määriteltävissä. (Nieminen & Ahola, 2017)

Selvitys tehtiin kahtena kierroksena, joihin käytettiin yhteensä 4 maastopäivää. Maastotöiden ajankohdat ja säätilat on esitetty alla taulukossa (Taulukko 8).

Taulukko 8. Viitasammakkoselvitysten ajankohdat ja selvitysten aikana vallinnut säätila.

Ajankohta	Lämpötila	Tuuli	Pilvisyys	Auringonlasku
9.5.2024 klo 19–23	+ 7 → + 3 °C	3 → 1 m/s	0/8	22:01
10.5.2024 klo 19–23	+ 2 °C	3 → 4 m/s	1/8 → 5/8	22:04
14.5.2024 klo 20–24	+20 → +18 °C	4 → 2 m/s	5/8	22:18
15.5.2024 klo 20–24	+23 → +23 °C	4 m/s	3/8 → 1/8	22:21

Viitasammakoiden kutu alkaa Kainuussa yleensä toukokuun ensimmäisillä viikoilla, Etelä-Suomessa aikaisemmin. Koirat ovat hyvin äänessä tavallisesti kahden-kolmen viikon ajan. (Sierla ym. 2004). Vuonna 2024 toukokuun alun sää oli vaihteleva ja ajankohtaan nähden ajoittain tavanomaista kylmempi. Edeltävä talvi oli runsasluminen ja sää viileni huhtikuun lopussa, joten viitasammakon kudun arvioitiin ajoittuvan toukokuun puoliväliin. Selvityksen ensimmäistä kierrosta tehtiin kanalintuselvitysten yhteydessä, kun todettiin viitasammakon soitimen alkaneen. Sammakoita havaittiin sekä suunnittelualueella että sen lähistöllä. Viitasammakkoselvitys tehtiin kulkemalla läpi selvitysalueen järvien ja lampien rannat vieret sekä kosteimmat suoalueet (Kuva 104).

Kuva 104. Potentiaalinen viitasammakkokohde.

5.2 Tulokset

Selvityksen ensimmäisillä maastokäynneillä (9.–10.5.) havaittiin useita soidintavia viitasammakoita alueen keskiosassa lähellä turvetuotantoalueen muodostamia lampareita (Kuva 105) sekä alueen pohjoispuoliskolla kahdella ojittamattomalla suokuviolla (Kuva 106 ja Kuva 107).

Selvityksen toisilla maastokäynneillä 14.–15.5.) soidintavia viitasammakoita havaittiin runsaasti sekä selvitysalueen eteläpään ojittamattomalla Joutensuolla (Kuva 108), että selvitysalueen länsipuolella Vähä Vuottojärven lahdessa, josta saa alkunsa selvitysalueen läpi virtaava Rytijoki (Kuva 109).

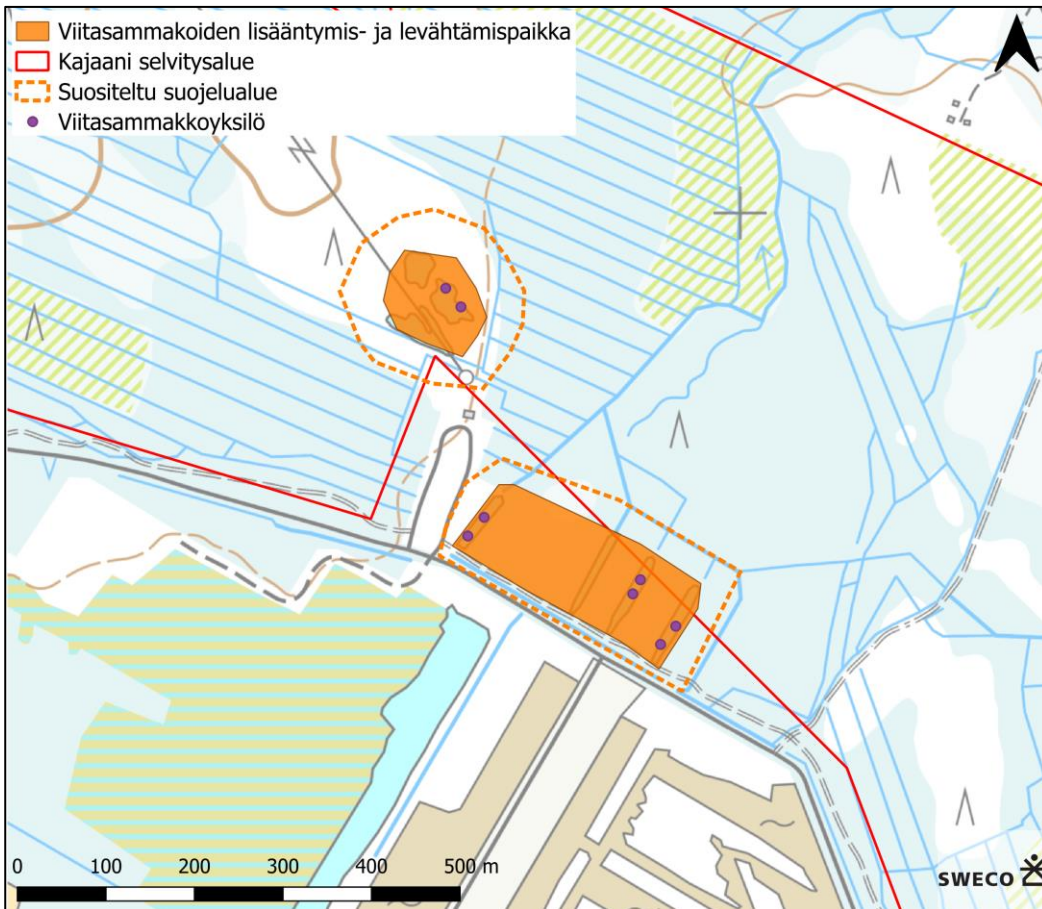
Kaikki viitasammakkohavainnot ja selvitysalueelle sijoittuvat viitasammakon lisääntymis- ja levähdyspaikkarajaukset löytyvät koottuna kartalle (Kuva 110). Aluekohtaisiin karttoihin on lisätty suositeltavat suojeluvyöhykkeet oranssilla katkoviivalla. Näillä alueilla maankäytön muutoksia ei suositella viitasammakoiden elinvoimaisuuden säilyttämiseksi.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

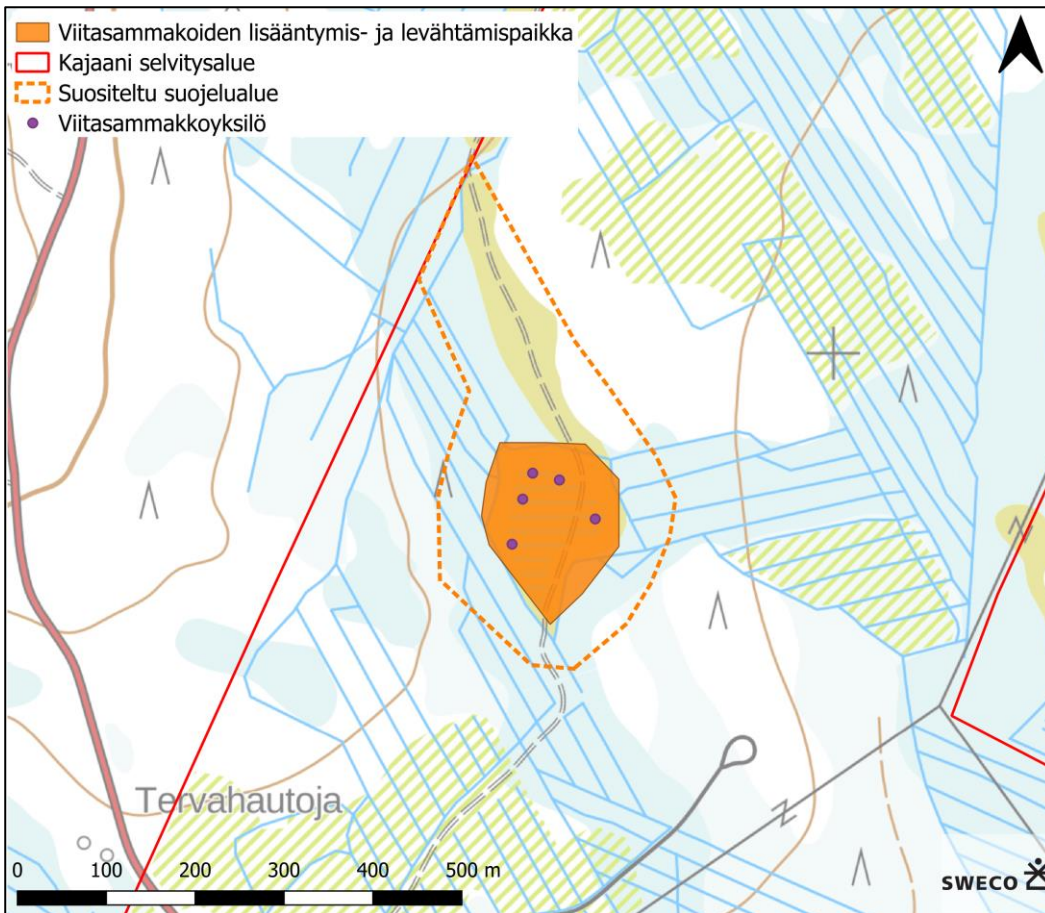
Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

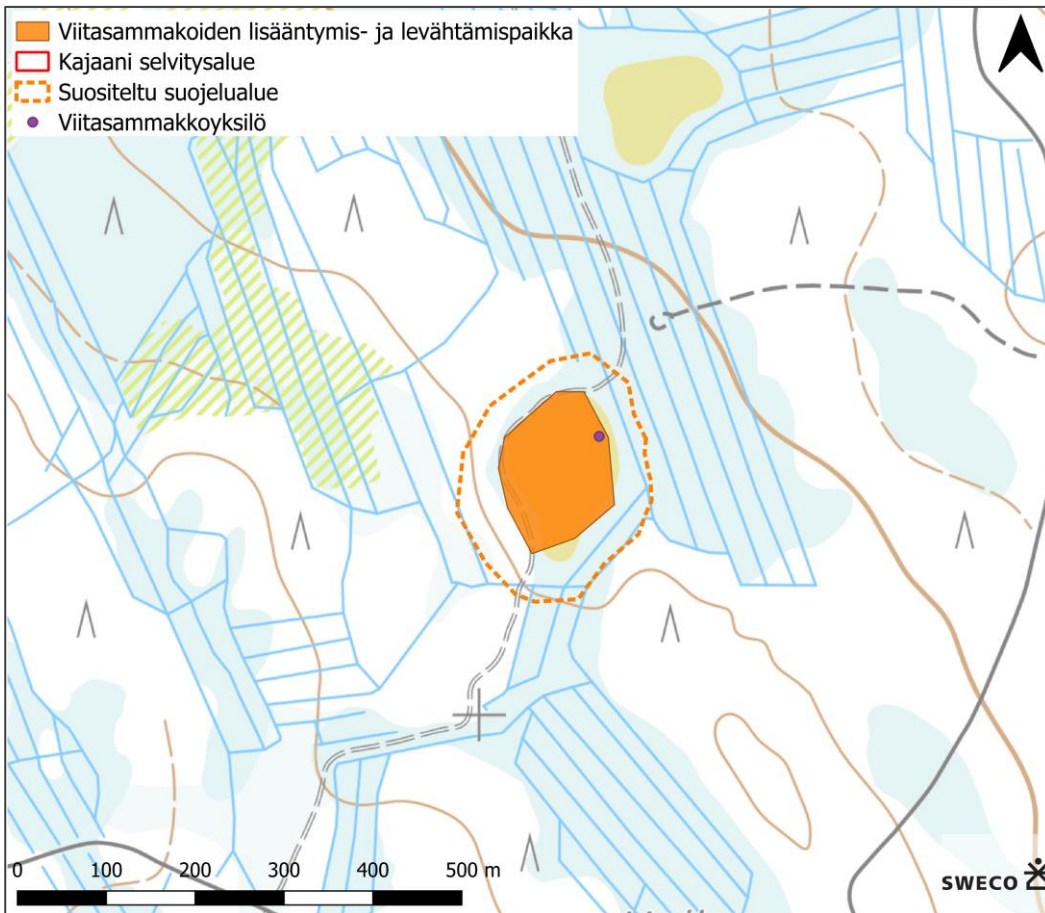
Versio: 2

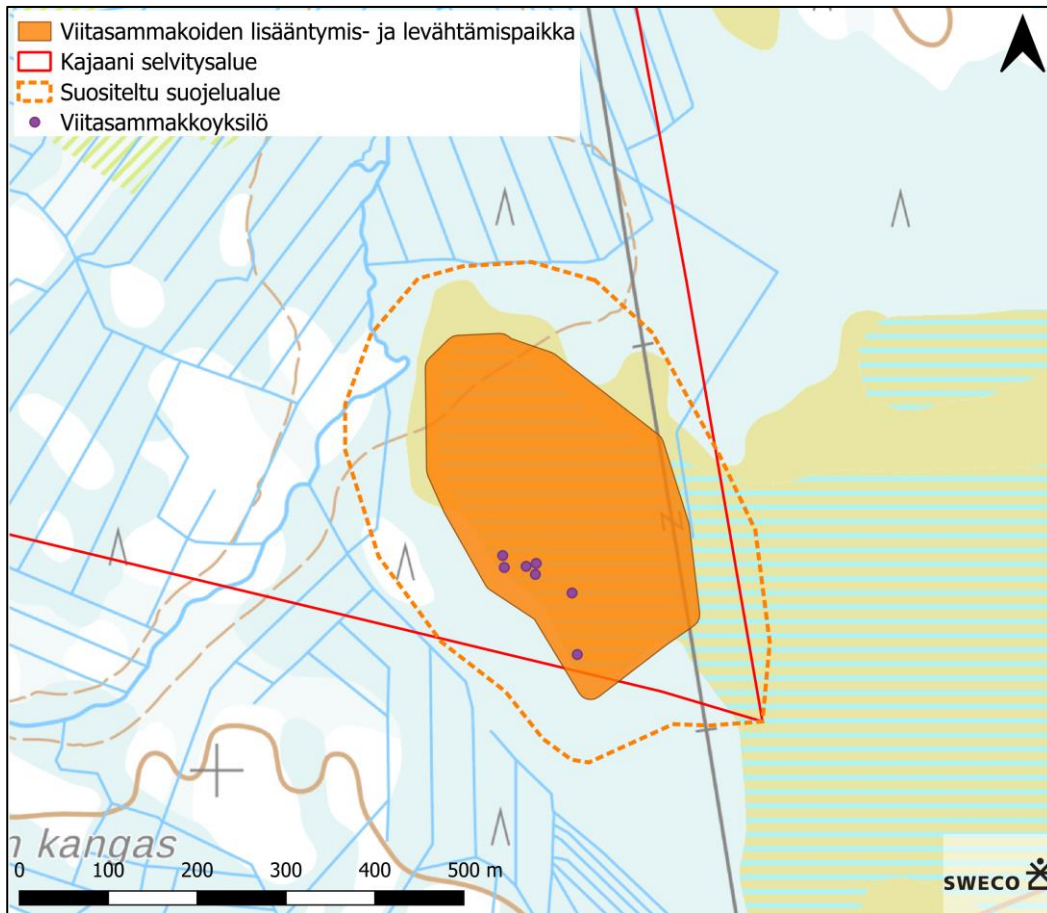
Kuva 105. Suurisuo ympäristön viitasammakkohavainnot ja niiden avulla rajatut viitasammakkojen lisääntymis- ja levähdyspaikat, sekä suositellut suojeluvyöhykkeet.

Kuva 106. Tervahautojan läheinen suoalue ja siltä havaitut viitasammakot, sekä niiden lisääntymis- ja levähdyspaikat, sekä suositeltu suojavyöhyke.

Kuva 107. Hoikansuon läheiseltä suoalueelta tehdyt viitasammakkohavainnot ja niiden lisääntymis- ja levähdyspaikka, sekä suositeltu suojavyöhyke.

Kuva 108. Selvitysalueen kaakkoiskulman viitasammakkohavainnot ja lajin lisääntymis- ja levähdyspaikka, sekä suositeltu suojavyöhyke.

Kuva 109. Vähä Vuottojärven viitasammakkohavainnot ja lajin lisääntymis- ja levähdyspaikka, sekä suositeltu suojavyöhyke.

Kuva 110. Kajaanin selvitysalueen viitasammakkohavainnot ja kartoitetut alueet.

Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien esittelyissä (Nieminen & Ahola, 2017) kerrotaan seuraavasti: ”Lajin esiintymispaikoilla lisääntymispaikaksi voidaan tulkita ne vesialueen osat, joissa koirilla on lisääntymisreviirit, joissa pariutuminen ja kutu tapahtuvat ja joissa nuijapäät elävät. Soidintaminen riittää osoittamaan lisääntymispaikan olemassaolon. Levähdyspaikkaan kuuluvat päivälepopaikat esim. kasvillisuuden suojissa ja talvehtimispaikat sekä maa- että vesiympäristössä. Kutualueilla olevia talvehtimispaikkoja lukuun ottamatta levähdyspaikat eivät kuitenkaan ole yksiselitteisesti määriteltävissä. Lisääntymis- ja levähdyspaikan välittömässä läheisyydessä tulee olla levähdyspaikaksi ja ravinnonhakuun soveltuvaa ympäristöä, jonka rajaus on harkittava tapauskohtaisesti.”

Käytännössä selvitysalueella havaittujen soidintavien sammakoiden havaintopaikat luetaan luonnonsuojelulain mukaisiksi lisääntymispaikoiksi. Aivan kaikkia soidintavia sammakoita ei pystytty paikallistamaan tarkasti kartalle niiden suuren määrän vuoksi. Siksi kartassa esitetty suurempi aluerajaus kuvaa koko havaintoaluetta.

Selvitysalueen lammet ja ojittamattomat suot ovat viitasammakolle merkittäviä lisääntymisympäristöjä. Aikuiset viitasammakot elävät kesällä sekä maaympäristöissä että vesistöissä. Nuijapäät viiptyvät lisääntymislammikoissa heinä-elokuun vaihteeseen asti. Viitasammakot viettävät talven horroksessa,

luultavasti vesialueiden pohjamutaan kaivautuneena tai mahdollisesti myös maakoloissa (Nieminen & Ahola 2017). Selvitysalueella olevilla lammilla on siis merkitystä viitasammakoiden talvehtimisympäristöinä.

Rajatut alueet on otettava huomioon maankäytön suunnittelussa, ja alueen vesitalous tulee säilyttää infrastruktuurin rakennustöissä. Tarkemmasta suunnittelusta ja viitasammakon huomioimisesta on syytä keskustella tarkemmin paikallisen ELY-keskuksen kanssa.

5.3 Epävarmuustekijät ja pohdintaa

Yhtenä vuonna tehdyt luontoselvitykset antavat kuvan ainoastaan yhden vuoden tilanteesta, johon voivat vaikuttaa esimerkiksi sääolot, kevään eteneminen ja sattuma. Viitasammakkoselvitys tehtiin oikea-aikaisesti parhaaksi arvioituna ajankohtana ja sammakot olivat paikoin erittäin aktiivisia selvitysajankohtana. Osalla selvityksen tekijöistä ei ollut kokemusta vastaavista selvityksistä, mutta perehtymisen vuoksi epävarmuustekijät arvioidaan käytettyjen menetelmien osalta hyvin vähäisiksi. Sääolosuhteet olivat selvitysajankohtana otolliset, eikä selvitykseen liity säästä johtuvaa epävarmuutta. Viitasammakon pääasialliset elinympäristöt ja soidinalueet saatiin siis melko hyvällä varmuudella kartoitettua.

5.4 Yhteenveto ja johtopäätökset

5.4.1 Viitasammakot ja niiden elinympäristöt selvitysalueella

Selvitysalueella havaittiin viitasammakoita sekä niille soveltuvia lisääntymis- ja levähdyspaikkoja (rajaukset Kuva 110). Viitasammakon varsinaisiksi lisääntymisalueiksi rajattiin lampi- ja suoympäristöjä sekä järvenlahti, joissa havaittiin soidintavia yksilöitä.

5.4.2 Luontoarvojen huomiointi suunnittelussa

Viitasammakoiden lisääntymis- ja levähdysalueiksi rajatut alueet (Kuva 105, Kuva 106, Kuva 107, Kuva 108, Kuva 109) on otettava huomioon maankäytön suunnittelussa, ja alueiden vesitalous tulee säilyttää infrastruktuurin rakennustöissä. Tarkemmasta suunnittelusta ja viitasammakon huomioimisesta on syytä keskustella paikallisen ELY-keskuksen kanssa.

Viitasammakoiden lisääntymis- ja levähdyspaikat tulee huomioida alueen jatkosuunnittelussa laajemminkin. Näiden alueiden ympärille on jätettävä riittävä suoja-alue, jotta mahdolliset maankäytön muutokset eivät heikennä tunnistettua elinympäristöä.

6. LEPAKOT

6.1 Johdanto

Kaikki Suomessa esiintyvät lepakot ovat luontodirektiivin (92/43/ETY) liitteen IV (a) lajeja. Lepakoiden lisääntymis- ja levähdyspaikat on suojeltu luonnonsuojelulain 78 §:n 2 momentin nojalla. Sen mukaan näiden paikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kielletty. Alueellinen ELY-keskus voi kuitenkin myöntää poikkeuksen tästä sekä luontodirektiivin artiklassa 12 että luonnonsuojelulain 78.2 §:ssä mainitusta heikentämis- ja hävittämiskiellosta. Poikkeuksen myöntämisen edellytyksistä on säädetty luontodirektiivin 16 artiklassa. Suomi on liittynyt Euroopan lepakoidensuojelusopimukseen (EUROBATS) vuonna 1999. Sopimus velvoittaa osapuolimaita huolehtimaan lepakoiden suojelusta lainsäädännön kautta sekä tutkimusta ja kartoituksia lisäämällä. EUROBATS-sopimuksen mukaan osapuolimaiden tulee pyrkiä säästämään lepakoille tärkeitä ruokailualueita sekä siirtymä- ja muuttoreittejä. Käytännössä tämä laajentaa luonnonsuojelulain 78 §:n

mukaisten alueiden suojelun ohella huomioimaan lepakoiden ekologian kannalta merkittäviä muita alueita (ns. II- ja III-luokan alueet) maankäytön suunnittelussa mahdollisuuksien mukaan.

Suomessa esiintyy 13 lepakkolajia (Luonnontieteellinen keskusmuseo, 2019), joista Suomessa tavataan yleisesti viittä lepakkolajia; pohjanlepakko, vesisiippa, viiksisiippa, isoviiksisiippa ja korvayökkö. Nämä viisi yleisintä lepakkolajia ovat kaikki luokiteltu Suomessa elinvoimaisiksi (LC) lajeiksi (Hyvärinen, ym. 2019) eivätkä ne ole myöskään alueellisesti uhanalaisia (Suomen Lajitietokeskus & Suomen ympäristökeskus, 2020). Pikkulepakkoakin on tavattu viime vuosina aiempaa enemmän etenkin rannikkoseuduilla. Muut lajit ovat harvalukuisempia tai satunnaisia vierailijoita. Suomessa lepakoiden levinneisyys painottuu maan etelä- ja osin keskiosiin. Keski-Suomessa esiintyviä lepakkolajeja ovat ainakin pohjanlepakko, vesisiippa, viiksisiippa ja isoviiksisiippa. Korvayökön osalta Keski-Suomi on lajin esiintymisalueen reunamalla.

Lepakoiden lisääntymis- ja levähdyspaikkoja voi olla esimerkiksi rakennusten ullakoilla, mikäli rakennuksessa on lepakon mentäviä kulkuaukkoja rakenteissa. Mahdollisia talvehtimispaikkoja ovat kohteet, joissa on lepakoiden talvehtimisen kannalta otolliset ja suhteellisen pysyvät olot, joita ovat muun muassa tasainen, hieman plusasteiden puolella pysyvä lämpötila ja suuri ilmankosteus (Suomen lepakkotieteellinen yhdistys ry, 2023.)

6.2 Aineistot ja menetelmät

6.2.1 Työstä vastaavat henkilöt

Lepakkoselvityksen maastotyöt suoritti FM biologi Elina Ruohonen ja diplomibiologi Meelis Linnamägi. Lepakkoselvityksen raportin laatijana toimi Meelis Linnamägi. Raportin tarkasti FT biologi Hanna Valolahti. Tekijät ovat kaikki Sweco Finland Oy:stä.

6.2.2 Tutkimusmenetelmät

Laji.fi:stä tilattiin tieto alueen aikaisemmista lepakkohavainnoista mahdollisten lisääntymis- ja levähdyspaikkojen selvittämiseksi. Lajistotiedot pyydettiin selvitysalueelta ja sen lähiympäristöstä minimissään 1 kilometrin säteeltä selvitysalueen rajasta.

Selvitysalueella tai yhden kilometrin säteellä selvitysalueesta ei ole Laji.fi:ssä (Suomen Lajitietokeskus 2024c) mainittuja tunnettuja lepakoiden esiintymispaikkahavainnoja.

Suomessa lepakoiden kartoittamiseen on vakiintunut käytäntö, joka koostuu kolmesta käyntikierrroksesta kesä-, heinä- ja elokuussa. Lepakoiden lentoaika ajoittuu useimmiten pari tuntia auringonlaskun jälkeen ja ennen auringon nousua, joten maastotyöt ajoitettiin näitä parhaita lentoaikoja silmällä pitäen (Suomen lepakkotieteellinen yhdistys 2023).

Lepakoiden esiintymistä alueella selvitettiin maastokäynnein kolmena kierroksella ajanjaksolla 17.6.–19.8.2024. Tarkemmat ajankohdat selvityskäynneille on esitetty myöhemmin (Taulukko 9). Selvityksen maastotöitä kohdistettiin karttatarkastelun perusteella todennäköisille lepakoiden tärkeille saalistusalueille ja siirtymäreiteille, mm. asutuksen läheisyyteen, tiealueille, puustoisten alueiden ja peltojen reuna-alueille.

Lepakoita tarkkailtiin yöllä noin kello 22.00–04.00, liikkuen hiljaisesti sekä polkupyörällä ja autolla että osittain kävellen alueen teillä ja metsissä. Suuren pinta-alan vuoksi selvitys toteutettiin yleispiirteisesti. Havainnointia tehtiin suotuisina, lämpiminä öinä, tyynellä tai heikotuuksella säällä, jolloin lämpötila oli vähintään 8 °C (Taulukko 9), ja usein se ylitti kymmenen astetta. Liian kylmä, tuulinen tai sateinen sää vähentää lepakkojen saalistusaktiivisuutta. Maastoinventoinneissa keskityttiin erityisesti saalistusalueiden löytämiseen.

Saalistavien lepakoiden esiintymistä havainnoitiin ultraäänidetektorin avulla, pyrkien mahdollisimman tarkkaan lajintunnistukseen ja yksilömäärän arviointiin. Lisäksi avoimilta alueilta pyrittiin havainnoimaan mahdollisesti

saalistavia lepakkoita silmämääräisesti. Havainnoinnissa käytettiin yhdistelmäultraäänidetektoria Echo Meter Touch 2 PRO. Tällä älypuheliin liitettävällä mikrofoni-moduulilla (USB C -liitin) ja ohjelmalla on mahdollista kuunnella ja äänittää sekä seurata näytöltä lepakoiden ääniä reaaliaikaisesti. Äänitunnistusohjelmalla saa lisäksi apua lajinmäärittäykseen. Laitteen äänitystaajuudet ulottuvat 192 kHz:een asti.

Aktiividetektoritarkkailun lisäksi toisella kierroksella heinäkuussa asennettiin todennäköisille lepakoiden tärkeille saalistusalueille ja siirtymäreiteille myös seitsemän passiividetektoria, jotka kiinnitettiin noin 2 metrin korkeudelle puihin (Kuva 111). Passiividetektoreina käytettiin äänityslaitetta AudioMoth 1.2.0, jolla on laaja äänitystaajuus ultraääniin asti. Laite pystyy tallentamaan pakkaamatonta ääntä micro-SD-kortille nopeudella 8000 –384 000 näytettä sekunnissa. Äänitallenteiden automaattiseen skannaamiseen ja äänitteistä lepakoiden lajin ja äänien löytämiseen käytettiin Kaleidoscope Pro -äänianalyysohjelmää.

Kuva 111. Selvitysalueella käytetty passiividetektorit.

Maastonselvitysten päivämäärät, kellonajat, säätiedot ja menetelmät on esitetty seuraavassa taulukossa (Taulukko 9).

Taulukko 9. Lepakkoselvityksen ultraääniseurantojen ajankohdat, säätiedot ja menetelmät. Passiividetektorin seurannan säätietiedot Ilmatieteen laitoksen Kajaani Petäisenniska mittausaseman mukaan.

Päivämäärä	Kellonaika	Auringon lasku	Auringon nousu	Lämpötila (°C)	Tuuli (m/s)	Pilvisyys	Muuta huomion-arvoista	Menetelmä
17.-18.6.2024	23:00–3:00	0:19	2:18	+18–13	1–2	1/8–8/8	Poutaa	Aktiivi
18.-19.6.2024	23:00–3:00	0:20	2:17	+16-12	3-2	7/8-2/8	Poutaa	Aktiivi
22.-23.7.2024	22:00-2:00	23:09	3:39	+21-14	1-1,5	2/8-4/8	Poutaa	Aktiivi
23.-24.7.2024	22:15-3:00	23:06	3:46	+20-14	1	0/8-1/8	Poutaa	Aktiivi
24.-25.7.2024	22:00-3:00 (passiivi 22:00-4:30)	23:02	3:49	+20-16	1	0/8-7/8	Poutaa	Aktiivi ja passiivi
25.-26.7.2024	22:00-3:00 (passiivi 22:00-4:30)	22:59	3:53	+21-16	1	4/8-1/8	Poutaa	Aktiivi ja passiivi

26.-27.7.2024	22:00-4:30	22:55	3:56	+21-16	1	0/8-3/8	Poutaa	Passiivi
27.-28.7.2024	22:00-4:30	22:52	4:00	+18-15	1-2	4/8-6/8	Poutaa	Passiivi
28.-29.7.2024	22:00-4:30	22:48	4:04	+17-14	2-1	0/8-3/8	Poutaa	Passiivi
29.-30.7.2024	22:00-4:30	22:45	4:07	+18-16	2-1	1/8-8/8	Poutaa	Passiivi
30.-31.7.2024	22:00-4:30	22:41	4:11	+13	1	8/8	Heikkoa vesisadetta	Passiivi
31.7.-1.8.2024	22:00-4:30	22:38	4:14	+15-13	1	8/8-7/8	Heikkoa vesisadetta	Passiivi
1.-2.8.2024	22:00-4:30	22:34	4:18	+14	1	7/8-8/8	Poutaa	Passiivi
2.-3.8.2024	22:00-4:30	22:30	4:21	+17-14	2-1	6/8-8/8	Poutaa	Passiivi
3.-4.8.2024	22:00-4:30	22:27	4:25	+17-13	3-1	8/8-7/8	Poutaa	Passiivi
4.-5.8.2024	22:00-4:30	22:23	4:28	+17-12	1	2/8-0/8	Poutaa	Passiivi
5.-6.8.2024	22:00-4:30	22:19	4:32	+17-12	1	0/8	Poutaa	Passiivi
6.-7.8.2024	22:00-4:30	22:16	4:35	+17-9	1	0/8	Poutaa	Passiivi
7.-8.8.2024	22:00-4:30	22:12	4:38	+15-9	1	0/8	Poutaa	Passiivi
8.-9.8.2024	22:00-4:30	22:08	4:42	+16-10	1	0/8	Poutaa	Passiivi
9.-10.8.2024	22:00-4:30	22:05	4:45	+16-14	1-2	0/8-6/8	Poutaa	Passiivi
10.-11.8.2024	22:00-4:30	22:01	4:48	+14-13	1-2	7/8	Heikkoa vesisadetta	Passiivi
11.-12.8.2024	22:00-4:30	21:57	4:52	+13-9	2-1	1/8-4/8	Poutaa	Passiivi
12.-13.8.2024	22:00-4:30	21:54	4:55	+15-13	1	0/8-7/8	Poutaa	Passiivi
13.-14.8.2024	22:00-4:30	21:50	4:58	+18-11	1	7/8-0/8	Poutaa	Passiivi
14.-15.8.2024	22:00-4:30	21:46	5:02	+17-12	1	0/8	Poutaa	Passiivi
15.-16.8.2024	22:00-3:00 (passiivi 22:00-4:30)	21:43	5:05	+19-17	1-1,5	8/8	Poutaa	Aktiivi ja passiivi
16.-17.8.2024	22:00-4:30	21:39	5:08	+16-13	3-4	8/8-0/8	vesisadetta	Passiivi
17.-18.8.2024	22:00-3:00	21:35	5:12	+14-8	0,5	2/8-0/8	Poutaa	Aktiivi
18.-19.8.2024	21:30-5:00	21:32	5:15	+14-12	1,5-1	0/8-7/8	Poutaa	Aktiivi

6.2.3 Kohteiden arvottaminen

Lepakoille merkittävät alueet voidaan luokitella tehtyjen havaintojen perusteella seuraavasti (Suomen lepakkotieteellinen yhdistys 2023):

Luokka I: Lainsäädännöllä suojellut kohteet.

Lisääntymis- tai levähdyspaikka sekä sen käytölle kriittiset yhteydet. Hävittäminen tai heikentäminen luonnonsuojelulain nojalla kielletty. Lisääntymis- tai levähdyspaikan lisäksi luokan I alueeseen tulee

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

mahdollisuuksien mukaan sisällyttää siirtymäreitti, jota pitkin kyseessä oleva laji voi siirtyä kohteeseen ja sieltä pois.

Luokka II: Erityisen tärkeät kohteet.

Kyseessä on ravintoa tarjoava alue, mahdollinen tai todettu tärkeä siirtymäreitti tai näiden yhdistelmä. Maankäytössä alueen arvo lepakoille tulee ottaa huomioon (EUROBATS-alue). Luokan II alueilla esiintyy lepakoita säännöllisesti. Ympäristö on usein alueella esiintyville lajeille tyyppinen. Alueella esiintyy melkein poikkeuksetta useita lepakkolajeja pitkin kesää. Joskus luokan II alue voi olla erityisen tärkeä myös yhdelle lajille.

Luokka III: Monimuotoisuutta tukevat ja turvaavat kohteet.

Muu lepakoiden käyttämä alue. Maankäytössä alueen arvo lepakoille tulee mahdollisuuksien mukaan ottaa huomioon. Havaintomäärät ovat pienemmät kuin luokan II alueilla ja lajimääräkin on usein pienempi. Ympäristö ei aina ole lepakoille yhtä sopiva kuin luokan II alueella tai lepakot esiintyvät alueella vain tiettyyn aikaan kaudesta. Kaikki alueet, joilla lepakoita on havaittu, vaikka lajeja olisi useampia, eivät automaattisesti ole luokkaa III (esimerkiksi vähäinen määrä).

Maastohavaintojen ja lähtötietojen perusteella rajattiin maankäytön suunnittelussa huomioitavaksi suositeltavat lepakkoalueet. Havaittujen lepakkojen määrä, havaintojen tyyppi (lisääntymis- ja levähdyspaikka, saalistusalue tai siirtymäreitti) sekä saalistusalueiden kohdalla vastaavien saalistusalueiden runsaus lepakoiden arvioidulla elinpiirillä olivat tärkeimpiä arviointiperusteita, kun analysoitiin huomionarvoisten lepakkokohteiden rajaustarvetta. Kohteiden rajauspäätökset tehtiin asiantuntija-arviona.

6.3 Tulokset

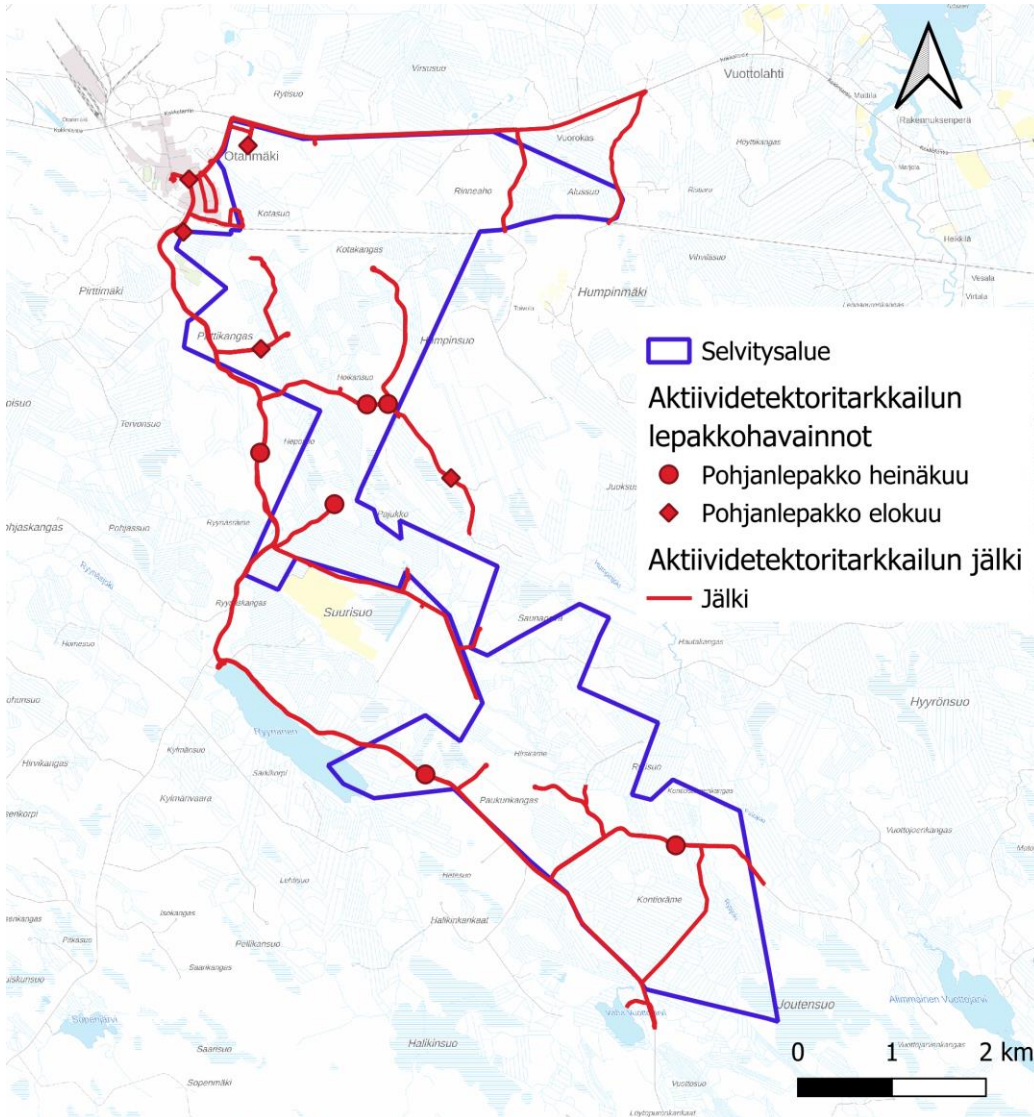
6.3.1 Aktiividetektoritarkkailu

Lepakkoselvityksen ensimmäisellä selvityskierroksella kesäkuun lopussa ei havaittu lepakoita.

Lepakkoselvityksen maastokäynneillä toisella ja kolmannella selvityskierroksella heinäkuussa ja elokuussa havaittiin Suomen yleisin laji, pohjanlepakko (*Eptesicus nilssonii*). Selvitysalueelle niistä sijoittui kahdeksan ja selvitysalueen ulkopuolelle kolme havaintopistettä. Selvityksen lepakkohavainnot tehtiin enimmäkseen yksittäisestä saalistavasta yksilöstä ja muutamalla pisteellä pohjanlepakoita saalistamassa oli kaksi.

Pohjanlepakko on maamme laajimmalle levinnyt lepakkolaji. Sen voi tavata miltei koko Suomesta, tosin Lapista havaintoja tulee harvakseltaan. Se esiintyy usein asutuksen lähistöllä sopivan suojaisissa metsiköissä ja toisaalta myös pienissä pihapiireissä, joissa on kuitenkin riittävästi puustoa ympärillä. Suuria ja avoimia alueita (esimerkiksi hakkuuaukeita ja avosoita) pohjanlepakko välttää, joskin se saattaa esiintyä myös metsäautoteillä ja varsinkin pienillä metsäkuvioilla vailla rakennuksia. Päiväpiilokseen pohjanlepakko kelpuuttaa erityisesti rakennukset. Talvea se viettää usein yksin tai muutaman lajitoverin seurassa varsinkin viileissä oloissa kellarissa tai muussa sopivassa paikassa. Pohjanlepakko ei ole uhanalainen laji. Pohjanlepakko on luontodirektiivin liitteen IV (a) laji, joten sen lisääntymis- ja levähdyspaikkojen heikentäminen ja hävittäminen on luonnonsuojelulain 78 §:n nojalla kielletty. (Suomen Lepakkotieteellinen yhdistys 2023).

Seuraavassa kuvassa (Kuva 112) on esitetty selvitysalueen aktiividetektoritarkkailun selvitysreitit (jälki) ja lepakkohavainnot.

Kuva 112. Selvitysalueen aktiividetektoritarkkailun selvitysreitit (jälki) ja lepakkohavainnot (Kartta: Maanmittauslaitos taustakartta, 2023).

6.3.2 Passiividetektoritarkkailu

Passiividetektorit sijoitettiin karttatarkastelun ja aktiividetektoritarkkailun perusteella todennäköisille lepakoiden tärkeille saalistusalueille ja siirtymäreiteille, mm. asutuksen läheisyyteen, metsätie- ja reittialueille, puustoisten alueiden sekä joen ja lammen reuna-alueille.

24.7.-17.8.2024 (24 yötä) tehdyssä lepakoiden passiividetektoritarkkailussa saadut tulokset:

Detektori 1: 345 nauhoitetta, joista havaintoaikana esiintyi 14 pohjanlepakkonauhoitetta, 2 nauhoitetta siippalajeista (vesisiippa, viikisiippa/isoviikisiippa) sekä 1 epävarma nauhoite isolepakosta. Muutamalla nauhoitella esiintyi useampi kuin yksi lepakkolaji samanaikaisesti tai vuoron perään.

Detektori 2: 825 nauhoitetta, joista havaintoaikana esiintyi 19 pohjanlepakkonauhoitetta sekä 3 nauhoitetta siippalajeista (vesisiippa). Muutamalla nauhoitella esiintyi useampi kuin yksi lepakkolaji samanaikaisesti tai vuoron perään.

Detektori 3: 822 nauhoitetta, joista havaintoaikana esiintyi 63 pohjanlepakkonauhoitetta, 6 nauhoitetta siippalajeista (vesisiippa) sekä 1 epävarma nauhoite isolepakosta. Muutamalla nauhoitella esiintyi useampi kuin yksi lepakkolaji samanaikaisesti tai vuoron perään.

Detektori 4: 804 nauhoitetta, joista havaintoaikana esiintyi 28 pohjanlepakkonauhoitetta, 35 nauhoitetta siippalajeista (vesisiippa, viiksisiippa/isoviiksisiippa sekä tarkemmin lajilleen määrittämätön siippa) sekä 1 epävarma nauhoite isolepakosta. Muutamalla nauhoitella esiintyi useampi kuin yksi lepakkolaji samanaikaisesti tai vuoron perään.

Detektori 5: 822 nauhoitetta, joista havaintoaikana esiintyi 41 pohjanlepakkonauhoitetta, 3 nauhoitetta siippalajeista (vesisiippa, viiksisiippa/isoviiksisiippa sekä tarkemmin lajilleen määrittelemätön siippa) sekä 2 epävarmaa nauhoitetta isolepakosta. Muutamalla nauhoitella esiintyi useampi kuin yksi lepakkolaji samanaikaisesti tai vuoron perään.

Detektori 6: 826 nauhoitetta, joista havaintoaikana esiintyi 9 pohjanlepakkonauhoitetta, 15 nauhoitetta siippalajeista (vesisiippa, viiksisiippa/isoviiksisiippa sekä lajilleen määrittelemätön siippa) sekä 2 epävarmaa nauhoitetta isolepakosta. Muutamalla nauhoitella esiintyi useampi kuin yksi lepakkolaji samanaikaisesti tai vuoron perään.

Detektori 7: 802 nauhoitetta, joista havaintoaikana esiintyi 93 pohjanlepakkonauhoitetta sekä 1 nauhoite lajilleen määrittelemättömästä siipasta.

Seuraavassa kuvassa (Kuva 113) on esitetty selvitysalueen passiividetektorien sijoitus.

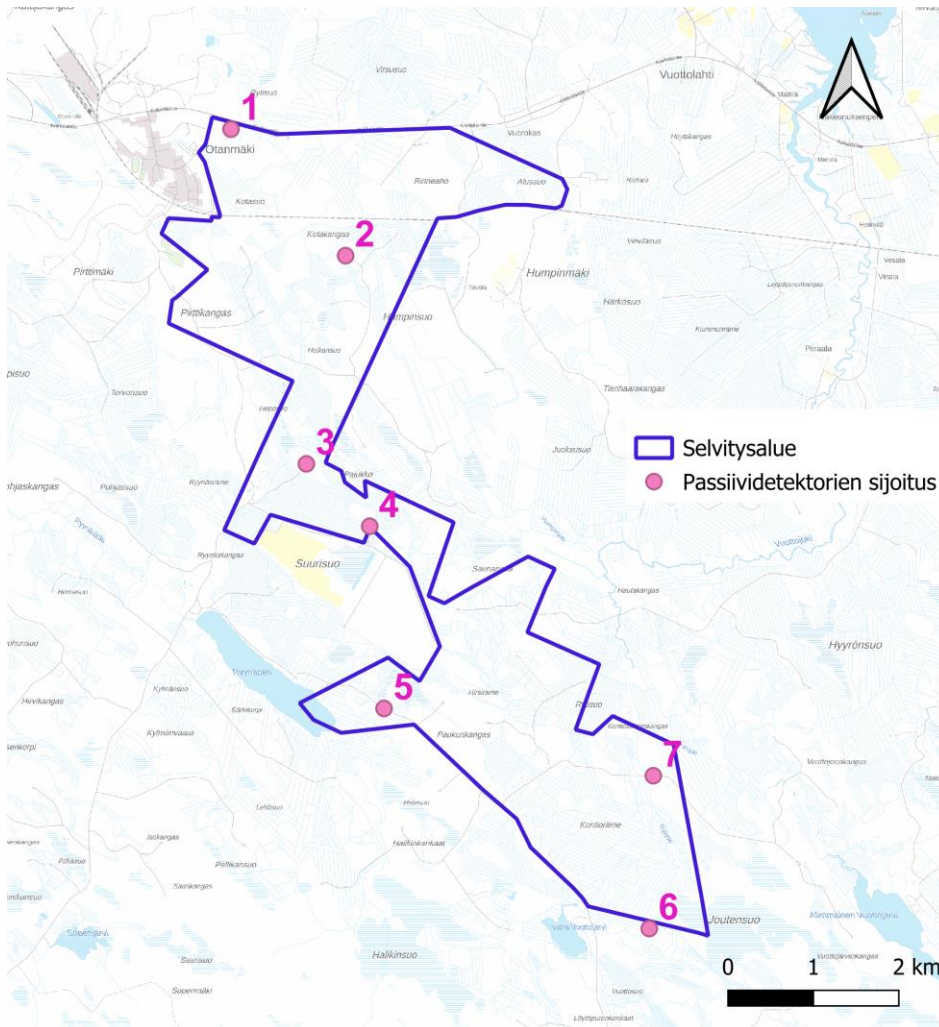
Vesisiippa (*Myotis daubentonii*) on pohjanlepakon jälkeen seuraavaksi yleisin lepakkolaji Suomessa. Sen levinneisyys ulottuu ainakin napapiirin tuntumaan pohjoisessa. Laji on riippuvainen metsistä ja vesistöistä, sillä se saalistaa hyönteisiä pääasiassa vesien äärellä. Se poikkeaa kuitenkin usein ranta-alueelle ja rantametsiin. Tuulisella säällä se voi hakeutua saalistamaan metsäaukeille tai pihaille. Vesisiipan päiväpiilo voi sijaita puun kolossa, sillan tai laiturin rakenteissa, pöntössä tai rakennuksessa. Horrostaavia yksilöitä on löydetty luolista, kellareista, kivilouhoksista ja kaivoista. Vesisiipan uhanalaisuusluokka on elinvoimainen (LC).

Viiksisiippa (*Myotis mystacinus*) kuuluu Suomen vakituiseen lajistoon. Viiksisiipasta erotettiin muutama vuosikymmen sitten isoviiksisiippa (*Myotis brandtii*) omaksi lajikseen. Lajit muistuttavat hyvin paljon toisiaan ja sen vuoksi havainnot ilmoitetaan lajiparina viiksisiippa/isoviiksisiippa, ellei yksilöä ole voitu tarkastella läheltä. Tämän vuoksi lajista on sen yleisyyteen nähden suhteellisen vähän lajilleen määritettyjä havaintoja. Lajiparista viiksisiippa/isoviiksisiippa on kuitenkin tehty runsaasti havaintoja ja on arvioitavissa, että laji on varmistettuja tietoja huomattavasti yleisempi. Isoviiksisiippa on selkeästi metsälaji, sitä tavataan vain hyvin harvoin kaupunkiolosuhteissa. Laji elää runsasvesistöisillä metsäseuduilla. Isoviiksisiippa saalistaa hyönteisiä avarien metsien lisäksi pienten aukoiden laidalla ja nousee saalistamaan ajoittain myös puiden latvustoon. Päiväpiilopaikat ovat esim. puunkoloissa ja -halkeamissa tai rakennuksissa. Isoviiksisiippa horrosta mm. luolissa, louhikoissa ja ontoissa puissa. Molempien lajien uhanalaisuusluokka on elinvoimainen (LC).

Isolepakko (*Nyctalus noctula*) on laajalle levinnyt ja runsas Euroopassa ja Aasiassa. Se saalistaa kosteikkojen, metsien, puistojen ja erilaisten puoliavointen ympäristöjen yläpuolella yöperhosia ja muita hyönteisiä. Päiväpiilo on puunkolossa, luolassa, kivikossa ja joskus myös rakennuksessa. Isolepakko on Suomessa melko harvinainen vierailija. Tarkemmin lajin elinympäristöjä tai elintapoja Suomessa ei tunneta. Saattaa olla, että laji levittäytyy pohjoisemmas ilmaston lämpenemisen myötä. Isolepakon uhanalaisuusluokka on arviointiin soveltumaton (NA). (Syken lajiesittelyt 2022). Suomen Lajitietokeskuksen havaintoaineiston perusteella

Kajaania lähimpänä isolepakosta on yksi vahvistamaton kansalaishavainto Sonkajärveltä. (Laji.fi, avoin aineistohaku; luettu 2.12.2024)

Pohjanlepakko, vesisiippa, viikisiippa/isoviikisiippa sekä isolepakko ovat luontodirektiivin liitteen IV (a) lajeja, joten niiden lisääntymis- ja levähdyspaikkojen heikentäminen ja hävittäminen on luonnonsuojelulain 78 §:n nojalla kielletty.

Kuva 113. Selvitysalueen passiividetektorien sijoitus (Kartta: Maanmittauslaitos taustakartta, 2023).

6.3.3 Lepakkoalueet

Laji.fi:n tiedoissa ei ole lainkaan aikaisempia lepakkotietoja selvitysalueelta, eikä tiedossa ole lepakoiden lisääntymis- ja levähdyspaikkoja selvitysalueella. Maastotöiden ja karttatarkastelun perusteella selvitysalueella ei ole lepakoiden lisääntymis- ja levähdyspaikoiksi potentiaalisesti soveltuvia rakennuksia. Pääasiassa nuoren puuston takia lepakoille sopivia puun koloja tai linnunpönttöjä alueelta ei havaittu myöskään. Suurisuon entiseen turvetuotantoalueen reunalla selvitysalueen ulkopuolella sijaitsevassa ladossa (passiividetektorin 4 vieressä) tai sen välittömässä ympäristössä ei havaittu tässä selvityksessä lepakkojen aktiivisuutta. On hyvin todennäköistä, että lepakot käyttävät lisääntymis- ja levähdyspaikkoinaan esimerkiksi rakennuksia Otanmäen kylässä selvitysalueen ulkopuolella. Lepakkohavaintojen puuttuminen kesäkuussa tehdyllä kierroksella viittaa myös siihen, että selvitysalueella ei ole erityisesti kantaville ja imettäville naaraille tärkeitä päiväpiiloja tai niiden

lähellä sijaitsevia hyviä saalistusalueita. Lepakoiden levähdys- ja lisääntymispaikkojen sijaintia ei voi kuitenkaan helposti päätellä saalistusalueiden sijainnin perusteella. Pohjanlepakoiden on havaittu käyttävän säännöllisesti noin 2,4 kilometrin päässä yhdyskunnasta sijainnutta ruokailualueita, mutta jopa 10 kilometrin saalistusmatkat ovat mahdollisia. Loppukesällä lisääntymiskolonioiden hajoamisen jälkeen lepakot levittäytyvät tasaisemmin erilaisiin ympäristöihin ja niitä voi havaita lähes missä tahansa (Suomen Lepakkotieteellinen yhdistys 2023).

Huomionarvoiset lepakkojen saalistusalueet on luokiteltu luokan III lepakkoalueiksi ja esitelty kartalla (Kuva 114). Luokan III lepakkoalueet ovat monimuotoisuutta tukevia ja turvaavia kohteita. Maankäytössä niiden arvo lepakoille tulee mahdollisuuksien mukaan ottaa huomioon.

Lepakkoalue 1

Lepakkoalue 1 on 60 ha kokoinen, varttunutta 50-60-vuotiasta mäntyvaltaista talousmetsää, jonka luonnontila on heikentynyt sekä ojitusten, että maankäytön takia. Viereinen alue itään päin on avohakkuualue ja taimikko. Lepakkoalueella 1 sijaitsee moottorikelkkareitti ja lyhyt metsäautotie, jota lepakot käyttävät selvityksessä tehtyjen havaintojen perusteella siirtymäreittinä ja saalistusalueena (Kuva 115). Alueelta tehtiin aktiividetektoritarkkailussa yksi pohjanleppakohavainto elokuussa ja lisäksi tehtiin yksi samanaikainen pohjanleppakohavainto sen vieressä sijaitsevasta Otanmäen kylästä. Alueelle oli sijoitettu passiivileppakodetektori 1, josta havaintoaikana (24.7.-17.8.2024) esiintyi 14 pohjanleppakonauhoitetta, 2 nauhoitetta siippalajeista (vesisiippa, viikisiippa/isoviikisiippa) sekä 1 epävarma nauhoite isoleppakosta. Saalistavien lepakkojen vähäisen määrän takia leppakkoalue 1 on luokiteltu luokan III leppakkoalueeksi.

Lepakkoalue 2

Lepakkoalue 2 on 165 ha kokoinen, varttunutta pääsäännöllisesti 50-60-vuotiasta mäntyvaltaista talousmetsää, jonka luonnontila on heikentynyt sekä ojitusten, että maankäytön takia. Viereinen alue länteen päin on avohakkuualue ja taimikko. Lepakkoalueella 2 sijaitsee metsäautotie, jota lepakot käyttävät siirtymäreittinä ja saalistusalueena. Alueelta tehtiin aktiividetektoritarkkailussa kaksi pohjanleppakohavaintoa heinäkuussa. Alueelle oli sijoitettu passiivileppakodetektori 2, josta havaintoaikana (24.7.-17.8.2024) esiintyi 19 pohjanleppakonauhoitetta sekä 3 nauhoitetta siippalajeista (vesisiippa). Saalistavien lepakkojen vähäisen määrän takia leppakkoalue 2 on luokiteltu luokan III leppakkoalueeksi.

Lepakkoalue 3

Lepakkoalue 3 on 59 ha kokoinen, varttunutta 65-70-vuotiasta mäntyvaltaista talousmetsää, jonka luonnontila on heikentynyt sekä ojitusten, että maankäytön takia. Viereinen alue pohjoiseen ja länteen päin on avohakkuualue ja taimikko. Alueesta osa kuuluu potentiaaliseen yleiseen ekologiseen käytävään. Lepakkoalueella 3 sijaitsee entisen, nykyään jo puretun sähkövoimalinjan reitti ja lyhyt metsäautotie, jota lepakot käyttävät siirtymäreittinä ja saalistusalueena. Alueelta tehtiin aktiividetektoritarkkailussa yksi pohjanleppakohavainto heinäkuussa ja lisäksi tehtiin kaksi pohjanleppakohavaintoa sen vieressä ekologiselta käytävältä selvitysalueen ulkopuolella. Alueelle oli sijoitettu passiivileppakodetektori 3, josta havaintoaikana (24.7.-17.8.2024) esiintyi 63 pohjanleppakonauhoitetta, 6 nauhoitetta siippalajeista (vesisiippa) sekä 1 epävarma nauhoite isoleppakosta. Alueelle, metsälammen reunalle oli sijoitettu myös passiivileppakodetektori 4, josta havaintoaikana (24.7.-17.8.2024) esiintyi 28 pohjanleppakonauhoitetta, 35 nauhoitetta siippalajeista (vesisiippa, viikisiippa/isoviikisiippa sekä lajilleen määrittelemätön siippa) sekä 1 epävarma nauhoite isoleppakosta. Saalistavien lepakkojen vähäisen määrän takia leppakkoalue 3 on luokiteltu luokan III leppakkoalueeksi.

Lepakkoalue 4

Lepakkoalue 4 on 64 ha kokoinen, varttunutta 60-80-vuotiasta mäntyvaltaista talousmetsää, jonka luonnontila on heikentynyt sekä ojitusten, että maankäytön takia. Viereinen alue etelään päin on avohakkuualue ja

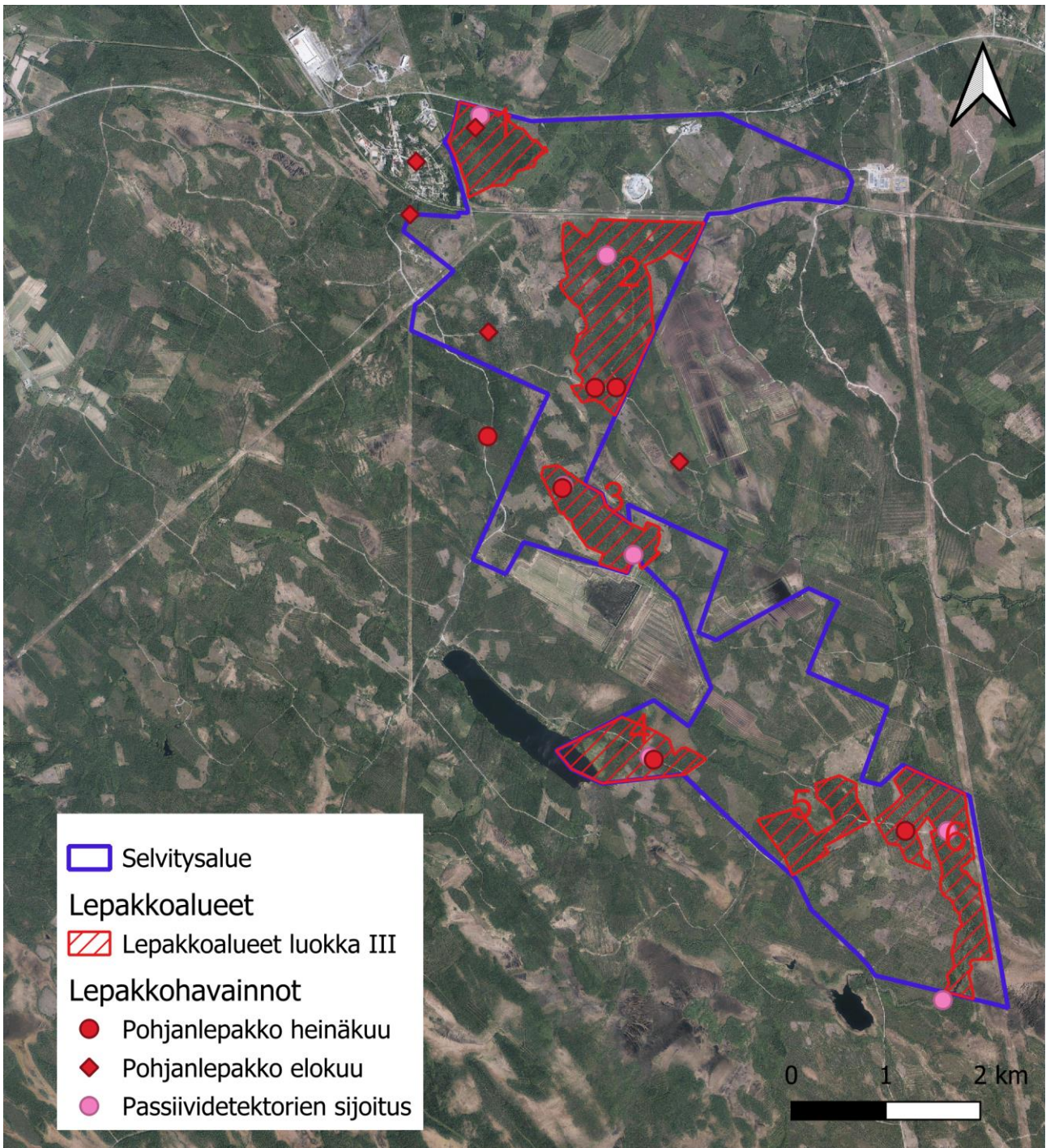
taimikko. Lepakkoalueella 4 sijaitsee moottorikelkkareitti ja metsäautotie, jota lepakot käyttävät siirtymäreittinä ja saalistusalueena (Kuva 116). Alueelta tehtiin aktiividetektoritarkkailussa yksi pohjanlepakkohavainto heinäkuussa. Alueelle oli sijoitettu passiivilepakkodetektori 5, josta havaintoaikana (24.7.-17.8.2024) esiintyi 41 pohjanlepakkonauhoitetta, 3 nauhoitetta siippalajeista (vesisiippa, viiksisiiippa/isoviiksisiiippa sekä lajilleen määrittelemätön siippa) sekä 2 epävarmaa nauhoitetta isolepakosta. Saalistavien lepakkojen vähäisen määrän takia lepakkoalue 4 on luokiteltu luokan III lepakkoalueeksi.

Lepakkoalue 5

Lepakkoalue 5 on 50 ha kokoinen, varttunutta 65-vuotiasta mäntyvaltaista talousmetsää, jonka luonnontila on heikentynyt sekä ojitusten, että maankäytön takia. Viereiset alueet sen ympärillä ovat avohakkuualueita ja taimikoita. Alueelta ei ole tehty lepakkohavaintoja, mutta se arvioitiin muutoin potentiaalisesti lepakoille soveltuvaksi ja kohteita 4 ja 6 tukevaksi alueeksi. Lepakkoalue 5 on luokiteltu luokan III lepakkoalueeksi, koska alueella sijaitsee varttunutta metsä sekä metsäautotie, jota lepakot voivat käyttää siirtymäreittinä ja saalistusalueena.

Lepakkoalue 6

Lepakkoalue 6 on 107 ha kokoinen, varttunutta 60-vuotiasta mäntyvaltaista talousmetsää, jonka luonnontila on heikentynyt sekä ojitusten, että maankäytön takia. Viereinen alue länteen päin on avohakkuualue ja taimikko. Alueen läpi kulkevassa Rytijoessa on useita luonnontilaisia uomajaksoja ja myös runsaasti majavan padottamia tulvivia kosteikkoalueita. Lepakot käyttävät Rytijokea siirtymäreittinä ja saalistusalueena. Alueelta tehtiin aktiividetektoritarkkailussa yksi pohjanlepakkohavainto heinäkuussa. Alueelle, Rytijoen rannalle oli sijoitettu passiivilepakkodetektori 6, josta havaintoaikana (24.7.-17.8.2024) esiintyi 9 pohjanlepakkonauhoitetta, 15 nauhoitetta siippalajeista (vesisiippa, viiksisiiippa/isoviiksisiiippa sekä lajilleen määrittelemätön siippa) sekä 2 epävarmaa nauhoitetta isolepakosta. Alueelle oli sijoitettu myös passiivilepakkodetektori 7, josta havaintoaikana (24.7.-17.8.2024) esiintyi 93 pohjanlepakkonauhoitetta sekä 1 nauhoite lajilleen määrittelemättömästä siipasta. Saalistavien lepakkojen vähäisen määrän takia lepakkoalue 6 on luokiteltu luokan III lepakkoalueeksi.

Kuva 114. Lepakkoalueiden sijainti selvitysalueella (Kartta: Maanmittauslaitos ortokuva, 2023).

Kuva 115. Lepakkoalueella 1 sijaitseva moottorikelkkareitti, jota lepakot käyttävät siirtymäreittinä ja saalistusalueena.

Kuva 116. Lepakkoalueella 4 sijaitseva metsäautotie, jota lepakot käyttävät siirtymäreittinä ja saalistusalueena.

6.4 Epävarmuustekijät

Lepakkoselvitykseen ei liity merkittävää epävarmuutta. Yhtenä vuonna tehty lepakkoselvitys antaa kuvan ainoastaan sen hetkisestä tilanteesta, johon voi vaikuttaa esimerkiksi sääolot ja vuodenaikojen eteneminen sekä sattuma. Lepakkoselvityksen maastokäytien ajankohdaksi pyrittiin valikoimaan mahdollisimman tyyniä ja poutaisia öitä, millä pyrittiin minimoimaan säästä johtuvat selvityksen epävarmuustekijät. Myös passiividetektoritarkkailun aikana vallitsi lähes jatkuvasti sopivasti lämmin ja poutainen sää. Yhdistämällä aktiivi- ja passiivikartoitusta saadaan kattavampi kuva lepakoiden käyttämistä alueista sekä niiden liikehinnästä. Aktiivikartoitusmenetelmällä saadaan laadullista tietoa, mutta lepakoiden määrien arviointi on joissain tapauksissa haasteellista, sillä lepakkoyksilöiden erottaminen toisistaan on käytännössä mahdotonta ja tämä voi aiheuttaa etenkin lepakoiden aktiivisemmin hyödyntämien alueiden kohdalla joko määrällisiä ylitai aliarvioita, tai riskiä siitä, että sama lepakkoyksilö kirjataan tuloksissa useampaan kertaan.

Aktiivikartoituksen toinen ongelma liittyy menetelmän rajalliseen kattavuuteen, sillä laajoilla alueilla havainnot riippuvat aina siitä, kohtaavatko kartoittaja ja lepakot toisensa. Passiiviseuranta puolestaan kerää määrällistä tietoa lepakoiden aktiivisuudesta tietyssä pisteessä soveltuen vakioiduksi seurantamenetelmäksi sekä pienialaisten kohteiden tarkkailuun. Passiiviseuranta tuottaa määrällistä aineistoa: mihin aikaan yön ja/tai kauden aikana lepakkoaktiivisuus tietyllä paikalla on suurimmillaan ja miten se eroaa muista seurantapisteteistä. Passiiviseurannalla voidaan löytää harvinaisia ja hiljaisia lajeja tehokkaammin kuin aktiivikartoituksella.

Menetelmiä voidaan näin ollen käyttää toisiaan tukevinä ja täydentävinä. (Suomen lepakkotieteellinen yhdistys 2023)

Lepakkoselvityksessä käytettiin aktiividetektoritarkkailuun 9 yötä ja passiividetektoritarkkailuun 24 yötä. Suurin osa selvitysalueesta on heikkoa lepakkopotentiaalin kannalta. Tästä huolimatta selvityksen avulla voidaan tehdä johtopäätöksiä alueen lepakkotilanteesta. On kuitenkin mahdollista, että osa lepakoista on jäänyt huomaamatta, koska niiden ultraääni kuuluu vain lyhyelle etäisyydelle. Pohjanlepakon äänet kantautuvat noin 80-100 metrin etäisyydelle, mutta esimerkiksi siippalajeilla äänen kuulumisen etäisyys on muutamia kymmeniä metrejä ja korvayököllä vain joitain metrejä.

Lepakkoselvitys on tehty oikea-aikaisesti parhaaksi arvioiduilla menetelmillä (Suomen lepakkotieteellinen yhdistys 2023) ja selvitysten tekijöillä on riittävästi kokemusta vastaavista selvityksistä, joten nämä epävarmuustekijät arvioidaan vähäisiksi.

6.5 Yhteenveto ja johtopäätökset

Lepakkoselvityksen maastokäynneillä havaittiin aktiividetektorilla yhtä lepakkolajia, pohjanlepakkoa (*Eptesicus nilssonii*). Selvityksen aktiivikartoituksessa lepakkohavainnot tehtiin enimmäkseen yksittäisestä saalistavasta yksilöstä ja muutamalla pisteellä pohjanlepakoita saalistamassa oli kaksi.

Seitsemän passiividetektoria sijoitettiin karttatarkastelun ja aktiividetektoritarkkailun perusteella todennäköisille lepakoiden saalistusalueille ja siirtymäreiteille. 24.7.-17.8.2024 (24 yötä) tehdyssä lepakoiden passiividetektoritarkkailussa havaittiin pohjanlepakkoa (*Eptesicus nilssonii*), vesisiippaa (*Myotis daubentonii*), viikisiippaa/isoviikisiippaa (*Myotis mystacinus/Myotis brandtii*) sekä epävarmaa isolepakkoa (*Nyctalus Noctula*). Havaituista lepakkolajeista pohjanlepakko, vesisiippa sekä lajipari viikisiippa/isoviikisiippa eivät ole uhanalaisia; passiividetektoriin tallentuneesta mahdollisesta isolepakosta on Suomesta vain vähäisesti aikaisempia havaintoja ja laji on määritelty havaintoaineiston vähäisyyden perusteella Suomessa satunnaiseksi harhailijaksi ja uhanalaisuusarviointiin soveltumattomaksi (Hyvärinen ym. 2019).

Havaintopaikat sijoittuvat varttuneemman talousmetsän reunustamalle metsäautotielle tai moottorikelkkareitille, metsälammen rannalle ja Rytijojoen varrelle. Lepakoiden havaintopaikat ovat esitetty kuvien 3 ja 4 kartalla. Havaintojen laatu, lajien yleisyys ja kerralla havaittujen lepakojen määrä huomioiden selvityksen perusteella ei rajattu yhtään luokan I tai II lepakkoaluetta. Tehdyt lepakkohavainnot koskivat luokan III lepakkoalueita. Maankäytössä luokan III alueiden arvo lepakoille tulee mahdollisuuksien mukaan ottaa huomioon.

Huomionarvoisten lepakkoalueiden rajausta on esitetty kartalla edellä (Kuva 114). Nämä luokan III alueet suositellaan jätettävän mahdollisuuksien mukaan rakentamisen sekä avohakkuiden ulkopuolelle. Vastaavia lepakoiden saalistuspaikoiksi sopivia ympäristöjä esiintyy kuitenkin selvitysalueen ympäröivällä laajemmalla alueella runsaasti.

Selvityksessä ei tullut ilmi yhtään lepakoiden lisääntymis- ja levähdyspaikkaa (I-luokan alueet) tai merkittäviä saalistusympäristöjä tai siirtymäreittejä (II-luokan alueet).

7. SUDENKORENNOT

7.1 Johdanto

Luontodirektiivin (92/43/ETY) liitteen IV (a) lajeihin kuuluu Suomessa esiintyvistä sudenkorentolajeista lummelampikorento (*Leucorrhinia caudalis*), täplälampikorento (*Leucorrhinia pectoralis*), sirolampikorento (*Leucorrhinia albifrons*), kirjojokikorento (*Ophiogomphus cecilia*), idänkirsikorento (*Sympecma paedisca*) ja viherukonkorento (*Aeshna viridis*). Niiden lisääntymis- ja levähdyspaikat on suojeltu luonnonsuojelulain 78 §:n 2 momentin nojalla. Sen mukaan näiden paikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kielletty. Alueellinen ELY-keskus voi kuitenkin myöntää poikkeuksen tästä sekä luontodirektiivin artiklassa 12 että luonnonsuojelulain 78 §:ssä mainitusta heikentämis- ja hävittämiskiellosta. Poikkeuksen myöntämisen edellytyksistä on säädetty luontodirektiivin 16 artiklassa. Luontodirektiivin sudenkorentolajit ovat viherukonkorentoa (vaarantunut, VU) lukuun ottamatta luokiteltu Suomessa elinvoimaisiksi (LC) lajeiksi (Hyvärinen, ym. 2019), eivätkä ne ole myöskään alueellisesti uhanalaisia (Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus 2021). Tämän selvityksen kohdelajeina olivat lummelampikorento, täplälampikorento, sirolampikorento ja kirjojokikorento, joiden olisi tunnetun levinneisyytensä puolesta mahdollista esiintyä selvitysalueella.

7.1.1 Lummelampikorento

Lummelampikorenon elinympäristöjä ovat rehevät lammet ja järvet, joissa esiintyy kelluslehtistä kasvillisuutta. Lummelampikorentokoiraat pitävät reviirejään etenkin ulpukan ja lumpeen lehdeillä. Naaraita ja nuoria koiraita tavataan ruokailemasta kauempana avovedestä luhdilla, niityillä, pellonreunoilla, metsäaukioilla ja kosteikoilla. Pilvisellä ja sateisella säällä sekä öisin lummelampikorennot menevät suojaan vesistöä ympäröivään kasvillisuuteen (Nieminen & Ahola, 2017).

Kohteilla, joilla lummelampikorentoa esiintyy, lisääntymisalueeseen tulkitaan kuuluvaksi kapea kaistale rantakasvillisuutta, sekä rantaviivasta ulapalle se alue, jolla vesikasvillisuutta esiintyy. Levähdyspaikkaan kuuluu tämän lisäksi ympäröivä suojaava kasvillisuus, johon korennot menevät öisin ja huonolla säällä. Myös yllä mainitut naaraiden ja nuorten koiraiden ruokailupaikat lisääntymispaikan ympäristössä ovat levähdysalueita, joilla yksilöt viettävät aikaa myös öisin ja huonolla säällä. Kauempana esiintyvät levähdyspaikat eivät ole yksiselitteisesti määriteltävissä, eikä niitä rajata tässä selvityksessä (Nieminen & Ahola, 2017).

Lummelampikorenon esiintymisen kannalta merkittävimpiä uhkia ovat järvien ja lampien liiallinen umpeenkasvu ja maankäytön aiheuttama rehevöityminen sekä kunnostukset virkistyskäyttöä varten (Nieminen & Ahola, 2017).

Aikuisia lummelampikorentoja on tavattu lennossa välillä 23.5.–12.8. Direktiivilajioppaan mukainen inventointiaika on 15.6.–15.7. klo 9–19 välillä (Nieminen & Ahola, 2017).

7.1.2 Täplälampikorento

Täplälampikorento elää järvissä, lammissa ja merenlahdissa, joissa on paljon uposkasvillisuutta ja jonkin verran kelluslehtistä kasvillisuutta. Koiraat pitävät reviirejään rantakasvillisuuden, usein kortteikon, ruovikon tai osmankäämikön reunassa, missä ne tähyttävät pystyvarteisessa kasvillisuudessa. Erityisesti niiden mieleen ovat pienet poukammat, joko luonnolliset tai ihmisen tekemät. Naaraita ja nuoria koiraita tavataan ruokailemasta kauempana avovedestä luhdilla, niityillä, pellonreunoilla, metsäaukioilla ja kosteikoilla. Pilvisellä ja sateisella säällä sekä öisin täplälampikorennot menevät suojaan vesistöä ympäröivään kasvillisuuteen (Nieminen & Ahola, 2017).

Kohteilla, joilla täplälampikorentoa esiintyy, lisääntymisalueeseen tulkitaan kuuluvaksi kapea kaistale rantakasvillisuutta, sekä rantaviivasta ulapalle se alue, jolla vesikasvillisuutta esiintyy. Levähdyspaikkaan kuuluu tämän lisäksi ympäröivä suojaava kasvillisuus, johon korennot menevät öisin ja huonolla säällä. Myös yllä mainitut naaraiden ja nuorten koiraien ruokailupaikat lisääntymispaikan ympäristössä ovat levähdysalueita, joilla yksilöt viettävät aikaa myös öisin ja huonolla säällä. Kauempana esiintyvät levähdyspaikat eivät ole yksiselitteisesti määriteltävissä, eikä niitä rajata tässä selvityksessä (Nieminen & Ahola, 2017).

Täplälampikorenon esiintymisen kannalta merkittävimpiä uhkia ovat järvien ja lampien liiallinen umpeenkasvu ja maankäytön aiheuttama rehevöityminen sekä kunnostukset virkistyskäyttöä varten (Nieminen & Ahola, 2017).

Aikuisia täplälampikorentoja on tavattu lennossa 23.5.–17.8. Direktiivilajioppaan mukainen inventointiaika on 15.6.–15.7. klo 9–19 välillä (Nieminen & Ahola, 2017).

7.1.3 Sirolampikorento

Sirolampikorenon elinpaikkoja ovat tyypillisesti metsien ympäröimät suolammet ja pienet järvet, joita reunustaa rahkasammal-, saraikko- ja varvikkovyöhyke. Isommilla järvillä sitä voi joskus tavata järven matalammissa suorantaisissa ja saraikkoisissa osissa, joissa esiintyy kelluslehtisiä kasveja. Koiraiden reviirit sijaitsevat rantaviivan tuntumassa, missä ne tähystävät lumpeen, ulpukan tai ilmaversoisen kasvin lehdellä tai matalalla lentäen. Naaraat ja nuoret koiraat ruokailevat lisääntymispaikan ympäristössä rämesoilla, soiden reunoilla, pienillä hakkuuaukoilla ja harvojen kangasmetsien aukoissa. Pilvisellä ja sateisella säällä sekä öisin sirolampikorennot menevät suojaan vesistöä ympäröivään kasvillisuuteen (Nieminen & Ahola, 2017).

Kohteilla, joilla sirolampikorentoa esiintyy, lisääntymisalueeseen tulkitaan kuuluvaksi kapea kaistale rantakasvillisuutta, sekä rantaviivasta ulapalle se alue, jolla vesikasvillisuutta esiintyy. Levähdyspaikkaan kuuluu tämän lisäksi ympäröivä suojaava kasvillisuus, johon korennot menevät öisin ja huonolla säällä. Myös yllä mainitut naaraiden ja nuorten koiraien ruokailupaikat lisääntymispaikan ympäristössä ovat levähdysalueita, joilla yksilöt viettävät aikaa myös öisin ja huonolla säällä. Kauempana esiintyvät levähdyspaikat eivät ole yksiselitteisesti määriteltävissä, eikä niitä rajata tässä selvityksessä (Nieminen & Ahola, 2017).

Sirolampikorenon esiintymisen kannalta merkittävimpiä uhkia ovat järvien ja lampien liiallinen umpeenkasvu ja maankäytön aiheuttama rehevöityminen sekä kunnostukset virkistyskäyttöä varten (Nieminen & Ahola, 2017).

Aikuisia sirolampikorentoja on tavattu lennossa 28.5.–20.9. Direktiivilajioppaan mukainen inventointiaika on 25.6.–31.7. klo 9–19 välillä (Nieminen & Ahola, 2017).

7.1.4 Kirjojokikorento

Kirjojokikorento elää pienten virtavesien matalilla koskialueilla. Sille sopivaa elinympäristöä ovat kirkasvetiset ja hiekka- tai kivikkopohjaiset, mutta myös sameammat hiekkapohjaiset pienet joet ja purot, joilla on koiraille aurinkoisia tähystyspaikkoja. Koiraat pitävät reviiriä koskiosuuksilla tähystäen koskikivillä, puunrungoilla tai rantakasveilla. Naaraat ja nuoret koiraat ruokailevat paahteisilla, suojaisan aluskasvillisuuden paikoilla metsäaukeilla, aurinkoisilla rinteillä, suonreunoilla, tuulensuojaisilla hakkuuaukeilla, metsäautoteiden reunoilla, sähkölinjojen alusilla ja sorakuopissa, jopa kilometrien päässä lisääntymispaikoista. Yöllä ja pilvisellä säällä kirjojokikorennot ovat suojassa puissa ja muun kasillisuuden seassa (Nieminen & Ahola, 2017).

Kirjojokikorenon esiintymisen kannalta merkittävin uhkatekijä on veden laadun heikkeneminen, esimerkiksi maatalouden, ojitusten ja turvesoiden vaikutuksesta (Nieminen & Ahola, 2017).

Kirjojokikorentoja on tavattu lennossa 13.6.–27.9. Direktiivilajioppaan mukainen inventointiaika on 10.7.–15.8. klo 9–18 välillä (Nieminen & Ahola, 2017).

7.2 Aineistot ja menetelmät

Merkittävimpiä vesistöjä selvitysalueella ovat Ryyränen-järvi ja Vähä-Vuottojärvestä alkunsa saava Rytijoki-Vuottojoki. Lisäksi selvitysalueella sijaitsee pienempiä virtavesiuomia kuten Vuottojokeen laskeva pieni Humpinjoki. Alueen virtavesiä ja muita pienvesiä selvitettiin kesällä 2024 ja tulokset on raportoitu luvussa 9. Virtavesien lisäksi selvitysalueella esiintyy useita pieniä suoyhdistelmäluontotyyppien allikoita, soranoton seurauksena syntyneitä pieniä lampia ja rakennettu kosteikko Suurisuoan turvetuotantoalueella.

7.2.1 Työstä vastaavat henkilöt

Korentoselvityksen toteutuksesta ja raportoinnista vastasi FM ekologi Janne Tolonen. Raportin tarkastuksesta vastasi FM biologi Iina Koivunen. Molemmat työskentelevät luontoasiantuntijoina Sweco Finland Oy:ssä.

7.2.2 Tutkimusmenetelmät

Korentoselvityksen tarkoituksena oli tunnistaa lummelampikorenon, täplälampikorenon, sirolampikorenon ja kirjojokikorenon lisääntymis- ja levähdysalueet selvitysalueella direktiivilajioppaassa (Nieminen & Ahola, 2017) kuvattuja menetelmiä soveltaen. Lampikorentojen selvityksessä kohteena olevat lammet kierrettiin rantoja pitkin kiikaroiden aurinkoisella, heikkotuulisella säällä kunkin lajin direktiivilajioppaan mukaisen (Nieminen & Ahola, 2017) inventointiaikaikkunan sisällä. Havaitut koiraat laskettiin ja niiden sijainti merkittiin ylös. Suoluontotyyppien osalta kuljettiin suoalueita soveltaen, siten kun niitä oli mahdollista jalkaisin kulkea, samalla erityisesti avovesialueita tarkkaillen ja kiikaroiden. Tulosten perusteella rajattiin asiantuntija-arviona korentojen lisääntymis- ja levähdysalueet. Lisääntymispaikasta kauempana olevat levähdyspaikat eivät ole direktiivilajioppaan mukaan yksiselitteisesti määriteltävissä, joten niiden rajaaminen ei sisälly selvitykseen.

Kirjojokikorentoselvitys tehtiin puroinventointien yhteydessä selvitysalueen potentiaalisilla kirjojokikorenon soveltuvilla virtavesillä 23–24.7.2024. Lisäksi mahdollisia kirjojokikorentoja havainnointiin myös sähkökoekalastusten yhteydessä koekalastusalueilta elokuun lopulla 27–28.8.2024. Kirjojokikorentoselvityksessä korentoja havainnointiin kävellen virtavesien rantoja tai uomaa pitkin kävellen ja kiikaroiden. Korentoselvityksen kohteet on esitetty kartalla (Kuva 117) ja selvitysten olosuhteet alla taulukossa (Taulukko 10). Tarkemmat kartat on esitetty liitteessä 3o.

Lähtötietoina käytettiin Suomen lajitietokeskukselle 5.3.2024 tehtyä aineistopyyntöä (Suomen lajitietokeskus, 2024f) selvityksen kohteena olevien sudenkorentojen esiintymisestä selvitysalueella ja sen läheisyydessä. Raportin kartat sisältävät maanmittauslaitoksen maastotietokannan aineistoa (Maanmittauslaitos 2024).

Taulukko 10. Olosuhteet Kajaanin sudenkorentoselvitysten aikana.

Selvityskohde	Selvitysajankohta, Kajaani, Otanmäki	Lämpötila °C	Pilvisyys (asteikko 0–8)	Tuuli m/s	Muu lisätieto olosuhteista
Lampikorennot	3.7.2024 klo 9.30–17.30	+16,5–18	2/8–4/8	1–3 m/s	Pilvisyys ja tuulisuus vaihtelevaa. Erittäin lämmintä > +20 astetta auringon paistaessa. Varjossa aamupäivällä +17 astetta.
Lampikorennot	4.7.2024 klo 10.00–17.30	+17,5–25	1/8–7/8	1–3 m/s	Pilvisyys vaihtelevaa, lisääntyi iltapäivää kohden. Avoimilla

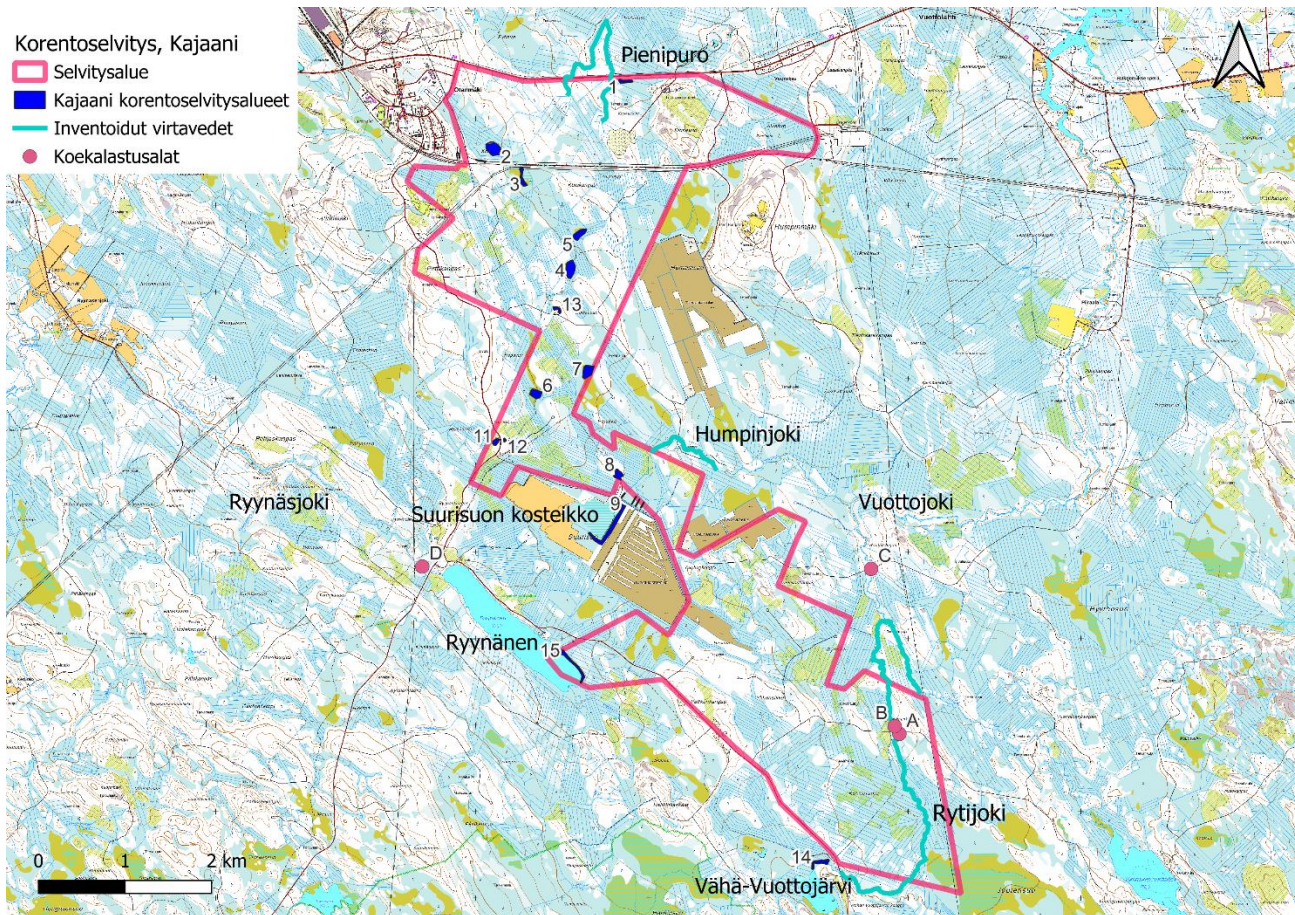
Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

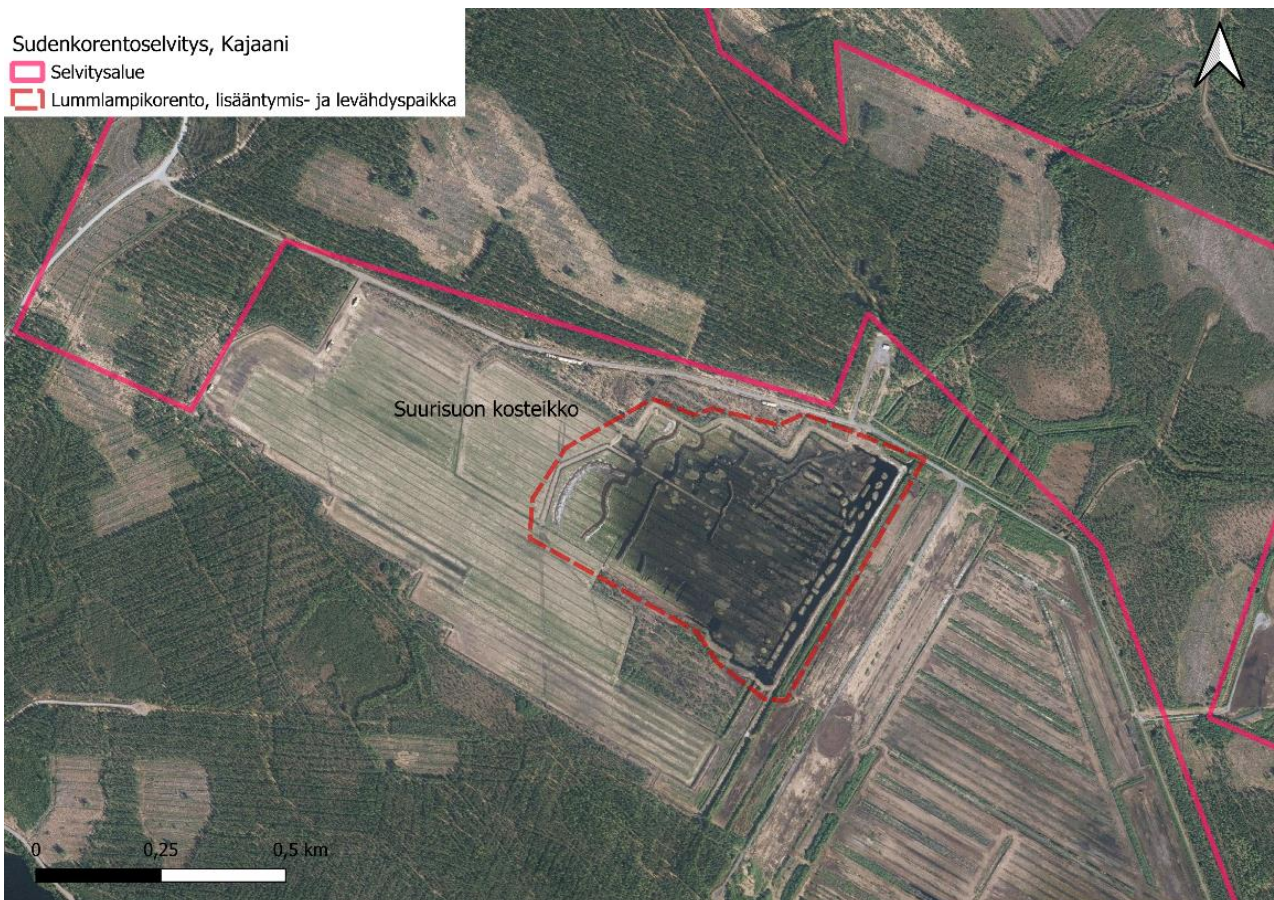
					paikoilla paahtava auringon paiste, hellettä noin +25 astetta.
Kirjojokikorento	23.7.2024 klo 12–18.00	+20+25	1–3/8	1–3 m/s	Auringossa avoimilla paikoilla paahtava auringon paiste, hellettä noin +25 astetta.
	24.7.2024 klo 9–16.00	+ 21–26	1–3/8	1–3 m/s	
Kirjojokikorento	27.–28.8.2024 klo 10–16.00	+ 22–26 + 18–21	1–3/8 3–6/8	1–2 m/s 1–3 m/s	27.8. hellettä ja heikkotuulista. 28.8. pilvisempää ja iltapäivällä jo tiikusadetta.

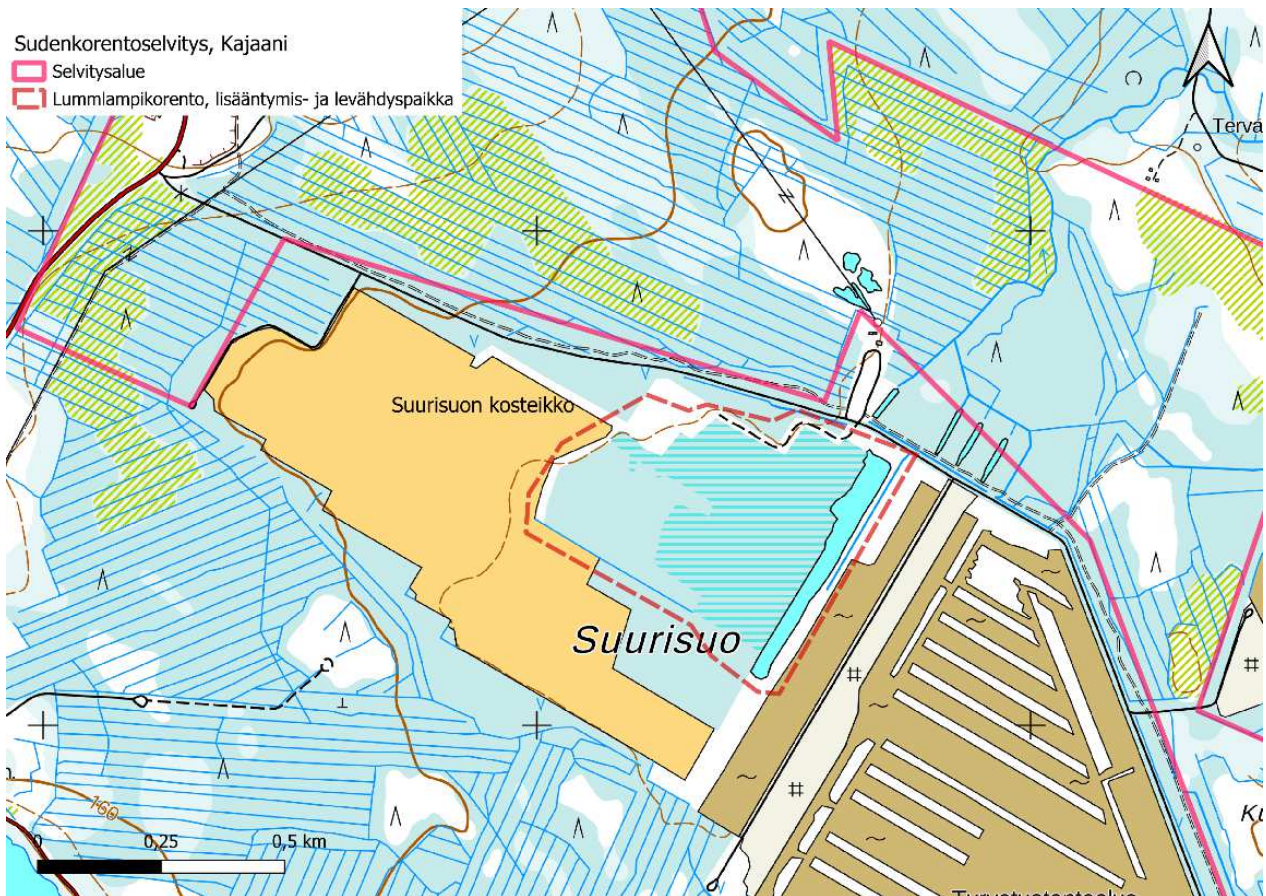
Kuva 117 Sudenkorentoselvityksen kohteena olevat vesialueet, lammet ja virtavesijaksot. Alueen merkittävimmät vesistöt merkattu karttaan nimellä. Taustakartta: Maanmittauslaitos 2024

7.3 Tulokset

Sudenkorentoselvityksessä havaittiin lummelampikorentoja Suurisuon turvetuotantoalueelle rakennetulla kosteikkoalueella, joka sijaitsee selvitysaluerajauksen ulkopuolella selvitysalueen välittömässä läheisyydessä. Lummelampikorenon lisääntymis- ja levähdysalueen heikentäminen on luonnonsuojelulain 78 §:n mukaisesti kielletty. Alueelta rajattiin kosteikkoalue reuna-alueineen lummelampikorenon lisääntymis- ja levähdysalueeksi (Kuva 118 ja Kuva 119). Lummelampikorentokoiraita havaittiin alueelta kolme yksilöä, kosteikon itäreunan lounaiskoillinen suuntaisella pitkänmuotoisella avovesialueella (Kuva 121). Kosteikon vesikasvillisuutta ovat muun muassa osmankäämi, palpakot (*Sparganium sp.*) sarat (*Carex sp.*), vesikuusi, uistinviita, vesisherne ja lumme. Lummelampikorentoja näkyi avovedessä kasvillisuuslautoilla (mm. vesisherne, vesisammal).

Kuva 118. Suurisuon rakennetulle kosteikolle rajattu lummelampikorenon lisääntymis- ja levähdysalue. Kosteikkoalue sijaitsee selvitysaluerajauksen välittömässä läheisyydessä. (Ortoilmakuva Maanmittauslaitos 2024)

Kuva 119 Suurisuon kosteikon rajattu Lummelampikorenon lisääntymis- ja levähdysalue. Kuvassa näkyy myös kosteikon pohjoispuolella sijaitsevat kaivetut lammet, joiden vesikasvillisuus oli runsasta. Lammissa havaittiin runsaasti sudenkorentoja, mutta ei direktiivilajikorentoja. Sen sijaan kapeissa turvetuotantoalueen laskeutusaltaissa havaittiin korentoja vain vähän. (Taustakartta: Maanmittauslaitos 2024).

Lummelampikorenon lajimääritys tehtiin kiikaroimalla korentoja ja tunnistamalla lajityypilliset tuntomerkit. Lajitunnistus varmistettiin valokuvasta (Kuva 120). Muita EU:n luontodirektiivillä suojeltuja sudenkorentoja (täplälampikorento, sirolampikorento tai kirjojokikorento) ei havaittu selvitysalueelta.

Lähes kaikilta selvitysalueen korentoselvityskohteilta havaittiin muita sudenkorentoja. Runsaina lajeina havaittiin pikkulampikorento, isolampikorento ja ruskohukankorento. Ukonkorenoista havaittiin ainakin ruskoukonkorento ja pohjanukonkorento. Myös muutama kiiltokorento, tummasyyskorento ja litteähukankorento havaittiin selvitysalueella. Lisäksi havaittiin runsaasti ukonkorentoja ja tytönkorentoja, joita ei määritetty lajilleen.

Kuva 120. Lummelampikorentokoiras Suurisuon kosteikolla. Kuvassa erottuu tyypilliset tuntomerkit: siniharmaa leveä takaruumis, valkoiset perälisäkkeet, valkoinen siipitäplä ja valkoinen naama.

Kuva 121. Suurisuon kosteikko.

Kirjojokikorentoa ei havaittu selvitettyiltä uomajaksoilta. Kirjojokikorennolle sopivia aurinkoisia hiekka- tai sorapohjaisia koskipaikkoja oli selvityksen kohteena olevissa puroissa melko vähän. Alueen virtavedet ovat voimakkaasti humusväritteisiä ja tummia. Kirjojokikorennolle soveltuvia hiekkapohjaisia koskijaksoja esiintyi

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

kuitenkin jonkin verran sekä Rytijoessa että Rynnäsjoessa (Kuva 124). Soraa kyseisten jokien virtapaikoissa oli kuitenkin melko vähän. Rytijoella havaittiin sudenkorennoista neidonkorentoja ja purokorento. Neidonkorento on yleinen ja elinvoimainen virtaavien vesien äärellä esiintyvä laji. Rytijoella havaittiin myös purokorentoja, joka on myös elinvoimainen virtavesielinympäristöissä esiintyvä laji. Inventoiduista uomista selvitysalueelta Vuottojokeen virtaava Humpinjoki ja selvitysalueelta pohjoiseen kohti Oulujärveä virtaavan Pikkupuron todettiin oleville kirjojokikorennolle soveltumattomia pieniä, voimakkaasti ihmistoiminnan seurauksena muuttuneita uomia, joiden vedenlaatu on selvästi heikentynyt.

Useat selvitysalueella sijaitsevat pienet lammet eivät edusta lampikorentojen kannalta erityisen sopivaa elinympäristöä. Tällaisia kohteita olivat erityisesti kuivuneet suotyyppien allikot ja turvetuotantoalueen laskeutusaltaat. Selvityskohteista kohde 1 Kokkolantien läheisyydessä oli pitkänmuotoinen, todennäköisesti ojitusten vesiensuojelurakenteeksi kaivettu allas, kohteet 2–5 ja 7 suo yhdistelmäluontotyyppien allikoita ja avovesialueita, kohteet 6, 11, 12 ja 8 kaivettuja, mm. soranoton seurauksena syntyneitä pieniä lampia, kohde 9 turvetuotantoalueen neljä kaivettua laskeutuallasta, kohde 15 Rynnänen-järven rantavyöhyke ja kohde 16 Vähä-Vuottojärvi ja Rytijoen luusua.

Kuva 122. Selvitysalueen pohjoisosassa lähellä Otanmäen keskustaa sijaitsevan Kotasuon avovesialueita (kohde 2).

Kuva 123. Suurisuon pohjoispuolella sijaitseva kaivettu lampi (kohde 9).

Lampikorennoilla potentiaalista elinympäristöä oli erityisesti osassa suoluontotyyppejä (erityisesti kohteet 2, 3, 4), Suurisuon turvetuotantoalueen pohjoispuolella kaivetuissa luonnontilaisen kaltaisissa lammissa (kohde 8), Rynnäsentien varressa soranottokuoppiin muodostuneissa luonnontilaisen kaltaisissa lammissa (kohteet 12 ja 13) sekä Vähä-Vuottojärven-Rytijoen alueella ja Rynnänen-järvessä (Kuva 122 ja Kuva 123). Näissä kohteissa ei kuitenkaan havaittu direktiivikorentoja, mutta muut sudenkorentolajit olivat runsaslukuisia.

Suomen lajitietokeskuksen tietokannassa (aineistopyyntö, 8.3.2024; Suomen Lajitietokeskus 2024a) selvitysalueelta koilliseen sijaitsevasta Oulujärven Vuottolahdesta (Vuottojoen suulta) on havaintoja lummelampikorennosta. Selvitysalueelta ei ole aiempia havaintoja direktiivikorennoista.

Kuva 124. Rytijoen virtapaikka, jossa havaittiin purokorento ja neidonkorentoja.

7.4 Epävarmuustekijät

Yhtenä vuonna tehdyt luontoselvitykset antavat kuvan ainoastaan yhden vuoden tilanteesta, johon voivat vaikuttaa esimerkiksi sääolot, kevään eteneminen ja sattuma. Sudenkorentoselvitys tehtiin kuitenkin oikea-aikaisesti ja selvityksen kannalta suotuisassa säätilassa.

Selvityksen aikaan havaittiin runsaasti muita korentoja (mm. pikku- ja isolampikorentoja), josta voidaan päätellä, että olosuhteet korentojen havaitsemiseen olivat hyvät. Lisäksi havaittiin lummelampikorentoja Suurisuo- turvetuotantoalueen kosteikoilta, joten selvitysaika lampikorentojen havaitsemiseen oli oikea. Mahdollisesti Suurisuo- kosteikkoalueella olisi ollut havaittavissa enemmänkin lummelampikorentoja, mutta tarkempi selvitys olisi vaatinut vesillä liikkumista esimerkiksi kanootilla. Alueen selvitys tehtiin rantoja pitkin kulkemalla niiltä osin kosteikkoa, kun rannalla kulkeminen ja korentojen havaitseminen oli toteuttavissa.

Heinäkuun toisena inventointipäivänä 4.7.2024 iltapäivällä olosuhteet korentojen havaitsemiseen heikentyivät jonkin verran. Tuulisuus ja pilvisuus lisääntyivät selvästi, mutta sudenkorentoja oli kuitenkin selvästi havaittavissa erityisesti suojaisilla pienillä lammilla ja Suurisuo- läheisyydessä. Iltapäivän aikana käytiin myös varsinaisen selvitysalueen reunoilla sijaitsevalla Vähä-Vuottojärven rannalla Rytijoen luusuassa ja Ryytäjärven itäreunalla, johon selvitysalue rajautuu. Näiltä alueilta ei havaittu EU:n luontodirektiivin liitteen IV (a) sudenkorentolajeja, mutta alueilla on kuitenkin selvästi potentiaalia direktiivilajien esiintymiseen. Olosuhteet lajien havaitsemiseen olivat kohtalaiset ja alueilta havaittiin kuitenkin yksittäisiä pikkulampikorentoja ja kiiltokorentolaji Vähä-Vuottojärveltä.

7.5 Yhteenveto ja johtopäätökset

Selvitysalueen reuna-alueelta Suurisuo- ja kosteikoilta havaittiin lummelampikorentoja ja rajattiin EU:n luontodirektiivin liitteen IV (a) sudenkorentolajien lisääntymis- ja levähdysalue, jonka heikentäminen on luonnonsuojelulain 78 §:n mukaisesti kielletty. Selvitysalueella ei havaittu muita EU:n luontodirektiivin liitteen IV (a) sudenkorentolajeja.

Selvitysalueen useat pienet suoympäristöissä esiintyvät avovesialueet ja pienet allikot vaikuttaisivat olevan tärkeitä elinympäristöjä sudenkorenoille, sillä niillä havaittiin runsaasti mm. pikkulampikorentoja, ukonkorentoja ja työntkorentoja. Näiltä alueilta ei kuitenkaan havaittu EU:n luontodirektiivin liitteen IV (a) sudenkorentolajeja. Todennäköisesti osa näistä pienialaisista allikoista voi kuivua joinakin vuosina. Osassa suo- ja vesialueita vesikasvillisuus, sekä upos-, että kelluslehtinen, oli melko vähäistä, mikä voi vähentää niiden merkitystä direktiivillä suojelluille lampikorenoille.

Selvitysalueella ja selvitysalueen läheisyydessä on jonkin verran direktiivikorenoille soveltuvia elinympäristöjä. Esimerkiksi Vuottojoen majavapatojen muodostamat suvantoalueet ja muut suvantojaksot voivat soveltuvia esimerkiksi lummelampikorenoille ja suoluontotyyppien avovesialueet sirolampikorenoille. Alueen virtavesiympäristöissä ei havaittu direktiivilaji kirjojokikorentoa, mutta elinvoimaiseksi luokiteltu virtavesilaji purokorento havaittiin Rytijoelta puroinventointien yhteydessä heinäkuun lopulla. Purokorento suosii samankaltaisia elinympäristöjä kuin kirjojokikorento, eli kirkasvetisiä pieniä virtavesiä ja niiden sora- ja hiekkapohjia (Karjalainen 2010). Tällaisia alueita ei kuitenkaan ole kovin paljon selvitysalueella. Vedenlaadun heikkeneminen on kirjojokikorenon kannalta merkittävin uhkatekijä (Nieminen & Ahola, 2017). Selvitysalueen vesistöjen valuma-alueilla tehdyt runsaat metsä- ja suo-ojitukset ovat todennäköisesti heikentäneet alueen virtavesien soveltuvuutta jokikorenoille (*Gomphidae*), joihin kirjojokikorentokin kuuluu.

8. SAUKKO

8.1 Johdanto

Saukkoselvitys tehtiin sekä talvella että kesällä.

Saukko (*Lutra lutra*) kuuluu Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV (a) eläinlajeihin, joille edellytetään tiukkaa suojelua. Suojelulla tähdätään kyseisten lajien pitkäaikaiseen säilymiseen EU:n alueella. Liitteen IV (a) lajien lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kielletty luonnonsuojelulain 78 §:n nojalla (Nieminen & Ahola 2017). Saukko on Suomessa elinvoimainen (Hyvärinen ym. 2019). Alueellinen ELY-keskus voi kuitenkin myöntää poikkeuksen tästä sekä luontodirektiivin artiklassa 12 että luonnonsuojelulain 78 §:ssä mainitusta heikentämis- ja hävittämiskiellosta. Poikkeuksen myöntämisen edellytyksistä on säädetty luontodirektiivin 16 artiklassa ja luonnonsuojelulain 83 §:ssä. Saukko on Suomessa elinvoimainen (Hyvärinen ym. 2019). Se ei ole myöskään alueellisesti uhanalainen (Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus 2021).

Saukkoa esiintyy nykyisin koko Suomessa. Aikanaan metsästys ja ympäristömyrkyt romahduttivat kannan, mutta rauhoituksen myötä saukko on palannut entisille asuinsijoilleen (Liukko 1999). Nykyisin liikenne on merkittävä sauikkojen kuolemia aiheuttava tekijä (Sulkava 2017). Lajin elinpiiri on hyvin laaja, usein kymmenien kilometrien pituinen vesistöreitien osa. Suotuisat lisääntymis- ja levähdyspaikat sijaitsevat yleensä jokialueilla, joiden rannoilla kasvaa puuvartisista kasveja. Saukon on yleisesti ajateltu olevan hyvä virtavesien tilan mittari, mutta nykyisin saukkoa esiintyy hyvin monenlaisissa vesistöissä myös rehevöityneissä ja vedenlaadultaan heikentyneissä vesistöissä (Liukko 1999; Sulkava 2017). Koska saukko ei itse pysty tekemään avantoja jäähän, laji on talvella riippuvainen läpi talven sulana pysyvistä virtapaikoista.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Lisääntymispaikkaan kuuluvat sekä synnytyksesä, pienten poikasten siirtopesä, että näiden lähistöllä sijaitsevat talvella sulana pysyvät vesistön osat, joilla pentue talvella saalistaa ja jotka saukkonaaras on syksyllä hajumerkinnyt poikuereviirinsä ydinalueeksi. Lisääntymispaikan laajuus riippuu saatavilla olevan ravinnon määrästä. Runsaasti ravintoa sisältävällä paikalla se voi olla yksi suurehko koski, mutta pienemmillä vesistöillä yleensä useamman melko lähekkäisen talvisen ruokailupaikan kokonaisuus (Sulkava 2017). Urossaukkojen reviiri on suurempi kuin naaraiden, ja ne voivat liikkua kauaskin jokien sulapaikoista siirtyessään reviirin osilta toiselle.

Talviaikaan saukon lisääntymispaikka paikannetaan ja määritellään poikueiden ja naaraan lumijälkien perusteella. Tärkeintä on selvittää lisääntymispaikan ravinnonsaantimahdollisuuksien perusteella kriittiset alueet, eli kovillakin pakkasilla sulana pysyvät uomien osat. Levähdyspaikoista ovat löydettävissä ja rajattavissa vain pitkään käytetyt suojaiset kuustenalustat, osa luolista ja majavanpesät. Muut levähdyspaikat ovat joko hyvin vaikeasti löydettäviä tai epäsäännöllisesti käytettyjä, ja siten niitä ei yleensä kyetä rajaamaan tai ne eivät ole luontodirektiivin mukaisia levähdyspaikkoja (Sulkava 2017). Kesällä saukon jälkien havaitseminen on vaikeampaa, mutta havaittavissa ovat saukon käyttämät polut, rantahiekkaan tai mutaan painautuneet jäljet ja ulosteet.

8.2 Saukkoselvitys talvella

8.2.1 Aineistot ja menetelmät

8.2.1.1 Työstä vastaavat henkilöt

Saukkoselvityksen tekijöinä olivat FM ekologi Janne Tolonen, biologi FM Aija Lehikoinen ja ekologi FM Laura Haikonen. Raportoinnista vastasi Janne Tolonen.

8.2.1.2 Tutkimusmenetelmät

Saukkoselvityksen maastotöissä noudatettiin soveltaen Sulkavan (1999, 2007) kuvaamia menetelmiä. Saukon talvinen inventointi perustuu lumijälkilaskentaan saukon talvisilla ruokailupaikoilla ja niiden välillä. Saukkoselvitykset on helpointa tehdä talvella, jolloin voidaan myös varmistaa, onko selvittävällä alueella lisääntymispaikkaa. Saukkonaaraat keskittävät pentueensa elämän ympäri vuoden sulana pysyville virtavesien osille, joten poikueen talvinen ruokailupaikka on osa saukon lisääntymis- ja levähdyspaikkaa. Saukkoinventointi toteutetaan kulkemalla alueen vesistöjen rannat joko yhden tai useampia kertoja kauttaaltaan läpi.

Ennen saukkoselvitystä tunnistettiin karttatarkastelulla potentiaaliset saukon lisääntymis- ja levähdysalueet. Näitä selvitysalueella ovat erityisesti Rynäsajoki ja Vuottojoki, Saukkokartoituksia kohdennettiin jokien virtapaikkoihin, jotka pysyvät sulana talviaikaan. Mahdollisia koski- ja virtapaikkoja paikannettiin karttatarkastelulla muun muassa maastotietokannan korkeuskäyrien ja ortoilmakuvien avulla.

Saukkoselvityksen lisäksi selvitysalueella tehtiin myös erillinen lumijälkilaskenta selvitys kolmella riistakolmiolla (4 x 4 x 4 km riistakolmiot) tarkoituksena selvittää alueen nisäkäslajistoa ja nisäkkäiden määriä. Lumijälkilaskennan yhteydessä kirjattiin ylös myös saukon jälkihavainnot. Lumijälkilaskennan yhteydessä kartoitettiin laajalti alueen oja- ja uomaverkosta (liite 3k). Lumijälkilaskennan yhteydessä havaitut saukon jäljet on raportoitu tässä raportissa.

Maastokäynnit tehtiin kahtena erillisenä päivänä 20.3.2024 ja 27.3.2024. Selvitystä tehtäessä valittujen kohdealueiden rantoja pitkin liikuttiin hiihtäen ja kävellen, saukon jälkiä ja jätöksiä etsien, tavoitteena tunnistaa saukon lisääntymis- ja levähdyspaikat.

Saukkoselvitysten aikaiset sää- ja lumiolosuhteet on esitetty alla taulukossa (Taulukko 11). Lunta oli selvityksiä edeltävinä viikkoina satanut hyvin niukasti. Ensimmäisen maastokäynnin aikaan hangen päällä oli ohut kerros uutta lunta, joka oli satanut kahdesta kolmeen vuorokautta aiemmin. Toisena maastopäivänä lunta oli satanut noin viisi senttimetriä kaksi kolme päivää ennen käyntiä.

Taulukko 11. Saukkoselvitysten aikana vallinnut säätila.

Ajankohta	Lämpötila	Tuuli	Pilvisuus	Lumitilanne
20.3.2024 klo	-5°C → 2°C	1 m/s → 1 m/s	1/8 → 3/8	n 100 cm
27.2023 klo 11:00 – 17:30	-13°C → 0°C	1 m/s → 1 m/s	5/8 → 3/8	80–90 cm

Kuva 125. Selvityksen ajankohtana 20.3.2024 oli lunta runsaasti, mutta auringonpaiste sulatti päivisin hangen pintaa. Kuvan Rynnäsjoessa on pitkä sula koskialue heti Rynnänen -järven alapuolella. Alue on hyvin potentiaalinen saukon lisääntymis- ja levähdyspaikka, mutta 20.3.2024 saukon jälkiä ei havaittu, lukuun ottamatta järven luusuassa sijaitsevaa padon alla säilynyttä vanhaa jälkeä.

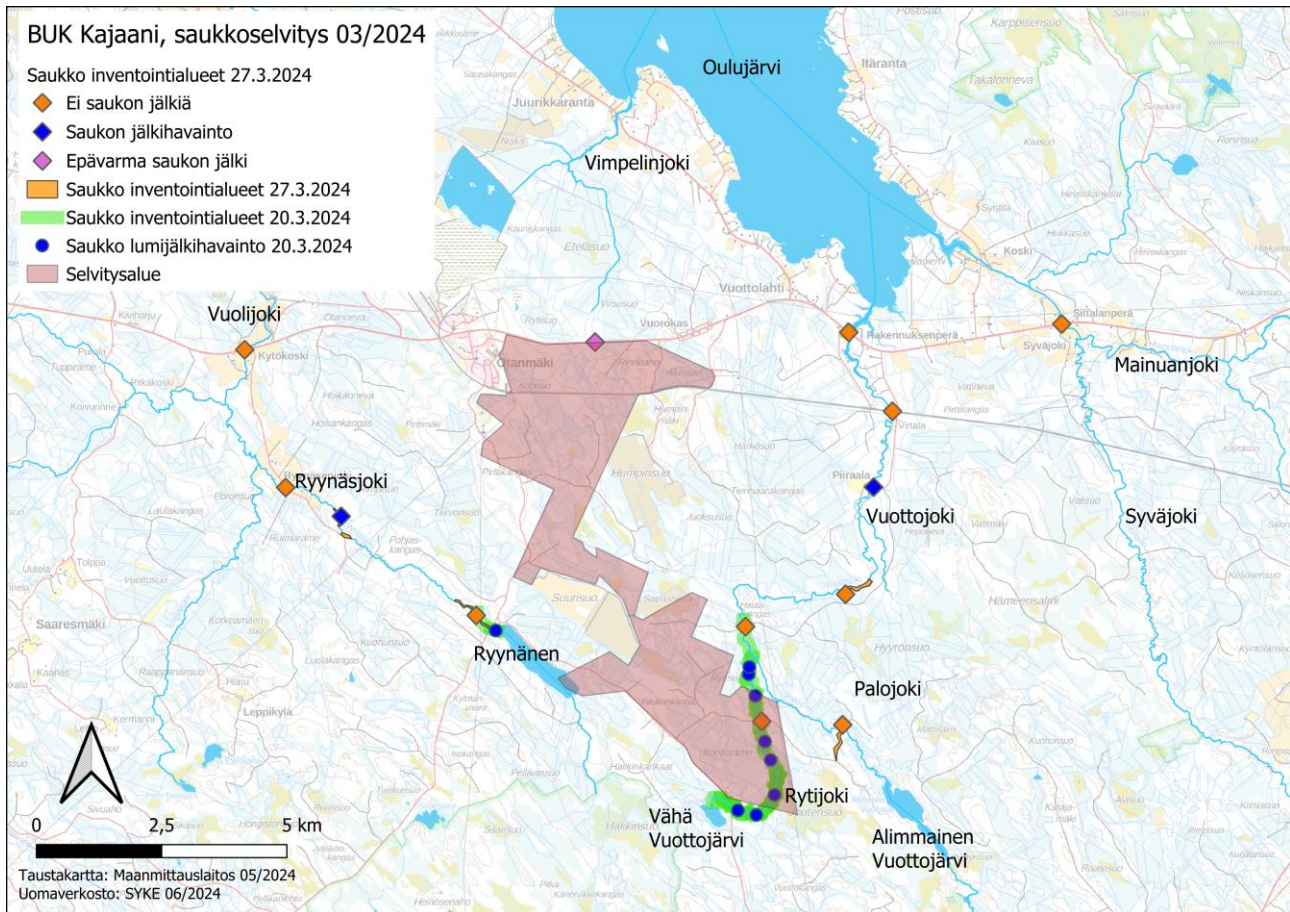

Kuva 126. Rynnäsjoen koskialueella havaittiin myös vaarantunut (VU) koskikara (*Cinclus cinclus*), kuvassa vastarannan laakean kiven päällä.

8.2.2 Tulokset

Saukkoselvityksessä lumijälkiä havaittiin useassa kohtaa Rytijokea ja Rynnäsjoella sekä Vuottojoella (Kuva 127). Selvityksen jälkihavaintojen perusteella Vuottojoen ja Rynnäsjoen virtavesijatsumot ovat osa saukon elinpiiriä. Lisääntymis- ja levähdyspaikaksi rajattavia alueita, ei kuitenkaan havaittu lumijälkilaskennan perusteella. Esimerkiksi saukon ulosteita, pesäpaikkoja tai selviä ruokailujälkiä ei havaittu. Havaitut saukon jäljet olivat saukon yksittäisiä kulkujälkiä. Selvitysalueella havaittiin useita potentiaalisia saukon lisääntymis- ja levähdyspaikkoja, kuten majavapatoja ja laajoja virtavesien sulapaikkoja. Muiden selvitysten yhteydessä havaittiin saukon jäljet myös Rytijoen länsipuolella sijaitsevalta Kontiorämeen ojitetulta alueelta. Saukot mitä todennäköisimmin hyödyntävät alueen ojituksia liikkumiseen laajemminkin.

Suomen lajitietokeskuksen tietokannassa ei ole havaintoja saukosta selvitysalueelta (Suomen Lajitietokeskus 2024d-e), mutta Vuolijoen Rynnäsjoen uomaverkostosta on havainto vuodelta 2022 Kytökosken alueelta, Kokkolantien sillan läheisyydestä ja toinen havainto Vuolijoen alaosa vuodelta 2019. Selvitysalueella sijaitseva Rynnänen -järvi ja siitä alkunsa saava Rynnäsjoki ovat Vuolijoen virtavesiä. Aiemmat saukkohavainnot Vuolijoenlta tukevat käsitystä siitä, että alueen virtavedet ovat saukon reviiriä.

Kuva 127. Saukon jälkihavainnot ja selvitysalueet 20.3. ja 27.3.2024. Sinisillä nelikulmioilla ja ympyröillä merkattu saukon jälkihavainnot. Alueen joet virtaavat selvitysalueelta Oulujärveen.

Saukon jälkiä havaittiin runsaimmin Rytijoen alueella, jossa ainakin yksi saukkoyksilö oli kulkenut pitkän matkaa uomaa pitkin. Jäljet eivät olleet tuoreita, mutta kuitenkin tunnistettavissa saukon jäljiksi. Alueella oli tunnistettavissa muun muassa upottavassa lumessa saukon pariloikkajälkiä. Saukko oli mahdollisesti kulkenut paikoin myös jään alla, sillä Vähä Vuottojärven alapuolisessa Rytijoen uomassa jääpeite oli aukkoinen, erityisesti lähempänä järveä (Kuva 128 ja Kuva 129). Rytijoella havaittiin myös majavan patoja ja tuoreita majavan lumijälkiä ja ruokailujälkiä (Kuva 130).

Kuva 128. Rytijoki Vähä Vuottojärven luusuan alapuolella oli paikoin sula. Rytijoen yläosan alueelta tavattiin vanhempia saukon jälkiä.

Kuva 129. Rytijoen yläosassa Paukunkankaantien ja Joutensuon välisellä alueella on majavan padon seurauksena laaja tulvinut alue, josta puusto on kuollut. 20.3.2024 padotusta ei ollut, joten pato on purkautunut tai purettu.

Kuva 130. Majavan pato Rytijoen alaosassa Palojoentien yläpuolella. Saukko voi hyödyntää majavapatoja lisääntymis- ja levähdyspaikkana.

8.2.3 Epävarmuustekijät

Jälkien havaittavuuteen ja tunnistamiseen ovat voineet vaikuttaa lumijälkilaskennan lumitilanne ja sääolosuhteet, jotka eivät olleet parhaita mahdollisia. Kaksi-kolme päivää ennen maaliskuun (20.3.) laskentoja oli satanut noin yksi-kaksi senttimetriä kevyttä pakkaslunta. Päivisin lämpöasteet ja auringonpaiste alkoivat paikoin sulattamaan hangen pintaa, ja yöllä pakkasen kovetti hangen pintaa. Lisäksi tiheisiin metsänkohtiin lunta oli paikoin satanut hyvin vähän. Yleisesti jälkiä oli kuitenkin hyvin nähtävissä, josta kertoo samana ajankohtana (19-20.3.2024) riistakolmiona toteutettujen lumijälkilaskentojen runsas havaittujen lajien ja jälkien määrä. Havaittujen lumijälkien perusteella ei voitu määrittää tarkemmin saukkojen määrää tai sukupuolta.

8.2.4 Yhteenveto ja johtopäätökset

Selvitysalueella tavattiin saukon jälkiä sekä Rynäsjoen-Vuolijoen että Rytijoen-Vuottojoen alueilla. Jälkihavaintojen perusteella ei tunnistettu selviä rajattavia saukon lisääntymis- ja levähdyspaikkoja. Alueelle sijoittuu kuitenkin useita saukon lisääntymis- ja levähdyspaikaksi soveltuvia alueita. Näitä ovat erityisesti Vähä-Vuottojärven luusua mukaan lukien Rytijoen yläosa, Rytijoen majavapatojen alueet ja Rynäsjoen koskipaikat. Myös etäämmältä selvitysalueelta Vuolijoen ja Vuottojoen koski- ja virtapaikat soveltuvat saukon lisääntymis- ja levähdysalueiksi.

Selvityksen jälkihavaintojen perusteella Rytijoen-Vuottojoen ja Rynäsjoen-Vuolijoen virtavesijatkumot ovat saukon elinpiiriä. Molemmissa, joissa on useita koski- ja virtapaikkoja, jotka pysyvät sulana talviaikaan ja soveltuvat siten myös saukon lisääntymis- ja levähdyspaikoiksi. Saukkourokset liikkuvat kevättalvella pitkiäkin matkoja naaraita etsiessään, ja käyvät läpi sulana olevia joki- tai purojaksoja, jolloin jälkiä voi löytyä myös pitkän matkan päässä soveltuvista lisääntymis- ja levähdyspaikoista. Havaitut saukon jäljet esimerkiksi Rytijoella ovat saattaneet olla saukouroksen jälkiä. Saukon lisääntymis- ja levähdysalueita rajaamiseksi olisi suositeltavaa tehdä saukkokartoitus laajemmalla alueella sekä kesä- että lumijälkilaskentamenetelmällä.

Selvitysalueen pintavedet virtaavat pääosin ojitettujen turvemaiden kautta Rytijokeen ja Rynäsjokeen ja edelleen Oulujärveen. Maankäyttö, joka aiheuttaisi vedenlaadun heikentymistä voi heikentää saukon menestymistä ja saukon elinympäristöjä. Suomen ympäristökeskuksen (2020) lohikala-aineiston ja

koekalastusrekisterin tietojen mukaan Vuottojoen ja Rynnäsjoen virtavesireitit ovat lohikalavesistöjä, ja molemmissa esiintyy myös muuta kalalajistoa. Saukko käyttää ravinnokseen erityisesti kalaa ja sammakkoeläimiä (Sulkava 2017). Vedenlaadun heikentyminen, muun muassa kiintoaine- ja ravinnekuormitus, voi heikentää merkittävästi lohikalakantoja ja siten myös saukon ravintotilannetta (Turunen ym. 2019). Myös rantametsien hakkuut ja vesistöjärjestelyt (mm. patoaminen, perkaukset) heikentävät saukon elinympäristöä. Saukon elinympäristön turvaamiseksi on syytä välttää selvitysalueella Rytijokeen ja Rynnäsjokeen kohdistuvaa maankäyttöä, joka heikentäisi vedenlaatua tai muutoin heikentäisi alueen virtavesien ekologista tilaa. Saukon elinympäristönä toimivien virtavesien rannalle on suositeltavaa jättää käsittelemätön rantavyöhyke, jolla säilytetään luontainen kasvillisuus. Weisenberg ym. (2019) mukaan luontainen rantavyöhykkeen kasvillisuus on tärkeää saukon levähdyspaikan valinnassa. Iso-Britanniassa suositellaan (Natural England ym. 2013), että kaikenlaista mekaanista maaston muokkausta ja häirintää vältetään 100–200 metrin etäisyydellä saukon lisääntymisalueesta, ja että myös levähdysalueelle jätetään 30 metrin suojavyöhyke.

8.3 Saukkoselvitys kesällä

8.3.1 Aineistot ja menetelmät

8.3.1.1 Työstä vastaavat henkilöt

Saukkoselvityksen toteutuksesta ja raportoinnista vastasi FM ekologi Janne Tolonen. Raportin tarkastuksesta vastasi FM biologi Iina Koivunen. Molemmat työskentelevät luontoasiantuntijoina Sweco Finland Oy:ssä.

8.3.1.2 Tutkimusmenetelmät

Kesäaikaisen saukkoselvityksen tarkoituksena oli täydentää kevättalvella (20.3.2024 ja 27.3.2024) tehtyä saukon lumijälkiin perustuvaa selvitystä. Saukon talvinen inventointi perustuu lumijälkilaskentaan saukon talvisilla ruokailupaikoilla ja niiden välillä. Saukkoselvitykset on helppoa tehdä talvella, jolloin voidaan myös varmistaa, onko selvitettävällä alueella lisääntymispaikkaa. Saukkonaaraat keskittävät pentueensa elämän ympäri vuoden sulana pysyville virtavesien osille, joten poikueen talvinen ruokailupaikka on osa saukon lisääntymis- ja levähdyspaikkaa. Sekä kesällä, että talvella saukkoinventointi toteutetaan kulkemalla alueen vesistöjen rannat joko yhden tai useampia kertoja kauttaaltaan läpi (Nieminen & Ahola, 2017). Kesäselvityksessä havaittavia merkkejä saukosta voivat olla näköhavainnot saukoista, jäljet esimerkiksi rantahiekalla tai mudassa ja jätökset. Lisäksi pesä- ja levähdyspaikat voivat olla havaittavissa maastossa. Tyypillisiä pesä- ja levähdyspaikkoja voivat olla esimerkiksi luolat, kaatuneiden puiden muodostamat rydöt, suurten kuusten alustat ja majavan pesät (Nieminen & Ahola 2017). Saukon ulosteet ovat tunnistettavissa niille tyypillisestä rakenteesta ja hajusta. Uloste on usein tervamainen, tumma ja hajultaan traanimainen/imelä, ja sisältää usein kalansuomuja ja kalojen luita (Bang & Dahlström 2005; Kalliola & Nummelin 2021). Tyypillisesti saukon ulosteita löytyy muuta maastoa hieman korkeammilta erottuvilta paikoilta kuten isoilta kiviltä.

Saukon talviselvityksessä maaliskuussa 2024 lumijälkiä havaittiin useassa kohtaa Rytijokea ja Rynnäsjoella sekä Vuottojoella, joihin myös kesäselvitykset kohdennettiin (Kuva 132). Kesäselvitykset toteutettiin 23.7.-24.7.2024 pienvesien inventointien yhteydessä ja 27.8.-28.8.2024 virtavesien koekalastusten yhteydessä. Inventointialueet on esitetty kartassa alemmassa kuvassa (Kuva 133).

Lumijälkihavaintojen perusteella Rytijoen-Vuottojoen ja Rynnäsjoen-Vuolijoen virtavesijatkomot ovat saukon elinpiiriä. Molemmissa joissa on useita koski- ja virtapaikkoja, jotka pysyvät sulana talviaikaan ja soveltuvat siten myös saukon lisääntymis- ja levähdyspaikoiksi (Kuva 131). Lumijälkiselvityksessä ei kuitenkaan tunnistettu selviä rajattavia saukon lisääntymis- ja levähdyspaikkoja. Havaitut jäljet olivat yksittäisten saukkoyksilöiden jättämiä jälkiä ja selviä merkkejä esimerkiksi poikueesta ei havaittu.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

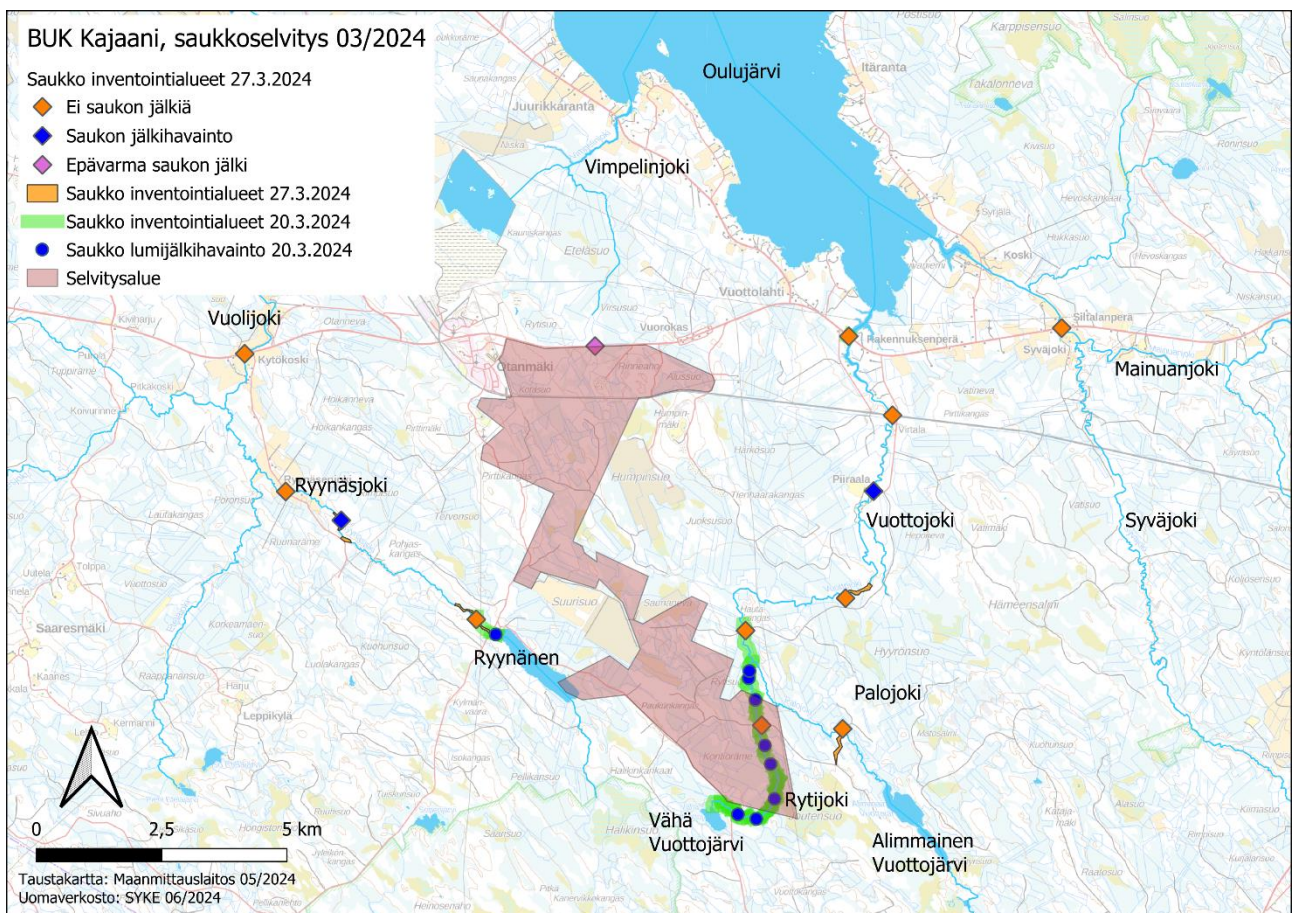
Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Kuva 131. Osa selvitysalueen virtavesien virtapaikoista pysyy sulana myös talvisin. Kuva 20.3.2024 Rynnäsjoen yläosasta läheltä Rynnäsjokea.

Kuva 132 Kajaanin selvitysalueen talvisessa saukkoselvityksessä tarkastetut pisteet ja saukkohavainnot. Taustakartta: Maanmittauslaitos, 2024.

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

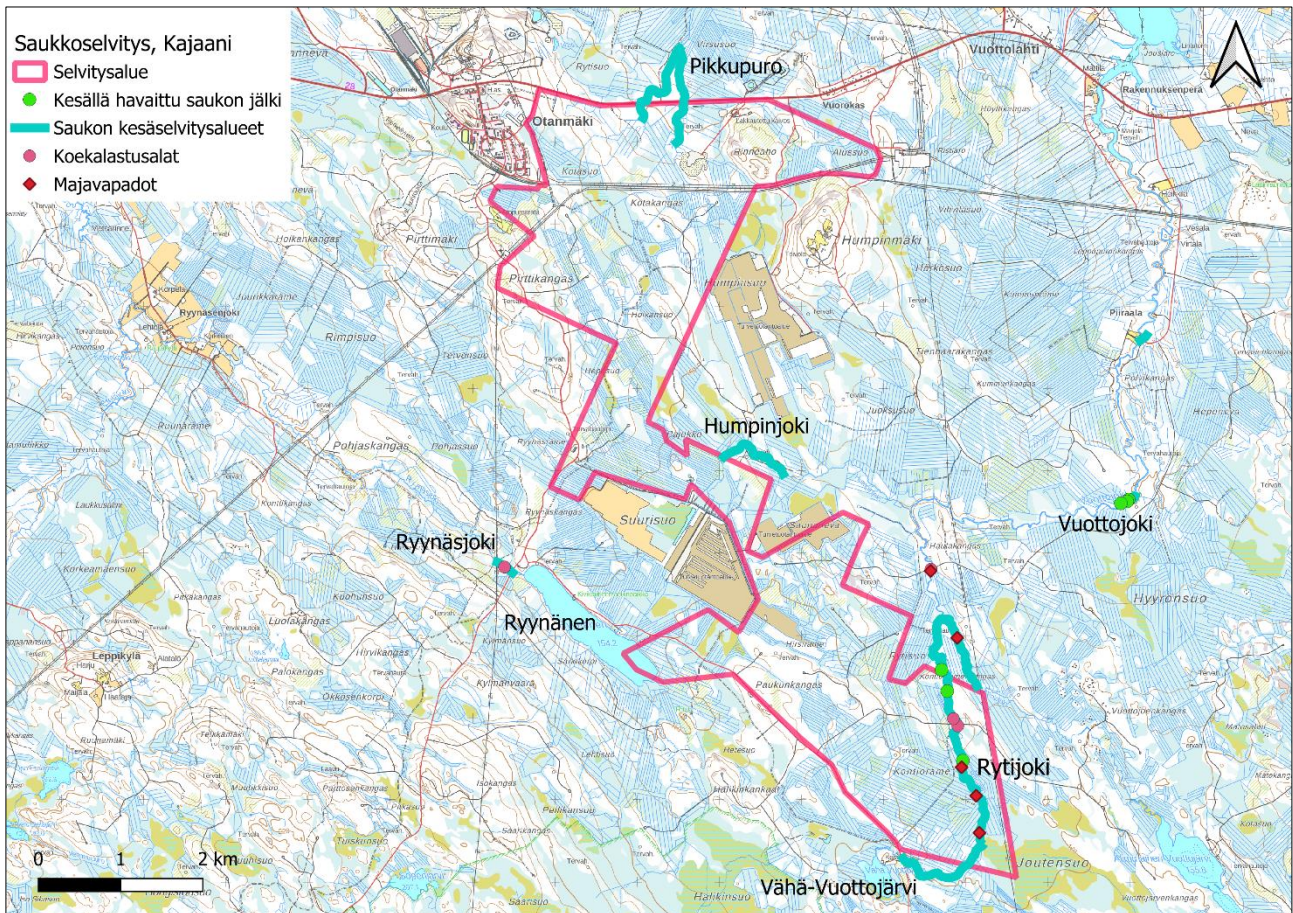
Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

8.3.2 Tulokset

Saukon kesäselvityksessä merkkejä saukosta havaittiin Rytijoella ja Vuottojoella (Kuva 133). Molemmilla alueilla havaittiin sekä saukon jälkiä rantahiekalla, että saukon ulosteita (Kuva 134). Saukon ulosteita havaittiin erityisesti suurikokoisilla kivillä jokien koski- ja virtapaikoissa (Kuva 135). Ulosteissa erottui selvästi kalansuomuja, kalanluita ja osassa myös linnun sulkia. Mahdollista saukon lisääntymis- ja levähdyspaikkaa ei kuitenkaan ole tässä raportissa tarkemmin määritetty ja rajattu, koska selvitysalueelta ei todennettu selvää pesimäpaikkaa tai jälkiä saukkoikueesta.

Kuva 133 Kajaanin selvitysalueen kesäaikaisessa saukkoselvityksessä tarkastetut uomajaksot ja saukkohavainnot. Taustakartta: Maanmittauslaitos, 2024.

Kuva 134. Saukon uloste Rytijoen kivikossa.

Mahdollisia saukon pesäpaikkoja alueella voivat olla havaitut useat majavan padot ja pesät. Suuria majavan patoja havaittiin erityisesti Rytijoella (Kuva 136). Majavapatojen alueella oli runsaasti jälkiä, kuten kulunutta maastoa, polkuja ja rantakasvillisuutta. Osa jäljistä oli selvästi majavan, mutta saukon jäljet ovat voineet peittyä runsaasti majavan jälkiin. Majavasta tehtiin myös näköhavainto Rytijoella. Majavapatojen alueella sauikkojen jälkien havainnointia vaikeuttivat vesisyvyys ja luhtaiset upottavat rannat, joilla ei voinut jalkaisin kulkea (Kuva 136).

Kuva 135. Saukon ulosteella merkaama kivi Rytijoessa.

Kuva 136. Majavapadon alue Palojoessa.

8.3.3 Epävarmuustekijät

Kesäaikaan saukon jälkien havaitseminen on haastavampaa kuin talvella ja kesällä saukot liikkuvat saalistamassa laajoilla alueilla. Kesäaikainen selvitys tehtiin täydentämään ja varmistamaan talviaikaisessa lumijälkiin perustuvassa selvityksessä tehtyjä havaintoja, ja yhdessä nämä antavat melko luotettavan kuvan saukkojen esiintymisestä selvitysalueella. Talviaikaisen lumijälkiin perustuvaan selvityksen tulokseen on voinut vaikuttaa selvitystä edeltäneet sääolosuhteet, kuten lumisateet. Kalastotietojen perusteella selvitysalueen virtavedet ovat melko vähäkalaisia, joten saukot voivat tällaisella pienillä vähäkalaisilla jokialueilla liikkua melko paljon ja vaihtaa ruokailualueita usein. Tällöin mahdolliset poikueiden ruokailujäljet ovat voineet jääneet huomaamatta lumitilanteen ja saukkojen liikkumisen seurauksena. Mahdollisten saukon kesäjälkien havainnointia majavapatojen alueilla vaikeutti hankalasti jalkaisin kuljettava rantaluhta.

8.3.4 Yhteenveto ja johtopäätökset

Saukkourokset liikkuvat kevättalvella pitkiäkin matkoja naaraita etsiessään, ja käyvät läpi sulana olevia joki- tai purojaksoja, jolloin jälkiä voi löytyä myös pitkän matkan päässä soveltuvista lisääntymis- ja levähdyspaikoista. Sulana pysyvillä uomajaksot, joilla saukon jälkiä havaitaan talvella, voidaan varmistaa lisääntymis- ja levähdyspaikoiksi kesäaikaisten jälkihavaintojen perusteella. Selvitysalueella havaittiin saukon lisääntymis- ja levähdyspaikaksi soveltuvia, talvella avoimena pysyviä vesistön osia, joissa havaittiin saukon jälkiä sekä talvella että kesällä. Mahdollista lisääntymis- ja levähdyspaikkaa ei kuitenkaan ole tässä raportissa tarkemmin määritetty ja rajattu, koska selvitysalueelta ei todennettu selvää pesimäpaikkaa tai jälkiä saukkopoikueesta. Vuottojoen ja Rytijoen virtapaikoilla havaittiin sekä kesällä, että talvella saukon jälkiä ja ulosteita. Talvella havaituista jäljistä ei edeltäneiden sääolosuhteiden vuoksi pystytty määrittämään koskella liikkuneiden saukkojen ikää ja sukupuolta, joten ei voida varmaksi sanoa, onko koskella saukon lisääntymispaikka. Jälkien esiintyminen sekä kesällä että talvella viestii pysyvästä saukon elinpiiristä.

Selvitysalueen pintavedet virtaavat pääosin ojitettujen turvemaiden kautta Rytijokeen ja Rynnäsjokeen ja edelleen Oulujärveen. Maankäyttö, joka aiheuttaisi vedenlaadun heikentymistä voi heikentää saukon

menestymistä ja saukon elinympäristöjä. Suomen ympäristökeskuksen lohikala-aineiston (2020) ja koekalastusrekisterin tietojen mukaan Vuottojoen ja Rynnäsjoen virtavesireiitit ovat lohikalavesistöjä, ja molemmissa esiintyy myös muuta kalalajistoa. Saukko käyttää ravinnokseen erityisesti kalaa ja sammakkoeläimiä (Sulkava 2017). Vedenlaadun heikentyminen, muun muassa kiintoaine- ja ravinnekuormitus, voi heikentää merkittävästi lohikalakantoja ja siten myös saukon ravintotilannetta (Turunen ym. 2019). Myös rantametsien hakkuut ja vesistöjärjestelyt (mm. patoaminen, perkaukset) heikentävät saukon elinympäristöä.

Saukon elinympäristön turvaamiseksi on syytä välttää selvitysalueella Rytijokeen ja Rynnäsjokeen kohdistuvaa maankäyttöä, joka heikentäisi vedenlaatua tai muutoin heikentäisi alueen virtavesien ekologista tilaa. Saukon elinympäristönä toimivien virtavesien rannalle on suositeltavaa jättää käsittelemätön rantavyöhyke, jolla säilytetään luontainen kasvillisuus. Weisenberg ym. (2019) mukaan luontainen rantavyöhykkeen kasvillisuus on tärkeää saukon levähdyspaikan valinnassa. Iso-Britanniassa suositellaan (Natural England ym. 2013), että kaikenlaista mekaanista maaston muokkausta ja häirintää vältetään 100–200 metrin etäisyydellä saukon lisääntymisalueesta, ja että myös levähdysalueelle jätetään 30 metrin suojavyöhyke.

Mikäli selvitysalueen virtavesiin, erityisesti Rynnäsjokeen, Rytijokeen ja Vuottojokeen kohdistuu maankäytönsuunnitelmia, jotka voivat vaikuttaa havaittuihin saukon elinympäristöihin, olisi hyvä toistaa saukkoselvitys lumijälkilaskentana laajemmalla alueella Vuotto- ja Rynnäsjokea. Runsaisiin jälkihavaintoihin perustuen voidaan pitää todennäköisenä, että alueella sijaitsee saukon lisääntymis- ja levähdysalueita, joita ei vuoden 2024 selvitysten tulosten perusteella pystytty rajaamaan.

9. PIENVEDET

9.1 Johdanto

Pienvesiselvityksen tavoitteena oli tunnistaa lain suojaamat pienvesiluontotyypit ja tunnistaa tarpeet mahdollisille vesilain poikkeamisluvulle tai vesiluvulle.

9.1.1 Pienvesien lainsuoja vesilaissa

Vesilain 2. luvun 11 § määrittelee ne vesiluontotyypit, joiden luonnontilan vaarantaminen on kielletty, ellei viranomainen myönnä hanketoimijalle poikkeuslupaa:

”Luonnontilaisen enintään kymmenen hehtaarin suuruisen fladan, kluuvijärven tai lähteen taikka muualla kuin Lapin maakunnassa sijaitsevan noron tai enintään yhden hehtaarin suuruisen lammen tai järven luonnontilan vaarantaminen on kielletty.

Lupaviranomainen voi yksittäistapauksessa hakemuksesta myöntää poikkeuksen 1 momentin kiellosta, jos momentissa mainittujen vesiluontotyyppien suojelutavoitteet eivät huomattavasti vaarannu. Jos 1 momentissa tarkoitettu seuraus aiheutuisi hankkeesta, johon on haettu tämän lain mukaista lupaa, lupa-asian yhteydessä on viran puolesta tutkittava kysymys poikkeuksen myöntämisestä. Poikkeuksesta on soveltuvin osin voimassa, mitä lupaviranomaisen luvasta säädetään.”

Vesilain tausta-aineisto (Hallituksen esityksestä Eduskunnalle vesilain uudistamiseksi, HE 277/2009 vp) määrittelee vesilain 2. luvun 11 §:n tulkintaa seuraavasti.

”Ensisijaisesti kysymys on luontotyypeistä, joiden olennaiset ominaispiirteet eivät ole muuttuneet muokkauksen seurauksena. Käsitettä ei kuitenkaan ole tulkittava ahtaasti niin, että se kattaisi vain täysin ihmistoiminnan vaikutuksen ulkopuolelle jääneet kohteet. Ensinnäkin vähäiset olennaisiin ominaispiirteisiin vaikuttamattomat muutokset ovat mahdollisia ilman, että luonnontilaa pidetään palautumattomana. Toisaalta luonnontila on saattanut palautua muutosten jälkeen pitkäaikaisen luonnollisen kehityksen tai ennallistamistoimenpiteiden seurauksena. Säännös ei sen sijaan koske tilanteita, joissa luontotyypille olennaiset ominaispiirteet on pysyvästi menetetty. Luonnontilaisuuden käsite vesilaissa vastaisi pitkälti sitä, mitä metsälain 10 §:ssä tarkoitetaan luonnontilan kaltaisella tilalla. Metsäasetuksen (1200/1996) 8 §:n mukaan elinympäristöä nimittäin pidetään luonnontilaisen kaltaisena, jos sen biologisen monimuotoisuuden kannalta olennaiset ominaispiirteet ovat säilyneet aikaisemmasta ihmisen toiminnasta huolimatta tai elinympäristöä on käsitelty metsälain nojalla annettujen määräysten mukaisesti. Näkökulma on vesilaissa kuitenkin osittain toinen, sillä esimerkiksi metsälain mukaisia pienvesien lähiympäristöjä voidaan pitää luonnontilaisen kaltaisena, vaikka itse uoma ei vesilain tarkoittamalla tavalla olisikaan luonnontilainen veden laadun huonontumisen tai virtaussuhteiden muuttumisen vuoksi. Säännöksen taustalla on nykyisen vesilain muuttamiskielto, mikä on otettava huomioon säännöksen tulkinnassa. Säännös esimerkiksi rajoittuu itse uomaan, eikä se koske laajemmin uoman lähiympäristön käyttöä, jota säännellään muun muassa metsälaissa. Säännös myös viittaa fyysiseen muuttamiseen, eikä se koske pilaamisesta aiheutuvaa veden laadullista muuttamista.”

Vesilain 3. luvun 2 § puolestaan määrittelee ne tapaukset, joissa ympäristön muuttaminen vaatii hankkeelle vesilupaa:

”Vesitaloushankkeella on oltava lupaviranomaisen lupa, jos se voi muuttaa vesistön asemaa, syvyyttä, vedenkorkeutta tai virtaamaa, rantaa tai vesiympäristöä taikka pohjaveden laatua tai määrää, ja tämä muutos:

- 1) aiheuttaa tulvan vaaraa tai yleistä vedenvähyyttä;*
- 2) aiheuttaa luonnon ja sen toiminnan vahingollista muuttumista taikka vesistön tai pohjavesiesiintymän tilan huononemista;*
- 3) melkoisesti vähentää luonnon kauneutta, ympäristön viihtyisyyttä tai kulttuuriarvoja taikka vesistön soveltuvuutta virkistyskäyttöön;*
- 4) aiheuttaa vaaraa terveydelle;*
- 5) olennaisesti vähentää tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesiesiintymän antoisuutta tai muutoin huonontaa sen käyttökelpoisuutta taikka muulla tavalla aiheuttaa vahinkoa tai haittaa vedenotolle tai veden käytölle talousvetenä;*
- 6) aiheuttaa vahinkoa tai haittaa kalastukselle tai kalakannoille;*
- 7) aiheuttaa vahinkoa tai haittaa vesiliikenteelle tai puutavaran uitolle;*
- 8) vaarantaa puron uoman luonnontilan säilymisen; tai*
- 9) muulla edellä mainittuun verrattavalla tavalla loukkaa yleistä etua.”*

9.1.2 Keskeisiä käsitteitä

Vesistö on vesilain määritelmän (1. luku, 3 §, 3. kohta) mukaan järvi, lampi, joki, puro tai muu luonnollinen vesialue taikka tekojärvi, kanava tai muu keinotekoinen vesialue. Vesistönä ei kuitenkaan pidetä noroa, ojaa ja lähdettä.

Joki on vesilain määritelmän (1. luku, 3 §, 5. kohta) mukaan virtaavan veden vesistö, jonka valuma-alue on vähintään 100 km².

Puro on vesilain määritelmän (1. luku, 3 §, 5. kohta) mukaan jokea pienempi virtaavan veden vesistö.

Noro on vesilain määritelmän (1. luku, 3 §, 6. kohta) mukaan puroa pienempi vesiuoma, jonka valuma-alue on vähemmän kuin kymmenen neliökilometriä ja jossa ei jatkuvasti virtaa vettä eikä kalankulku ole merkittävässä määrin mahdollista.

9.2 Aineistot ja menetelmät

9.2.1 Työstä vastaavat henkilöt

Pienvesiselvityksen toteutuksesta ja raportoinnista vastasivat FM biologi Iina Koivunen ja FM ekologi Janne Tolonen. Raportin tarkastuksesta vastasi FT Jaakko Leppänen. Kaikki työskentelevät Sweco Finland Oy:ssä.

9.2.2 Tutkimusmenetelmät

Pienvesiselvityksessä selvitysalueelta ja sen läheisyydestä pyrittiin tunnistamaan vesilain 2. luvun 11 § mukaiset vesiluontotyypit, eli luonnontilaiset norot, lähteet ja alle hehtaarin kokoisen lammet sekä ne vesistöt, joiden muuttaminen vaatii vesilain 3. luvun 2 § mukaista vesilupaa.

Alustava tarkastelu tehtiin karttatarkasteluina avoimiin paikkatietoaineistoihin perustuen ja Scalgo Live-ohjelmaa hyödyntäen. Paikkatietotarkastelussa hyödynnettiin maastotietokannan hydrografia-aineistoja (Maanmittauslaitos 2024) ja erityisen tärkeät elinympäristökuviot -aineistoa (Metsäkeskus, 2024). Karttatarkastelussa pyrittiin tunnistamaan potentiaalisesti luonnontilaiset ja luonnontilaisen kaltaiset vesimuodostumat sekä selvitysalueelta, että selvitysalueen ympäristöstä niiltä kohteilta, joiden valuma-alueelle selvitysalue sijoittuu. Lähtötietoina käytettiin myös selvitysalueella tehdyn luontotyyppi- ja kasvillisuusselvityksen aikana tehtyjä havaintoja.

Alustavassa tarkastelussa tunnistetut kohteet käytiin tarkastamassa maastossa 23.-24.7.2024 ja 27.-28.8.2024. Purojaksot inventoitiin Metsähallituksessa kehitettyä puroinventointimenetelmää (Luhta & Moilanen, 2020) hyödyntäen. Menetelmässä inventoitava purojakso kuljetaan alavirrasta ylävirtaan päin ja puro jaetaan yhtenäisiin jaksoihin, joista kirjoitetaan kuvaus ja merkitään ylös keskeiset muuttujat: syvyys, leveys, virtauksen laatu, pohjan laatu, pohjakasvillisuuden laatu ja määrä, rantavyöhykkeen ominaisuudet, kutupaikkojen, monttujen ja suojapaikkojen määrä, uoman mutkittelu, leveysvaihtelun määrä, puuaineksen määrä uomassa ja luonnontilaisuutta muuttaneet tekijät. Lopuksi kunkin uomajakson luonnontilaisuus arvioidaan asteikolla 0 (suojeuarvo vähäinen) – 5 (täysin luonnontilainen). Samaa menetelmää sovellettiin myös norojen ominaispiirteiden havainnointiin. Norojen ja purojen erottamiseksi (erilaisen lainsuojan vuoksi) kiinnitettiin erityistä huomiota kalankulun mahdollisuuteen ja mahdolliseen kausikuivuuteen. Lähteiden luonnontilaisuutta arvioitiin pienvesioppaan (Tolonen ym., 2019) ohjeiden mukaisesti. Erityistä huomiota kiinnitettiin purkupisteen tai purku-uoman luonnontilaisuuteen, ympäröivään kasvillisuuteen, lähdettä ympäröivään pienilmastoon ja lähteisyyttä indikoiviin putkilokasvi- ja sammallajeihin.

9.3 Tulokset

Selvitysaluerajauksen sisällä on potentiaalisesti vesilain 2. luvun 11 §:n turvaama kohde (lähde, lähteikkö, tihkupinta). Kohteen luonnontilaisuus tai sen kaltaisuus tulee varmistaa maastokäynnillä kaudella 2025 ennen jatkotoimenpiteiden suunnittelua (mahdollinen poikkeuslupavalmistelu). Selvitysalueella ei karttatarkastelun ja vuonna 2024 tehdyn kasvillisuus- ja luontotyyppiselvityksen perusteella ollut muita vesilain 2. luvun 11 § mukaisia luonnontilaisia lähteitä, noroja tai lampia. Selvitysalueella esiintyi kuitenkin luonnontilaisia puroja ja muita vesistöjä, joiden tilan muuttamista koskee vesilain 3. luvun 2 § mukainen yleinen luvanvaraisuus.

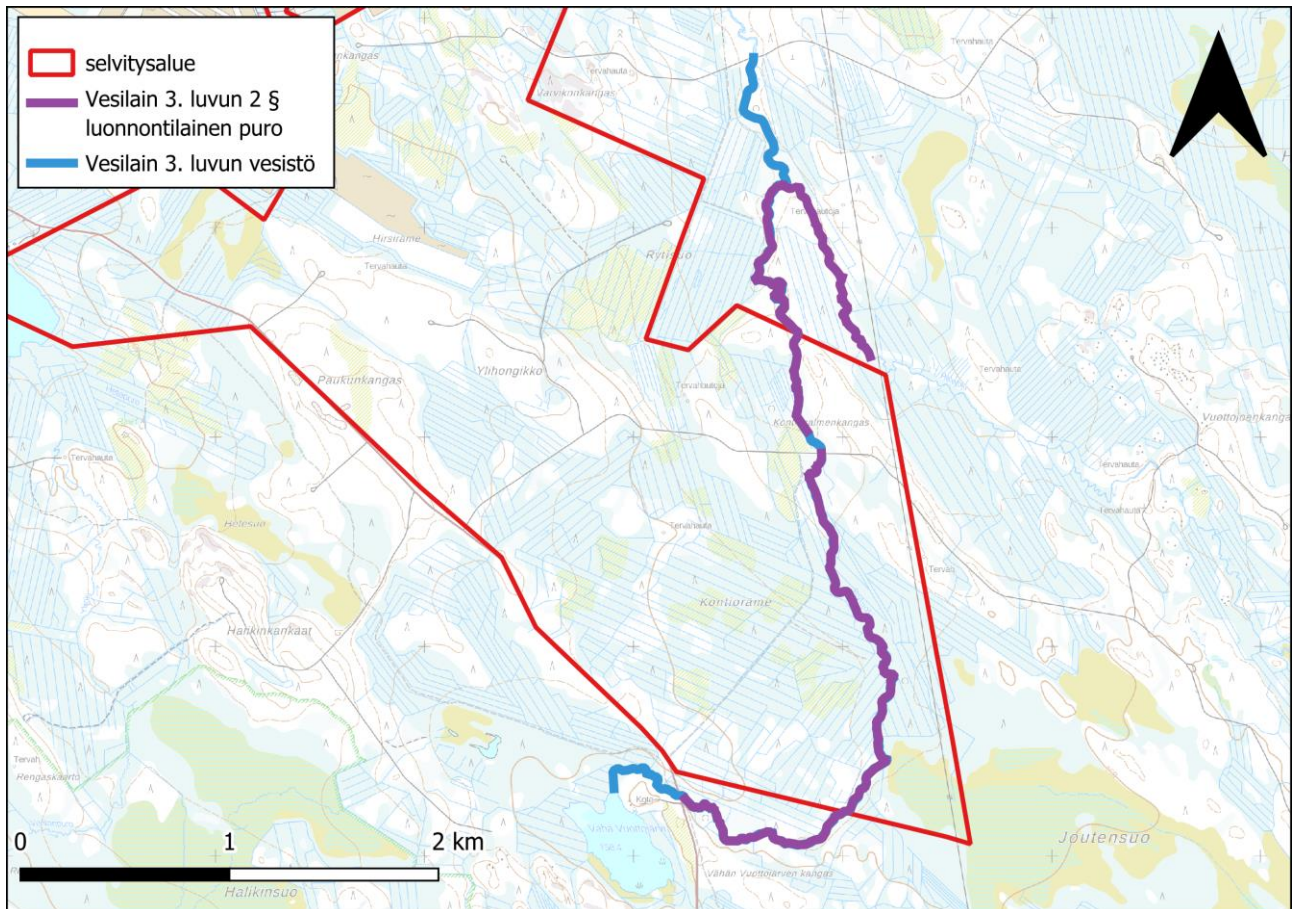
9.3.1 Purot

9.3.1.1 Rytijoki, Vuottojoki ja Palojoki

Rytijoki, joka nimestään huolimatta on vesilain määritelmän mukaan puro (valuma-alue noin 24 km²), virtaa selvitysalueen läpi sen eteläisessä kärjessä (Kuva 137). Rytijoessa vaihtelevat lyhyet koskijaksot, pitkät suvantojaksot ja majavan padottamat tulvivat kosteikkoaltaat. Inventoinnin perusteella lähes koko uomaa voidaan pitää luonnontilaisena tai luonnontilaisen kaltaisena purona. Osalla jaksoista havaittiin jälkiä vanhoista uoman perkauksista ja paikoin metsänhakuut sekä ojitukset ulottuvat melko lähelle uomaa. Enimmäkseen hakkuiden ja uoman väliin on kuitenkin jätetty reilun levyinen suojavyöhyke. Peratut uomanosuudet olisivat monella jaksolla ennallistettavissa.

Rytijoki ja Vuottojoki, johon sen vedet laskevat, ovat Suomen ympäristökeskuksen (2020) aineiston perusteella lohikalajokia. Vuottojokeen on tehty ELY-keskuksen tietojen mukaan järvitäminen, kirjolohen, siian ja harjuksen istutuksia. Vuoden 2024 koekalastuksissa Rytijoesta saatiin saaliiksi ahvenia ja made (luku 10). Rytijoen koski- ja virtapaikoissa kivien pinnalla oli jonkin verran sammalia, muun muassa kinnassammalta (*Scapania sp.*) ja koskikoukkusammalta (*Dichelyma falcatum*). Virtänäkinsammalta (*Fontinalis dalecarlica*) esiintyi inventointialueen alemmilla koskiosuuksilla. Rytijoella havaittiin saukon jätöksiä ja jälkiä, mutta kohteesta ei rajattu lisääntymis- ja levähdyspaikkaa.

Lisäksi inventointiin Rytijokeen yhtyvää Palojokea. Myös Palojoki on vesilain määritelmän mukaan puro. Palojoen alaosassa on pieni koskijakso, josta ylävirtaan joki on hidastunut ja majavan patoama. Palojoen vesi oli selvästi Rytijoen vettä kirkkaampaa (Kuva 139). Palojoen alaosan pienessä koskessa havaittiin kivien pinnalla jonkin verran virtänäkinsammalta.

Kuva 137. Rytijoki ja Vuottojoki. Inventoinnin perusteella luonnontilaiseksi tai luonnontilaisen kaltaiseksi todettu uomajakso Rytijoessa on korostettu violetilla. Vesilain yleinen luvanvaraus koskee vesistöä myös sinisellä korostetuilta osilta.

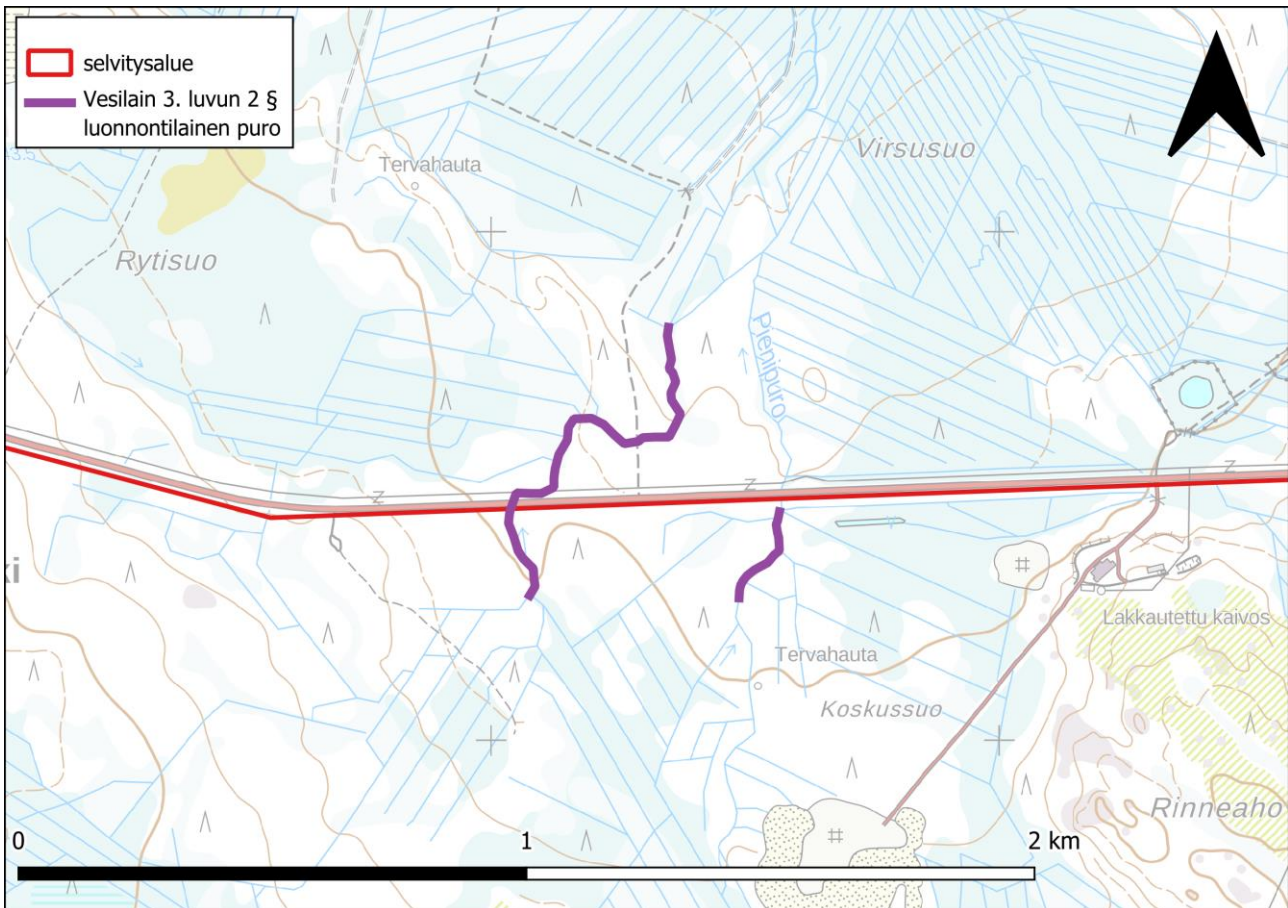
Kuva 138. Rytijoen koskialue selvitysalueelta alavirtaan. Uomassa on merkkejä vanhoista uoman perkauksista, muun muassa isoja kiviä on todennäköisesti siirretty uomien reunoille.

Kuva 139. Pieni koskijakso Rytijokeen yhtyvän Palojoen alaosalla.

9.3.1.2 Pienipuro

Selvitysalueen pohjoisreunalla virtaava Pienipuro on melko voimakkaasti ojitettu ja perattu puro (Kuva 140, Kuva 141). Pienipuron päähaaran uoma on enimmäkseen hiekkapohjainen, virtaus hidasta ja mutkittelu on vain vähän. Alempana uomaa reunustavat korkeat perkausvallit. Rantavyöhykkeellä on vanhoja ajouria ja suoraan uomaan laskevat ojat ovat tuoneet puroon hiekkaa. Pienipuron yläosissa (Kokkolantien eteläpuolella) ja puroon lännen puolelta yhtyvässä haarassa (Kokkolantien etelä- ja pohjoispuolella) on kuitenkin myös luonnontilaisen kaltaisia jaksoja. Näillä jaksoilla esiintyy myös koskimaisuutta, vaihtelevampaa raekokoa ja purosammalia. Uomassa oli myös jonkin verran leveysvaihtelua ja pienialaista mutkittelu. Vaikka nämäkin purojaksot ovat selvästi muuttuneet ihmistoiminnan seurauksena (mm. uoman perkaus, valuma-alueen ojitukset), niin uomaan on palautunut ja on palautumassa selvästi luonnontilaisen kaltaisen puron ominaispiirteitä. Pienipurossa ei havaittu kaloja inventoinnin aikana. Vähäisen virtaaman ja matalan vesisyvyyden seurauksena kaloista olisi todennäköisesti tehty havaintoja, jos niitä inventointijaksolla olisi ollut. Kumpikaan Kokkolantien tierummuista ei muodostanut vaellusestettä kaloille. Läntisemmän haaran metsätien kohdalle on hiljattain asennettu uusi tierumpu, jonka seurauksena uomaan on päätynt runsaasti mursketta. Läntisempi haara on selvästi pienempi virtaamaltaan (Kuva 142). Läntisessä uomassa Kokkolantien eteläpuolella uomassa oli paikoin runsaasti rautasakkaa.

Kuva 140. Inventoinnin perusteella luonnontilaiseksi tai luonnontilaisen kaltaiseksi todetut uomajaksot Pienipurossa ja sen sivuhaarassa ovat korostettu violetilla.

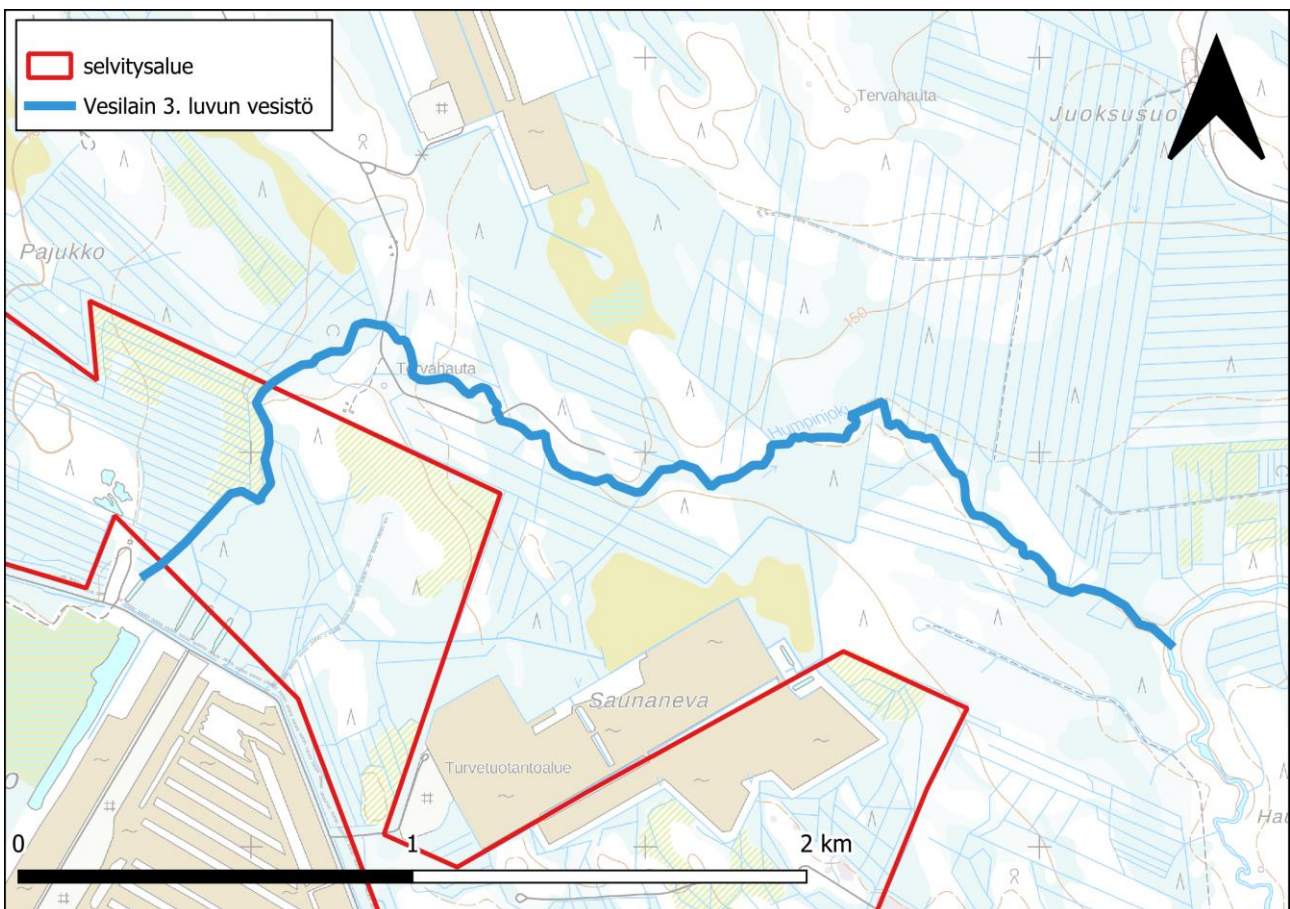
Kuva 141. Pienipuron uomaa Kokkolantien pohjoispuolelta.

Kuva 142. Pienipuron läntisempi latvaara Kokkolantien eteläpuolella.

9.3.1.3 Humpinjoki

Selvitysalueen keskivaiheilla turvetuotantoalueiden alapuolella sijaitseva Humpinjoki on myös nimestään huolimatta valuma-alueensa koon (16 km²) puolesta puro (Kuva 143). Humpinjoki inventoitiin metsäautotien alituskohdasta ylöspäin turvetuotantoalueelle saakka. Inventoinnin perusteella Humpinjoessa ei ole selvitysalueella luonnontilaisen kaltaisia uomajaksoja. Alempana Humpinjoessa on kuitenkin karttatarkastelun perusteella hyvin todennäköisesti myös luonnontilaisempia jaksoja. Uomaa on perattu voimakkaasti, ja metsätaloustoimet (hakkuut, ojitukset) ovat monessa kohtaa ulottuneet uomaan asti. Virtaus on hyvin hidasta ja koko selvitysalueelle sijoittuvalla jaksolla on lukuisia majavan patoja (Kuva 144). Majavan padot estävät kalojen vaelluksen Humpinjoessa. Humpinjoen vesi on voimakkaasti humuksen värjäämää. Humpinjoki kuitenkin laskee Vuottojokeen (keskisuuret turvemaiden joet), jonka ekologinen tila on luokiteltu hyväksi, ja joka on Suomen ympäristökeskuksen aineistojen mukaan lohikalajoki. Majavan patojen synnyttämät tulvivat rantakosteikot ja runsasvetiset ojat tekivät Humpinjoen inventoinnista haastavaa.

Kuva 143. Humpinjoki on etenkin selvitysalueelle sijoittuvalla osallaan ihmistoiminnan voimakkaasti muuttama puro, mutta kokonaisuutena vesilain 3. luvun yleisen luvanvaraisuuden piirissä oleva vesistö. Humpinjoki laskee Vuottojokeen. Joki inventoitiin metsäauto tien alituskohdasta ylöspäin turvetuotantoalueelle saakka.

Kuva 144. Humpinjoessa oli useita pieniä majavan patoja. Kuva Humpinsuontien ja turvetuotantoalueen väliseltä osuudelta. Vesi oli voimakkaasti humuksen värjäämää ja uomassa oli paikoin myös paljon rautasakkaa.

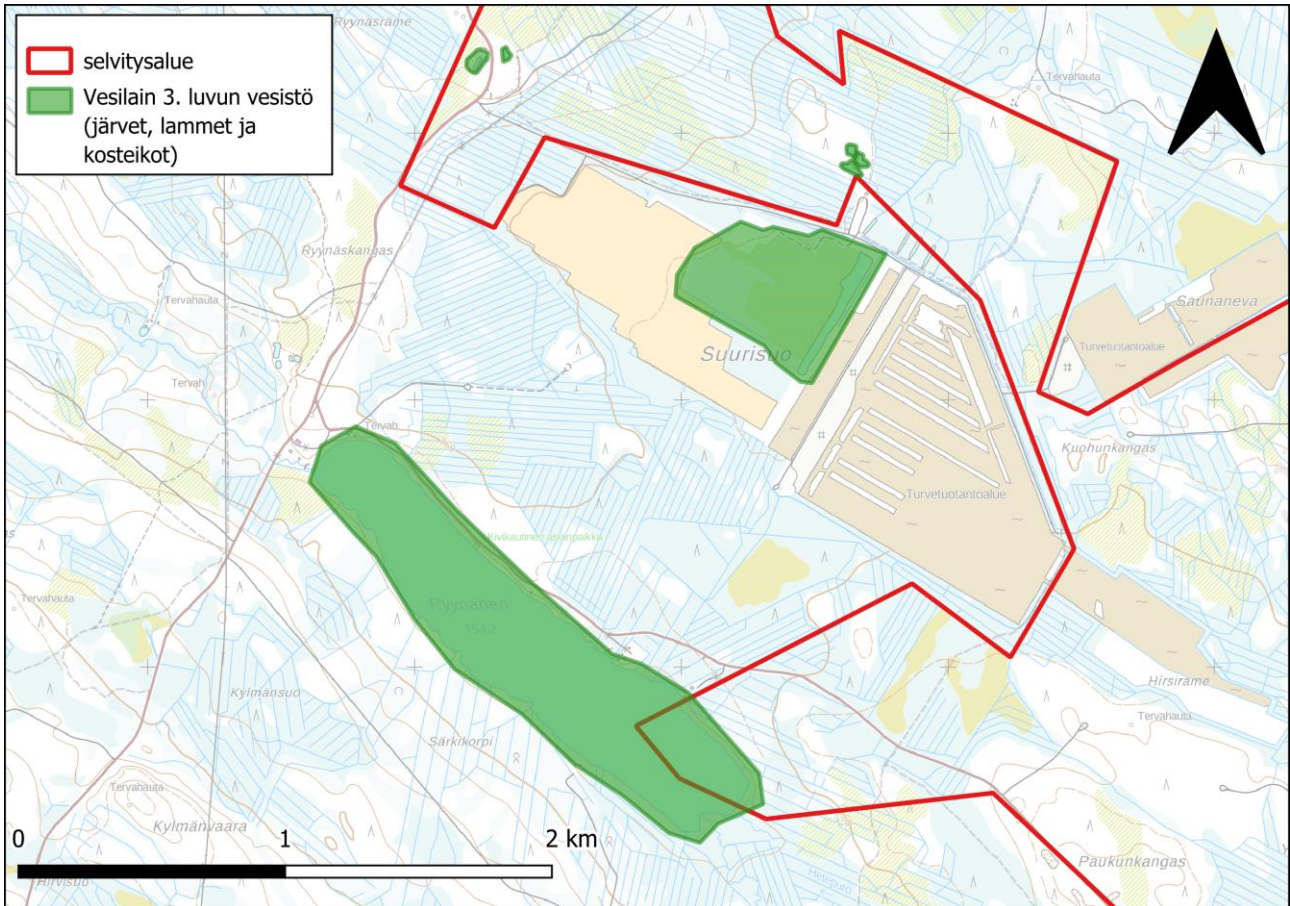
9.3.2 Järvet, lammet ja kosteikot

Selvitysalueen keskivaiheilla on useita ihmisen vuosikymmeniä sitten (historialliset ilmakuvat: välillä 1963–1994) kaivamia lampia ja yksi kosteikkoalue (Kuva 145). Ne voidaan tulkita vesilain määritelmän mukaisiksi keinotekoisiksi vesistöiksi, jolloin niiden tilan muuttaminen on vesilain 3. luvun 2 § mukaisesti yleisesti luvanvaraista. Selvitysalueen keskiosan kaivetuilla lammilla ja Suurisuo turvetuotantoalueen pohjoispuolissa lammissa oli runsaasti vesikasvillisuutta (Kuva 146), mm. lummetta, uistinvitaa, palpakkoa, järvikortetta, pullosaraa ja vesihernettä sekä sirppisammallajia. Rynnäsenteen viereisessä lammessa oli runsaasti järvikortetta ja lummetta (Kuva 148). Selvitysalueen välittömään läheisyyteen Suurisuo turvetuotantoalueelle rakennetun kosteikon vesikasvillisuus on myös luonnontilaisen kaltaista (Kuva 147). Kosteikon kasvillisuutta on muun muassa osmankäämi, sarat, palpakot, vesiherne, uistinvita ja vesikuusi.

Selvitysalueen länsireunalta valuu vesiä myös Rynnäsjärveen, joka on selvitysalueen rajauksen sisällä ainoa luokiteltu pintavesimuodostuma. Se kuuluu mataliin runsashumuksisiin järviin, ja sen ekologinen tila on hyvä. Rynnäsjärvi on vesilain mukainen vesistö, eli mikäli alueen maankäyttö aiheuttaa vesilain 3. luvun 2 § mukaisia muutoksia Rynnäsjärveen, on toiminta luvanvaraista.

Selvitysalueella sijaitsee useita suoelinympäristöjä, joissa osassa on myös pieniä avovesialueita. Vesialueita ei ole merkattu maastotietokantaan lampina, mutta osa avovesialueista erottuu Maanmittauslaitoksen ortoilmakuvista. Selvitysalueen soiden avovesialueet ovat pienialaisia suoelinympäristöjen rimpipintoja, lampareita ja kapeita suojuotteja, joista osa on selvästi kausikuivia. Osassa taas vettä on todennäköisesti läpi vuoden, koska niissä esiintyi jonkin verran vesikasveja kuten lummetta (Kuva 149). Tässä luvussa ei kuvailta

tarkemmin suoluontotyyppejä, vaan ne on kuvailtu kasvillisuus- ja luontotyyppiselvitystä koskevassa luvussa 2. Soilla ei havaittu selviä laajempia vesialueita, jotka olisivat selvästi vesilain mukaisia lampia.

Kuva 145. Selvitysalueen keskiosissa on useampi ihmisen kaivama lampi ja isohko kosteikkoalue. Nämä ja Ryynänen (järvi) ovat vesilain 3. luvun mukaisia vesistöjä, joiden tilan muuttamista koskee yleinen luvanvaraisuus.

Kuva 146. Pohjoisempi Suurisuo- turvetuotantoalueen pohjoispuolella sijaitsevista pienistä kaivetuista lammista. Lammen vesikasvillisuus on runsasta.

Kuva 147. Suurisuon kosteikkoalue.

Kuva 148. Selvitysalueella Rynäsärämeen itäpuolella Rynäsäntien varressa sijaitseva kaivamalla syntynyt lampi oli luontaisen kehityksen seurauksena hyvin luonnontilaisen kaltainen.

Kuva 149. Selvitysalueen pohjoisosassa rautatien pohjoispuolella lähellä Otanmäen keskustaa sijaitsevan Kotasuon avovesialueita.

9.4 Epävarmuustekijät

Pienvesiselvityksissä jonkin verran epävarmuutta liittyy luonnontilaisuuden käsitteen tulkintaan (Tolonen ym., 2019). Toinen epävarmuustekijä liittyy pienvesikohteiden, etenkin norojen ja lähteiden löydettävyyteen maastossa. Läheskään kaikkia pienvesikohteita ei ole aina merkitty maastokartoille. Erityisesti pienialaiset lähteet ja norot voivat kuivana kautena olla vaikeasti havaittavia painanteita maastossa. Pienvesiselvityksen paikkatieto- ja maastoselvitysten lisäksi alueella on kuitenkin tehty myös kattava kasvillisuus- ja luontotyyppiselvitys, jonka yhteydessä tehtyjä havaintoja pienvesikohteista hyödynnettiin myös tämän selvityksen toteutuksessa.

9.5 Yhteenvedo ja johtopäätökset

Selvitysaluerajauksen sisällä on potentiaalisesti vesilain 2. luvun 11 §:n turvaama kohde (lähde, lähteikkö, tihkupinta). Kohteen luonnontilaisuus tai sen kaltaisuus tulee varmistaa maastokäynnillä kaudella 2025 ennen jatkotoimenpiteiden suunnittelua (mahdollinen poikkeuslupavalmistelu). Selvitysaluerajauksen sisällä ei ole muita vesilain 2. luvun 11 § mukaisia luonnontilaisia noroja, lähteitä tai lampia, joiden tilan heikentäminen on lain mukaan kielletty.

Selvitysalueella ja sen vaikutuspiirissä on kaksi vesilain 3. luvun 2 § mukaista osittain tai kokonaan luonnontilaisia tai luonnontilaisen kaltaista puroa:

- Rytijoki, joka virtaa selvitysalueen eteläosan poikki Vuottojokeen
- Pienipuro, joka virtaa selvitysalueen pohjoisrajalta kohti pohjoista yhtyen lopulta Vimpelinjokeen

Selvitysalueella ja sen vaikutuspiirissä on myös vesilain 3. luvun 2 § mukaisia vesistöjä:

- Kaivetut lammet selvitysalueen keskiosissa turvetuotantoalueiden läheisyydessä
- Ryytäjärvi selvitysalueen länsireunalla
- Humpinjoki, joka virtaa selvitysalueen keskivaiheilta itään ja laskee Vuottojokeen, joka taas virtaa kohti pohjoista laskien Oulujärveen

Osa näistä kohteista on luokiteltava Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi, Opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle (Mäkelä & Salo, 2023) -oppaan mukaisesti arvoluokkaan 1: Lainsäädännöllä turvattavat kohteet. Selvitysalueella näitä ovat Rytijoki ja tietyt tässä raportissa luonnontilaisen kaltaiseksi luokitetut Pienipuron osat. Molemmat ovat luonnontilaisen kaltaisia puroja ja ovat tärkeä osa alueen luontotyyppien ekologista verkostoa. Rytijoki on saukkoselvityksen (luku 8) mukaan myös tärkeä osa EU:n luontodirektiivin liitteen IV a lajin, saukon elinympäristöä. Vesilain mukaan puron luonnontilan vaarantuminen on kiellettyä. Selvitysalueella sijaitsevat kaivetut lammet, jotka ovat vesilain 2. luvun 2 § mukaisia vesistöjä, arvioidaan luontoselvitysooppaan arvoluokkaan 4: monimuotoisuutta tukevat kohteet. Lammet ovat uusympäristöjä ja tukevat alueen suoluontotyyppien ja pienvesien ekologista verkostoa. Lammet ovat myös potentiaalisia elinympäristöä suojelluilla sudenkorentolajeille.

Jos selvitysalueella tapahtuva maankäyttö muuttaa näiden vesistöjen ominaisuuksia ja aiheuttaa haittoja esimerkiksi luonnolle tai sen toiminnalle, kalakannoille tai kalastukselle tai purouomien luonnontilalle, on hankkeelle haettava vesilain mukaista lupaa. Rakentamisen määrästä ja laadusta riippuen mahdollisia vesistövaikutuksia voivat olla esimerkiksi eroosion ja kiintoaineskuorman lisääntyminen alapuolisissa vesissä, vesistön syvyyden, vedenkorkeuden tai virtaamaan muutokset, rantavyöhykkeeseen kohdistuvat muutokset tai pohjaveden laatuun liittyvät muutokset.

Selvitysalueelle kohdistuvassa maankäytön suunnitelmissa ja jokien tilaan vaikuttavissa hankkeissa on suositeltavaa huomioida, että sekä Rynnäsjoki että Vuottojoen vesistö on luokiteltu vaelluskalavesistöiksi (Kalastusrajoitus.fi). Vesistöihin on myös istutettu lohikaloja. Aiempien koekalastusten mukaan alueella ei kuitenkaan ole toistaiseksi todettu luonnonvaraisesti lisääntyviä taimenkantoja (Muurimäki, 2021). Alueen virtavesissä esiintyy myös EU:n luontodirektiivin liitteen IV a laji saukko (luku 8) ja Suurisuon kosteikkoalueella on havaittu EU:n luontodirektiivin liitteen IV a sudenkorento lummelampikorento (luku 7).

10. SÄHKÖKOEKALASTUKSET

10.1 Johdanto

Sähkökoekalastuksilla haluttiin selvittää etenkin taimenen (*Salmo trutta*) esiintyvyyttä selvitysalueen virtavesissä. Sisävesien taimen on leveyspiirin 67° eteläpuolella erittäin uhanalainen. Uhanalaistumiseen ovat johtaneet mm. vesirakentaminen ja vaellusyhteyksien katkeaminen, ojitusten ja turpeenoton vedenlaatua heikentävät vaikutukset etenkin taimenen lisääntymisalueilla sekä voimakas pyynti (Hyvärinen ym. 2019).

Selvitysalueen pohjoispuolella sijaitseva Oulujärvi on järvivaelteisen taimenen tärkeä syönnösalue. Oulujärvi on kuitenkin voimakkaasti säännöstelty järvi ja useat taimenen kannalta tärkeät vaellusyhteydet ovat katkenneet. Oulujärveen laskee etelästä selvitysalueen puolelta muutamia pienempiä vaellusesteettämiä jokia (Maunuanjoki, Vuolijoki), joista taimenia on saatu saaliiksi sähkökoekalastuksissa ja joihin taimenia on myös istutettu. Oulujärven kalatalousalueen käyttö- ja hoitosuunnitelman mukaan osassa Oulujärveen laskevissa virtavesissä on luonnonvaraisesti lisääntyviä taimenkantoja (Muurimäki, 2021).

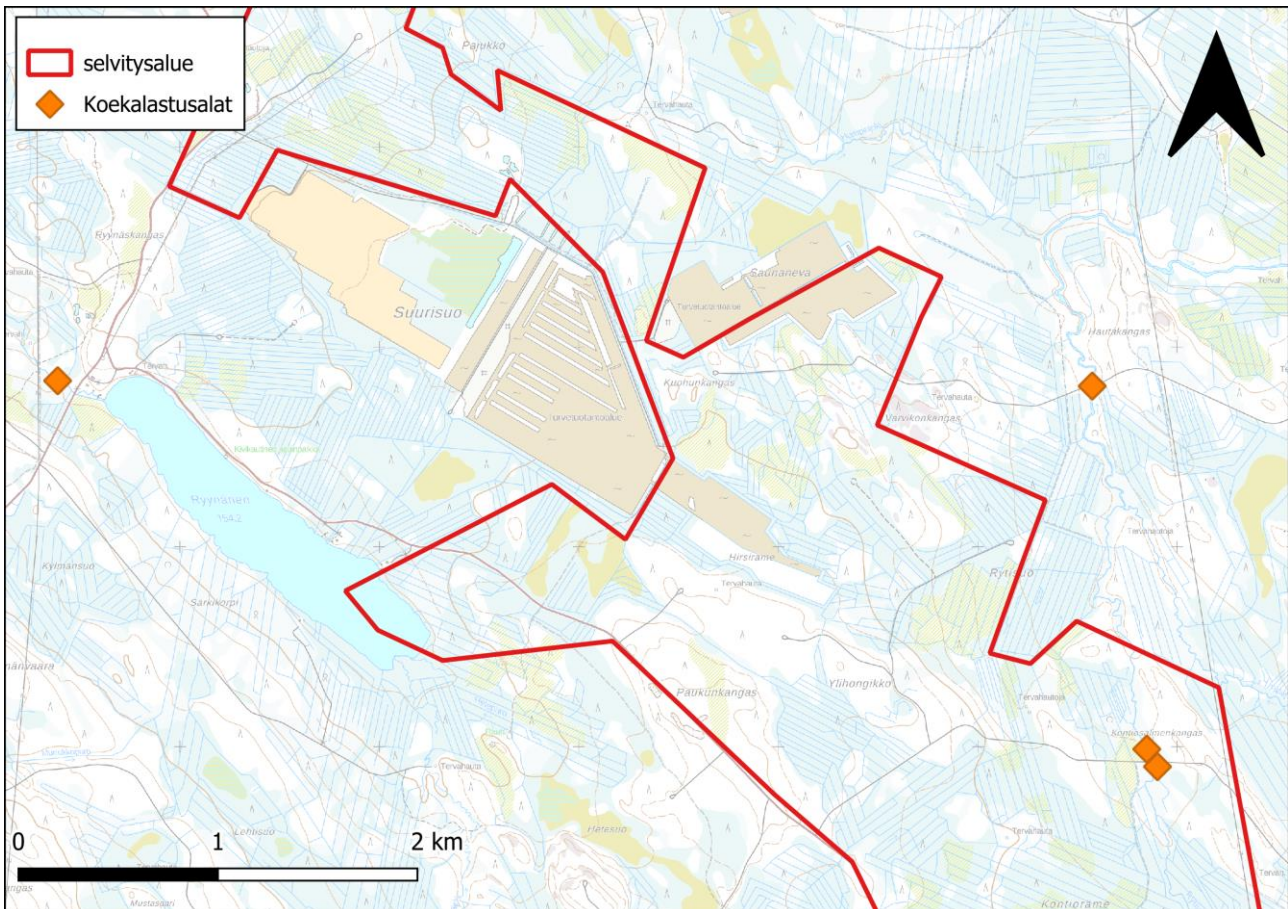
10.2 Aineistot ja menetelmät

10.2.1 Työstä vastaavat henkilöt

Sähkökoekalastusten toteutuksesta ja raportoinnista vastasivat FM biologi Iina Koivunen ja FM ekologi Janne Tolonen. Raportin tarkastuksesta vastasi FM biologi Jussi Laaksonlaita. Kaikki työskentelevät Sweco Finland Oy:ssä.

10.2.2 Tutkimusmenetelmät

Koekalat valittiin etukäteen karttatarkastelun ja pienvesi-inventointien havaintojen perusteella niistä puroista ja joista, joiden kalastoon selvitysalueen maankäytöllä voi olla vaikutusta. Koekalastuksia tehtiin Rytijoen, Vuottojoen ja Rynnäsjoen koskialueilla (Kuva 150).

Kuva 150. Sähkökoekalastuksen alojen sijainti.

Sähkökoekalastukset toteutettiin 27.-28.8.2024 virtavesien kalataloustarkkailuun kehitetyn standardin (Olin, 2014) mukaisesti yhden poistopyynnin menetelmällä ilman sulkuverkkoja. Sähkökoekalastusten optimaalinen ajankohta on elokuun alusta lokakuun loppuun, jolloin samana vuonna kuoriutuneet taimenen ja lohen poikaset ovat havaittavissa. Virtaamaolosuhteet olivat pyyntien aikaan normaalit, ja koekalastukset suoritettiin valituilla koskipaikoilla koko uoman leveydeltä alavirrasta ylävirtaan edeten. Koealojen pinta-alaksi pyrittiin saamaan vähintään 300 m², mutta kaikilla kohteilla tämä ei ollut mahdollista koskijaksojen päättymisen ja/tai uoman kapeuden vuoksi. Koekalastukset toteutettiin akkukäyttöisellä Hanss-Grassl (IG200-2) -sähkökoekalastuslaitteella. Toinen koekalastuksen toteuttaneista henkilöistä käytti koekalastuslaitetta ja toinen toimi haavihenkilönä. Saaliiksi saadut kalat mitattiin ja punnittiin, jonka jälkeen ne palautettiin uomaan. Tulokset ja koelan tiedot kirjattiin sähkökoekalastuksen maastolomakkeelle, joilta tiedot tallennettiin Luonnonvarakeskuksen hallinnoimaan koekalastusrekisteriin.

10.3 Tulokset

10.3.1 Rytijoki

Rytijoesta sähkökoekalastettiin kaksi koskijaksoa. Toinen sijaitti Joutensuontien eteläpuolella (koeala 1) ja toinen Joutensuontien pohjoispuolella (koeala 2).

Rytijoen koealalla 1 (Kuva 151) uoman leveys oli keskimäärin 4 metriä ja kalastetun koskijakson pituus noin 60 metriä, eli koealan pinta-alaksi tuli 240 m². Koealan syvyysluokka oli 21–40 cm ja virtausnopeus

keskimääräinen (0,2–0,7 m/s) (Kuva 151). Koalan pohjanlaatu oli pääasiassa isoa kiveä (50 %), pientä kiveä (25 %) ja pientä lohkarettä (25 %). Vesisammalten peittävyys alalla oli noin 25 %. Veden lämpötila oli 14,5 °C. Saalistiedot on esitetty alla (Taulukko 12).

Taulukko 12. Rytijoen koeala 1:n (Joutensuontien yläpuoli) saalistiedot.

1. SÄHKÖKALASTUSKERRAN YHTEENVETO:
Kokonaissaalistiedot lajeittain

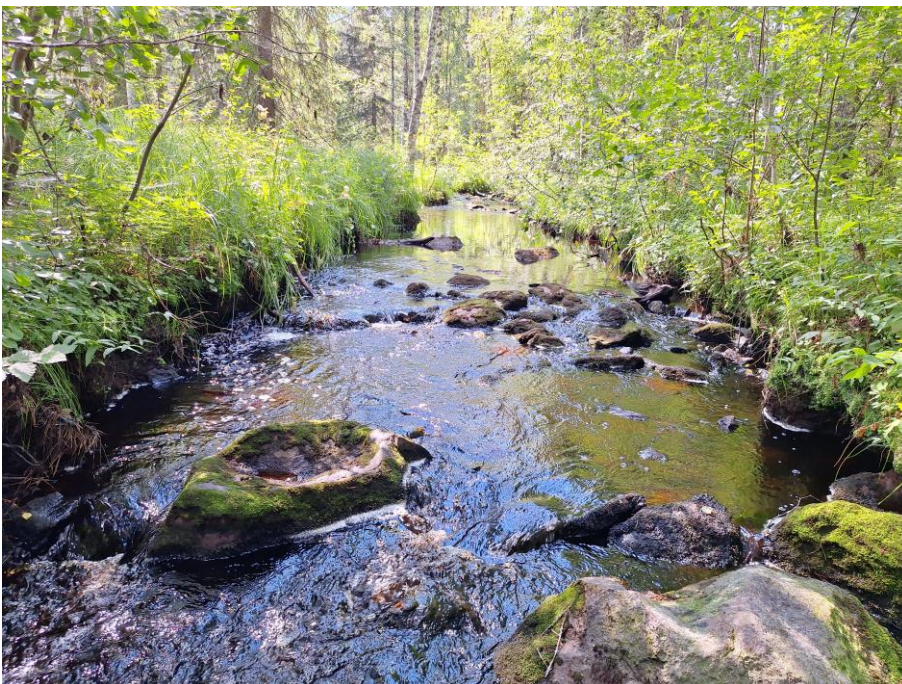
Laji	Alkuperä	Ikä	Kokonais- lkm	Kokonais- paino (g)	Keski- pituus (mm)	Keski- paino (g)	Otoskoko
Ahven	luontainen	ei määritetty	1	25,0	200	25,0	
Made	luontainen	ei määritetty	1	20,2	150	20,2	

Rytijoen koealalla 2 (Kuva 152) uoman leveys oli keskimäärin 4,5 metriä ja kalastetun koskijakson pituus 70 metriä, jolloin koalan pinta-alaksi tuli 315 m². Alan syvyysluokka oli 21–40 cm ja virtausnopeus keskimääräinen (0,2–0,7 m/s) (Kuva 152). Koealan pohjanlaatu oli pääasiassa isoa kiveä (40 %), pientä kiveä (30 %) ja pientä lohkarettä (30 %). Vesisammalia alalla oli vähän (5 %). Veden lämpötila oli 14,5 °C. Uomassa oli merkkejä vanhoista uoman perkauksista. Saalistiedot on esitetty alla (Taulukko 13).

Taulukko 13. Rytijoen koeala 2:n (Joutensuontien alapuoli) saalistiedot.

1. SÄHKÖKALASTUSKERRAN YHTEENVETO:
Kokonaissaalistiedot lajeittain

Laji	Alkuperä	Ikä	Kokonais- lkm	Kokonais- paino (g)	Keski- pituus (mm)	Keski- paino (g)	Otoskoko
Ahven	luontainen	ei määritetty	2	102,8	166	51,4	

Kuva 151. Rytijoen Joutensuontien ylävirran (etelän) puoleisen koealan virtapaikkaa.

Kuva 152. Rytijoen Joutensuontien alavirran (pohjoisen) puoleisen koealan virtapaikkaa.

10.3.2 Rynäsjoki

Rynäsjoen koeala sijaitsi noin 300 metriä Rynäsjärven luusuasta alavirtaan Rynäsentien länsipuolella (Kuva 153). Koealan keskimääräinen leveys oli 2,5 metriä ja pituus 100 metriä. Koealan pinta-ala oli siis 250 m². Alan syvyysluokka oli 21–40 cm ja virtausnopeus keskimääräinen (0,2–0,7 m/s). Koealan pohjanlaatu oli isoa kiveä (70 %), pientä kiveä (15 %), pientä lohkarettä (10 %) ja hienoa hiekkaa (5 %). Vesisammalia oli koealalla vain hyvin vähän (1 %). Uomaa oli hyvin selkeästi aikoinaan perattu. Veden lämpötila oli 17 °C. Saalistiedot on esitetty alla (Taulukko 14).

Taulukko 14. Rynäsjoen koealan saalistiedot.

1. SÄHKÖKALASTUSKERRAN YHTEENVETO: Kokonaissaalistiedot lajeittain							
Laji	Alkuperä	Ikä	Kokonais- lkm	Kokonais- paino (g)	Keski- pituus (mm)	Keski- paino (g)	Otoskoko
Ahven	luontainen	ei määritetty	22	257,9	107	11,7	
Made	luontainen	ei määritetty	2	59,4	178	29,7	

Kuva 153. Rynnäsjoen koealaa.

10.3.3 Vuottojoki

Vuottojoen koeala sijaitsi Palojoentien yläpuolisella koskijaksolla majavan padon alapuolella (Kuva 154). Koealan keskimääräinen leveys oli 5 metriä ja koealan pituus 60 metriä, eli koealan pinta-alaksi tuli 300 m². Alan syvyysluokka oli 21–40 cm² ja virtausnopeus keskimääräinen (0,2–0,7 m/s). Koealan pohjanlaatu oli pääasiassa isoa kiveä (30 %) ja pientä lohkarettä (70 %). Vesisammalten peittävyys oli noin 60 %. Veden lämpötila oli 14 °C. Saalistiedot on esitetty alla (Taulukko 15).

Taulukko 15 Vuottojoen koealan saalistiedot.

1. SÄHKÖKALASTUSKERRAN YHTEENVETO: Kokonaissaalistiedot lajeittain

Laji	Alkuperä	Ikä	Kokonais- lkm	Kokonais- paino (g)	Keski- pituus (mm)	Keski- paino (g)	Otoskoko
Ahven	luontainen	ei määritetty	1	103,2	210	103,2	
Made	luontainen	ei määritetty	1	31,6	180	31,6	

Kuva 154. Vuottojoen koealan yläosaa. Taustalla erottuu majavan pato.

10.4 Epävarmuustekijät

Yhtenä vuotena ja yhtenä ajankohtana toteutettu sähkökoekalastus ei anna täydellistä kuvaa kohteena olevien jokien kalastosta. Sähkökoekalastukset tehtiin kuitenkin oikea-aikaisesti virtavesien kalataloustarkkailuun kehitetyn standardin mukaisesti ja työn toteuttajilla oli runsaasti kokemusta vastaavista selvityksistä. Koekalastusten ajankohtana olosuhteet koekalastukseen olivat hyvät. Sähkökoekalastus on tehokkuudestaan huolimatta valikoiva menetelmä ja pohjakalat, kuten simpukat, kivenuoliainen ja made eivät tule aina pyydystetyksi.

10.5 Yhteenveto ja johtopäätökset

Sähkökoekalastuksissa saatiin saaliiksi vain ahvenia ja mateita. Taimenia ei saatu saaliiksi, eikä niistä tehty myöskään näköhavaintoja koekalastusten aikana. Kalojen yksilömäärät olivat Ryynäsjokea lukuun ottamatta vähäisiä kaikilla kohteilla. Useita alueen virtavesille tyypillisiä lajeja ei havaittu koekalastuksissa (kivisimppu, hauki, särki, seipi, kiiski ja salakka) (Muurimäki, 2021).

On todennäköistä, että jokien valuma-alueiden runsaat ojitukset ovat heikentäneet jokien tilaa ja kalastoa. Koekalastusaloilla nähtiin myös merkkejä koskialueiden perkauksesta, mutta perkaustoimenpiteistä on aikaa jo useita vuosikymmeniä. Jälkiä uoman perkauksista havaittiin erityisesti Rytijoella ja Ryynäsjoen alueella.

Koekalastetuilla alueilla oli hyvin vähän taimenen lisääntymiseen soveltuvia sorapohjia. Mahdollisesti aikoinaan toteutetuilla koskialueiden perkauksilla on hävitetty alueen virtavesien alkuperäisiä sorapohjia.

Kaikilla koekalastetuilla alueilla havaittiin runsaasti merkkejä majavista. Vuottojoen koealalla sijaitsevat myös majavan patot. Todennäköisesti alueen virtavesien useat majavapadot muodostavat vaellusesteitä ja vaikuttavat siten alueen jokien ja purojen kalastoon ja kalojen liikkumiseen.

Tutkimusalueelle kohdistuvassa maankäytön suunnitelmissa ja jokien tilaan vaikuttavissa hankkeissa on suositeltavaa huomioida, että sekä Rynäsjoki, että Vuottojoen vesistö on luokiteltu vaelluskalavesistöiksi (Kalastusrajoitus.fi). Vesistöihin on myös istutettu lohikaloja. Aiempien koekalastusten mukaan alueella ei kuitenkaan ole toistaiseksi todettu luonnonvaraisesti lisääntyviä taimenkantoja (Muurimäki, 2021).

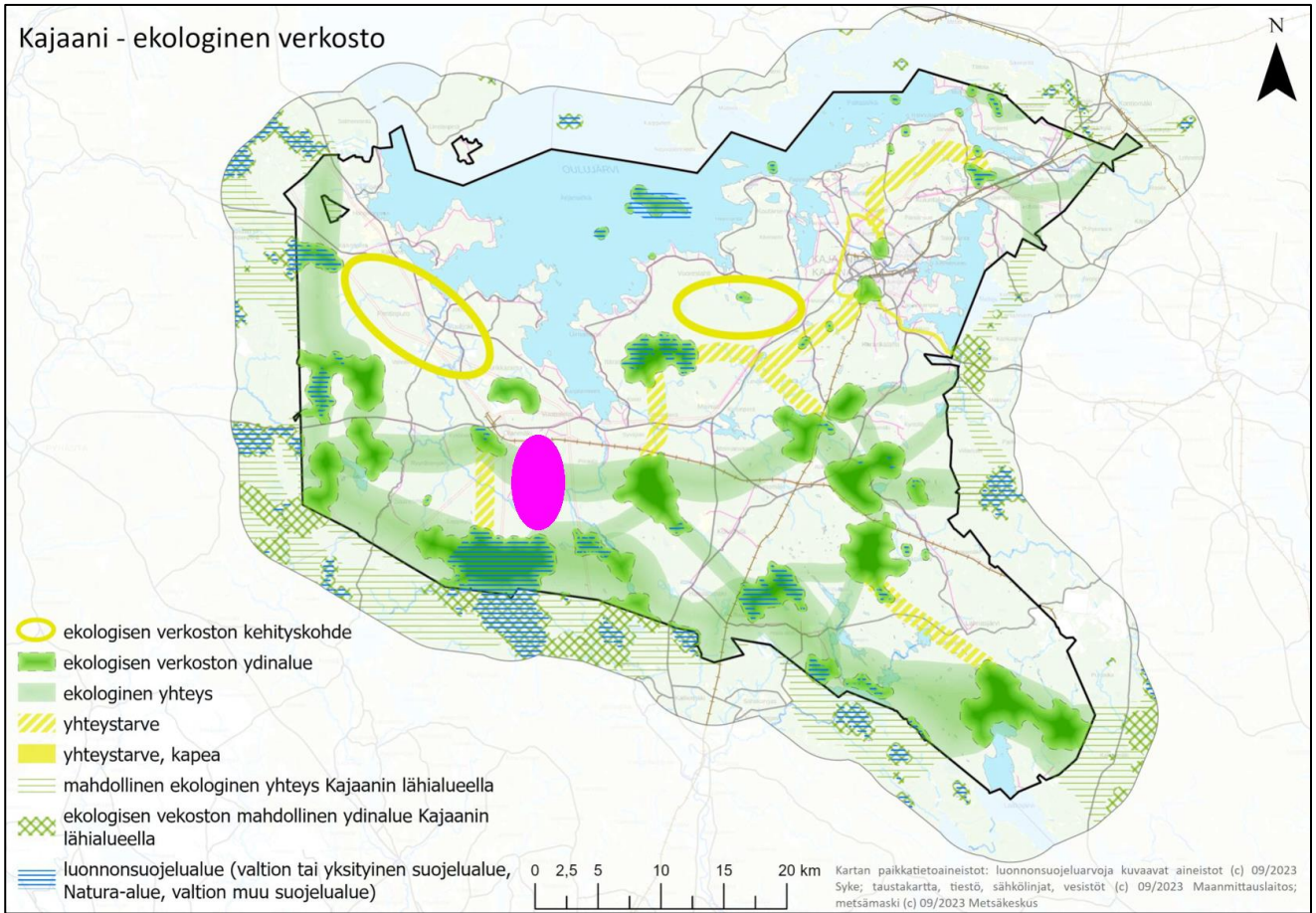
11. EKOLOGISET YHTEYDET

11.1 Aineistot ja menetelmät

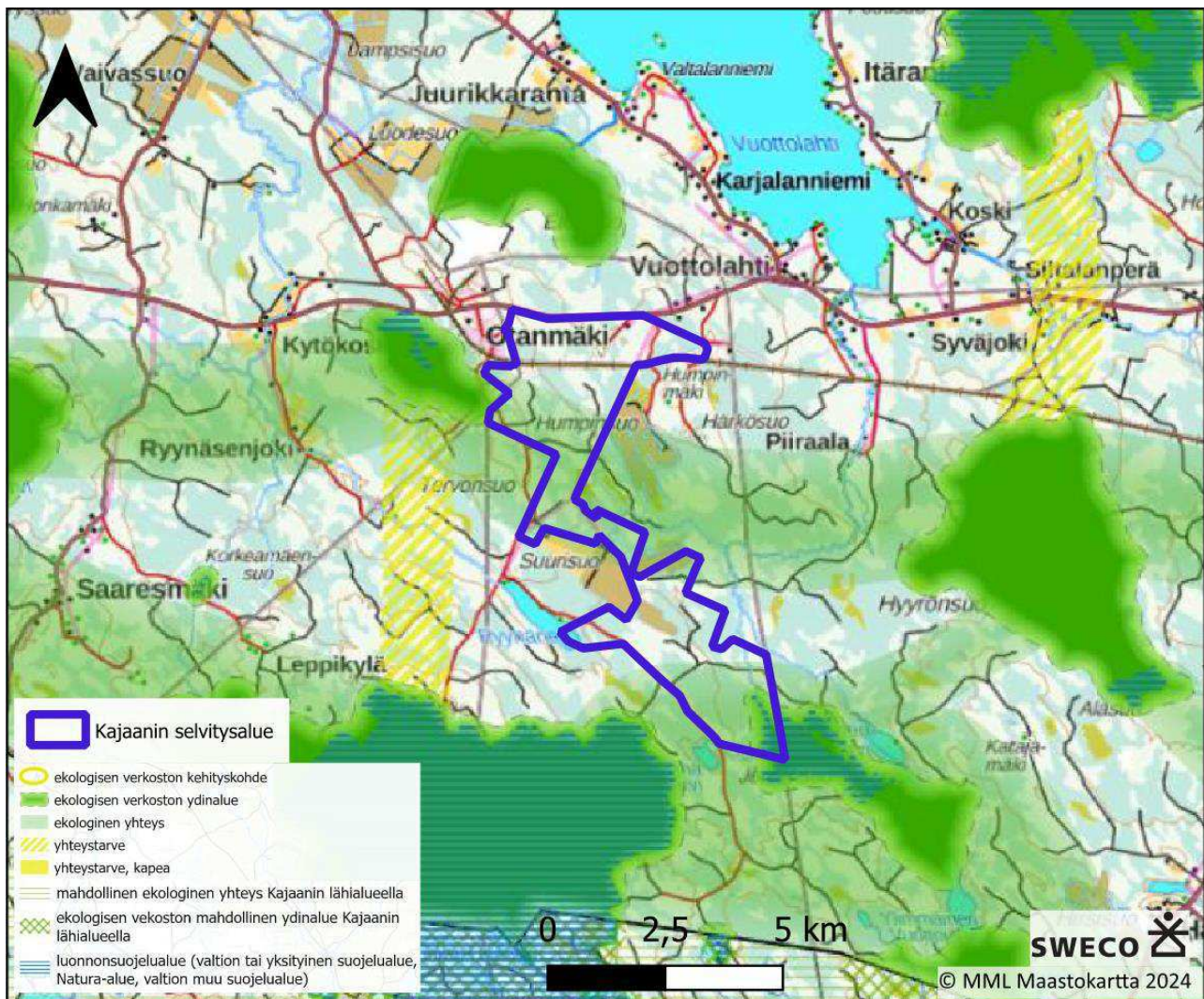
Kajaanin kunnan ja sen viereisen Pohjois-Pohjanmaan maakunnan läpi kulkevia ekologisia yhteyksiä tarkasteltiin metsäpeuraan kohdistuvien vaikutusten arvioinnin yhteydessä. Metsäpeuraraportista vastasi LuK Anna-Riina Tiainen ja raportin on tarkastanut ekologi MMM Erika Jumppanen. Tekijät ovat kaikki Sweco Finland Oy:stä.

11.2 Tulokset

Ramboll (2024) on laatinut selvityksen Kajaanin ekologisesta verkostosta Kajaanin kaupungin toimeksiannosta. Selvityksen tavoitteena oli kartoittaa Kajaanin ekologinen verkosto yleiskaavatasolla olemassa olevaan tietoon perustuen. Ekologinen verkosto koostuu luonnon ydinalueista ja näitä alueita yhdistävistä ekologisista yhteyksistä (Kuva 155). Kajaanin alueella sijaitsee useita itä-länsisuuntaisesti kulkevia ekologisia yhteyksiä, joiden varrelle ja läheisyyteen myös selvitysalue sijoittuu (Kuva 156).

Kuva 155. Kajaanin ekologinen verkosto. Eteläreunan valtakunnallisesti arvokkaan yhteyden leveys on 5 km, keskiosan ja länsireunan maakunnallisten 3 km, alueellisten yhteyksien ja yhteystarpeiden 1,5 km ja keskustaa ympäröivän paikallisen yhteyden 300 metriä (Ramboll 2024). Selvitysalue sijaitsee kuvaan lisätyn pinkin soikion sisäpuolella.

Kuva 156. Kajaanin selvitysalueen läpi itä-länsisuunnassa kulkeva valta- ja maakunnallisesti tärkeät ekologiset käytävät (Ramboll 2024). Maakunnallisesti tärkeä ekologinen yhteys kulkee selvitysalueen keskiosan läpi. Valtakunnallinen yhteys puolestaan kulkee selvitysalueen eteläkärjen läpi.

11.2.1 Maakunnallinen ekologinen yhteys

Kajaanin keskiosan läpi kulkee itä-länsisuuntainen maakunnallisesti tärkeä ekologinen yhteys. Yhteys on leveydeltään 3 kilometriä. Selvitysalue sijaitsee yhteyden ”Otanneva-Pirttimäki-Hämeensalmi” varrella. Rambollin (2024) mukaan kyseisellä yhteydellä voi olla merkitystä Kainuun ja Suomenselän metsäpeurakantojen mahdollisessa yhdistymisessä, sillä metsäpeurojen on todettu käyttävän tätä yhteyttä. Yhteys kulkee pääosin talousmetsissä, joihin sijoittuu avohakkuita ja metsäojia.

Selvitysalueen läpi kulkevasta ekologisesta yhteydestä on tarkemmin Rambollin (2024) koostamassa raportissa mainittu seuraavasti: ”Pirttimäen ja Hämeensalmen välinen yhteysosuus on pääosin talousmetsää ja se kulkee kahden turvetuotantoalueen välitse (Suurisuo, Humpinsuo). Yhteyden itäosassa kulkee Vuottojoki, jonka varrella sijaitsee luonnontilaisempaa ympäristöä. Alueella on muutamia luonnontilaisia tai sen kaltaisia suokohteita turvetuotantoalueiden välissä, mutta valtaosa soista ovat ojitettuja. Hämeensalmen

ydinalueelta on tunnistettu arvokkaita luontotyyppejä (soita, pienvesiä). Yhteys on tärkeä metsäpeuran kannalta.”

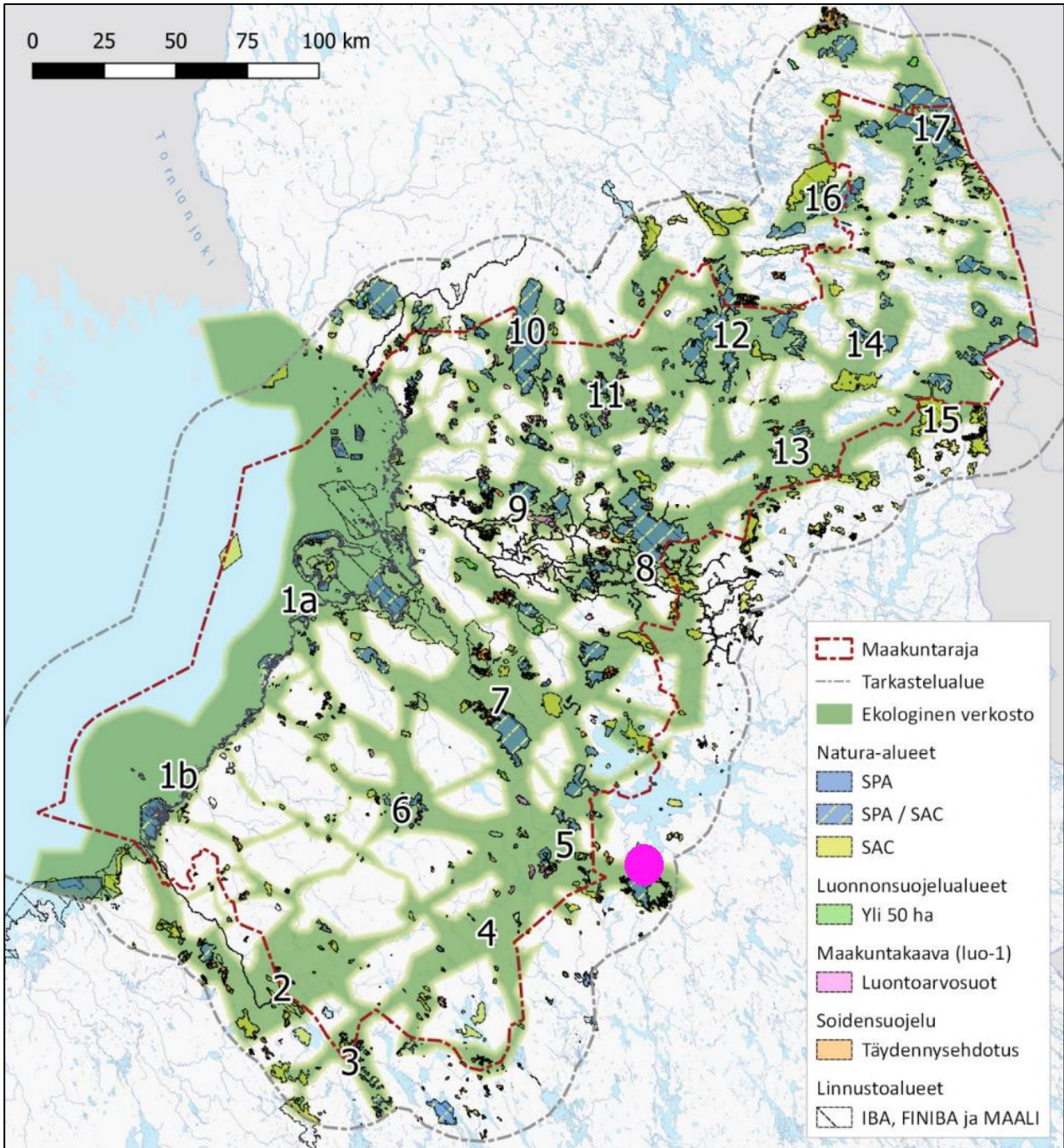
11.2.2 Valtakunnallinen ekologinen yhteys

Valtakunnallinen ekologinen yhteys (5 km leveä) yhdistää merkittäviä ekologisen verkoston ydinalueita toisiinsa. Yhteys alkaa itäiseltä valtakunnan rajalta ja kulkee itä-länsisuuntaisesti maakunnan läpi. Talaskankaan alue, joka sijaitsee selvitysalueen eteläpuolella, toimii tämän yhteyden keskeisenä ydinalueena. Tulevaisuudessa yhteys voi olla merkittävä metsäpeuran kannalta, kun Kainuun ja Suomenselän metsäpeurakantojen yhdistyminen otetaan huomioon. (Ramboll 2024).

11.2.3 Pohjois-Pohjanmaan maakunnan ekologinen verkosto

Kainuun maakunta rajautuu länsipuolelta Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan. Pohjois-Pohjanmaan liitto on teettänyt myös vuonna 2024 alueen ekologisen verkoston riskiselvityksen, jonka vaikutuksissa on otettu myös lähimaakuntien alueita huomioon. Pohjois-Pohjanmaan liiton (2024) teettämässä selvityksessä ”Pohjois-Pohjanmaan energia- ja ilmastovaihemaakuntakaavan Natura-alueita ja ekologista verkostoa koskeva riskiselvitys” on esitetty alueen ekologisen verkoston rakenne. Ekologisen verkoston rajauksen tavoitteena on osoittaa tärkeimmät alueet, joilla turvataan tuulivoimatuotannolle ja myös sähkölinjoille herkkien lajien säilyminen pitkällä aikavälillä. Toisin sanoen, rajausta osoittaa alueet, joille tuulivoimatuotanto ei sovellu ilman, että lajien säilyminen ja Natura-alueverkoston eheys vaarantuu. Ekologisen verkoston rajauksessa on huomioitu sekä linnuston tärkeimpiä liikkumisreittejä että maaeläimistön tärkeimmät yhteydet ja luonnon ydinalueet (Pohjois-Pohjanmaan liitto 2024).

Kajaanin selvitysalue sijaitsee numerolla 5 merkityn ydinalueen itäpuolella (merkitty karttaan pinkkinä pisteenä) alla olevassa kartassa (Kuva 157). Ekologisen verkoston ydinalueesta 5 on kerrottu Pohjois-Pohjanmaan raportissa seuraavasti: ”Natura-alueet, luonnonsuojelualueet. Maakotkan, metsäpeuran ja metsähänhen ydinalueita. Vmk3 suojelualueet. Natura-alueverkoston merkittävämpiä kulku- ja leviämisyhteyksiä.” Kajaanin selvitysalue sijoittuu Talaskankaan pohjoispuolelle, jonka läpi ekologinen verkosto kulkee.

Kuva 157. Yleiskuva ekologisesta verkostosta ja ydinalueineen (numerot) (Pohjois-Pohjanmaan liitto 2024). Kuvaan on merkitty pinkillä pisteellä Kajaanin selvitysalueen sijainti.

12. LÄHTEET

Bang & Dahlström 2005. Mikä tästä meni? Eläinten jälkiä. 6.painos. WSOY.

BirdLife Suomi 2023a. IBA-alueet. <https://www.birdlife.fi/suojelu/alueet/iba/> (Rajaukset ladattu 12.9.2023).

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

BirdLife Suomi 2023b. FINIBA-alueet. <https://www.birdlife.fi/suojelu/alueet/finiba/> (Rajaukset ladattu 12.9.2023).

Ekokymppi, 2024. Lajittelun ABC – Vieraslajit. Kainuun jätehuollon kuntayhtymä. <https://www.ekokymppi.fi/lajittelun-abc/vieraslajit.html> (luettu 9.12.2024)

EUROBATS, 8.10. 8 th Session of the Meeting of the Parties. Resolution 8.10: Recommended Experience and Skills of Experts with regard to Quality of Assessments. Verkkojulkaisu. https://www.eurobats.org/sites/default/files/documents/pdf/Meeting_of_Parties/MoP8.Resolution%208.10%20Required%20Experience%20and%20Skills%20of%20Experts%20with%20regard%20to%20Quality%20of%20Assessments.pdf

GTK, 2024, Geologian tutkimuskeskuksen avoin paikkatietorajapinta https://gtkdata.gtk.fi/arcgis/rest/services/Rajapinnat/GTK_Maapera_WFS/MapServer.

Hanski, I., Henttonen, H., Liukko, U.-M., Meriluoto M. & Mäkelä A., 2001. Liito-oravan (*Pteromys volans*) biologia ja suojelu Suomessa. Suomen ympäristö 459, Luonto ja luonnonvarat, 130 s.

Helle, P. & Wikman, M. 2005: Riistakolmiot – metsäriistan seurantajärjestelmä. Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos.Helsinki.

Hyvärinen, E., Juslen, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö ja Suomen ympäristökeskus.

Härkönen, L.S., Hyvärinen, P., Rinnevali, R., van der Meer, O., Orell, P., Veneranta, L., Erkinaro, J. & Louhi, P. 2023. Kalastonhoidon kehittäminen Oulujoen vesistössä. Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 47/2023. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-380-690-0>. Luettu 20.11.2024.

Järvinen, O. 1978. Estimating relative densities of land birds by point counts. *Annales Zoologici Fennici* 15: 290-293.

Järvinen, O., Väisänen, R. A. 1978. Efficiency of the line transect method in mountain birch forest. – *Ornis Fennica* 55: 16-23.

Järvinen, O., Väisänen, R. A. 1983. Correction coefficients for line transect of breeding birds. – *Ornis Fennica* 60: 97–101.

Kalastusrajoitus.fi. <https://kalastusrajoitus.fi/#/kalastusrajoitus>. Luettu 20.11.2024

Kalliola I. & Nummelin 2021. Eläinten kesäjäljet, maasto-opas. Karttakeskus.

Karjalainen, S. (2010) Suomen sudenkorennot. Tammi.

Koekalastusrekisteri 2024. Luonnonvarakeskus: <https://www.luke.fi/fi/projektit/kokare> (luettu 30.5.2024)

Kontula, T. & Raunio, A. (toim.). 2018. Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja – Osa 2: luontotyyppien kuvaukset. Suomen ympäristökeskus ja ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018. 925 s.

Koponen, J., Rissanen, E., Uotila, J., Yliluoma, J. 2018. Pohjois-Savon maakunnallisesti arvokkaat lintualueet. Lintuyhdistys Kuikka.

Korentowiki. www.sudenkorento.fi. (Viitattu 9.12.2024)

Koskimies, P. & Väisänen, R.A. 1988: Linnustonseurannan havainnointiohjeet. – Helsingin yliopiston eläinmuseo, 2. Painos. Helsinki

Lehikoinen, A., Honkala, J. & Sirkiä, P. 2015. Maalintujen alueelliset kannanarvot. – Linnut-vuosikirja 2014: 68–77

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025

Versio: 2

Sulkava, R. 2017: Saukko (*Lutra lutra*, Linnaeus, 1758). – Julkaisussa: Nieminen, M. & Ahola, A. (toim.), Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt, s. 72–77. Suomen ympäristö 1/2017.

Suomen Lajitietokeskus, 2024a. VIRVA-rajauksella tehty tietopyyntö huomionarvoisista lajeista. Latauksen tunniste: <http://tun.fi/HBF.85107>. Latauksen linkki: [https://laji.fi/fi/observation/map?informalTaxonGroupIdNot=MVL.1&administrativeStatusId=MX.finlex160_1997_appendix4_2021%2CMX.finlex160_1997_appendix4_specialInterest_2021%2CMX.birdsDirectiveStatusAppendix1&redListStatusId=MX.iucnCR%2CMX.iucnEN%2CMX.iucnVU%2CMX.iucnNT&taxonAdminFiltersOperator=OR&countryId=ML.206&time=1990-01-01%2F&collectionIdNot=HR.4411&individualCountMin=0&loadedSameOrBefore=2024-10-30&polygonId=153840&coordinateAccuracyMax=500&collectionAndRecordQuality=PROFESSIONAL%3AEXPERT_VERIFIED%2CCOMMUNITY_VERIFIED%2CNEUTRAL%2CUNCERTAIN%3BHOBBIYST%3AEXPERT_VERIFIED%2CCOMMUNITY_VERIFIED%2CNEUTRAL%3BAMATEUR%3AEXPERT_VERIFIED%2CCOMMUNITY_VERIFIED](https://laji.fi/fi/observation/map?informalTaxonGroupIdNot=MVL.1&administrativeStatusId=MX.finlex160_1997_appendix4_2021%2CMX.finlex160_1997_appendix4_specialInterest_2021%2CMX.finlex160_1997_appendix2a%2CMX.finlex160_1997_appendix2b%2CMX.finlex160_1997_appendix3a%2CMX.finlex160_1997_appendix3b%2CMX.finlex160_1997_appendix3c%2CMX.finlex160_1997_largeBirdsOfPrey%2CMX.habitatsDirectiveAnnexII%2CMX.habitatsDirectiveAnnexIV%2CMX.birdsDirectiveStatusAppendix1%2CMX.birdsDirectiveStatusMigratoryBirds&redListStatusId=MX.iucnCR%2CMX.iucnEN%2CMX.iucnVU%2CMX.iucnNT&taxonAdminFiltersOperator=OR&countryId=ML.206&time=1990-01-01%2F&individualCountMin=0&loadedSameOrBefore=2024-03-08&polygonId=91065&coordinateAccuracyMax=1000&collectionAndRecordQuality=PROFESSIONAL%3AEXPERT_VERIFIED%2CCOMMUNITY_VERIFIED%2CNEUTRAL%2CUNCERTAIN%3BHOBBIYST%3AEXPERT_VERIFIED%2CCOMMUNITY_VERIFIED%2CNEUTRAL%3BAMATEUR%3AEXPERT_VERIFIED%2CCOMMUNITY_VERIFIED) (salatun ja karkeistetun aineiston tietopyynnot tehty 8.3.2024).

Suomen Lajitietokeskus 2024b. Tietopyyntö lintulajeista seuraavalla rajauksella: Uhanalaiset lajit (LSA 023/1066, liite 6), Erityisesti suojeltavat lajit (LSA 2023/1066, liite 6), EU:n lintudirektiivin I-liite, Lajin uhanalaisuusluokitus: CR – Äärimmäisen uhanalaiset, EN – Erittäin uhanalaiset, VU – Vaarantuneet, NT – Silmälläpidettävät. Poissuljettu lajiryhmä: Petolinnut ja pöllöt. Latauksen tunniste: <http://tun.fi/HBF.96055> (Linkki hakuun: https://laji.fi/fi/observation/map?informalTaxonGroupId=MVL.1&informalTaxonGroupIdNot=MVL.1141&administrativeStatusId=MX.finlex160_1997_appendix4_2021%2CMX.birdsDirectiveStatusAppendix1&redListStatusId=MX.iucnCR%2CMX.iucnEN%2CMX.iucnVU%2CMX.iucnNT&taxonAdminFiltersOperator=OR&countryId=ML.206&time=1990-01-01%2F&collectionIdNot=HR.4411&individualCountMin=0&loadedSameOrBefore=2024-10-30&polygonId=153840&coordinateAccuracyMax=500&collectionAndRecordQuality=PROFESSIONAL%3AEXPERT_VERIFIED%2CCOMMUNITY_VERIFIED%2CNEUTRAL%2CUNCERTAIN%3BHOBBIYST%3AEXPERT_VERIFIED%2CCOMMUNITY_VERIFIED%2CNEUTRAL%3BAMATEUR%3AEXPERT_VERIFIED%2CCOMMUNITY_VERIFIED) (Haettu 30.10.2024).

Suomen Lajitietokeskus, 2024c. Laji.fi -portaali: lepakot. <https://laji.fi/> (aineiston tietopyyntö tehty viimeksi 5.11.2024).

Suomen lajitietokeskus, 2024d. Laji.fi-portaali: saukko. <https://laji.fi/>. (Haettu 5.3.2024)

Suomen lajitietokeskus, 2024e. Tietopyyntö: saukko. Latauksen tunniste: <http://tun.fi/HBF.88986> (Haettu 28.5.2024).

Suomen lajitietokeskus, 2024f. Laji.fi-portaali: sudenkorennot. <https://laji.fi/>. (Haettu 5.3.2024)

Suomen Lajitietokeskus 2024g. Sensitiivisten aineistojen käsittely. Excel-taulukko. https://view.officeapps.live.com/op/view.aspx?src=https%3A%2F%2Fcms.laji.fi%2Fwp-content%2Fuploads%2F2024%2F06%2FSuomen_Lajitietokeskus_sensitiivinen_lajitieto_lajilista_2024_6.xlsx&wdOrigin=BROWSELINK (Viitattu 21.11.2024).

Suomen lepakkotieteellinen yhdistys ry, 2023. Lepakkokartoitusohje 2023. Suomen lepakkotieteellisen yhdistyksen suosituksia lepakkokartoitusten tekijöille, tilaajille ja kartoitustietoja käyttäville viranomaisille.

Suomen ympäristökeskus, 2020. Avoin tieto palvelu: Virtavesien lohikalakannat. <https://ckan.ymparisto.fi/dataset/virtavesien-lohikalakannat>. (Luettu 30.5.2024)

Sweco | Otanmäki-Humpinsuon alueen osayleiskaavan luontoselvitykset 2024

Työnumero: 25017483

Päiväys: 11.4.2025 Versio: 2

Suomen ympäristökeskus, 2024. Ladattavat paikkatietoaineistot. Suomen ympäristökeskus.
https://www.syke.fi/fi-FI/Avoim_tieto/Paikkatietoaineistot/Ladattavat_paikkatietoaineistot

Syken lajiesittelyt. www.ymparisto.fi/luontodirektiivilajiesittelyt. Päivitetty 14.1.2022.

Tolonen, J., Leka, J., Yli-Heikkilä, K., Hämäläinen, L., & Halonen, L. (2019). Pienvesiopas-Pienvesien tunnistaminen ja lainsäädäntö.

Turunen J, Marttila H, Kämäri M, Saari M. ym. (2019) Kiintoaineen eroosio ja sedimentaatio virtavesissä – luonnollisesta prosessista virtavesien ongelmaksi. Suomen Ympäristökeskuksen raportteja 46/2019.

Vesilaki 587/2011. Finlex.

<https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2011/20110587?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=vesilaki>

Vieraslajiportaali, 2024. Kurtturuusu. <https://vieraslajit.fi/lajit/MX.38815> (luettu 2.12.2024)

Väisänen, R. A., Lammi, E., Koskimies, P. 1998. Muuttuva pesimälinnusto. Otava.

Weisenberg I.C., Muff S., Kranz A. & Bontadina F. 2019. Riparian vegetation provides crucial shelter for resting otters in a human-dominated landscape. *Mammalian Biology* 98 (2019) 179–187.

Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus, 2021. Suomen lajien alueellinen uhanalaisuusarviointi 2020.

Aija Lehtinen, Luontoasiantuntija, FM
Sweco Finland Oy
Helsinki